

The African Queen

C.S. Forester

အာဖရိက
အမေရိက
အမေရိက
အမေရိက

ဒုတိယအကြိမ်

သုရိယစာအုပ် အမှတ်စဉ် (၂၀)

နတ်နွယ်

အာဖရိက ကောရီ

THE AFRICAN QUEEN
CS.FORESTER

အမှတ် - ၄၂ (က) အင်းယားမြိုင်လမ်း၊
ရွှေတောင်ကြား (၂) ရပ်ကွက်၊ ၁၁၂၀၁၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁ - ၃၂၄၂၆၆

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၃၇၉၀၆၁၀
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၅၀၈၀၆၁၂

ပုံနှိပ်ခြင်း

ဒုတိယအကြိမ်၊ ၂၀၀၇၊ ဇူလိုင်လ

အုပ်ရေ

၁၀၀၀

မျက်နှာပုံးဒီဇိုင်း

အံ့ဘွယ်ခင်

စာအုပ်ချုပ်

ကိုမြင့်

ကွန်ပျူတာစာစီ

Dream City

မျက်နှာပုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်

ဦးဝင်းကျော်ထွန်း၊ မုံရွေးပုံနှိပ်တိုက်၊

အမှတ် ၈၀ (ခ)၊ သံလွင်လမ်း၊

ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

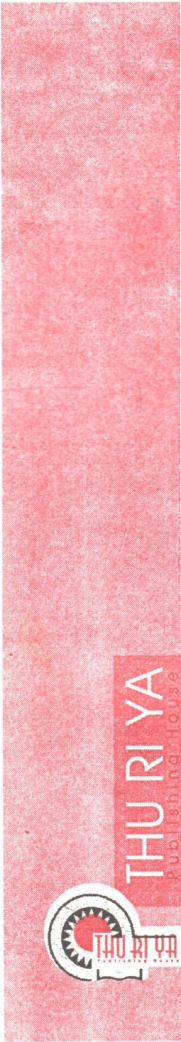
ထုတ်ဝေသူ

ဦးမြတ်ဟိန်း (၁၂၁၇)၊ သူရိယစာပေ

အမှတ် ၄၂ (က)၊ အင်းယားမြိုင်လမ်း၊

ရွှေတောင်ကြား (၂) ရပ်ကွက်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။

တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်

သူမ ကိုယ်တိုင်သည်ပင်လျှင် အိပ်ရာထဲတွင် လဲနေလောက်အောင် နာမကျန်းလျက်ရှိပြီး အရုံးပေး လက်လျှော့လောက်သည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေသော်လည်း သူမ၏ အစိကိုဖြစ်သော ဘုန်းတော်ကြီး ဆင်မြူရယ်ဆေယာက ပို၍နာမကျန်းလျက်ရှိကြောင်းကို ရိုစိစ်ဆေယာ တွေ့မြင်နေရပါသည်။ သူသည် အင်မတိအင် မတန်ကို အားနည်းလျက်ရှိပြီး ဘုရားရှိခိုးရန် ခူးထောက်လိုက်သည်မှာပင် တမင်ခူးထောက်ချသည်နှင့် မတူဘဲ အရပ်ကြီးပြတ် ပုံလဲကျသွားသည်နှင့် တူတော့သည်။ မြောက်ချီထားသော သူ၏ လက်များမှာလည်း ငလျင်လှုပ်သလိုပင် တုန်ယင်နေသည်။ ရိုစိစ်သည် ဘုရားသခင်ကို အာရုံပြုရန် မျက်လုံးများကို မမှိတ်လိုက်မီမှာပင် သူ၏လက်များ အဘယ်မျှ သေးသွယ်ပါးလျားပြီး ကမ္မဇွာန်းရုပ်ပေါက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

သူတို့ ဘုရားဝတ်ပြုနေချိန်မှာပင် ညအချိန်တိုင် ရောက်လာသည်နှင့်အမျှ အာဖရိကတိုက်၏ အပူဒဏ်မှာလည်း လွန်ကဲပြင်းထန်လာတော့သည်။ သူမ၏ ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်နှစ်ဖက်မှာလည်း ရေထဲတွင် နှစ်ထားသကဲ့သို့ပင် ရွံ့ရွံ့စိုနေကြသည်။ သူမ၏ အဝတ်အစားများ အောက်တွင်လည်း ရွေးကြောင်းကြီးများ စီးကျလျက်ရှိသည်။ သူမ၏ ခူးထောက်ထားသည့် နေရာတွင် ရေအိုင်ငယ်ကလေးနှစ်ခု ဖြစ်ထွန်းနေသည်။ သည်အခါတွင် သူမသည် အောက်ခံ ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီကို မဝတ်လိုတော့သည့်စိတ်များ ပေါ်လာရသည်။

သို့သော် အသက် တစ်ဆယ့်လေးနှစ်အထက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ မပါဘဲနှင့် လူပုံထဲတွင် မသွားလာ မနေထိုင်သင့်ကြောင်း အမြဲတမ်းပင် သူမအနေနှင့် သင်ကြားခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ အမှန်အတိုင်းဆိုလျှင် ဗဟိုအာဖရိကတိုက်တွင် အောက်ခံကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီဝတ်ရန် အလုပ်သည် မည်ကဲ့သို့မျှ မဖြစ်နိုင်သော အလုပ်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရိုစ်သည် ဝတ်ရုံဖြူ အောက်တွင် ဘာအဝတ်မျှမဝတ်ဘဲ နေလိုသည့်စိတ်ဆန္ဒကို ပြတ်သားစွာပင် တွန်းလှန်ခဲ့ပါသည်။

အပူရှိန်က မတရားပြင်းထန်လွန်းသောအခါ ဘုရားဝတ်ပြုနေချိန်မှာ ပင် အဝတ်မဝတ်လိုသော အတွေးက ဝင်ရောက်လာတတ်သည်။ ထိုအတွေးကို နှိမ်နင်းပြီး ဆင်ဖြူရယ်၏ တုန်ယင်ချည့်နဲ့သော ဘုရားဝတ်ပြုသံတွင် အာရုံစူးစိုက်သည်။ ဘုရားသခင်က မိမိတို့အား လမ်းညွှန်တော်မူ၍ မိမိတို့၏ အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါရန် ဆင်ဖြူရယ် ဆုတောင်းသည်။ ထို့နောက် မိမိတို့၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းအပေါ် ဘုရားသခင်က ကောင်းချီးပေးပါရန် ပန်ကြားသည်။ သူ့အသံက တိမ်သည်ထက် တိမ်ဝင်နေသည်။ သို့သော် ယခုအခါတွင် ဗွန်ဟန်နီကင်းနှင့် သူ၏ တပ်ဖွဲ့များ သူတို့ဒေသသို့ ဝင်ရောက်ကာ တစ်ရွာလုံး ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းစေပြီး ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များရော၊ ခရစ်ယာန်မဟုတ်သူရော အားလုံး သိမ်းကျုံးပြီး ဂျာမန်ဗဟိုအာဖရိက တပ်မတော်တွင် စစ်သားအဖြစ် အမှုထမ်းစေခြင်း၊ အထမ်းသမားအဖြစ် ဆောင်ရွက်စေခြင်းတို့ကြောင့် သူတို့၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းသည် မရှိတော့သလောက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ကျွဲ၊ ခွား၊ ကြက်၊ ငှက်များ၊ ပန်းကန်ခွက်ယောက်များနှင့် အစားအသောက်များ အားလုံးကိုလည်း ယူဆောင်သွားကြသည်။ ပြောင်းတလင်းခါနေသော ကွက်လပ်အစွန်ဝယ် သူတို့နေထိုင်သော ဘန်ဂလို အဆောက်အအုံတစ်ခုသာ လျှင် ကျန်ရစ်သည်။

ဤအခါတွင် ဆင်ဖြူရယ်၏ အင်အားနည်းပါးမှု ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဤကမ္ဘာကြီးအပေါ်သို့ ကျရောက်လာသော ဒုက္ခဆိုးကြီး ပပျောက်ကင်းဝေးစေရန် အားမာန်ဖြင့် ဆုမွန်တောင်းခြင်းပြုသည်။ ဖျက်ဆီးခြင်းများ၊ သတ်ဖြတ်ထားခြင်းများ ဆိတ်သုဉ်းပြီး ရူးသွပ်နေသော လူသားများသည် စစ်ကိုစွန့်ခွာ၍ ထာဝရ ငြိမ်းချမ်းရေးသို့ ခိုအောင်းကြရန် တောင်းဆိုသည်။ ဤစစ်

နေရင်း သူမ၏ ရင်တွင်းသို့ ဂျာမန်လူမျိုးများနှင့် ဂျာမနီနိုင်ငံအပေါ် နာကြည်း မုန်းတီးစိတ်များ ဝင်ရောက်လာတော့သည်။ ဗွန်ဟန်နီကင်း၏ အာဏာနှင့် သိမ်းယူမှုများ မပြုလုပ်ခဲ့လျှင် ဆင်မြူရယ်သည် ယခုကဲ့သို့ စိတ်ထောင်းကိုယ် ကြေပြိုး သေဆုံးရမည်မဟုတ်ဟု သူမကိုယ်သူမ ပြောမိသည်။ သူတို့၏ ဆယ် နှစ်လုံးလုံး ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်မှုများ တစ်နာရီအတွင်း ပျက်သုဉ်းသွားရသည် ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့်သာ ဆင်မြူရယ် သေဆုံးခြင်းဖြစ်သည်။

ဂျာမန်များသည် ဆင်မြူရယ်၏ သေဆုံးခြင်းထက်ပင် ဆိုးရွားသည်ဟု ရိုက်မှတ်ယူသည်။ ၎င်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ လုပ်ငန်းကို ဖျက်ဆီးကြသည်။ လူတစ်ရာလျှင် ခရစ်ယာန်မဟုတ်သူ ကိုးဆယ့်ကိုးယောက် ပါဝင်သည့် စစ်တပ် ထဲတွင်နေရပြီး တောကြီးမျက်မည်းထဲတွင် တိုက်ပွဲဝင်ကြရသော ခရစ်ယာန်များ ထဲတွင် ဘာသာရေးယုံကြည်မှု အဘယ်မျှကျန်ရှိနိုင်မည်ကို ရိုက်မှန်းဆ၍ ရပါသည်။

သည်တောအကြောင်းကို ရိုက် သိပါသည်။ စတုရန်းမိုင် တစ်သိန်း လောက်တွင် တိုက်ခိုက်ကြရသော စစ်ပွဲကို သူမ မှန်းဆနိုင်ပါသည်။ မိမိတို့ သာသနာပြုထားသူများသည် အသက်ရှင် ကျန်ရစ်သည့်တိုင် သူတို့သည် သာသနာပြုအဖွဲ့သို့ ပြန်လာကြတော့မည် မဟုတ်ပါ။ အကယ်၍ သူတို့ ပြန်လာကြသည့်တိုင်လည်း ဆင်မြူရယ် မရှိတော့ပါချေ။

သာသနာရေး လုပ်ငန်းကို ထိခိုက်ပျက်ပြားအောင် လုပ်ဆောင်ခြင်းသည် ဆင်မြူရယ်ကို သေဆုံးအောင် ပြုလုပ်သည်ထက် ပိုပြီးကြီးကျယ်သော ဒုစရိုက် မှုကြီး ဖြစ်သည်ဟု ရိုက်က သူမကိုယ်သူမ တရားချသည်။ သို့သော် အောင်မြင်ခြင်း မရှိပါချေ။ သူမသည် ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် အစ်ကိုဖြစ်သူကို ချစ်ခင်ခဲ့သည်။ ကြည့်ညို့ ကိုးစားခဲ့သည်။ သူမ ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလမှာပင် သူသည် နက်နဲဆန်းကြယ်သော ဘုန်းကြီးဘဝကို ရရှိသွားပါသည်။ သူမ၏ မျက်စိထဲတွင် ကြီးမြတ်မှုများအားလုံးကို မြင်တွေ့နေသည်။ ဘာသာတရားကို အင်မတန်ကိုင်းရှိုင်း ကြည့်ညို့သော မိဘနှစ်ပါးသည် ထိုအခါက သူ၏ စကားကို ရိုသေလေးစားစွာ နာကြားခဲ့ကြသည်။ သူမသည် သူ့ကြောင့်ပင်လျှင် ကုန်သည်ကလေးတစ်ဦး၏ သမီးအဖြစ်နှင့် ဘုန်းကြီးတစ်ပါး၏ နှမတော်တို့၏ ဘဝစပ်ကြားတွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။ သူမသည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ကာလလုံး

လုံးပင် သူ၏ အိမ်တော်ထိန်းဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ့ကို အကြည်ညိုဆုံးသော တပည့် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူ၏ သစ္စာအရှိဆုံးသော တပည့်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူ၏ အယုံကြည် ရဆုံးသော ကူညီသူဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူမ၏အစ်ကို သေဆုံးခဲ့ရသော အကြောင်း ရုပ်အတွက် သူမတွင် ခံစားမှု ဖြစ်ပေါ်နေသည်မှာ မဆန်းပါ။

သူမအနေဖြင့် ပြဿနာ၏ အခြားတစ်ဖက်ကို မသိမြင်နိုင်ပါ။ နီဂရို လူမျိုး တစ်သန်းကျော် နေထိုင်သော ကိုလိုနီနိုင်ငံတစ်ခုတွင် ဗွန်ဟန်နီကင်း သည် မကြာမီ တိုက်ခိုက်လာတော့မည့် အင်္ဂလိပ်တပ်များကို လူဖြူငါးရာ လောက်နှင့် ခုခံကာကွယ်ရမည့် အခြေအနေ ရှိနေသည်။ အဆုံးစွန်အထိ တိုက်ခိုက်ရမည်မှာ သူ၏တာဝန်ဖြစ်သည်။ ရန်သူတပ်များကို များနိုင်သမျှ များများနှင့် ကြာနိုင်သမျှ ကြာအောင် ထိန်းသိမ်းထားရမည်။ လိုအပ်လျှင် နောက်ဆုံးအချိန်တွင် အသေခံသွားရမည်။ ပင်လယ်ပြင်ကို ဗြိတိသျှတို့က လွှမ်းမိုးထားသဖြင့် သူ့အနေဖြင့် ပြင်ပမှ အကူအညီမရနိုင်ပါ။ သူ့အနေနှင့် သူ့တွင်ရှိသော အင်အားကိုသာ အားကိုးရမည်။ ထိုအချိန်တွင် ရန်သူအနေနှင့် စစ်ကူကို လိုသလောက် ရရှိနေနိုင်သည်။ ထို့ပြင် သူသည် ဂျာမန်တို့၏ စစ်ရေးသဘောအရ ရတတ်သမျှသော ယောက်ျားအားလုံး၊ မိန်းမအားလုံး၊ ကလေးအားလုံးတို့ကို စစ်သားအနေနှင့်ဖြစ်စေ၊ အထမ်းသမားအနေနှင့်ဖြစ်စေ ရယူထားရပေမည်။ ထို့အပြင် သူ လက်လှမ်းမီသမျှ စားနပ်ရိက္ခာနှင့် ပစ္စည်း ပစ္စယ အားလုံးကိုလည်း သိမ်းဆည်းထားရပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ရိစ် အနေနှင့်မူ သူ့ကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်ပါ။ သူမအနေနှင့် ဂျာမန်တွေကို ဘယ်တုန်းကမှ သဘောမကျခဲ့ပါ။ သူနှင့် သူ့အစ်ကို ဤနယ် မြေသို့ ရောက်လာစကတည်းကပင် ဂျာမန်အာဏာပိုင်များသည် သူတို့ပစ္စည်း များကို သိမ်းယူခြင်း၊ သူတို့ကို ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ကို မထိခဲ့မြင်ပြုခဲ့ကြသည်။ စော်ကားမော်ကား ပြုမှုခဲ့ကြသည်။ ဂျာမန် ကိုလိုနီနယ်ပယ်တစ်ခုအတွင်းသို့ ဗြိတိသျှ သာသနာပြုအဖွဲ့တစ်ခု ဝင်ရောက် လာသည်ကို သင်္ကာမကင်း ရှိခဲ့ကြသည်။ သူမအနေနှင့် သူတို့၏ အမူအရာ၊ အကျင့်သိက္ခာ၊ တရားဥပဒေနှင့် သူတို့၏ ယုံကြည်ချက်များကို မုန်းတီးခဲ့ သည်။ အမှန်တော့ သူမသည် ၁၉၁၄ ခု၊ ဩဂုတ်လအတွင်းက ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော နိုင်ငံတကာ မုန်းတီးမှုရေလှိုင်းတွင် မျောပါခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သူမ၏ အာဇာနည် အစ်ကိုတော်သည် ဂျာမန်များ စစ်ရှုံးနိမ့်ရေးနှင့် ဗြိတိသျှ စစ်အောင်နိုင်ရေးကို ဆုမွန်တောင်းခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။ သူမသည် ကွယ်လွန်သူကို ငုံကြည့်ရင်း သူမ၏ ရင်တွင်းသို့ သမ္မာကျမ်းစာဟောင်းမှ စာပိုဒ်များ စီးဝင်လာသည်။ သူမသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံအတွက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ ကို တိုက်ခိုက်လိုပေသည်။ သို့သော် သူမအနေနှင့် စိတ်ဆန္ဒ အဘယ်မျှပြင်းထန် နေစေကာမူ သူမ၏ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်သည် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ခြင်း မရှိပါ။ ဗဟို အာဖရိက တောနက်ကြီးထဲတွင် သူမတစ်ယောက်တည်း ရှိနေသည်။ လူသေ တစ်ဦးနှင့်အတူ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေသည်။ သူမအနေနှင့် ဘာတစ်ခုမျှ အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပါ။

သည်အချိန်မှာပင် ရိပ်သည် ဦးခေါင်းကိုမော့ပြီး ဘန်ဂလိုဝရန်တာကို ကျော်လွန်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။ ကွက်လပ်တစ်ဖက်ထိပ်ဆီမှ နေ၍ သူမထံသို့ လာနေသော အခွင့်အရေးကြီးတစ်ခုကို တွေ့မြင်နေရသည်။ သို့သော် သူမက ဤအရာကို အခွင့်အရေးကြီးတစ်ခုဟု မမှတ်ယူမိပါ။ အကြောင်းမှာ သူမထံသို့ လျှောက်လာနေသူကို အင်္ဂလန်နိုင်ငံအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ရာ၌ လက်နက်ကိရိယာ တစ်ခုအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ကြောင်း သူမက မစဉ်းစားမိ၍ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်က သူမ နားလည်သိရှိမိသည်မှာ ထိုလူသည် မြစ်အထက်ပိုင်း မိုင် နှစ်ရာလောက်တွင်ရှိသော ဘယ်လဂျီယံ သတ္တုတွင်းကုမ္ပဏီတစ်ခု၌ အလုပ်လုပ် နေသော လန်ဒန်မြို့သား အင်ဂျင်နီယာ အောလနတ်ဟုသာ ဖြစ်ပါသည်။ သူမ၏ အစ်ကိုက ခရစ်ယာန်မဆန်သော လူတစ်ယောက်အဖြစ် မျက်နှာထား တင်းတင်း ထားခဲ့သော လူတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် သူမသည် အင်္ဂလိပ်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ မိတ်ဆွေတစ် ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ တောနက်ကြီးထဲတွင် တစ်ယောက်တည်းရှိနေရသော အဖြစ်မှ ကျေနပ်သွားရပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့် သူမသည် ဝရန်တာဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားပြီး အောလနတ်ကို ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်သည့်အနေဖြင့် လက်ငှေ့ယမ်းပြလိုက်ပါသည်။

J

အောလနတ် စနိုးစနောင့် ရှိနေသည်။ သူသည် တိုင်းရင်းသားများ၏ ခြံဝင်းများကို ဖြတ်လျှောက်ကာ သူမထံ လာနေရင်း ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိထားပြီးကြည့်သည်။

“လူတွေ ဘယ်သွားကုန်ကြသလဲ မစ္စ”

သူမထံသို့ ရောက်သောအခါ သူ မေးလိုက်သည်။

“သူတို့အားလုံး သွားကြပြီ”

ရိုစ် ဖြေလိုက်သည်။

“ဘုန်းတော်ကြီးကော။ ခင်ဗျားရဲ့ အစ်ကို”

“သူ ရှိတယ်။ သူ သေပြီ”

ရိုစ် ဖြေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် နေရောင်ထဲတွင် ရပ်နေကြသည်။ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းတဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။ သို့သော် ရိုစ်က သူမ၏ အားနည်းမှုကို မဖော်ပြပါ။ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများကို တင်းကျပ်စွာ စေ့ထားလိုက်သည်။

“သူ သေပြီ ဟုတ်လား။ စိတ်မကောင်းစရာဘဲ မစ္စ”

အောလနတ် ပြောသည်။ သို့သော် သူမ၏ စိတ်မကောင်းစကားသည် လောကဝတ်မျှသာဖြစ်ကြောင်း သိသာလှသည်။ သူက တစ်ကြိမ်တွင် ပြဿနာတစ်ခုကိုသာ စိတ်ဝင်စားသည်။ သူက မေးခွန်းများကို ဆက်ပြီးမေးရဦးမည် ဖြစ်သည်။

“ဂျာမန်တွေ ဒီကို လာသွားကြသလား မစ္စ”

သူ မေးလိုက်သည်။

“အင်း၊ ကြည့်ပါလား။”

သူမက ပြောင်တလင်းခါနေသော ဗဟိုကွက်လပ်ဝိုင်းကြီးကို လက်တွေ့ ယမ်းပြလိုက်သည်။ ဗွန်ဟန်နီကင်းသာ မနှောင့်ခဲ့လျှင် ဤကွက်လပ်ကြီးသည် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတို့၏ ဈေးကွက်ကြီးပင် ဖြစ်တော့သည်။ စကားသံတွေ ဆူညံနေကြမည်။ ကြက်တွေ၊ ကြက်ဥတွေ၊ အခြားဖလှယ်စရာ ပစ္စည်းတွေနှင့် နီဂရီးတွေ ပြည့်နေကြပေမည်။ ဗိုက်ပူနံ့ကားနှင့် ကိုယ်တုံးလုံး ကောင်ကလေးတွေ ကောင်မလေးတွေ ပြေးလွှားနေကြမည်။ နွားမတွေကို တွေ့ရမည်။ မိန်းမတွေ ခြံထဲမှာ အလုပ်များနေကြမည်။ ငါးတွေ တစ်ထမ်းတစ်ပိုးကြီးနှင့် မြစ်ဆိပ်မှ တက်လာသော ယောက်ျားကြီးတွေကို တွေ့ရမည်။ သခုတော့ ဘာမျှမရှိပါ။ မြေကြီးသက်သက်ကိုသာ တွေ့မြင်နေရသည်။ တဲများအားလုံး လူသူကင်းမဲ့နေကြသည်။ တိတ်ဆိတ်နေသော တောအုပ်ကြီးက သူတို့ကို ဝန်းရံလျက်ရှိသည်။

“တစ်ပြင်ကြီး ကျနေတာပဲ မစ္စ။ လိုင်ဗာဆီက ကျွန်တော် ပြန်ရောက်တော့ သတ္တုတွင်းမှာလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ အကုန်လုံး ပြောင်ပြီးရှင်းနေတာပဲ။ ဘယ်လဂျီယံတွေကို သူတို့ ဘယ်လိုလုပ်ပစ်လိုက်ကြတယ်ဆိုတာ ဘုရားသခင်မှ သိမှာပဲ။ ဘုရားသခင်ကပဲ သူတို့ကို ကူညီစောင့်ရှောက်မှာပဲ။ အဲဒီ မျက်မှန်ကြီးနဲ့ ဒေါင်ရှည်ကြီး ကြီးစိုးတဲ့ တောထဲမှာ ကျွန်တော် အကျဉ်းသမားတစ်ယောက် မဖြစ်ချင်ဘူး။ အဲဒီ ဒေါင်ရှည်ကြီးရဲ့ နာမည်က ဟန်နီကင်းတဲ့။ ဟုတ်လား မစ္စ။ ထွက်ပြေးလာတဲ့ တိုင်းရင်းသားတစ်ယောက် ရောက်မလာမချင်းတော့ သတ္တုတွင်းမှာ ဘာမှလှုပ်လှုပ်ရှားရှား မဖြစ်သေးဘူး။ အဲဒီလူဆီက-သတင်းလည်း ကြားရော တိုင်းရင်းသားတွေ တောထဲကို ထွက်ပြေးကုန်ကြတော့တာပဲ။ သူတို့ဟာ ကျွန်တော့်ကို ကြောက်လို့ပဲလား၊ ဟန်နီကင်းကို ကြောက်လို့ပဲလား တော့ မပြောတတ်ဘူး။ ညဘက်မှာ ထွက်ပြေးကြတာပဲ။ ကျွန်တော့်ကိုတစ်ယောက်တည်း သင်္ဘောနဲ့ ထားပစ်ခဲ့ကြတာပဲ”

“သင်္ဘော ဟုတ်လား”

ရီစ် ဆတ်ခနဲ မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် မစ္စ၊ အာပရိကဧကရီပါ။ ကျွန်တော် ရိက္ခာသယ်ဖို့ လိုင်ဗာဆီမြို့ကို သင်္ဘောနဲ့ ဆန်တက်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ စစ်ကြီးအကြောင်းကို သူတို့ သိကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဟန်နီကင်းက တိုက်လိမ့်မယ်လို့ သူတို့ မထင်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် သင်္ဘောပေါ်ကို ပစ္စည်းတွေတင်ပေးပြီး ကျွန်တော့်ကို ပြန်လွှတ်လိုက်ကြတယ်။ အခုတော့ သူတို့ နောင်တရနေကြပြီပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဟန်နီကင်း လက်ကို သင်္ဘော ရောက်မသွားဘူး။ သင်္ဘောပေါ်မှာပါတဲ့ ပစ္စည်းတွေလည်း ရောက်မသွားဘူး။ တကယ်တော့ ဒီပစ္စည်းတွေကို သူ လိုချင်မှာ အမှန်ပဲ”

“ဘာပစ္စည်းတွေမို့လဲ”

ရိုစ် မေးလိုက်သည်။

“ဂျယ်လတင် ယမ်းဘီလူးတွေပဲ မစ္စ။ သေတ္တာရှစ်လုံးပဲ။ နောက်ပြီး တော့ စည်သွတ်ဘူးတွေ၊ နောက်ပြီးတော့ ဂဟေဆက်ဖို့အတွက် အောက်ဆီဂျင်နဲ့ ဟိုက်ဒရိုဂျင် ဘူးတောင့်ကြီးတွေ၊ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီးပဲ။ ဗွန်ဟန်နီကင်းအတွက် အများကြီး အသုံးဝင်မယ့်ဟာတွေပဲ”

ယခုအခါ သူတို့သည် အိမ်ထဲသို့ ရောက်ရှိသွားကြပြီဖြစ်သည်။ အောလနတ်သည် ကွယ်လွန်သူတစ်ဦး၏ အနီးတွင် ရောက်ရှိနေကြောင်း သတိပြုမိသဖြင့် နေလောင်ထားသော ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်သည်။ သူသည် ဦးခေါင်းကို ငုံ့လိုက်ပြီးနောက် ဘာပြောရမှန်းမသိ ရှိနေသည်။ သူသည် စစ်ကြီးအကြောင်းနှင့် သူ၏ အတွေ့အကြုံများအကြောင်းကို ပြောစဉ်တွင် လျှာသွက်သလောက် ကြင်နာထောက်ထားစွာနှင့် အားပေးစကား ပြောကြားရမည့်နေရာတွင်ကား မပြောတတ် မဆိုတတ် ရှိနေပါတော့သည်။ သို့သော် အရေးကြီးသော စကားတစ်ခုကိုတော့ သူ ပြောနိုင်ပါသည်။

“ကျွန်တော် တစ်ခု မေးပါရစေ မစ္စ။ သူ ဆုံးတာ ဘယ်လောက်ကြာ သွားပြီလဲ”

“မနက်ကပဲ”

ရိုစ် ဖြေလိုက်သည်။ ထို့နောက် အောလနတ် တွေးမိသည့်အချက်ကို သူမလည်း တွေးမိသည်။ အပူပိုင်းဒေသတွင် လူတစ်ယောက် သေဆုံးလျှင် ခြောက်နာရီအတွင်း သင်္ဂြိုဟ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုမျှမက အောလနတ်သည်

ဤနေရာမှ မြန်မြန်ထွက်ခွာလိုစိတ်လည်း ရှိနေပါသည်။ ဂျာမန်တွေ မတွေ့နိုင်သော ချောင်ကြိုချောင်ကြား တစ်ခုထဲတွင် သွားရောက်ခိုအောင်း နေလိုသည်။

“ကျွန်တော် သူ့ကို သင်္ဂြိုဟ်ပေးမယ် မစ္စ။ ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ မစ္စ။ ကျွန်တော် ဈာပနဝတ်ရွတ်စဉ်တွေ ရပါတယ်။ ကျွန်တော် မကြာခဏ ကြားဖူးပါတယ်”

ရိုစ်က အသံကိုထိန်းလျက်-

“ကျွန်မမှာ ဝတ်ရွတ်စဉ်စာအုပ် ရှိပါတယ်။ ဈာပန ဝတ်ရွတ်စဉ်ကို ကျွန်မ ရွတ်နိုင်ပါတယ်”

အောလနတ် ဝရန်တာသို့ ပြန်ထွက်သည်။ တောစပ်တစ်လျှောက်သို့ သူ ကြည့်လိုက်သည်။ တစ်နေရာတွင် သင်္ဂြိုဟ်ရန်ကောင်းသော နေရာတစ်ခုကို တွေ့ရှိရသည်။

“အဲဒီနေရာဟာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မယ်။ အရိပ်လည်းရှိတယ်၊ မြေလည်း ပွလိမ့်မယ်။ ပေါက်တူး ရှိသလား”

အပြင်ဘက်မှ ပြဿနာများက အထူးအရေးကြီးနေသဖြင့် အောလနတ်သည် အသုဘကိစ္စ အကြားမှာပင် ပြောလိုက်ရပြန်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ မြန်မြန်လုပ်ကြမဖြစ်မယ်။ ဂျာမန်တွေ ပြန်လာရင် ခက်နေမယ်”

ဖုတ်ကြည်း သင်္ဂြိုဟ်သည့်အလုပ် ပြီးသောအခါ ရိုစ်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင် စိုက်ထားသော မြေပုံဘေးတွင် ပူဆွေးစွာ ရပ်လျက်ရှိသည်။ သူမ၏ ဘေးတွင် အောလနတ် ဂနာမငြိမ်ရှိနေပြီး-

“ကျွန်တော်တို့ မြစ်ဆိပ်ကို ဆင်းကြစို့ မစ္စ။ ကျွန်တော်တို့ ဒီက သွားကြစို့”

တောအုပ်ကိုဖြတ်ပြီး မြစ်ဆိပ်သို့သွားသည့် လမ်းသည် အတော်ကလေးပင် မတ်စောက်သည်။ ပြန်ပြုသော လတာပြင်အတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ လမ်းလျှောက်ရသည်မှာ မလွယ်တော့ပါ။ တစ်ခါတစ်ခါတွင် သူတို့သည် ရွှံ့နွံထဲတွင် ဒူးဆစ်လောက်အထိ မြုပ်ဝင်သွားကြသည်။ သူတို့ ချော်လဲကြသည်။ သူတို့ ဒဿ်ဒဿ် ရုန်းကြရသည်။ ရိုစ်၏ ပစ္စည်းအနည်းငယ်ကို သယ်ပိုးရသည်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေနစ်နေကြသည်။ ရံခါတွင် သူတို့သည် သစ်

မြစ်များကိုနင်းပြီး သွားရသဖြင့် ခရီးတွင်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် သစ်ပင်များအောက်မှထွက်ပြီး နေရောင်စူးစူးအောက်သို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ သင်္ဘောသည် ကျောက်ကြီးပေါ်တွင် လည်နေသည်။ သင်္ဘောဦးက အထက်ဘက်သို့ ဦးတည်နေပြီး ကမ်းစပ်နှင့် အနီးဆုံးတွင် ရှိနေသည်။ တသွင်သွင်စီးနေသော ရေညိုညိုများက သင်္ဘောဦးနှင့် ကျောက်ဆူးကြီးတွင် ဂယက်သံမြည်နေသည်။

“သတိထားတက် မစွ။ အဲဒီငုတ်ကို နင်းလိုက်”

အောလနတ်က ပြောသည်။

ရိုစ် သင်္ဘောပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်ပြီး အခြေအနေကို ကြည့်ရှုသည်။ သင်္ဘောကို ကြည့်ရသည်မှာ အာဖရိကဧကရီဟူသော ခမ်းနားကြီးကျယ်လှသည့် နာမည်နှင့် ဘာမျှမဆိုင်ပါ။ သင်္ဘောသည် ပုပျပ်ပျပ် ဝမ်းပြားပြားဖြစ်ပြီး ပေသုံးဆယ်လောက် ရှည်လျားသည်။ သင်္ဘောမှာ ဆေးတွေကွာပြီး ပျက်ယွင်းလျက် ရှိနေပြီ။ ပဲ့ဘက်တွင် ခြောက်ပေလောက် နေကာအမိုးရှိသည်။ အလယ်ဘက်တွင် အင်ဂျင်စက်နှင့် ဘွိုင်လာအိုးရှိသည်။ အထက်ဘက်သို့ ထိုးထွက်နေသော မီးခိုးခေါင်းတိုင်သည် နေကာအမိုးထက် မြင့်လေသည်။ ရိုစ်သည် နေ၏ အပူဒဏ်အပြင် သူထိုင်နေရသော နေရာမှာလည်း အပူဒဏ်ကို ထပ်ဆင့်ကာ ခံနေရသည်။

“ခဏကလေး မစွ”

အောလနတ် ပြောလိုက်ပြီး သင်္ဘောဝမ်းထဲတွင် ခူးထောက်ကာ အင်ဂျင်စက်ကို ကိုင်နေသည်။ သူသည် ပြာပူများကို တစ်ဒယ်လောက် အပြည့်ထိုးကော်ပြီး မြစ်ထဲသို့ သွန်ချလိုက်ရာ တရုတ်တဖျစ်ဖျစ် မြည်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် သူ့ဘေးရှိ ထင်းပုံမှ ထင်းတုံးများယူပြီး မီးဖိုထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ မကြာခင်မှာပင် ခေါင်းတိုင်မှ မီးခိုးများ ထွက်လာသည်။ အင်ဂျင်စက်သံ မြည်လာသည်။ ထို့နောက် ရေခွေးငွေ့အမုန်များ ပန်းထွက်လာသည်။ အင်ဂျင်စက်၏ အမြင်သာဆုံးအချက်ကတော့ ရေခွေးငွေ့များ ဟိုနေရာ သည် နေရာမှ ပန်းထွက်လာနေကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အောလနတ်သည် အင်ဂျင်ဒိုင်ခွက်များကို ကြည့်ရှုပြီးနောက် မီးဖိုထဲသို့ ထင်းထပ်ထိုးသည်။ ထို့နောက် အင်ဂျင်စက်ကို ပတ်ပြီး ရှေ့သို့ထွက်လာသည်။ သင်္ဘောကျောက်ဆူးကို သူနုတ်တင်သည်။ သူ့ကိုယ်မှ ချွေးဒီးဒီးကျနေသည်။ ကျောက်ဆူးကို တင်ပြီးသော

အခါ တသွင်သွင်စီးနေသော ရေကြောင်းက သင်္ဘောကို ကမ်းဘက်သို့ တွန်းပို့လျက်ရှိသည်။ အင်ဂျင်စက်ဆီသို့ သူ ပြေးသွားပြန်သည်။ သူမ၏ အောက်ဘက်မှ ပန်ကာလည်လာသည်ကို ရိစ် သိရှိရသည်။ အောလနတ်သည် ကမ်းကို ထိုးဝါးဖြင့် ထိုးသည်။ ထို့နောက် ထိုးဝါးကို သင်္ဘောပေါ်သို့တင်သည်။ ပြီးလျှင် ပဲ့ပိုင်းတက်မကျင်ရှိရာသို့ ပြေးလာသည်။

“ခဏကလေး မစွ”

အောလနတ် ပြောလိုက်ပြန်သည်။ ထို့နောက် သူမကို အနည်းငယ် တွန်းဖယ်လိုက်ပြီး တက်မကျင်ကို ထိန်းကိုင်သည်။ အသံတွေ ဆူဆူညံညံလျက် မြစ်ရေကြောင်းဆီသို့ သူတို့ ဦးတည်လေတော့သည်။

“ကျွန်တော်တို့ လူမတွေ့နိုင်တဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းရဲ့ နောက်ဘက်ကို အလျင်ရောက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အဲဒီကျမှ ကျွန်တော်တို့ ဘာဆက်ပြီးလုပ်မယ် ဆိုတာကို ဆွေးနွေးကြမယ်”

“အဲဒါ ကောင်းပါတယ်”

ရိစ် သဘောတူလိုက်သည်။

ယူလန်ဂါမြစ်သည် ဤနေရာတစ်ကြောတွင် ရေကြောင်းကောင်းမွန်ခြင်း မရှိပါ။ အကျွေးအကောက် အပိုက်အဝန်းတွေ များပြားလှသည်။ လတာပြင်တွေများပြီး ကျွန်းတွေ ပေါလှသည်။ ကျွန်းတွေ များပြားလွန်းသဖြင့် ချောင်းပေါက်တွေ တစ်ကျိပ်လောက် ဖြစ်နေသည်။ အာဖရိက ဧကရီသည် ရေကြောင်းကို ဆန်တက်ပြီး တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးဖြတ်သည်။ မိုင်ဝက်လောက် ဆန်မိသောအခါ တစ်ဖက်ကမ်းတွင် ကျွေးချောင်းပေါက်တွေ တစ်ဒါဇင်လောက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အောလနတ်သည် သင်္ဘောဦးကို ချောင်းပေါက်များ၏ အလယ်တည့်တည့်ဆီသို့ ဦးတည်လိုက်သည်။

“တက်မကို ကိုင်ထားပေးမလား မစွ။ အခုအတိုင်းပေါ့”

အောလနတ်က မေးလိုက်သည်။

ရိစ်က ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ သံလက်တံကို ကိုင်လိုက်သည်။ သံချောင်းကြီးသည် ပူလွန်းလှသဖြင့် သူမ၏လက်များ ကျမ်းလောင်သွားပြီဟု ထင်ရသည်။ သူမက တက်မကျင်ကို မြဲမြဲကိုင်ထားသည်။ တက်မကို အနည်းငယ် ကစားလိုက်လျှင် အာဖရိကဧကရီ ကောင်းမွန်စွာ လိုက်နာသည်ကို သူမ တွေ့

ရသည်။ အောလနတ် အလုပ်တွေရုပ်နေပြန်တော့သည်။ မီးဖိုကြီးတံခါးကို သူ ဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး ထင်းချောင်းသစ်များ ပစ်သွင်းသည်။ ထိုနောက် ဦးပိုင်းကိုသွား ပြီး ကုန်သေတ္တာများပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်ကာ သစ်ငုတ်များနှင့် စည်းတိမ်များ ကို ကြည့်ရှုသည်။

“ဝဲဘက်ကို နည်းနည်း မစွ။ ဒီဘက်ကိုဆွဲလို့ ပြောတာ။ ဟုတ်ပြီ။ မှန်မှန်”

သူ ဟစ်အော်သည်။

သင်္ဘောသည် အထက်ဘက်တွင် သစ်ကိုင်းများ ယှက်နေသော ဥမင်လိုဏ် ခေါင်းငယ်တစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားသည်။ အောလနတ်သည် ကုန် သေတ္တာတွေပေါ်တွင် ကျော်လွှားကာ ပြန်လာပြီး စက်ကိုပိတ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ပန်ကာတုန်ခါနေခြင်း ရပ်သွားသည်။ ထိုနောက် သူသည် ဦးဘက်သို့ တစ်ဖန်ပြေးသွားပြန်ပြီး ကျောက်ဆူးကို သံကြိုးသံ တမြည်မြည်ဖြင့် ချလိုက် သည်။ အာဖရိကဧကရီသည် ရုန်းကန်ခြင်းမရှိဘဲ စိမ်းမြသော ရေပြင်ပေါ်တွင် ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ရပ်သွားသည်။ ကျောက်ဆူးကြိုးသံများ ရပ်သွားသောအခါ ပြကတွေပင် ဆိတ်ငြိမ်သွားတော့သည်။ အပူပိုင်းဒေသ နေ့လယ်ခင်း၏ ငြိမ် သက်ခြင်းမျိုးပင်ဖြစ်သည်။ ရေစီးသံ၊ ရေတိုးသံနှင့် အင်ဂျင်စက်သံတို့ကိုသာ ကြားနေရသည်။ စိမ်းလန်းအေးမြခြင်းသည် ကောင်းကင်ဘုံပင် ဖြစ်တော့သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ကုန်းပေါ်မှ မှက်ခြင်များ အပြေးအလွှား ရောက်ရှိလာကြတော့ သည်။ အုပ်လိုက်ကြီး ရောက်ရှိလာပြီး အသနားအကြင်နာကင်းမဲ့စွာ ထိုးကိုက် ကြတော့သည်။

အောလနတ် ပဲ့စင်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။ သူ၏ နှုတ်ခမ်းစုမှ စီးကရက်တစ်လိပ် တွဲလောင်းကျနေသည်။ ထိုစီးကရက်ကို ဘယ်အချိန်က မီးညှို့လိုက်မှန်း ရိစ် မသိပါ။ သို့ရာတွင် တွဲလောင်းကျနေသော စီးကရက်က အောလနတ်၏ ရုပ်ပုံလွှာကို နောက်ဆုံးစုတ်ချက် တင်ပေးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤစီးကရက်မပါဘဲနှင့် သူ၏ပုံစံ မပြည့်စုံပါ။ ရိစ်၏ မျက်စိထဲတွင် အောလနတ် ကို စီးကရက် တွဲလောင်းနှင့်သာ အမြဲမြင်တွေ့နေရသည်။ စီးကရက်သည် လက်ဝဲဘက်ထောင့်စွန်းနှင့် နှုတ်ခမ်းအလယ်ကြား တစ်ဝက်လောက်တွင် အပေါ် နှုတ်ခမ်းမှနေ၍ တွဲလောင်းကျနေခြင်းဖြစ်သည်။ သေးသွယ်သော သူ၏ ပါးပြင်

နှစ်ဖက်တွင် ပါးမြိုင်းမွေး ရေးရေးပေါက်လျက်ရှိသည်။ အန္တရာယ်များပြားသော ကုန်းပိုင်းမှ ဝေးရာသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း သူသည် မှက်ခြင်များနှင့် စစ်ဆင်ရေး ဂနာမငြိမ်ရှိနေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ၏ ဂနာမငြိမ်မှုကို ဖုံးလွှမ်းသည့်အနေဖြင့် ခပ်သောသောကလေး ပြောလိုက်သည်။

“ကဲ... မစ္စ ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာတော့ ရောက်နေကြပြီ။ ဘေးကင်းရန်ကင်း အန္တရာယ်ကင်းပဲ။ ပြဿနာက နောက် ဘာလုပ်ကြမလဲ”

ရိုစ် တုံ့နေ့လျက်ရှိသည်။ သူမ နှုတ်ဆိတ်လျက်ရှိသောအခါ အောလနတ် ကပင် ဆက်ပြီး ပြောဆိုပြန်သည်။

“ကျွန်တော်တို့မှာ စားနပ်ရိက္ခာ အပြည့်အစုံရှိနေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မှာ စားစရာရှိနေသမျှတော့ ဘာမှပူစရာ မရှိဘူး။ စီးကရက် အလိပ်နှစ်ထောင် ရှိတယ်။ ဂျင် နှစ်သေတ္တာရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာ နေချင်တယ်ဆိုရင် လပေါင်းများစွာကြာအောင် နေနိုင်တယ်။ ပြဿနာက ကျွန်တော်တို့ နေကြ မလားဆိုတာပဲ။ ဒီစစ်ကြီး ဘယ်လောက်ကြာမယ်လို့ ထင်သလဲ မစ္စ”

ရိုစ်က တိတ်ဆိတ်စွာပင် သူ့ကိုကြည့်နေသည်။ သူ ပြောသည့်စကားက ရှင်းသည်။ သူတို့ ဒီနေရာတွင် စစ်ကြီးပြီးသည်အထိ ပုန်းနေကြရန်ပင်ဖြစ်သည်။ စားနပ်ရိက္ခာ အလုံအလောက်ရှိနေသဖြင့် ဤနည်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ဟု သူ ယူဆထားသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ရန် သူ့မှာ နည်းနည်း ကလေးမျှ အကြံအစည် ရှိပုံမရ။ ရိုစ်သည် အံ့အားသင့်မှုကြောင့် စကားမပြန်နိုင် ဘဲရှိသည်။ သူ့ကိုသာ လေ့ရှည်ခွင့်ပေးထားသည်။

“ပြဿနာကတော့ စစ်ကူ ဘယ်ဘက်ကလာမလဲ ဆိုတာကို ကျွန်တော် တို့ မသိတာဘဲ။ သူတို့ကတော့ တိုက်ကြမှာ အမှန်ပဲ။ ဗွန်ဟန်နီကင်းကလည်း ဒါကို နည်းနည်းကလေးမှ ဒွိဟဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့လူတွေ ပင်လယ်ဘက်က လာတယ်ဆိုရင် ရထားလမ်းအတိုင်း လိုင်ဗာဆီအထိ တိုက် ကြရမှာပဲ။ သူတို့ အဲဒီလို လာတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ အချိန်ကျတဲ့ အခါမှာ လိုင်ဗာဆီကို သွားကြရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီနည်းဟာ အကောင်းဆုံးဖြစ် လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုတော့ သူတို့ဟာ ဗြိတိသျှ အရှေ့ပိုင်းကနေ လာကြမှာပဲ။ ဗွန်ဟန်နီကင်းကို တိုက်မယ်ဆိုရင် ဒီနည်းဟာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ဒါပေမဲ့ တောနက်ကြီးထဲမှာ သူတို့တိုက်ရမယ့်

အလုပ်ဟာ လွယ်တော့မလွယ်ဘူး။ သူတို့ အဲဒီလို လာတယ်ဆိုရင် ဗွန်ဟန်နီကင်း
ဟာ သူတို့နဲ့ ကျွန်တော်တို့ကြားထဲမှာ ရှိနေမှာပဲ။ ရိုဒီးရှား ဒါမှမဟုတ်
ပေါ်တူဂီ အရှေ့ပိုင်းက သူတို့လာတယ်ဆိုရင်လည်း ဒီအတိုင်းပဲ နေမှာပဲ။
ဘယ်ဘက်ကနေပဲကြည့်ကြည့် ကျွန်တော်တို့ဟာ ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် မိနေတာပဲ”

အောလနတ်၏ အသိဉာဏ်နှင့် ဒေသကျွမ်းကျင်မှုတို့က မဟာဗျူဟာ
အခြေအနေကို ကောင်းစွာဆင်ခြင် သုံးသပ်နိုင်သည့် အနေအထားတွင် ရှိနေပါ
သည်။ သည်အချိန်တွင် ချွေးပြန်နေသော ဝိုလ်ချုပ်ကြီးများသည်လည်း သူတို့
၏ ဦးစီးအရာရှိများနှင့်အတူ ခေါင်းများကို ခြစ်ကုတ်ကာ မဟာဗျူဟာ စီမံကိန်း
များ ချမှတ်နေကြပေမည်။ ရန်သူက အထက်စီးရထားသော ဂျာမန်ဗဟိုအာဖရိက
ကို တိုက်ခိုက်ရမည့်အရေးကို လွယ်လွယ်ကူကူ စဉ်းစား၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုတော့ သေချာတယ် မစ္စ။ ကွန်ဂိုဘက်ကတော့
သူတို့ လာမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘယ်လဂျီယံတွေက လာချင်လည်း လာနိုင်မှာမဟုတ်
ဘူး။ အဲဒီဘက်ကလာမယ်ဆိုရင် လာစရာ တစ်လမ်းပဲရှိတယ်။ ကန်ကြီးကို
ဖြတ်ပြီးလာရမယ်။ အဲဒီမှာ လူဝီဆာရှိနေသမျှ ကန်ကြီးကို ဘယ်သူမှ ဖြတ်နိုင်မှာ
မဟုတ်ဘူး။”

“အဲဒါ အမှန်ပဲ”

ရိုစ် သဘောတူညီလိုက်သည်။

အောလနတ်က အင်္ဂလိပ်ဆန်ဆန် လူဝီဆာဟု ခေါ်လိုက်သော ကွန်နီ
ဂျင်လူဆီသည် ကန်ကြီးပေါ်ယွင် ဂျာမန်တို့ချထားသော ပုလိပ်သင်္ဘောဖြစ်သည်။
လွန်ခဲ့သော ရှစ်နှစ်လောက်က ဤသင်္ဘောကို ပင်လယ်ကမ်းခြေမှ ကုန်းတွင်းပိုင်း
သို့ တစ်ပိုင်း တစ်စစီဖြုတ်ပြီး သယ်ယူခဲ့သည်ကို ရိုစ် မှတ်မိနေသည်။ ထိုစဉ်
အခါကလည်း ယခုအချိန်မှာလိုပင် အထမ်းသမားများနှင့် အလုပ်သမားများကို
ဆွဲခေါ်ကာ တောကြီးမျက်မည်းထဲတွင် လမ်းဖောက်ခဲ့ကြရသည်။ ပင်ပင်ပန်း
ပန်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြရသည်။ သို့သော် သင်္ဘောဘျိုင်းလာအိုးကြီးကိုမူ တလုံး
တစည်း သယ်ယူရသဖြင့် တစ်ဖာလုံ ခရီးတိုင်းမှာ လူတစ်ယောက်၏ အသက်
တစ်ခု ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

သို့ရာတွင် ၎င်းကို တပ်ဆင်ပြီး ကန်ရေပြင်တွင် စေလွှတ်နိုင်သောအခါ
တွင်ကား ရှေးပဝေသဏီကတည်းက ဤကန်ကြီးကို စိုးမိုးခဲ့သော လေ့ဓားပြ

များအားလုံး ပျောက်ကွယ်ကြရတော့သည်။ ၎င်းသည် တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင် ဆယ်မိုင် ခုတ်မောင်းနိုင်သဖြင့် မည်သည့်လှေအုပ်ကိုမဆို အမိလိုက်နိုင်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် သင်္ဘောပေါ်၌ တပ်ဆင်ထားသော ခြောက်ပေါင်ဒါ အမြောက်ကြီး ကလည်း မည်သည့်ဓားပြရွာကိုမဆို ပစ်ခတ်ချေမှုန်းနိုင်ပါသည်။ ယင်းသို့ဖြင့် ကန်ရေပြင်ပေါ်တွင် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရေး ဖွံ့ဖြိုးလာပြီး စိန်ခွံမရှိသော ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင်လည်း ကောင်းမွန်စွာ စိုက်ပျိုးနိုင်ကြတော့သည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီသည် ကန်ရေပြင်ပေါ်တွင် စာပို့ကြီးနှင့် ခရီးသည်တင် မီးသင်္ဘောကြီးအဖြစ် ထမ်းဆောင်လျက်ရှိပြီး ဂျာမန်ဗဟိုအာဖရိကသည် ယခုအခါ အိန္ဒိယ သမုဒ္ဒရာဘက်မှ လာသည်ထက် အတ္တလန္တိတ်ကမ်းခြေ ဘယ်လဂျီယံကွန်ဂိုမှ ဆက်သွယ်သည်က ပိုမိုအဆင်ပြေ ချောမွေ့လျက်ရှိတော့သည်။

သို့ဖြင့် ဤဒေသအကြောင်း ကောင်းစွာကျွမ်းကျင်သော ရိုစ်နှင့် အောလနတ်တို့အတွက် ကွန်နီဂျင်လူဆီ၏ အမည်ကို ပြောလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ဂျာမန်ဗဟိုအာဖရိကကို ကွန်ဂိုဘက်မှ မထိုးဖောက်နိုင်ကြောင်း ကောင်းစွာသဘောပေါက်ကြရသည်။ ခြောက်ပေါင်ဒါ အမြောက်တစ်လက် တပ်ဆင်ထားသော တန်တစ်ရာ မီးသင်္ဘောကြီးကို ရင်ဆိုင်ပြီး မည်သည့်ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်မှု တစ်ခုမျှ ပြုလုပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံက ဒိုဗာရေလက်ကြားကို လွှမ်းမိုးထားသလို ဂျာမန်နိုင်ငံက ရေကန်ကြီးကို စိုးမိုးထားပါသည်။

“လူဝီဆာသာ ရိုမနေဘူးဆိုရင် ဒီမှာ ဘာပြဿနာမှ မရှိနိုင်ဘူး။ ကန်ကြီးကိုဖြတ်ပြီး သူ့ကို တိုက်နိုင်မယ်ဆိုရင် ဗွန်ဟန်နီကင်းဟာ တစ်လတောင် ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေက...”

တောနက်ကြီး၏ အခြားသော သုံးဘက်မှသာ တိုက်ခိုက်လာမည်ဆိုလျှင် ဗွန်ဟန်နီကင်းသည် အဆုံးအစမရှိ ခုခံတွန်းလှန်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အောလနတ်က ပါးစပ်မှ စီးကရက်ကို လက်ဖြင့်တောက်လိုက်ရာ ပေရေညစ်ပတ်နေသော သူ၏ အင်္ကျီအဖြူပေါ်သို့ ပြာများ ကြွေကျကုန်သည်။ သို့သော် ဤနည်းသည် စီးကရက်ကို သူ၏ပါးစပ်မှ မခွတ်ရပါ။

“အဲဒီတော့ ဒီအခြေအနေတွေအရဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ကိုယ့်နိုင်ငံကို ဘယ်လိုမှ ပြန်ရောက်နိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား မစ္စ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်နိုင်မလဲဆိုတာကို ကျွန်တော် စဉ်းစားနိုင်မယ်

ဆိုရင်တော့ ချီးကျူးစရာပဲ”

“ကျွန်မတို့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံအတွက် တစ်ခုခု လုပ်ကြရမယ်”

ရိုစ် ကောက်ကာငင်ကာ ပြောလိုက်သည်။ ထိုအချိန်က အင်္ဂလန်တွင် ရေပန်းစားနေသော စကားတစ်ခွန်းကိုသာ သူ မသိရှိခဲ့လျှင် ‘ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ် ထမ်းဆောင်ကြရမယ်’ဟု ရိုစ် ပြောဆိုရပေမည်။ သို့သော် သူမပြောသည့် အဓိပ္ပာယ်က အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ အာဖရိက တောနက်ကြီးထဲတွင် သိပ်ပြီး ကဗျာမဆန်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

“ဖူး...”

အောလနတ် ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

သူ၏ ခံယူချက်က သူနှင့် စစ်ပွဲ ဝေးနိုင်သမျှ ဝေးရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤစစ်ပွဲသည် အခြားစစ်ပွဲများကဲ့သို့ပင် တိုင်းပြည်က လစာပေးပြီး သင်ကြား လေ့ကျင့်ထားသူများကသာ တိုက်ခိုက်ကြရမည်ဟု သူ မှတ်ယူထားသည်။

“ဖူး...”

နောက်တစ်ကြိမ် သူ ရွတ်ဆိုလိုက်ပြန်သည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံအတွက် တစ်ခုခု ပြုလုပ်ရမည်ဟူသော အချက်က ကူးစက်ခြင်းရှိလာသည်။ စေ့ဆော် ခြင်း ဖြစ်လာသည်။

သို့သော် သူသည် ခေတ္တမျှ စိတ်လှုပ်ရှားနေပြီးနောက် ထိုအတွေးကို ဘေးဖယ်လိုက်ပါသည်။ သူက စက်မှုသမားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူက အချက်အလက်သမားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အတွေးသမားတစ်ယောက် မဟုတ် ပါ။ ဤကိစ္စက ကလေးတစ်ယောက် အတွေးနယ်ချဲ့သည့် ကိစ္စမျိုးသာဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စကို သေသေချာချာကြည့်လျှင် ဘာတစ်ခုမျှ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျသည့်အရာ မရှိပါ။

သို့တစလည်း ရိုစ်၏ မျက်နှာမှ စိတ်အားထက်သန်နေမှုကို တွေ့မြင် နေရသောအခါ သူမကို လှောင်ပြောင်စရာ မဟုတ်ဘဲ ထောက်ခံစရာသာ ဖြစ် နေတော့သည်။

“ဟုတ်ပြီ မစ္စ။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ တစ်ခုခုလုပ်နိုင်မယ် ဆိုလိုရိုရင် လုပ်ဖို့ကို ကျွန်တော် အလျင်ဆုံးပြောပါမယ်။ မစ္စမှာ ဘယ်လိုစိတ်ကူးရှိသလဲ” ဤမေးခွန်းကို သူက ပေါ့ပေါ့ဆဆပင် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူမ

အနေနှင့် ဘာအကြံဉာဏ်မျှ ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ဟု သူ့စိတ်ထဲမှာ သေချာနေသည်။ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဘာမျှမရှိနိုင်ပါ။ သည်ကိစ္စ ဘာမျှအငြင်းပွားစရာ မရှိပါ။ သူ၏ တွက်ဆချက် မှန်ကန်သည့်သဘောကိုလည်း မော်ပြနေပါသည်။ ရိပ်သည် သူမ၏ ကြီးမားသော မေးစေ့ကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ဆွဲလျက်ရှိသည်။ နဖူးကြောများ တွန့်နေအောင် မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး စဉ်းစားနေသည်။ ရန်သူတွေအကြားတွင် သင်္ဘောတစ်စင်း၊ ပေါက်ကွဲစေသော အရာဝတ္ထုများနှင့် ရောက်ရှိနေသူနှစ်ဦးသည် ဘာတစ်ခုမျှ မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုသည်မှာ မဟုတ်သေးပါ။ သို့သော် အခြေအနေက သည်အတိုင်းပဲ ဖြစ်နေသည်။ စစ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး သူမ သိရှိဖူးသမျှများကို ရိပ် ပြန်ပြီးစဉ်းစားကြည့်နေသည်။

ရုရှ ဂျပန် စစ်ပွဲနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူမ မှတ်မိသမျှမှာ ဂျပန်မှာ အထူး ရဲစွမ်းသတ္တိရှိပြီး ‘ဘန်ခိုင်း’ ဟု ဟစ်အော်တတ်ကြောင်းလောကီမျှသာဖြစ်သည်။ ဘိုးဝါးစစ်ပွဲတွင်မူ ဤသို့ မဟုတ်တော့။ ထိုအချိန်တွင် သူမက အသက်နှစ်ဆယ်ရှိနေပြီ။ ဆင်ဖြူရှယ်လည်း သာသနာဘောင်သို့ ရောက်ရှိနေပေပြီ။ ထိုအချိန်က ကာကီသည် အင်မတန် ခေတ်စားသော အရောင်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သူမ မှတ်မိနေသည်။ လူတွေသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများပုံပါရှိသော ရင်ထိုးတံဆိပ်များကို တပ်ဆင်ကြသည်။ ဧကရီ ဘုရင်မကြီးက ရှေ့တန်းရောက် စစ်သည်များထံသို့ ချောကလက်များကို ပေးပို့သည်။ သူမက သတင်းစာကို ရံဖန်ရံခါဖတ်ရှုသည်။ သို့သော် ဤလို အမျိုးသားရေးကာလမျိုးတွင် အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ အပြုအမူမှာ ခွင့်လွှတ်ဖွယ်ရာပင်ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ရောဘတ် အောင်ပွဲခံပြီး ပရီတိုးရီးယားသို့ ဝင်ရောက်သည်။ တိုင်းပြည်သို့ အောင်နိုင်သူအဖြစ် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။ သည့်နောက်လည်း နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာအောင် တိုက်ခိုက်နေကြသည်။ ဒီဝစ်ကို ‘ကိုယ်ပျောက်ကြီး’ ဟု ခေါ်ကြသည်။ သူက မီးရထားတွေ တံတားတွေကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးသည်။

ရိပ်သည် တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားမိသည့်အလား ဆတ်ခနဲ ထထိုင်လိုက်သည်။ သို့သော် နောက်တစ်ခဏမှာပင် အရိပ်အယောင် ပြန်လည်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သည်မှာ မီးရထားလမ်းတစ်ခု ရှိသည်တော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤလမ်းသည် အင်္ဂလိပ်များ စိုးမိုးသော ပင်လယ်ကမ်းခြေမှ ယူလန်ဂါ မြစ်ဖျားရှိ လိုင်ဗာဆီမြို့သို့ သွားရောက်သည်။ ဤလမ်းသည် ဂျာမန်တွေအတွက်

အသုံးမဝင်လှပါ။ ဤရထားလမ်းမှ တံတားတစ်ခုခုသို့ ရောက်ရှိရန်ဆိုလျှင် သူမနှင့် အောလနတ်တို့သည် ပထမဆုံးမြစ်ကို ဆန်တက်ပြီး လိုင်ဗာဆီမြို့သို့ သွားရောက်ရမည်။ လိုင်ဗာဆီမြို့သည် ဂျာမန်များလက်သို့ ကျရောက်နေဖို့များ သည်။ ထို့နောက် သူတို့သည် မိုင်းဗုံးများထမ်းပြီး ကုန်းကြောင်းသွားကြရမည်။ ထိုတွင်လည်း အချိန်မရွေး အဖမ်းခံရဖို့ သေချာသည်။ ရိပ်သည် တောလမ်းခရီး တွေကို သွားဖူးသဖြင့် ဤလုပ်ငန်း မဖြစ်နိုင်ကြောင်း သိရှိသည်။ အောလနတ် သည် သူမ၏ မျက်နှာပေါ်မှ အမူအရာကို တွေ့မြင်သဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“တော်တော်မလွယ်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပဲ မဟုတ်လား မစ္စ”

ဤမှာပင် ရိပ်သည် အလင်းရောင်ကို မြင်တွေ့လိုက်သည်။

“အောလနတ်၊ ဒီယူလန်ဒါမြစ်ကြီးဟာ ကန်ကြီးထဲကို စီးဝင်တယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် မစ္စ၊ ကန်ကြီးထဲကို ဝင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မစ္စဟာ ဒီသင်္ဘောနဲ့ ကန်ကြီးကို ရောက်အောင်သွားဖို့ စိတ်ကူးရှိတယ်ဆိုရင်တော့ ဒီစိတ်ကူးကို ဆက်ပြီး မကူးပါနဲ့တော့။ ဘယ်လိုမှ မရောက်နိုင်ပါဘူး။”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ရေမှော်တွေရှိတယ် မစ္စ။ ကျောက်ဆောင်ကြီးတွေ၊ ရေတံခွန်ကြီးတွေ၊ တောင်ကျပ်တွေရှိတယ်။ ရေမှော်တွေ မိုင်တစ်ရာလောက်ရှိတယ်။ ကန်ကြီးကို ရောက်သွားတဲ့အခါမှာ မြစ်ဟာ နှာမည်တစ်မျိုး ပြောင်းသွားတယ်။ အဲဒီအောက် ပိုင်းမှာ ဗိုရားမြစ်လို့ခေါ်တယ်။ ဗိုရားနဲ့ ယူလန်ဂါဟာ မြစ်တစ်ခုတည်းပဲဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် စပန်ဂလာ...”

“သူကတော့ ကန်ကြီးကို ရောက်သွားတာပဲ မဟုတ်လား။ ကျွန်မ မှတ်မိတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် မစ္စ။ လုံးထွင်းလှေကလေးနဲ့ ရောက်သွားတာပဲ။ ဆွာဟီလီ တိုင်းရင်းသား လှေသမားမြောက်ယောက်နဲ့အတူ ရောက်သွားတာပဲ။ သူက မြေပုံဆွဲရအောင် သွားတာပဲ။ ဒီမြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်မှာ ကိုက်နစ် ဆယ်လောက်မှ မကျယ်တဲ့ နေရာတွေက အများကြီးပဲ။ အဲဒီမှာ မြစ်ရေစီးတာ ဟာ ဘုံပိုင်က ရေကျသလိုပဲ မစ္စ။ လုံးထွင်းလှေကလေးနဲ့ဆိုရင်တော့ သွားနိုင် တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီသင်္ဘောကြီးနဲ့ကတော့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“ဒါဖြင့်ရင် ဒီသင်္ဘောကြီး ဒီကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်လာသလဲ”

“တခြား ဝန်ထည်ကြီးတွေလိုပဲ ရထားလမ်းက ရောက်လာတာပဲပေါ့။ ပင်လယ်ကမ်းခြေကနေပြီး လိုင်ဗာဆီမြို့ကို တစ်စစီဖြတ်ပြီး ပို့ကြတယ်။ လိုင်ဗာဆီကျမှ ကမ်းနားမှာ သင်္ဘောကို ပြန်ဆောက်ကြတယ်။ လူဝီဆာကိုလည်း ကန်ကြီးထဲရောက်အောင် သူတို့ ကုန်းလမ်းကပဲ သယ်ခဲ့ကြရတာ မဟုတ်လား။”

“အင်း... ဟုတ်တယ်”

ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီး သယ်ယူရေးကိစ္စတွင် တိုင်းရင်းသားများ ကိုယ်စား ဆင်ဖြူရယ်က ဝင်ရောက်ကန့်ကွက်ခဲ့သဖြင့် သူသည် ဤနယ်မြေမှ အနှင်ခံရတော့မတတ်ပင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုမူ သူမ၏အစ်ကို ကွယ်လွန်ချေပြီ။ သူသည် ဤကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်တွင် အကောင်းဆုံးလူတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။

ရိစ်သည် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဆိုသလိုပင် တစ်ပါးသူများ၏ ဦးဆောင် မှုနောက်သို့ လိုက်ပါခဲ့ရသည်။ သူမ၏ ဖခင်၊ မိခင်နှင့် အစ်ကိုတို့၏ ဦးဆောင် မှုနောက်သို့ပင် ဖြစ်သည်။ ဂျာမန်အာဏာပိုင်များနှင့် တကျက်ကျက်ဖြစ်ခဲ့ရ သည့် ကာလတစ်လျှောက်လုံးပင် သူမသည် အစ်ကိုဘက်မှ ပြတ်သားစွာ ရပ်တည်ခဲ့သည်။ သူမသည် အစ်ကိုအတွက်ပင် ဆွာဟီလီ၊ ဂျာမန်နှင့် အခြား ဘာသာစကားများကို သင်ကြားပြီး အစ်ကို၏ဘဝကို ဝေမျှကာ ယူခဲ့ရသည်။ သို့သော် သူမသည် ယခုအခါတွင် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် သူမအတွက် သူမ စဉ်းစားမိချေပြီ။

သို့သော် ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက် ပြုလုပ်ရသည့်အလုပ်မှာ မလွယ်ကူ ပါချေ။ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ စရိုက်နှင့်ပတ်သက်သော အခါတွင်ဖြစ်သည်။ အောလနတ်၏ မျက်နှာကို သူမ စူးစိုက်ပြီးကြည့်နေမိသည်။ အောလနတ်သည် သူမ ကြည့်ရှုနေမှန်းသိသောအခါ ကသိကအောက် ရှိနေသည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်က သူမသည် အစ်ကိုဖြစ်သူနှင့်အတူ သည်ကို လာရောက်စဉ်က အာဂျီးအဖွဲ့ကြီးက စီစဉ်ပေးသော ဈေးပေါသည့် အိတ်လီ ကုန်သင်္ဘောတစ်စင်းဖြင့် လိုက်ပါခဲ့ရသည်။ ထိုသင်္ဘောမှ ပထမအရာရှိသည် ရောရောနှောနှော နေတတ်သော အိတ်လီတစ်ယောက် ဖြစ်သည်နှင့်အညီ အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်သော အပျိုကြီး ရိစ်ကိုပင် ချမ်းသာမပေးပါချေ။

ထိုစဉ်က သူမသည် အသက်နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ်အရွယ် ဖြစ်သဖြင့် ကိုယ်လုံးကိုယ် ထည်သည် ဖွံ့ဖြိုးနေပြီဖြစ်သည်။ ပထမအရာရှိသည် သူမ၏ တောင့်တင်းသော အမိအမောက်များမှ မျက်လုံးများ မခွာနိုင်အောင်ရှိသည်။ ထို့အပြင် သင်္ဘောပေါ်တွင် အမျိုးသမီးဟူ၍ သူမတစ်ယောက်တည်း ပါရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် အသက်မရှူဘဲ မနေနိုင်သလို သူမကို မပိုးပန်းဘဲနှင့် မနေနိုင်ဘဲ ရှိချေသည်။ သူ့လို လူမျိုးက တခြားဘာမျှ မရှိခဲ့လျှင် ယမင်းရုပ်ကိုပင် ချစ်ရေးဆိုမည်လူမျိုး ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ လူပျိုလှည့်ပုံကလည်း ဆန်းပြားသည်။ လက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်သည်ထက် အဆင့်အတန်း မပိုပါ။ သူ့အနေနှင့် သူမကို လူပျိုလှည့်နေမှန်းပင် ကောင်းကောင်းမသိခဲ့ပါ။ သူမနှင့် အကျွမ်းတဝင်ရှိအောင် အိတ်လီပြုလုပ်သည့် နည်းပရိယာယ်တစ်ခုသည် တကယ်ပင် ရိုးရိုးသားသား နိုင်လှသည်။ သူသည် ဂျီဗရော်လတာ၊ မော်လတာ၊ အလက်ဇင်းဒရီးယားနှင့် ပို့ဆက်မြို့များတွင် ဗြိတိသျှအင်ပါယာကြီးအကြောင်း အမွမ်းတင် ပြောဆိုသည်။ ဗြိတိသျှ သင်္ဘောကြီးများ၏ လှပမှုကို ချီးပပြောဆိုသည်။

သို့ဖြင့် ထိုအချိန်က ရှိစံသည် ဗြိတိသျှ အင်ပါယာကြီး၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုတွင် အာရုံကပ်ငြိခဲ့ရသည်။

သို့သော် နောက်ပိုင်းကာလ ဆယ်နှစ်တွင်ကား အစ်ကို၏အပေါ်တွင် သစ္စာစောင့်သိခဲ့သဖြင့် ဤအာရုံများ ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရသည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးသမားဖြစ်သည်။ အင်ပါယာကြီးတွင် စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိပါ။ လူတွေ တော်ပြတ်ဆင်းရဲနေသည့်အချိန်တွင် စစ်သင်္ဘောကြီးတွေအတွက် ငွေကြေးအကုန်အကျခံသည်ကို ဆန္ဒမရှိပါ။

ယခုမူ အစ်ကိုဖြစ်သူ ကွယ်လွန်ချေပြီတည်း။ သူမ၏စိတ်တွင် ကပ်ငြိခဲ့သော အာရုံများ ပြန်လည်ရှင်သန်လာတော့သည်။ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်ပွားနိုင်ဟု သူ ပြောခဲ့သော စစ်ကြီးသည် ယခုရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သည်။ ဖြစ်ပေါ်နေသော ထိုစစ်ကြီးကပင် သူ့ကိုသတ်ခဲ့သည်။ အင်ပါယာကြီးမှာ ဘေးအန္တရာယ်ကြုံတွေ့နေချေပြီ။ ရှိစံသည် အာဖရိကဒေသရှိစင် ပဲစင်ပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး ချွေးတွေပြန်နေရသလို သူမ၏ စိတ်ထဲတွင်လည်း မျိုးချစ်စိတ်များ ဆုပွက်လျက် ရှိတော့သည်။ သူမက လက်များကို ဆုပ်ချည်ဖြန့်ချည် လုပ်နေသည်။ သူမ၏

ပါးပြင်နှစ်ဖက်တွင် နှင်းဆီသွေးများ သန်းနေကြသည်။

သူမ ထိုင်ရာမှထပြီး ရှေ့ဘက်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ အင်ဂျင်ခန်းကို ကွေ့ပတ်ပြီး သင်္ဘောဘေးကာနှင့်အညီ ပုံထားသော ကုန်ပစ္စည်းများရှိရာ သို့သွားသည်။ ဘယ်လဂျီယံ သတ္တုတွင်းရှိ လူဖြူ ခြောက်ယောက်အတွက် တစ်ဆယ့်ငါးရက်စာ ပေးပို့သော ရိက္ခာပစ္စည်းများသည် များပြားစုံလင်လှပေသည်။ သူမ၏ နံဘေးသို့ အောလနတ် ရောက်ရှိလာသည်။

“အနီစင်းကြီးတွေနဲ့ သေတ္တာကြီးတွေက ဘာလဲ”

သူမ မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ဂျယ်လတင် ယမ်းဘီးလူးတွေပေါ့ မစ္စ”

“အန္တရာယ် မရှိဘူးလား”

“ဖူး... ဘုရားသခင်၊ အန္တရာယ်မရှိပါဘူး မစ္စ။ ဘေးကင်းရန်ကင်းပစ္စည်းတွေပါ။ ဒီသေတ္တာတွေထဲမှာ ဒီအတိုင်းရှိနေသမျှ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ သူတို့ကို ရေစိုလည်း ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ မီးနဲ့ရှို့လည်း မီးလောင်ရုံပဲရှိတယ်။ တူနဲ့ထုလည်း ဘာမှဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ စနက်တံတို့ ယမ်းတောင့်တို့နဲ့တော့ မဖောက်ခွဲလိုက်နဲ့။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဒီလိုမျိုး မလုပ်ပါဘူး မစ္စ။ မစ္စ စိုးရိမ်လို့ရှိရင် ကျွန်တော် ဒါတွေကို ရေထဲပစ်ချလိုက်မယ်”

“အို မပစ်ပါနဲ့။ ကျွန်မတို့ ဒါတွေကို အသုံးလိုလိမ့်မယ်”

သူမက ဆတ်ခနဲ ပြောလိုက်သည်။

ဖောက်ခွဲစရာ တံတားတွေ မရှိသော်လည်း စစ်ဖြစ်နေသော ကာလတစ်ခုတွင် နှစ်ဟန္ဒြိတ်လောက် အလေးချိန်ရှိသော ပေါက်ကွဲစေသည့် အရာဝတ္ထုများသည် တစ်ခုခုတော့ အသုံးရှိနိုင်ပါသည်။

သင်္ဘောဝမ်းထဲတွင် ပျဉ်ကျဲ သေတ္တာများဖြင့် ထည့်ထားသော ဧရာမသံဘူးတောင့်ကြီး နှစ်ခုရှိသည်။ တစ်ဖက်တွင် ထိပ်လုံးပိတ်ဖြစ်ပြီး တခြားတစ်ဖက်တွင်ကား ကတော့ပုံထိပ်ဖြစ်သည်။ ကတော့ပုံထိပ်တွင် ကြေးဝါကိရိယာများရှိသည်။ ပိုက်ခေါင်းနှင့် လေဖိအားတိုင်း ကိရိယာများဖြစ်သည်။

“အဲဒါကြီးတွေကကော”

ရိုစ် မေးလိုက်သည်။

“အောက်ဆီဂျင်ဘူးနဲ့ ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဘူးကြီးတွေပဲ။ ဒီဥစ္စာကြီးတွေက ကျွန်တော်တို့အတွက် ဘာမှအသုံးမဝင်ဘူး မစ္စ။ ကျွန်တော်တို့ ပစ္စည်းတွေကို ပထမဆုံး ချတဲ့အချိန်မှာ သူတို့ကို ကျွန်တော် ထားခဲ့မယ်”

“ဟင့်အင်း၊ ကျွန်မတော့ မထားခဲ့ဘူး”

ရိုစ် ပြောလိုက်သည်။

သူမက ရှည်လျားမည်းနက်သော ဖြန့်လုံးရှည်ကြီးများကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ကြည့်လိုက်ပြီး-

“သူတို့ကိုကြည့်ရတာ တော်ပီဒိုကြီးတွေနဲ့တူတယ်”

သူမ၏ ခေါင်းထဲတွင် စိမ့်ကိန်းတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ လန်ဒန်သား စက်ဆရာကို သူမ လှည့်ကြည့်ကာ-

“အောလနတ်၊ ရှင် တော်ပီဒို လုပ်တတ်သလား?”

အောလနတ် ပြုံးလိုက်ပြီး-

“ကျွန်တော် တော်ပီဒို လုပ်တတ်သလား ဟုတ်လား။ ကျွန်တော် လုပ်တတ်သလား မေးမှမေးတတ်ပလေတယ် မစ္စရယ်။ ဒီမယ် မစ္စ၊ တော်ပီဒို ဆိုတာက...”

တော်ပီဒိုအကြောင်း သူ ရှင်းပြသည်မှာလည်း မှန်သည်။ ထိုအပြင် တော်ပီဒိုကို သူ မလုပ်တတ်ဘူးဆိုသည်မှာလည်း ပို၍မှန်သည်။ တော်ပီဒိုဆို သည်မှာ ထိုခေတ်အခါက လူသားတွေ၏ နောက်ဆုံးတီထွင်ဖန်တီးမှုတစ်ခု ဖြစ်သည်။ တော်ပီဒိုတစ်ခုလျှင် အနည်းဆုံး ပေါင်တစ်ထောင်လောက် ကုန်ကျ သည်။ လူတွေ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်လောက် အပြင်းအထန် ကြိုးပမ်းအားထုတ် ခဲ့ကြရသည်။ တော်ပီဒိုတစ်ခု ပြုလုပ်ရန်အတွက် ကျွမ်းကျင်သော စက်ဆရာတွေ အများကြီးရှိသည့် စက်ရုံကြီးတစ်ခု ရှိရမည်။ ကောင်းမွန်တိကျသော ကိရိယာ တန်ဆာပလာတွေ ရှိရမည်။ ကျွမ်းကျင်သူ ပါရဂူတစ်ဦးက ကြီးကြပ်ညွှန်ကြား ရမည်။ အာဖရိက တောနက်ကြီးထဲတွင် အာဖရိကဧကရီ၏ စက်ပြင်တန်ဆာ ပလာများဖြင့် အောလနတ်တစ်ယောက်တည်း လုပ်ကိုင်လျှင် တော်ပီဒိုတစ်လုံး၏ ပုံကြမ်းပင် ပေါ်လာမည်မဟုတ်ပါ။

ရိုစ်သည် အောလနတ် ရှင်းပြနေသော အတတ်ပညာဆိုင်ရာ အကြောင်း အရာများကို မကြားမိပါ။ သူမ၏ စိတ်အာရုံဝင်စားမှုက ပြင်းထန်နေသည်။

“ဒါပေမဲ့ ရှင် ပြောတဲ့နည်းတွေက တော်ပီဒိုကြီးကို သွားအောင်လုပ် တာမဟုတ်လား။”

သူမက အောလနတ်၏ တော်ပီဒို သြဝါဒအဆုံးတွင် မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် မစ္စ”

ထိုအခါ သူမက ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချလိုက်သည့်အလား-

“ကျွန်မ ပြောမယ်။ ကျွန်မတို့မှာ အာဖရိကဧကရီ ရှိတယ်။ ကျွန်မ တို့ဟာ ဒီ ဂျယ်လတင်ယမ်းဘီလူးတွေကို သင်္ဘောဦးမှာထားမယ်။ ပြီးတော့ ဟို ရှင်ပြောတဲ့ စနက်တံကို တပ်မယ်။ ဒါဆိုရင် တော်ပီဒိုတစ်ခု မဖြစ်ဘူးလား။ အဲဒီ ပိုက်လုံးရှည်ကြီးတွေနဲ့ပေါ့။ သူတို့ကို သင်္ဘောအပြင်ဘက်ကို ခေါင်းထုတ် ထားနိုင်တယ်။ ထိပ်မှာ စနက်တံ တပ်ထားမယ်။ အခု ပိုက်ခေါင်းတပ်ထား တဲ့ နေရာမှာ စနက်တံတပ်မယ်။ ပြီးရင် ကျွန်မတို့ဟာ သင်္ဘောကြီးတစ်စင်းရဲ့ ဘေးကို ဦးနဲ့ဝင်ဆောင်မယ်။ အဲဒီအခါမှာ တော်ပီဒိုလို မပေါက်ကွဲဘူးလား။”

ထိုအခါ အောလနတ်၏ ခေါင်းထဲတွင် ချီးမွမ်းစိတ်နှင့် သနားစိတ် ရောထွေးသွားရသည်။ သူမ၏ စိတ်ကူးကို လေးစားမိသည်။ သူ သိသလောက် တော့ ဤသည်မှာ ပင်ကိုစိတ်ကူးတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော အနှစ်ငါးဆယ် လောက်က တော်ပီဒိုကို ဤနည်းဖြင့် စတင်တီထွင်ခဲ့သည်ကို သူ မသိပါ။

“ဟုတ်ကဲ့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ တစ်ခုခုကို တော်ပီဒိုနဲ့ တင်ပြီး တိုက်ချင်ရင်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီမြစ်ကြီးပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့သင်္ဘော တစ်စီးပဲရှိတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ သင်္ဘောကို တော်ပီဒိုအဖြစ် နဲ့ ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်လို့ရှိရင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဘာဖြစ်သွားမလဲ။ ဒီသင်္ဘောကြီးနဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံး နောင်ဘဝကို ရောက်သွားလိမ့် မယ် မစ္စ။ စဉ်းစားပါဦး။”

ရိုစ် စဉ်းစားသည်။ မြန်မြန်ဆန်ဆန်နှင့် ထိုးထိုးထွင်းထွင်း စဉ်းစား သည်။ အောလနတ်၏ အတွင်းစိတ်ကို ထွင်းဖောက်ကြည့်သည်။ မိမိအနေနှင့် အဘယ်ကြောင့် တော်ပီဒို ဖောက်ခွဲလိုကြောင်း ရိုစ် သိပါသည်။ သို့သော် နောင်ဘဝကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး အောလနတ် ပြောသည့်သဘောကိုတော့ သူမ မကန့်ကွက်လိုပါ။ သူမအနေနှင့် ကွယ်လွန်လျှင် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ရောက်ဖို့က များသည်။ အကြောင်းမှာ သူမက အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ ဟောကြားချက်များကို

ကောင်းစွာ နာကြားခဲ့သည်။ သူမ၏ဘဝကို ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တစ်ဦး ပီသစွာ နေထိုင်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် သူမသည် အင်ပါယာကြီးအတွက် အသက် ကို ပေးလှူခဲ့လျှင် ကောင်းကင်ဘုံတွင် ရွှေသရဖူနှင့် ရွှေစောင်းနှင့် နေရမည်မှာ သေချာသည်။

သို့သော် အောလနတ်အဖို့မူ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ရောက်ဖို့မသေချာပါ။ နောက်ပိုင်းတွင် မြင့်မြတ်စွာ သေဆုံးသည့်တိုင် စောစောက ကျူးလွန်ခဲ့သော ဒုစရိုက်မှုများနှင့် ဘဲစားဘဲချေ ဖြစ်နေသည့်အတွက် သူ၏ နောင်ဘဝသည် လည်း မည်သို့မျှ မရေရာပါ။ သူ၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို ရယူလိုလျှင် ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့် အသုံးပြုရပေလိမ့်မည်။ သူမက တစ်သက်လုံးပင် ဤသို့ပြု လုပ်ခဲ့သည့်အလား ပရိယာယ်စကားကို ဆိုလိုက်သည်။

“သင်္ဘောပေါ်မှာ ကျွန်မတို့ လိုက်သွားဖို့ စိတ်မကူးပါဘူး။ သင်္ဘော ပေါ်မှာ အားလုံးအဆင်သင့်လုပ်ပြီး သင်္ဘောကြီးကို ဟို မီးတင်ပြီး သေသေချာချာ ချိန်ပြီးလွှတ်လိုက်ရင် မဖြစ်ဘူးလား”

အောလနတ်သည် စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော ရယ်ချင်စိတ်များကို ထိန်းချုပ်ထားရသည်။ ဤစီမံကိန်းတွင် အားလုံးပင် အပြစ်အနာများ ဖြစ်နေ ကြောင်း ဤအမျိုးသမီးကို သူ ရှင်းမပြလိုပါ။ အာဖရိကဧကရီ၏ ဘျိုင်လာအိုး ကြီးသည် အိုမင်းနေပြီဖြစ်သဖြင့် မီးတင်ပြီး လွှတ်လိုက်ရန် မဖြစ်ပါ။ နောက်ပြီး အာဖရိကဧကရီ၏ ပန်ကာမှာလည်း ပန်ကာတစ်ခုတည်း၏ သင်္ဘောအတိုင်း သဝေထိုးပြီး သွားနိုင်သဖြင့် သေသေချာချာ ချိန်ရွယ်ပြီးလွှတ်ဖို့လည်း မဖြစ် နိုင်ပါ။ ထို့အပြင် အာဖရိကဧကရီသည် တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင်ခြောက်မိုင်မျှသာ သွားနိုင်သဖြင့် အခြားသင်္ဘောတစ်စီးကို အလစ်တွင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် လည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထို့အပြင် တော်ပီဒိုဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်စရာလည်း ဘာတစ်ခုမျှ မရှိသဖြင့် ဤအမျိုးသမီး၏ ရွှေဉာဏ်တော် ဖူးရောက်မှုသည် ဘာမျှ ဖြစ်မလာနိုင်ပါ။ သူ့အနေနှင့် သူမကို နောက်ပြောင်နေဖို့သာ ရှိတော့ သည်။

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

သူတည်ငြိမ်စွာ ပြောလိုက်သည်။

“ဒီပြန်လုံးကြီးတွေကကော တော်ပီဒိုလုပ်လို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ် မစ္စ။ သူတို့က အသားထူပြီး ဖိအားကို ကောင်းကောင်း ခံနိုင်ပါတယ်။ သူတို့ထဲက ဓာတ်ငွေ့တွေကို ကျွန်တော်ထုတ်ပြီး ဂျယ်လတင်တွေ ထည့်မယ်။ စနက်တံလည်း ကျွန်တော် တပ်နိုင်ပါတယ်။ ခြောက်လုံးပြူးကျည် ဆန်ကိုတပ်ရင် ဖြစ်ပါတယ်”

အောလနတ် ပြောရင်းပြောရင်း အကြောင်းအချက်တွေ ရလာသည်။

“ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောဦးမှာ အပေါက်တွေ ဖောက်ကြမယ်။ အဲဒီ အပေါက်ထဲမှာ ဖြန့်လုံးကြီးတွေကို တပ်မယ်။ ဒါမှ ပေါက်ကွဲမှုဟာ ရေပြင်ကို ကပ်နိုင်သမျှ ကပ်နေမယ်။ သူတို့ကို ကျပ်နေအောင် တန်းရိုက်ထားမယ်။ ကောင်းကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ် မစ္စ”

“ကောင်းပြီ။ ဒါဆိုရင် ကျွန်မတို့ ကန်ကြီးကို ရောက်အောင်စုန်ဆင်း သွားပြီး လူစီဆာကို တော်ပီခိုနဲ့ ဖောက်ခွဲကြမယ်”

ရိုစ် ပြောလိုက်သည်။

“မဟုတ်တာတွေ မပြောပါနဲ့ မစ္စ။ အဲဒါကို မစ္စ မလုပ်နိုင်ပါဘူး။ ဘယ်လိုမှ မလုပ်နိုင်ပါဘူး။ စောစောက ကျွန်တော် ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ဖြစ်ကို ကျွန်တော်တို့ စုန်ဆင်းမသွားနိုင်ဘူး”

“စပန်ဂလာ သွားခဲ့ပြီ”

“လုံးထွင်းလှေကလေးနဲ့ သွားတာပဲ မစ္စ။ သူနဲ့အတူ...”

“သူ သွားနိုင်ရင် ကျွန်မတို့လည်း သွားနိုင်ရမယ်”

အောလနတ် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ယူလန်ဂါမြစ်၏ ရေမှော်များကို အာဖရိကဧကရီ မဖြတ်သန်းနိုင်ကြောင်း သူ ကောင်းကောင်းသိသည်။ ကျွမ်းကျင်သော လှေသမားခြောက်ယောက် လှော်ခတ်သည့် လုံးထွင်းလှေကလေးနှင့် ကိုးရီးကားရားနိုင်သော မီးသင်္ဘော အာဖရိကဧကရီတို့ မည်သို့ခြားနားကြောင်း အမျိုးသမီး မသိပါ။ ရေစီးဘယ်လောက်သန်ပြီး ရေစီးဘယ်လောက်ကြမ်းကြောင်း ရိုစ် မသိပါ။

သို့သော် တခြားတစ်ဖက်တွင် ရိုစ်သည် အများဆန္ဒနှင့်အညီ မျိုးချစ် ခိတ်ကို ပြသနေသည်။ မိမိသည် သူရဲဘောကြောင်သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း အောလနတ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဝန်ခံသည်။

ထို့နောက် သူသည် မီးမရှိတော့သော စီးကရက်ကို လျင်မြန်စွာ စီးဆင်း

နေသော ရေညိုညိုထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် မည်းညစ်နေသော ကုတ်အင်္ကျီအဖြူ အတွင်းအိတ်ရှိ ငါးဆယ်ဝင် သံဘူးထဲမှ အသစ်တစ်လိပ် နှိုက်ယူလိုက်သည်။ သူသည် အင်ဂျင်စက်နံ့ဘေးတွင် အေးဆေးစွာ ထိုင်လိုက် ပြီးနောက် ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ထင်းပုံပေါ်သို့တင်ကာ စီးကရက်ကို မီးညှိုလိုက်သည်။ သူသည် စီးကရက်ကို တဝကြီးရှိုက်ရှူလိုက်ပြီးနောက် မီးခိုး များကို ကျေနပ်အားရစွာ ပြန်မှုတ်ထုတ်နေသည်။ ထို့နောက် စီးကရက်ကို အပေါ်နှုတ်ခမ်းမှ တွဲလောင်းကျနေစေသည်။ သူ၏ အပေါ်မျက်ခွံများကို ချထားသည်။ ထို့နောက် သူ၏ ရွေ့လျားနေသောအကြည့်က သူမ၏ ခြေထောက် များဆီသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် သူမ၏ ဇင်အင်္ကျီ အောက်နားစသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ထိုအခါ သူမသည် သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ရပ်လျက် ရှိသေးကြောင်း၊ သူ့ထံမှ တစ်စုံတစ်ခုကို မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြောင်း သူ သတိပြုမိလိုက်သည်။ သူ ထိတ်လန့်သွားပြီး သူမ၏ မျက်နှာဆီသို့ မော့ကြည့် လိုက်သည်။

“ထလေ၊ ကျွန်မတို့ သွားကြမယ်”

ရိုစ် ပြောလိုက်သည်။

“အခုလား မစ္စ”

“ဟုတ်တယ်။ အခုပဲပေါ့။ သွားကြမယ်”

သည်အခါတွင် အောလနတ်သည် အချက်အလက်များကို တွက်ဆမိ ပြန်သည်။ သူသည် လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်အနေနှင့် အမျိုးသမီးတစ် ယောက်ကို သူ လုပ်ချင်ရာလုပ်ဖို့ ခွင့်ပြုလိုက်ခြင်းသည် လုံလောက်ပြီဟု ယူဆသည်။ အောလနတ် စိတ်ထဲတွင် မှတ်ယူထားသည်မှာ အကယ်၍ ဘုရား သခင်က သနားကြင်နာခြင်း မပြုခဲ့လျှင် မနက်ဖြန်တွင် လုပ်ငန်းစကြမည်။ အကယ်၍ သနားကြင်နာခြင်း ရှိခဲ့လျှင် နောက်အပတ်တွင်မှ စကြမည်။ သို့သော် ဂျာမန်သင်္ဘောတစ်စင်းကို တော်ပီဒိုနှင့် ဖောက်ခွဲရန် ယခုလိုချက်ချင်း ကြီး လုပ်ငန်းစရမည်ကတော့ သဘာဝမကျဟု ယူဆသည်။

“နေဝင်ဖို့ နှစ်နာရီလောက်တောင် မလိုတော့ဘူး မစ္စ”

ရေပြင်ပေါ်မှ အလင်းရောင်ကိုကြည့်ရင်း သူ ပြောလိုက်သည်။

“နှစ်နာရီအတွင်းမှာ ခရီးအများကြီး ပေါက်နိုင်တယ်”

ရိုက်က ယင်းသို့ပြောလိုက်ပြီးနောက် သူမ၏ နှုတ်ခမ်းစုံကို တင်းကျပ်စွာ ပိတ်ထားလိုက်သည်။ ‘တစ်ပဲနီကို စုတာဟာ တစ်ပဲနီရတာပဲ’ဟု သူမ၏ မိခင်က ဤပုံစံအတိုင်း ပြောလေ့ရှိပါသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းမြို့ငယ်တစ်မြို့တွင် ကုန်စုံဆိုင်ကလေး ဖွင့်ခဲ့ကြသည့်ကာလက ဖြစ်သည်။

ဘိုင်လာမီးဖိုထဲတွင် မီးညွှန့်ကလေးများ ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ အထဲသို့ ထင်းတွေထည့်ပြီး တံခါးကို ပိတ်လိုက်ပြီး မကြာခင်မှာပင် မီးတောက်လောင်သံများ ကြားရသည်။ ထို့နောက် မကြာမီတွင် စက်သံပေါ်ထွက်လာပြီး ရေခန်းငွေ့များ ပန်းထွက်လာကြသည်။ အောလနတ်သည် ထွက်ပြေးသွားသော နီဂရီးနှစ်ယောက် လုပ်ရမည့်အလုပ်များကို သူတစ်ယောက်တည်း လုပ်နေရသည်။ ကျောက်ဆူးကြိုးကို ရစ်တင်ရသည်။ ကမ်းနှင့်ကွာအောင် ထိုးဝါးထိုးရသည်။ ပန်ကာကို လည်အောင်လုပ်ရသည်။ ဤအလုပ်များအားလုံးကို တစ်ပြိုင်တည်းလို ပြုလုပ်ရသည်။ ဤရာသီဥတုတွင် နည်းနည်းကလေး လှုပ်လိုက်လျှင်ပင် ချွေးထွက်သည်ဖြစ်ရာ ဤအလုပ်များအားလုံးကို လုပ်ရသောအခါ ချွေးဒီးဒီး ကျရပါတော့သည်။ သူ၏ ပေရေသော ကုတ်အင်္ကျီသည် ချွေးရွဲရွဲစိုနေသည်။ ထို့နောက် သင်္ဘောထွက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူသည် မီးဖိုနှင့်စက်ကို မပြတ်ကြည့်ရှုနေရပြန်ရာ ချွေးတိတ်ချိန် မရှိတော့ပါချေ။

သူ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ရိုက် ကြည့်နေသည်။ သူမသည် ဤသင်္ဘောနှင့် ပတ်သက်သည်များ အားလုံးကို သိရှိနားလည်ချင်နေသည်။ သူမသည် တက်မကျင်ကိုကိုင်ပြီး သင်္ဘောကို ပဲ့ကိုင်နိုင်ရန် ကြိုးစားသည်။

ကျွန်းများအကြား ချောင်းပေါက်ကလေးများအတိုင်း သွားရသော ရေလမ်းခရီးသည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည်။ ရေအောက်မှာ ငုတ်တွေရှိသည်။ မျောနေသော ဒိုက်တွေရှိသည်။ ၎င်းတို့သည် ရေအောက်တွင် တစ်ဝက်လောက် မြုပ်နေသဖြင့် ပန်ကာနှင့် ငြိကြသည်။ စည်းတိမ်များနှင့် ရွံ့တောများကို ကွင်းရှောင်ရသည်။ တစ်မိုင်နှစ်မိုင်လောက် သွားမိသောအခါ ရေကြောင်းသည် အတော်ကလေး ရှင်းသွားပြီး ရိုက်ကို အနားရစေတော့သည်။ သည်အခါတွင်မှ သူမသည် ဆယ်နှစ်လုံးလုံး လုပ်ဆောင်ခဲ့သော သာသနာပြုစခန်းကို စွန့်ခွာခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ထိတ်လန့်စွာ သတိပြုမိသည်။ သာသနာပြုစခန်းသည် အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ သင်္ချိုင်း၊ သူမ၏ နေအိမ်နှင့်

သူမ၏ ဘဝပင်ဖြစ်တော့သည်။

သည်အခါတွင် သူမ၏စိတ်ဝယ် အလိုလို ထိခိုက်ခြင်းခံစားရခြင်း ရှိလာသည်။ သူမ၏ မျက်လုံးများ စွတ်စို၍လာသည်။ သူမ၏ နှာခေါင်းမသိမသာ မွန်လာသည်။ သည့်ထက်ပိုပြီး စိတ်ထိခိုက်ခြင်း ဖြစ်မလာစေရန် သူမကိုယ်ကို သူမ ထိန်းသိမ်းသည်။ တစ်မဟုတ်ချင်းဆိုသလိုပင် သူမ၏စိတ်ဝယ် ခံစားမှု တစ်ခုက စောစောက အားနည်းပျော့ညံ့မှုကို လွှမ်းမိုးသွားသည်။ ကန်ကြီးပေါ် တွင် မင်းမူလျက်ရှိသော ကွန်နီဂျင်လူဆီကို မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်လာသည်။ ဗြိတိသျှသင်္ဘော တစ်စင်းတလေကမှ သူ့ကို မဆိုင်ပြိုင်နိုင်သည့်အဖြစ်ကို တွေးမိသည်။ အင်ပါယာကြီးတွင် အကူအညီ လိုနေသည်။ သူမ၏အစ်ကို သေဆုံးသွားသည့်အတွက် လက်စားချေရမည်။ ကိုလိုနီအာဏာပိုင်များ၏ ရိုင်းပျူနှင့် စော်ကားမှုများကို ဆင်မြူရယ် မည်သို့ခံစားခဲ့ရသည်ကို သူမက မိန်းမပီပီ အမှတ်ရနေသည်။ သူတို့ကိုလည်း လက်စားချေရမည်။

သူမတွင် စွန့်စားလိုသည့်စိတ်ဓာတ်များ ရှိနေသည်ကို ရိမ် သိရှိသည်။ သူမ၏အစ်ကို ရှိနေသဖြင့်သာ ထိုစိတ်ကို ချိုးနှိမ်ထားခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ သူမ၏ အစ်ကို ကွယ်လွန်သွားသည့်အတွက် သူမသည် လွတ်လပ်မှုရရှိပြီး ဤစိတ်ဓာတ် များ ပြန်လည်ကိန်းအောင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ဖြင့် သူမ၏ ပျော့ညံ့အားနည်းမှုများ ကုန်ဆုံးသွားပြီး ရိမ်သည် တက်မကျင်ကို မြဲမြံစွာ ဆုပ်ကိုင်ထားတော့သည်။ နေရောင်စူးတောက်နေသော မြစ်ရေပြင်ကို မျက်လုံးများ ကျဉ်းကျုံ့ပြီး ငေးစိုက်ကာ ကြည့်ရှုသည်။ အောလနတ် သည် အင်ဂျင်စက်တွင် အလုပ်ရှုပ်နေသည်။ စက်၏ ဟိုနေရာ သည်နေရာတို့မှ ရေခွေးငွေ့များ ပန်းထွက်နေခြင်းသည် စက်၏သက်တမ်းကို ဖော်ပြနေသည်။ အပြုအပြင်မရှိဘဲ ပစ်ထားခဲ့သဖြင့် ပျက်ယွင်းနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်း များစွာ မြစ်ထဲမှ ရွှံ့ရေများကို ဘျိုင်းလာအိုးထဲသို့ တိုက်ရိုက်စုပ်သွင်းခဲ့သဖြင့် ရေပိုက်များ အားလုံးပင် သံချေးတက်ကာ ဆွေးပေါက်နေကြပြီဖြစ်သည်။

ရေသွင်းသည့် ရေစုပ်စက်သည် အရေးအကြောင်းဆိုလျှင် ပိတ်ဆို့နေ တတ်သဖြင့် အောလနတ်သည် ကမန်းကတန်း ပြင်ဆင်ခြင်းပြုရသည်။ အောလနတ်နှင့် သူ၏ နီဂရိုးလက်ထောက်များက ကြိုတင်ပြုပြင်ခြင်းများ မပြုလုပ်ခဲ့သဖြင့် ပိုက်ဆက်များ အားလုံးမှပင် ရေများ စိမ့်ယိုလျက်ရှိကြသည်။

ရေပိုက်အားလုံးလောက်ကိုပင် ပြင်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အချို့ကို ဂဟေဆော်ထားသော်လည်း အများစုမှာမူ သံပြားနှင့် ပတ်ထားသည်။ ဝါယာ ကြိုးနှင့် တုပ်နှောင်ထားသည်။

ယင်းအတွက် ဖိအားတိုင်းကိရိယာကို ဂရုပြုပြီး ကြည့်နေရသည်။ ဤစက် အသစ်ဘဝတုန်းကဆိုလျှင် စတုရန်း တစ်လက်မလျှင် ပေါင်ရှစ်ဆယ် ရှိသဖြင့် သင်္ဘောသည် တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင်တစ်ဆယ့်နှစ်မိုင် ခုတ်မောင်းနိုင် ပါသည်။ ယခုအခါတွင်မူ ဖိအားတစ်ဆယ့်ငါးပေါင် သာသာကလေးသာ ရှိ သဖြင့် ရေမိုင် လေးမိုင်ထက်ပိုပြီး မသွားနိုင်တော့ပါ။ သို့ဖြင့် အောလနတ်သည် ဖိအားကို မနည်းမများအောင် ဂရုစိုက်ပြီး ကြည့်နေရသည်။ မီးဖိုတွင် ထင်း လျှော့ပြီး ထိုးရသည်။

ဆီထည့်ရသည့် လုပ်ငန်းမှာလည်း ယနေ့ခေတ်လို အလိုအလျောက် ဆီထိုးခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဆလင်ဒါများ၏ ထိပ်တွင်ရှိသော ဆီခွက်ကလေးများတွင် ဆီလိုက်ပြီး ထည့်ပေးရပါသည်။ သို့ဖြင့် အောလနတ်သည် အာဖရိက ဧကရီ ခုတ်မောင်းနေသည့်ကာလတွင် လှောင်အိမ်ထဲက ရှဉ့်တစ်ကောင်လို လှုပ်ရှားနေရ တော့သည်။ ဤသင်္ဘောကို သတ္တုတွင်းမှနေ၍ သာသနာပြုစခန်းအထိ သူ တစ်ယောက်တည်း မောင်းလာနိုင်ခဲ့သည်မှာ မှတ်သားစရာပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ကဆိုလျှင် သူသည် သင်္ဘောကိုလည်း ပဲ့ကိုင်ရသေးသည်။ အခြားလုပ်စရာရှိ သည်များ အားလုံးကိုလည်း လုပ်ဆောင်ရသည်။

“ထင်း မရှိတော့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အမြန်ဆုံး ကျောက်ချမှဖြစ်တော့ မယ်”

အောလနတ် အလုပ်များနေရာမှ ပြောလိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာ မီးခိုး များဖြင့် ညစ်ပေနေသည်။ ချွေးကြောင်းကြီးများ စီးကျနေသည်။

ရိစ်သည် နေဝင်သွားရာ ကမ်းခြေဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်-

“ဟုတ်ပြီ။ ကျွန်မတို့ ညအိပ်နိုင်မယ့်နေရာ တစ်နေရာ ရှာကြမယ်”

အင်ဂျင်စက်သံ ညှိုးညံ့စွာဖြင့် သူတို့ ဆက်ပြီးသွားကြသည်။ ရေကြောင်း များ ခွဲဖြာသွားသော နေရာတစ်ခုသို့ ရောက်သည်အထိဖြစ်သည်။ အောလနတ် သည် သူ၏ အင်ဂျင်ကို နောက်ဆုံးတစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် သင်္ဘော ဦးဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် သွားရောက်သည်။

“ဒီဘက်ကိုကွေ့ မစွ”

လက်တစ်ဖက်ကို ဂေ့ယမ်းကာပြရင်း သူ ဟစ်အော်သည်။

ရိုစိက တက်မကျင်ကို တွန်းလိုက်သောအခါ သူတို့သည် ချောင်းပေါက် ကလေးတစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားလေတော့သည်။

“ဒီဘက်ကိုထပ်ကွေ့။ ဖြည်းဖြည်း၊ ဖြည်းဖြည်း။ အဲဒီမှာ ချောင်းပေါက် တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီထဲကိုဝင်။ ဖြည်းဖြည်း အဲဒီကိုဝင်”

သူတို့သည် ယခုအခါ သစ်ပင်များ အုပ်မိုးလျက်ရှိသော ချောင်းငယ် တစ်ခုထဲတွင် ရေစီးကို ဆန်တက်လျက်ရှိကြသည်။ ကမ်းစပ်တွင် ရေတိုက်စား သဖြင့် ပေါ်နေသော အမြစ်များသည် ခြင်းတောင်းတစ်ခု ရက်ထားသလို ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိသည်။ အာဖရိက ဧကရီသည် တသွင်သွင်စီးဆင်းနေသော ရေကြောင်းကို ဆန်တက်နေသည်။ အောလနတ်သည် ကျောက်ဆူးကို ပစ်ချ လိုက်ပြီး နောက်ဘက်သို့ ပြန်ပြေးကာ စက်ကိုပိတ်လိုက်သည်။ သင်္ဘောကျောက် ဆွဲကာ ရပ်သွားသည်။

ရိုစိသည် သင်္ဘောမောင်းနှင်မှု လုပ်ငန်းတွင် စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသည်။ ဤလုပ်ငန်းများကို သဘောပေါက် နားလည်ခြင်းရှိသဖြင့်လည်း ကျေနပ်နေမိ သည်။ သူမသည် ရထားဖြင့် ခရီးသွားစဉ်က ရထားသင်္ဘောများကို နားလည် ရန် မကြိုးစားခဲ့ပါ။ အီတလီ ပထမအရာရှိကလည်း သူမကို သင်္ဘောမောင်းနှင် မှုလုပ်ငန်းတွင် စိတ်ဝင်စားအောင် မလုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုမူ သူမသည် သင်္ဘောနှင့်ပတ်သက်ပြီး အရေးကြီးသော အချက်များကို နားလည်လျက်ရှိပေ ဖြီ။ သင်္ဘောကို ကျောက်ချလျှင် သင်္ဘောဦးကို ရေစီးကြောင်းဘက် လှည့်ထား ရမည်။ အကြောင်းမှာ ကျောက်ဆူးသည် သင်္ဘောဦးတွင် ရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အောလနတ်သည် ကျောက်ဆူးရွေ့ပါခြင်း ရှိမရှိကို အတန်ကြာအောင် စောင့် ကြည့်နေပြီးမှ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချပြီး ပဲ့စင်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။

“ဖူး... အတော်ပန်းတဲ့ အလုပ်ပဲ မစွ။ ကျွန်တော်တော့ သောက်လိုက် ဦးမယ်”

သူမ၏ နံဘေးရှိ ကြောင်အိမ်တစ်ခုအတွင်းမှ ညစ်ပေနေသော ကြွေရေ ခွက်တစ်လုံးကို သူ ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဒုတိယတစ်လုံးကို ထုတ်ယူရင်း-

“တစ်ခွက်လောက် သောက်မလား မစ္စ”

သူ မေးလိုက်သည်။

“မသောက်ဘူး”

ရိုစ် တိုတိုတုတ်တုတ်ပင် ဖြေလိုက်သည်။ ဆင်ဖြူရယ် အမြဲတမ်းပြော ဆိုလေ့ရှိသော ရမ်နှင့် ထိပ်တိုက်တိုးရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ရိုစ် ရုတ်ခြည်းပင် သိရှိလိုက်သည်။ သူမက စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်ရှုနေမိသည်။ အောလနတ်သည် သူထိုင်သော ထိုင်ခုံအောက်မှနေ၍ ထင်းရှူးသေတ္တာတစ်လုံးကို ဆွဲထုတ်လိုက် သည်။ သေတ္တာတွင်းမှနေ၍ ရေနှင့်တူသော အဖြူရည်များ ပါရှိသည့် ပုလင်း တစ်လုံးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ကြော့ခွက်ထဲသို့ ၎င်းအရည် တော်တော်များ များကို လောင်းထည့်လိုက်သည်။

“အဲဒါ ဘာလဲ”

ရိုစ် မေးလိုက်သည်။

“ဂျင်၊ သူနဲ့ ရောသောက်စရာ မြစ်ရေပဲရှိတယ် မစ္စ”

အောလနတ် ဖြေသည်။

အရက်ပြင်းများနှင့် ပတ်သက်သော ရိုစ်၏ အသိသည် ဝေဝါးနည်းပါး လှသည်။ အရက်ပါသော စားပွဲတွင် သူမ ပထမဆုံး ထိုင်ဖူးသည်မှာ အိတလီ သင်္ဘောပေါ်တွင်ဖြစ်သည်။ မရမ်းရောင် ဝိုင်အရက်ကို သူမနှင့် သူမ၏အစ်ကို တို့က မသောက်ဟု ငြင်းဆန်သောအခါ သင်္ဘောအရာရှိများက အတော်ကလေး သဘောကျသွားကြပုံရှိသည်။ သင်္ဘောပေါ်မှာက အစားအစာ တည်ခင်းတိုင်း ဝိုင်အရက် ပါစမြဲဖြစ်သည်။ အင်္ဂလန်တွင် သူမ၏အစ်ကို ဘုန်းကြီးအဖြစ် အမှုထမ်းရွက်စဉ်က အရက်နှင့် အရက်၏ ဆိုးကျိုးများအကြောင်း ဆွေးနွေးကြ သည်ကို သူမ ကြားခဲ့ရသည်။ ဘုရားဝတ်ပြုရန် လာရောက်သူများတွင် အရက် စွဲနေသူများကို သူမ တွေ့ရှိရသည်။ ရံဖန်ရံခါတွင် သူမသည် ထိုလူများကို အရက်မသောက်ရန် ပြောဆိုရသည်။ ဆင်ဖြူရယ်သည် ဗဟိုအာဖရိကတွင် သာသနာပြုခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်ကာလလုံးမှာပင် တိုင်းရင်းသားများကို အရက်မ သောက်ရန် ပြောဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် အကျိုးမဖြစ်ထွန်းခဲ့ပါ။ တိုင်းရင်းသား များတွင် အရက်သောက်သည့် ပွဲတော်များရှိသည်။ ၎င်းတို့ အရက်မူးယစ်ပြီး ဆူညံအော်ဟစ်ကြသည်။ နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် အကုန်လုံးပင် ခေါင်းကိုက်

ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

လူဖြူတွေကလည်း အရက်သောက်ကြသည်။ သို့သော် ဆင်ဖြူရယ်၏ ပြောစကားအရဆိုလျှင် သူတို့ သောက်ကြသည်မှာ ရစ်ဖြစ်သည်။ ယခု မြင်တွေ့နေရသော ဖွေးဖွေးဖြူနေသည့် ဂျင် မဟုတ်ပါ။ ဆင်ဖြူရယ်သည် ရစ်အရက်သောက်ခြင်း၊ တိုင်းရင်းသူများနှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်း၊ တိုင်းရင်းသားတို့ကို မတရားခိုင်းစေခြင်းတို့ကို ခေါင်းသုံးလုံး ရန်သူကြီးအဖြစ် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ပါသည်။ ယခုအခါတွင် သူမသည် ဤဒုစရိုက်မှု သုံးခုအနက် ပထမဆုံးဖြစ်သော ဒုစရိုက်မှုနှင့် ပက်ပင်းတွေ့နေရပါပြီ။ အရက်သည် လူတွေကို ရူးသွပ်စေပါသည်။ အရက်သည် လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကိုရော စိတ်ကိုရော ပျက်စီးစေပါသည်။ အရက်သည် ဤကမ္ဘာတွင်လည်း ပျက်စီးစေပြီး နောက်ဘဝတွင်လည်း ပျက်စီးစေပါသည်။

အောလနတ်သည် လွတ်နေသော မတ်ခွက်ဖြင့် မြစ်ထဲမှရေကို ခပ်ယူလိုက်ပြီး အရက်ခွက်ထဲသို့ အမှိုက်အမှုန်များ သိပ်မပါစေရန် သတိထားပြီး လောင်းထည့်ပါသည်။ ရိစ် အထူးစိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ကြည့်နေသည်။ သူမက ကန့်ကွက်လိုက်ချင်သည်။ ထိုအရာဆိုးကြီးကို ဆွဲယူ၍ပင် ပစ်လိုက်ချင်သည်။ သို့သော် သူမက မလှုပ်မယှက်ပင်ရှိသည်။ အောလနတ်သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အရည်ကြီးကို သောက်လိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းကို လျှာဖြင့်တို့လျက်နေသည်။

“အခုမှ ကောင်းသွားတယ်”

သူ ပြောလိုက်သည်။

မတ်ခွက်ကို သူ ချထားလိုက်သည်။ သို့သော် သူသည် ရူးသွပ်သည့် အသွင် မရှိပါ။ သီချင်းမဆိုပါ။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်မနေပါ။ ထိုအစား သူသည် နှုတ်ခမ်းတွင် ဒုစရိုက်ရည်များ စွတ်စိုလျက်ဖြင့်ပင် ရိစ်အတွက် ကောင်းကင်ဘုံတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

“ဉာဏ် စားကြရင်ကောင်းမယ်။ လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်လောက် သောက်မလား မစ္စ”

လက်ဖက်ရည်။ ပူအိုက်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်းနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းတို့က သူမကို ထောင်းထောင်းကြေစေတော့သည်။ သူမသည် နွမ်းခွေ

ပြီး မလှုပ်ချင်မရှားချင် ရှိနေရတော့သည်။ သူမ၏ လည်ချောင်းသည် နာကျင်ခြောက်ကပ်လျက် ရှိတော့သည်။ ထိုအခိုက် လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ဟု ဆိုလိုက်သောအခါ သူမသည် လှုပ်ရှားတက်ကြွလာရတော့သည်။ ဆင်မြူရယ်နှင့် သူမသည် တစ်နေ့လျှင် လက်ဖက်ရည် ဆယ့်နှစ်ခွက်လောက် သောက်ခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှိပါပြီ။ ကနေ့မူ သူမသည် တစ်ခွက်မျှမသောက်ရသေးပါ။ အခြား ဘာတစ်ခုမျှလည်း မစားရသေးပါ။ လက်ဖက်ရည်။ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်၊ လက်ဖက်ရည် နှစ်ခွက်၊ လက်ဖက်ရည် ခြောက်ခွက်လောက် ပြည့်ပြည့်ကြီး ပြင်းပြင်းကျကျကြီး သောက်လိုက်ရလျှင် ဘယ်မျှကောင်းလိုက်ချေမည်နည်း။ သူမ၏ စိတ်အာရုံတွင် လှပသော လက်ဖက်ရည်ပွဲများကို မြင်ယောင်လာတော့သည်။

“လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်တော့ သောက်ချင်တယ်”

သူမ ပြောလိုက်သည်။

“ဘိုင်းလာအိုးထဲမှာ ရေခဲခဲအုတ်တုန်းပဲ။ ဖျော်လိုက်ရင် ဘာမှမကြာဘူး”

အောလနတ် မတ်တတ်ထရင်း ပြောလိုက်သည်။

သူတို့ စားရသော စည်သွတ်ဘူးထဲမှာ အမဲသားသည် အပူရှိန်ပြင်းလွန်းသဖြင့် အရည်တစ်ဝက်၊ အဖတ်တစ်ဝက် ဖြစ်နေသည်။ ဒေသဖြစ် ပေါင်မုန့်မှာ ညှိပြီး မည်းနေသည်။ သို့သော် လက်ဖက်ရည်က ကောင်းမွန်လှသည်။ ရှိစိသည် နို့အဖြစ် နို့ဆီကိုသာ အသုံးပြုရသည်။ သာသနာပြုစခန်းတွင်ဆိုလျှင် ဗွန်ဟန်နီကင်း ယူမသွားခင်အထိ နွားမတွေ ရှိနေသည်။ သို့သော် နို့ဆီနှင့်သောက်ရသည့်တိုင် လက်ဖက်ရည်က အရသာမပျက်ပါ။ သူမက လက်ဖက်ရည်ကို ပြင်းပြင်းကျကျ သောက်သည်။ မတ်ခွက်ကြီးနှင့် တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် သောက်ပါသည်။ သူမ၏ ကိုယ်ထဲတွင် အပူချိန်များ ကြွတက်လာပြီး ချွေးများထွက်လာသည်။ တစ်နေ့ကုန် ထွက်ခဲ့သော စေးကပ်ကပ်ချွေးမျိုး မဟုတ်ဘဲ ချွေးစိုစို အေးအေးကလေးသာ ဖြစ်တော့သည်။

“သတ္တုတွင်းက ဘယ်လဂျီယံတွေ ဘယ်တော့မှ လက်ဖက်ရည် မသောက်ကြဘူး။ သူတို့က အကောင်းကို နားမလည်ကြဘူး”

အောလနတ်က သူ၏ လက်ဖက်ရည်ခွက်ပေါ်တွင် စောင်းငဲ့ထားသော နို့ဆီဘူးကို ပြန်ဖယ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“အင်း”

ရိုစိက စကားလိုက် လိုက်သည်။ သူမက အောလနတ်ကို မိတ်ဆွေအဖြစ် မှတ်ယူလျက် ရှိချေပြီ။ သူမက ခြင်တွေကို ဒေါသမပါဘဲ လက်ဖြင့်ရိုက်လိုက် သည်။

လက်ဖက်ရည်ခွက်များကို ဆေးကြောသိမ်းဆည်းပြီးသောအခါ အောလ နတ် ထလိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်သည်။ အလင်းရောင်က ပျောက်ကွယ် စပြုနေပြီ။

“ဒီချောင်းကလေးထဲမှာ မိကျောင်းတွေများ မြင်မိသလား မစ္စ”

သူ မေးလိုက်သည်။

“ဟင့်အင်း”

“ဒီနေရာမှာ သူတို့အတွက် ရေတိမ်မရှိဘူး။ ပြီးတော့ ရေစီးက သိပ် သန့်လွန်းတယ်”

အောလနတ်က ပြောလိုက်သည်။ သူ ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်သည်။
ထို့နောက်-

“ကျွန်တော်တော့ အိပ်ရာမဝင်ခင် ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်”

“ကျွန်မလည်း ချိုးမယ်”

“ဒါဆိုရင် ကျွန်တော် သင်္ဘောဦးမှာ သွားပြီး ကျောက်ကြိုးကိုကိုင်ပြီး ချိုးမယ်။ မစ္စက ဒီမှာနေပြီး ကြိုက်သလိုချိုးပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မကြည့်ကြရင် ပြီးတာပဲ”

ရိုစိသည် ဟင်းလင်းပြင်ထဲမှာပင် အဝတ်အစားများကို ချွတ်နေမိတော့ သည်။ ဆယ်ပေလောက်အကွာတွင် ယောက်ျားတစ်ယောက်လည်း သည်အတိုင်း ပြုလုပ်နေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်အကြားတွင် ခြောက်လက်မခန့်ထူသော ခေါင်းတိုင်ကလေးတစ်ခုကသာ ခြားနေသည်။ သို့သော် အရေးမကြီးပါ။ သူမ၏ မျက်လုံးထောင့်မှနေ၍ ဖြူရေးရေးသဏ္ဍာန်တစ်ခု သင်္ဘောဦးမှ လျှော ဆင်းသွားသည်ကို မြင်ရသည်။ ထို့နောက် ရေထဲတွင် ကူးခပ်နေသည့်အသံ များကို ကြားရသည်။

သူမသည် ပဲ့ပိုင်း သင်္ဘောဘေးကာ နိမ့်နိမ့်ပေါ်တွင် ဗလာကိုယ်တီး ထိုင်ကာ ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို ရေထဲသို့ ချလိုက်သည်။ လျင်မြန်သော

ရေစီးကြောင်းက ခြေထောက်များကို တိုက်ဖြတ်စီးဆင်းသည်။ အေးမြခြင်းရှိ လှသည်။ သူမကို ရေထဲသို့ ဆင်းလာရန် မြူဆွယ်လျက်ရှိတော့သည်။ သို့ဖြင့် သူမသည် သင်္ဘောဘေးကားကိုကိုင်ပြီး ရေထဲသို့ တစ်ကိုယ်လုံးမြှုပ်ချလိုက် သည်။ ကောင်းကင်ဘုံကို ရောက်နေသည့်အလားပင်ဖြစ်သည်။ သာသနာပြု စခန်းရှိ ရေနေွေးကန်တွင် တိုင်းရင်းသားတွေများ ချောင်းကြည့်နေမည်လားဟု ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် ချိုးရသည်ထက် အများကြီးကောင်းမွန်ပါသည်။

အတန်ကြာသောအခါ သူမသည် သင်္ဘောပေါ်သို့ ပြန်တက်သည်။ သို့သော် ထိုအလုပ်က မလွယ်ပါ။ ရေစီးအားကလည်း ဆွဲထားသည်။ သင်္ဘော နောက်ကာကလည်း မြင့်နေသည်။ အတော်ကြီးကို ကြိုးစားပြီးတက်မှ အပေါ်သို့ ရောက်သွားသည်။ သည်တော့မှ သူမသည် အပေါ်သို့တက်ရန် အခက်အခဲ ရှိနေစဉ် အောလနတ်ကို လှမ်းခေါ်ပြီး အကူအညီတောင်းရန် စိတ်ကူးမိခဲ့သည်။ သည်စိတ်ကူးအတွက် သူမကို အပြစ်တင်ဖွယ်ရာ ဖြစ်သော်လည်း သူမ အပြစ် မတင်မိပါ။ သူမ၏ အဝတ်ထည်သော သံသေတ္တာထဲမှ တဘက်တစ်ထည်ကို ထုတ်ပြီး ကိုယ်ကိုသုတ်သည်။ ပြီးမှ အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်သည်။

ယခုအခါ မှောင်နေပြီဖြစ်သည်။ အတော်ကြီးပင် မှောင်နေပြီ။ ကမ်းပေါ် မှ ပိုးစုန်းကြူးကလေးကို မြင်နေရပြီ။ ကုန်းပေါ်မှ အသံများ လုံးဝတိတ်ဆိတ် သွားပြီ။ ရေစီးသံက ပိုမိုကျယ်လောင်လျက် ရှိတော့သည်။

“မစ္စ၊ ပြီးပြီလား။”

အောလနတ် ပဲ့ပိုင်းသို့ လျှောက်လာရင်း လှမ်းအော်ကာမေးသည်။

“ပြီးပါပြီ”

ရိစ် ဖြေလိုက်သည်။

“မိုးရွာလို့ရှိရင် စိတ်ချရအောင် မစ္စ ဒီပဲ့စင်မှာပဲ အိပ်ပေါ့။ ကျွန်တော် စောင်နှစ်ထည်လောက် ယူလာပေးမယ်။ သန့်ပါတယ်။ သန်းတွေမရှိပါဘူး။”

“ရှင်ကကော ဘယ်မှာအိပ်မလဲ”

“ဦးပိုင်းမှာ အိပ်မယ် မစ္စ။ အဲဒီသေတ္တာတွေကို ခုတင်တစ်ခုဖြစ်အောင် လုပ်ရမှာပဲ”

“ဘာပြောတယ်။ ယမ်းဘီလူးတွေ ပေါ်မှာလား။”

“ဟုတ်ပါတယ် မစ္စ။ သူတို့ မပျက်စီးနိုင်ပါဘူး။”

သူမ မေးသည်က ဤအဓိပ္ပာယ် မဟုတ်ပါ။ မြို့ကြီးတစ်မြို့ကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်သော ယမ်းဘီလူးတွေပေါ်တွင် တက်အိပ်သည်ဆိုခြင်းက သူမ၏ စိတ်ထဲတွင် အများကြီး ဆန်းနေ၍ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဤအတွေးကို စိတ်ထဲက ဖျက်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ယခုအချိန်တွင် အရာရာသည် ဆန်းကြယ်လျက် ရှိသည် မဟုတ်လား။

“ဟုတ်ပြီ”

သူမ တိုတိုတုတ်တုတ် ဆိုလိုက်သည်။

“စောင်တော့ သေသေချာချာ ခြုံအိပ်” အောလနတ်က သတိပေးလိုက်သည်။ “မြစ်ထဲမှာ လင်းအားကြီးပိုင်းရောက်လာရင် အေးတယ်။ အခု မြူတွေ ဆိုင်းနေတာကြည့်”

ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် မြူနှင်းများ လွင့်ပါးလျက်ရှိသည်။

“ဟုတ်ပြီ”

ရိုစ် ထပ်ပြီးပြောလိုက်သည်။

အောလနတ် ဦးပိုင်းသို့ ထွက်သွားသည်။ ရိုစ် အိပ်ရန်ပြင်ဆင်သည်။ သည်စောင်တွေကို လူဖြူတွေ ခြုံခဲ့သလား၊ လူမည်းတွေ ခြုံခဲ့သလား၊ သန့်သလား၊ မသန့်ဘူးလားဆိုသည်တို့ကို သူမ မစဉ်းစားနိုင်တော့ပါ။ သူမ၏ ကိုယ်ကို စောင်တွေနှင့်ပတ်ပြီး ကြမ်းခင်းမာမာပေါ်တွင် လှဲချလိုက်ရသည်။ သူမ၏ အဝတ်အစားအချို့ကို ခေါင်းအုံးအဖြစ် ပြုလုပ်ရသည်။

သူမ၏ စိတ်အစဉ်တို့သည် ချားရဟတ်ကဲ့သို့ရှိပြီး ဆက်စပ်မှုမရှိသော အတွေးများက လည်ပတ်လျက်ရှိကြသည်။ သူမ၏ အစ်ကိုသည် သည်မနက်ကမှ သေဆုံးခဲ့သည်။ သို့သော် သူမ၏စိတ်ထဲတွင် တစ်လလောက်ရှိပြီဟု ထင်နေသည်။ သူ၏ ဖြူရော်ရော်မျက်နှာကို ခပ်ရေးရေးသာ မှတ်မိတော့၏။ သူမက မျက်လုံးများကို မှိတ်ထားသော်လည်း အမြင်အာရုံတွင် အမြှုပ်ထနေသော ရေယက်များ၊ လှိုင်းပွက်နေသော စည်းတိမ်များနှင့် တသွင်သွင်စီးနေသော ရေအလျဉ်တို့ကိုသာ မြင်ယောင်လျက်ရှိသည်။

ရေကန်ကြီးကို စိုးမိုးနေသော ကွန်နီဂျင်လူဆီကို သူမ စဉ်းစားမိသည်။ သူမ၏ အပျိုစင်အိပ်ရာနှင့် တစ်ကိုက်နှစ်ကိုက်လောက်တွင် ရှိနေသော အောလနတ်ကို စဉ်းစားမိသည်။ သင်္ဘောဘေးတစ်ဖက်တွင် ပျောက်ဝင်သွားသော သူ၏

အဝတ်မဲ့ကိုယ်ကို စဉ်းစားမိသည်။ နောက်တစ်ခါ ကွယ်လွန်သွားသော ဆင်မြူရယ် အကြောင်းကို တွေးမိပြန်သည်။ သူမသည် တလူးလူးတလိုမို့မို့ ဖြစ်နေသည်။ ခြင်တွေက သရဲသဘက်တွေလို ထိုးကိုက်လျက် ရှိကြသည်။ အောလနတ်၏ တွဲလောင်းကျနေသော စီးကရက်ကို သူမ တွေးမိပြန်သည်။ သူမနှင့်အတူ လိုက်ပါရန် မည်သို့ပြောဆိုရမည်ကိုလည်း သတိရမိသည်။ သူတို့ ကျောက်ချ လိုက်သည့်အချိန်တွင် ရေပြင်ပေါ်တွင် အလင်းအမှောင်များ ပြေးလွှားနေသည် ကိုလည်း မြင်ယောင်မိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူမသည် အတွေးချာချာလည်ရင်း နှင့်ပင် အိပ်မောကျသွားလေတော့သည်။

ရိပ်သည် တစ်ချိုးတည်း အိပ်ပျော်သွားသည်။ သို့သော် သူမကို မိုးကနွိုးခဲ့သည်။ မိုးရယ်၊ မိုးကြိုးရယ်၊ လျှပ်စီးတို့ရယ်ဖြစ်သည်။ အိပ်ရာမှ နိုးလာသောအခါ သူမသည် မာကျောသော ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လဲလျောင်းရင်း မိမိ ဘယ်ရောက်နေသနည်းဆိုသည်ကို အတော်ကလေးကြာအောင် စဉ်းစားယူရသည်။ သူမ၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် အသံဗလံများက အဝီစိပွက်သက်သို့ ရှိနေသည်။ သည်လို မိုးမျိုးက ဗဟိုအာဖရိက တစ်ခုတည်းမှာသာ ရွာသွန်းနိုင်ပေသည်။ မိုးပေါက်များက သူမ၏ ခေါင်းထက်မှ အမိုးပေါ်သို့ ဗုံခေါက်သလို ကျရောက်နေကြသည်။ အုပ်မိုးနေသော သစ်ကိုင်းများမှ မြစ်ရေပြင်အတွင်းသို့ ရေများစီးကျနေသည်က ရေတံခွန်ကလေးများသဖွယ်ဖြစ်သည်။ လျှပ်ပြက်လိုက်သည့် အလင်းရောင်က အမှောင်ကြီးစိုးသော မြစ်မြွှာအားလုံးကို လင်းထိန်သွားစေသည်။ မိုးချုန်းနေသည်ကလည်း အပြတ်အတောက်မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ ချောင်းရိုးတစ်လျှောက်တွင် လေပြင်းကလည်း တိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။ သင်္ဘောကို မြစ်ညာဘက်သို့ အနည်းငယ် ဆန်တက်သွားစေသည်။ ယင်းအတွက်လည်း လေအရှိန် အနည်းငယ်လျော့သွားသောအခါ ရေစီးက သင်္ဘောကို အောက်ဘက်သို့ ပြန်ဆွဲချသည်။ ကျောက်ဆူးကြီးတွင် တွန့်ခနဲဖြစ်သွားသည်မှာ ငလျင်ကလေးတစ်ခု လှုပ်လိုက်သည့်အလားပင်ဖြစ်သည်။

အမိုး၏ အောက်ဘက်မှ ဖြတ်သန်းသွားသောလေက ပူနွေးသော မိုးစက်များကို သူမ၏ မျက်နှာသို့ ရိုက်ပက်စေသည်။ များမကြာမီတွင် အမိုးမှ မိုးတွေ ယိုလာသည်။ သူမ၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် ရေတံခွန်ကလေးတွေ ကျလာကုန်တော့သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်အားလုံးသည် တစ်မုဟုတ်ချင်းမှာပင် ဖြစ်ပျက်လာသည်ဟု ထင်ရသည်။ ခုနကလေးကပင် သူမ အိပ်ပျော်သွားသည်။ ယခု သူမ ရွဲရွဲစိုစိုပြီး ကသိကအောက် ဖြစ်နေရသည်။ သင်္ဘောကြီးက ကျောက်ဆူးကြီးတွင် ရုန်းဆောင့်လျက်ရှိသည်။ သင်္ဘော၏ ခါးလယ်ပိုင်းတွင် တစ်စုံတစ်ခု ရွေ့လျားလျက်ရှိသည်။ လျှပ်ပြက်လိုက်သောအခါ သူမထံသို့ လေးဘက်ထောက်ပြီး လာနေသော အောလနတ်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ကြွက်စုတ်ကလေးလို ရွဲရွဲစိုစိုနေသည်။ သူ၏ အိပ်ရာကို တရွတ်ဆွဲယူလာသည်။ သူမ၏ နံဘေးသို့ သူရောက်လာသည်။ တအိအိ အော်မြည်နေသော ခွေးတစ်ကောင်ပမာဖြစ်သည်။ အမိုးမှ ယိုဆင်းနေသော ရေစီးကြောင်းက သူ၏ လည်ကုပ်ပေါ်သို့ ကျရောက်လျက်ရှိသည်။

“ဖူး...”

သူက နေရာကို ရွေ့လိုက်ရင်း ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် ရိုစ်၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ အမိုးမှ ရေစီးကြောင်းများ တိုက်ရိုက်ကျဆင်းနေခြင်း မရှိပါ။ လေထဲတွင်ပါလာသော မိုးမှုန်များနှင့် ကြမ်းပြင်မှ ပြန်ဝင်သော ရေစက်များဖြင့်သာ သူမက ရွဲစိုနေခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ပဲ့စင်အမိုးအောက်တွင် ဤကဲ့သို့ လုံခြုံသောနေရာကလည်း ဤတစ်နေရာပဲရှိသည်။ အောလနတ်သည် အမိုးမှ ယိုကျနေသော ရေတံခွန်များကို ရှောင်ရှားရင်း တစ်ချိန်လုံး အငြိမ်မနေနိုင် ရွေ့ပြောင်းနေရသည်။ သူ၏ သွားခိုက်ခိုက်ရိုက်သံကို သူမအနီးသို့ သူ ရောက်ရှိလာသောအခါများတွင် ရိုစ်ကြားရသည်။ ထိုအခါတွင် သူမသည် လက်တစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းလိုက်ပြီး သူ့ကို ကလေးလေးတစ်ယောက်လို ဆွဲယူလိုက်ရန် စိတ်ကူးမိသည်။ သို့သော် သည်လိုအတွေးမျိုး ပေါ်မိသည့်အတွက် သူမမှာ ရက်သွေးဖြာသွားရသည်။ အကြောင်းမှာ အောလနတ်သည် သူမကဲ့သို့ပင် ကလေးလေးတစ်ယောက် မဟုတ်ပါချေ။

သို့ဖြင့် သူမ ထိုင်ပြီးမေးလိုက်သည်။

“ကျွန်မတို့ ဘာလုပ်လို့ရမလဲ”

“ဘာလုပ်လို့မှ မရဘူး မစ္စ”

“ရှင် ဘယ်နေရာမှာမှ မိုးခိုစရာ မရှိဘူးလား”

“မရှိဘူး မစ္စ။ ဒါပေမဲ့ ဒီမိုးက သိပ်မကြာပါဘူး”

အောလနတ်သည် ဘဝ၏ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို ခံစားခဲ့ရသူ တစ်ဦးပမာ မနိုင်သော သည်းခံခြင်းမျိုးဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ သူသည် ရေကျတစ်ခုအောက်မှ တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့လျက်ရှိသည်။ သည်လိုအခြေအနေမျိုး တွင် ဆင်ဖြူရယ်ဆိုလျှင် စိတ်တိုလျက်ရှိပေမည်။ ရိမ်က ယောက်ျားတွေကို ဆင်ဖြူရယ်နှင့်ပဲ စံထားပြီးကြည့်သည်။ အကြောင်းမှာ သူမသည် ဆင်ဖြူရယ်မှ တစ်ပါး ဘယ်ယောက်ျားတစ်ယောက်အကြောင်းကိုမျှ မသိရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

“ရှင်အဖြစ်က ဆိုးလိုက်တာ”

ရိမ် ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

အကယ်၍ ‘သူ့အဖြစ်က ဆိုးလိုက်တာ’ဟုဆိုလျှင် ပို၍ ရင်းနှီးစာနာရာ ကျပေမည်။ သို့သော် သူမက ဘယ်တုန်းကမှ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ‘သူ’ဟု မသုံးခဲ့ပါ။

“ကျွန်မ စိတ်မကောင်းပါဘူး”

ရိမ် ပြောလိုက်သည်။

သို့သော် အောလနတ်က ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ နေရာရွှေ့ရုံသာ ရွှေ့လိုက်သည်။

ထို့နောက် မှန်တိုင်းသည် အလာတုန်းကလိုပင် မြန်မြန်ကြီး ပြန်ထွက်သွားသည်။ တစ်နာရီတွင် မိုးရေချိန် တစ်လက်မ ရွာသွန်းပြီး တစ်နှစ်လုံးတွင် မိုးရေချိန်လက်မ နှစ်ရာရွာသွန်းတတ်သော နိုင်ငံများသည် တကယ်တော့ တစ်နှစ်လျှင် နာရီပေါင်း နှစ်ရာလောက်သာ မိုးရွာတတ်ပေသည်။ အတော်ကလေးကြာသည်အထိတော့ သစ်ပင်များကို လေတိုးနေပြီး မိုးပေါက်များက ကျဆင်းနေဆဲရှိသည်။ သို့သော် ခဏကြာမှာပင် လေငြိမ်သွားပါသည်။ ထိုအခါတွင် ညအလင်းရောင် လုံလုံကလေး ကျန်ရှိနေတော့သည်။ အရုဏ်ဦး တိတ်ဆိတ်ခြင်း

ဝယ် သစ်မြစ်များကို မြစ်ရေစီးတိုက်သံသာ ထွက်ပေါ်နေသည်။ နေ့သည် အပြေးအလွှားပင် ရောက်ရှိလာသည်။ နေ၏ အလင်းရောင်နှင့် အပူရောင်တို့ သည် ကြမ်းတမ်းရက်စက်ခြင်း မဖြစ်တော့ဘဲ ဘဝ၏ ပူနွေးမှုနှင့် ကြည်လင်မှု ကို ပေးနေကြတော့သည်။ ရိမ်နှင့် အောလနတ်တို့ အိပ်ရာမှ ထကြသည်။ မြစ် တစ်ခွင်လုံးသည် အငွေ့တထောင်းထောင်းထလျက် ရှိတော့သည်။

“ကျွန်မတို့ ခရီးမဆက်ခင် ဘာလုပ်စရာ ရှိသေးသလဲ”

ရိမ် မေးလိုက်သည်။ သို့သော် သူမ၏ စိတ်ထဲတွင်ကား ခရီးဆက်ရုံ မှအပ တစ်စုံတစ်ရာ လုပ်စရာရှိလိမ့်မည်ဟု မထင်ပါ။ အောလနတ်က မုတ် ဆိတ်မွေးများကို ကုတ်ခြစ်လိုက်ပြီး-

“ထင်းမရှိဘူး။ ထင်းရှာရမယ်။ ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာ သစ်ပင်ခြောက်တွေ အများကြီးရှိတယ်။ နောက်ပြီးတော့ သင်္ဘောထဲက ရေတွေကိုစုပ်ထုတ်ပစ် ရမယ်။ သင်္ဘောကြီးက အကုန်လုံးစိမ့်နေပြီ။ နောက်ပြီးတော့ ဒီမိုးကြီးနဲ့ ဆိုတော့...”

“ကျွန်မကို ရေ ဘယ်လိုစုပ်ထုတ်ရမယ်ဆိုတာ ပြပေးပါ”

သို့ဖြင့် ရိမ်သည် လက်ဆွဲရေစုပ်စက်နှင့် မိတ်ဖွဲ့ရတော့သည်။ ရေစုပ် စက်က သင်္ဘောပေါ်ရှိ အခြားပစ္စည်းများအားလုံးကဲ့သို့ပင် ဟောင်းနွမ်းပျက်စီး နေပြီဖြစ်သည်။ သဘောတရားအားဖြင့်တော့ ရေစုပ်စက်ကလေးကို သင်္ဘော ဝမ်းထဲသို့ချပြီး လက်ကိုင်ကို အထက်အောက် ဆွဲချည်မြှောက်ချည် ပြုလုပ်ပေး ဖို့ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ သင်္ဘောကြမ်းခင်းအောက်ရှိ ရေများကို စုပ်ယူပြီး ဘေးရေပေါက်မှနေ၍ ရေထဲသို့ သွန်ချမည်ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောကို ရေစုပ်စက် ရှိသောဘက်ကို စောင်းနေအောင် ပြုလုပ်ပေးထားပြီး စုပ်ခဲ့လျှင် ဝမ်းထဲမှရေ များအားလုံး ကုန်သွားမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် သည်ရေစုပ်စက်ဖြင့် အလုပ်လုပ်ရသည်က မလွယ်ပါ။ ၎င်း သည် ပိတ်ဆို့နေတတ်သည်။ ညပ်နေတတ်သည်။ ကျပ်နေတတ်သည်။ လက် များကို ပေါက်ပြဲစေတတ်သည်။ သို့ဖြင့် ဤအလုပ်သည် မြင်းဆိုးတစ်ကောင် ကို ကိုင်တွယ်ရသည့်အလား ဖြစ်တော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ရိမ်သည် ဤ ရေစုပ်စက်ကို ကမ္ဘာပေါ်တွင် မုန်းစရာအကောင်းဆုံးအဖြစ် မှတ်ယူမိတော့သည်။ အောလနတ်က သူမကို မည်သို့ပြုလုပ်ရမည်ဟု သင်ပြပေးသည်။

“ထင်းတွေသာ ရှင် သွားရှာပါ။ ဒါကို ကျွန်မ လုပ်ပါ့မယ်”

ရိစ်က ရေစုပ်စက်ကို တပ်ဆင်ပြီး လက်ကိုင်ကို ဆွဲကိုင်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

အောလနတ်သည် သင်္ဘောပေါ်ရှိ အခြားပစ္စည်းများကဲ့သို့ပင် သံချေးတက်ပြီး ဟောင်းမြင်းနေပြီဖြစ်သော ရံတင်းတစ်လက်ကို တစ်နေရာမှ ထုတ်ယူလာသည်။ ထို့နောက် ကမ်းခြေထက်တွင် လှေဆိုင်းကြီးချိတ်ကို ပစ်စိုက်ပြီး ပဲ့ဆိုင်းကြီးကိုဆွဲကာ ကမ်းပေါ်သို့ တက်သွားသည်။ သူသည် မြွေကြောက်ရသဖြင့် တစ်လှမ်းချင်း သတိထားနှင်းကာ တောအုပ်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားသည်။

နံနက်ခင်း၏ လန်းဆန်းမှုကို ဤလိုမျိုး ချေမှုန်းပစ်နိုင်သောအလုပ်ကမ္ဘာပေါ်တွင် အခြားမရှိပါ။ ရိစ်၏ မျက်နှာ ပြာနမ်းလျက်ရှိသည်။ ရွေးတွေရွဲရွဲစိုလျက်ရှိသည်။ မကြာမကြာ ဆိုသလို အောလနတ်သည် ထင်းတုံးတွေနှင့် ပြန်ရောက်လာပြီး ထင်းပုံကြီးတွင် ဖြည့်ပုံသည်။ ထို့နောက် သူသည် ပဲ့ဆိုင်းကြီးကို ဆွဲကိုင်လျက် ထင်းတုံးများကို သင်္ဘောပေါ်သို့ ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ တင်သည်။

ရိစ်သည် ရေစုပ်သည့်အလုပ်ကို ရပ်ထားပြီး သူ့ကို သွားရောက်ကူညီသည်။ ယခုအခါ သင်္ဘောကြမ်းအောက်တွင် ခလောက်ဆန်သော ရေအနည်းငယ်မျှသာ ရှိတော့သည်။ ခါးလောက်မြင့်သော ထင်းပုံကြီးကို သင်္ဘောပေါ်သို့ တင်မိသောအခါ သူတို့ အသက်ဝဝရှူပြီး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“ကဲ... ခရီးဆက်ကြမယ်”

ရိစ် ပြောလိုက်သည်။

“မနက်စာ မစားတော့ဘူးလား။ လက်ဖက်ရည်လေ”

အောလနတ်က ပိုင်ကွက်ကို ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

“သွားနေရင်းနဲ့ သောက်ကြမယ်။ လောလောဆယ် အခု သွားကြမယ်”

ရိစ် တုံ့ပြန်သည်။

သူမက တစ်သက်လုံးပင် ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်ပြီး ဦးစီးလုပ်ကိုင်နေသူတစ်ဦးပမာ ပြောလိုက်သော်လည်း တကယ်တော့ သူမသည် အစ်ကိုဖြစ်

သူ၏ လောင်းရိပ်အောက်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဆင်မြူရယ်က ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်ရုံမျှမက ဘုန်းကြီးတစ်ပါးလည်း ဖြစ်နေသဖြင့် မိန်းမများအပေါ်တွင် နှစ်ထပ်ကွမ်း၊ သုံးထပ်ကွမ်း၊ လေးထပ်ကွမ်း ခိုင်းပိုင်ခွင့် ရှိနေသည်။ ရိုစ်သည် သူ၏ အကြံပေးချက်များနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို အမြဲ တမ်းပင် လိုက်နာခဲ့ရသည်။

သို့သော် ယခုအခါတွင် သူမကတစ်ယောက်တည်းဖြစ်သည်။ ယင်း၏ တုံ့ပြန်မှုက ပြင်းထန်လှသည်။ သူမက စီမံကိန်းတစ်ခုကို ကိုယ်တိုင်ရေးဆွဲခဲ့ သည်။ အဘယ်ကြောင်းနှင့်မျှ ဤစီမံကိန်းကို အပျက်မခံနိုင်ပါ။ သူမတွင် စွန့်စားလိုစိတ်များ တဖွားဖွား ဖြစ်နေသည်။ သူမတွင် ကိန်းအောင်းနေသော မျိုးချစ်စိတ်က မသေးငယ်ပါ။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံအတွက် တစ်စုံတစ်ခု ပြုလုပ်ရန် သူမက သန္နိဋ္ဌာန် ခိုင်မာစွာ ချထားသည်။ သူမသည် ဤဆုံးဖြတ်ချက်ကိုသာ အချိန်မရွေး စဉ်းစားနေမိသည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူ သေဆုံးရသည့်အတွက် လက်စား ချေရမည်။ အာဏာပိုင်များက သူတို့အပေါ်တွင် ဆယ်နှစ်လုံးလုံး စော်ကား မော်ကား လုပ်ခဲ့သည်များအတွက် လက်စားချေရမည်။ သည်အခါတွင် သူမ၏ ပါးပြင်များ သွေးကြွပြီး ရဲရန်လာသည်။ တက်မကျင့်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက် ပိုပြီးတင်းကျပ်လာသည်။

အောလနတ် ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။ သည်အမျိုးသမီးက ရူးနေပြီဖြစ်သည်။ လက်ရှိအခြေအနေတွင် သူမ၏ အမိန့်ကို နာခံသည်ထက် သူမနှင့် အငြင်းအခုံ ပြုလုပ်သည်က ပိုပြီး အန္တရာယ်ကြီးမားနိုင်သည်။ သို့သော် သူ၏ဘဝတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဘေးဒုက္ခများသည် အဆိုပါ ဘေးဒုက္ခများကို ရှောင်ကွင်းရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်းကိုကား အောလနတ် မတွေးမိပါ။ သို့ဖြင့် သူသည် လုပ် နေကျထုံးစံအတိုင်းပင် မီးဖိုတွင် မီးထည့်သည်။ ဘျိုင်လာအိုးကြီး ပူလာသော အခါ ဆီထိုးသောအလုပ်ကိုလုပ်သည်။ ဘျိုင်လာအိုးကြီး ဆူပူက်သောအခါ သူက ရိုစ်ကို အဖြေတောင်းခံသည့်အနေဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ သူမက ခေါင်း ညိတ်ပြသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဤချောင်းကျဉ်းကျဉ်းကလေးအတွင်းမှ သင်္ဘော ကို အောလနတ် ဘယ်လိုမောင်းပြီး ထုတ်သွားမည်နည်းဟု ရိုစ် စိတ်ဝင်စား လျက်ရှိသည်။

ဤလုပ်ငန်းကို အောလနတ်အနေနှင့် အတော်ကြီးပင် ပြင်းပြင်းထန်

ထန် ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ဆောင်ရသည်။ ပထမဆုံး သူသည် ကျောက်ဆူးကြီးကို ရစ်တင်သည်။ မရပါ။ အကြောင်းမှာ ရေစီးက သန်လွန်းနေသဖြင့် သင်္ဘောကို ကျောက်ဆူးကြီးရှိရာသို့ ဆွဲတင်နိုင်ခြင်း မရှိပါ။ သို့ဖြင့် သူသည် ပန်ကာဝင်ရိုးကို လှည့်ပေးရသည်။ ထိုအခါ အာဖရိကဧကရီသည် ရေစီးကြောင်းကို တည့်တည့်ကြီး ဦးတိုက်သွားသည်။ သည်တော့မှ သူ ရှေ့ကိုပြောင်းသွားပြီး ကျောက်ဆူးကို ဆွဲတင်ရသည်။ သို့သော် သူသည် ချောင်းပေါက်အတိုင်း ဆန်တက်သွားခြင်း မပြုပါ။ ချောင်းပေါက်သည် ရေကြောင်းကောင်းမကောင်း မပြောနိုင်ပါ။ ထို့အပြင် ဤချောင်းပေါက်များသည် အနည်းဆုံး မိုင်ဝက်လောက် ရှည်လျားတတ်သည်။ သူသည် စက်ခန်းသို့ပြေးသွားပြီး စက်ရုံနံကို လျှော့ချသည်။ သင်္ဘောကို ရေစီးတွင် မျောပါသွားစေသည်။

သည်မှာ သူမကလည်း တက်မကို ပြောင်းပြန်ကိုင်ရသည်။ ပဲ့အစား ဦးပိုင်းကို ပြောင်းပြီးတွေးခေါ်ရသည်။ အောလနတ်သည် စက်ကို လွှတ်ထားခဲ့ပြီး ပုံစံသို့ပြေးလာကာ သူမ၏ လက်ထဲမှ တက်မကျင်ကို ပြောင်းကိုင်သည်။ သူက သူမကို စိတ်မချနိုင်ပါ။ သူသည် အာဖရိကဧကရီကို ပို၍ကြီးမားသော ချောင်းမကြီးအတွင်းသို့ ရောက်သည်အထိ ညင်သာစွာ မျောဆင်းသွားသည်။ ထို့နောက် သူသည် စက်ခန်းသို့ ပြေးသွားပြီး စက်ကို နောက်ပြန်ခုတ်စေသည်။ တစ်ဖန် သူသည် တက်မစင်သို့ ပြန်လာပြီး သင်္ဘောပုံပိုင်းကို အထက်ဘက်သို့ ကွေ့ပိုက်စေသည်။ သင်္ဘောဦးကို ကမ်းနှင့်မတိုက်မိစေရန် သတိထားရသည်။ ယင်းသို့ဖြင့် သူသည် ဦးနှင့်ပုံ ပြောင်းချည်ပြန်ချည်ပြုကာ သင်္ဘောကို ရေကြောင်းအတိုင်း စုန်ဆင်းစေတော့သည်။ အောလနတ်၏ ရေကြောင်းပညာ တတ်ကျွမ်းမှုပင်ဖြစ်သည်။ ရိစ်သည် သူ လုပ်နေသည်များ အားလုံးကို နားမလည်သော်လည်း သဘောကျ ချီးမွမ်းမိရသည်။ သူမက သူ့ကို ပြုံးလှဲပြီး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ သို့သော် အောလနတ်တွင် အချိုးမွမ်းခံနေစရာ အချိန်မရှိပါ။ စက်ခန်းဆီမှ အန္တရာယ်သင်္ကေတများ ပြလာသဖြင့် သူသည် တက်မကျင်ကို သူမအား လွှဲပေးကာ ရှေ့ဘက်သို့ ပြေးရလေတော့သည်။

အာဖရိကဧကရီသည် ချောင်းမကြီးအတိုင်း ကောင်းမွန်စွာ စုန်ဆင်းလျက် ရှိသည်။ ရိစ်က သူ့ကို ကောင်းမွန်စွာ ထိန်းကိုင်လျက်ရှိသည်။ ချောင်းမကြီးသည် ကိုက်တစ်ရာခန့် အကျယ်အဝန်းရှိသဖြင့် ရေကြောင်းသွားလာမှု အခက်

အခဲ တစ်စုံတစ်ရာ မရှိပါ။ ရိစ်ကလည်း ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော အမှတ်သင်္ကေတများကို ကြည့်ရှုတတ်နေပြီဖြစ်သည်။ ရေပြင်ပေါ်တွင် မြားဦးသဏ္ဍာန် ရေယက်များ ရှိနေလျှင် အောက်ဘက်တွင် သစ်ငုတ်တစ်ခုရှိကြောင်း သိရပါသည်။ ရေပြင်ပေါ်တွင် လှိုင်းကြက်ခွပ်ကလေးများ ထနေလျှင် အောက်ဘက်တွင် စည်းသောင်ရှိနေပြီး ရေတိမ်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သိရှိပါသည်။ ထို့အပြင် သူမသည် အာဖရိကဧကရီ၏ ရေစူးဘယ်နှပေရှိကြောင်းကို သိရှိနေပြီး ရေအောက်ဘက်ရှိ အန္တရာယ်မှာလည်း အတော်ကလေး နက်ရှိုင်းနေကြောင်း တွေ့ရှိရလျှင် သင်္ဘောကို တစ်စုံတစ်ရာ ရေကြောင်းပြောင်းလဲစရာ မလိုကြောင်း နားလည်ပါသည်။ အထူးအရေးကြီးသော အန္တရာယ်တစ်ခုမှာ လေတိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ လေပြင်းကလေးတိုက်သဖြင့် ရေပြင်တွင် လှိုင်းကလေးများ ထနေခဲ့လျှင် ရေပြင်အမှတ်အသားများကို မတွေ့မြင်နိုင်ဘဲ ရှိရတော့သည်။

သို့သော် ထိုနေ့က လေမတိုက်ပါ။ အခြေအနေအားလုံးပင် ကောင်းမွန်လျက်ရှိသည်။ ရွံ့နွံထူထပ်သော ကျွန်းများအကြားတွင် သွားလာနေရသဖြင့် ကမ်းပေါ်မှ စောင့်ကြည့်နေသည့် အန္တရာယ်ကို မစိုးရိမ်ရပါ။ ရေကြောင်းကလည်း ကောင်းမွန်သည်။ အာဖရိကဧကရီ၏ စက်ကလည်း စိတ်ကောင်းဝင်နေသည်။ သို့ဖြင့် သူမသည် ပြဿနာတစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ပုံစင်တွင်ထိုင်ကာ လိုက်ပါသွားနေရသည်။ အောလနတ်မှာလည်း အားလပ်ချိန်တွေ ရရှိသဖြင့် နံနက်စာကို ပြင်ဆင်ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ သူက ရိစ်အတွက် နံနက်စာကို ပို့ပေးသည်။ ရိစ်သည် သူ၏လက်မှ ဆီချေးများကို ဂရုမပြုမိတော့ပါ။ တက်မကျင်ကို လက်တစ်ဖက်မှ ဆိုင်းကိုင်ထားရင်း နံနက်စာကို အားရပါးရ စားသောက်ပါသည်။

ချောင်းရေစီးသည် တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင် လေးမိုင်မျှရှိနေသဖြင့် သင်္ဘောကို ပိုပြီးမြန်မြန်ကြီး စုန်ဆင်းသွားစေတော့သည်။ ကမ်းစွယ်များကို ကွေ့သွားသည်မှာ ရှုမောဖွယ်ရာကောင်းလှသည်။ ရိစ်သည် စီးဆင်းနေသော ရေအကြောင်းကို အများကြီးပင် လေ့လာသိရှိနေရသည်။ ဝဲကလေးတွေနှင့် ဝဲကြီးတွေအကြောင်း နားလည်ရသည်။ ယင်းအချက်က နောက်ပိုင်းတွင် သူမ အတွက် အများကြီးပင် တန်ဖိုးရှိပါသည်။

အပူရှိန်က တိုးလာသည်။ နေမြင့်လာသဖြင့် သင်္ဘောသည် ကမ်းနှစ်

ဖက်တွင် ပေါက်ရောက်နေသော သစ်ပင်ကြီးများ၏အရိပ်ကို မခိုလှုံနိုင်တော့။ သူတို့ကိုယ်ပေါ်သို့ တိုက်ရိုက်ကျရောက်လာသော နေပူရှိန်သည် တင်းပုတ်ကြီးနှင့် ထုသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။ ပဲ့စင်အမိုးအောက်တွင် ထိုင်နေသော ရိပ်သည်ပင်လျှင် စက်ခန်းမီးနှင့် ဘွိုင်လာအိုး၏ အပူရှိန်တို့ကို ခံစားနေရသည်။

အောလနတ်ကို ရိပ် သနားမိသည်။ ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဘဲ မြစ်ထဲက ရေများကို မစစ်ဘဲသောက်ခြင်းအတွက်လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ သာသနာပြု စခန်းမှာဆိုလျှင် ဆင်မြူရယ်နှင့် သူမတို့သည် ရေကို ပထမစစ်သည်။ ထို့နောက် ကျိုချက်ပြီးမှ သောက်ပါသည်။ ရေထဲတွင် ရောဂါပိုးမွှားများ ပါရှိမလာစေရန်ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ ရေထဲတွင် ဘာတွေပါ လာမည်ကို ဂရုမပြုနိုင်ဘဲ ရှိရသည်။ သူမက ပဲ့စင်အမိုးအောက်တွင် ရှိနေသဖြင့် အနည်းငယ် တော်သေးသော်လည်း အောလနတ်မှာမူ ချစ်ချစ်တောက်နေသော နေပူထဲတွင် အလုပ်လုပ်နေရသည်။

သို့ရာတွင် အောလနတ်သည် အင်မတန်ဆိုးရွားသော အပူချိန်ထဲတွင် အလုပ်လုပ်ရန် ကျင့်သားရနေသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် ပင်လယ်နီထဲတွင် သွားလာနေသော ကုန်သင်္ဘောများတွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ အပူချိန် ဒီဂရီ တစ်ရာလေးဆယ်လောက်ရှိသော စက်ခန်းထဲတွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ သူ့အနေနှင့် လေကောင်းလေသန့် ရရှိသော ယူလန်ဂါမြစ်ပေါ်တွင် အလုပ်လုပ်ရသည်က နေပူထဲမှာ ဖြစ်သည့်တိုင် အများကြီးသက်သာသည်။ သူ့အနေနှင့် သည်ဘက်ပိုင်းမှာ အလုပ်လုပ်ရသည်ကို မကျေနပ်ခြင်း အလျှင်းမရှိပါ။ သည်သင်္ဘောအိုကြီးကို ထိန်းသိမ်းမောင်းနှင်နေရသည်ကိုပင် ပျော်ပိုက်နေပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ချောင်းမကြီး ဆုံးသွားပြီး မြစ်မကြီးထဲသို့ သူတို့ ရောက်ရှိသွားကြပါသည်။ ကမ်းနှစ်ဖက်သည် သူတို့နှင့် အဝေးကြီးဖြစ်သွားသည်။ မိုင်ဝက်လောက်ပင် ကျယ်ပြန့်ခြင်းရှိသွားသည်။ တိမ်တိုက်များ ကင်းစင်သော မိုးကောင်းကင်အောက်တွင် ရေပြင်က ကြည့်လင်ပြာလဲ့လျက်ရှိသည်။ သို့သော် သင်္ဘောပေါ်မှနေ၍ ဘေးတစ်ဖက်သို့ ငုံ့ကြည့်လျှင်ကား ညှိသောအသွင်ကို တွေ့နေရပါသေးသည်။

အောလနတ်သည် ဤဟင်းလင်းပြင်ကို သဘောမကျပါ။ ဗွန်ဟန်နီကင်း၏ တပ်များသည် မြစ်ကမ်းတစ်နေရာရာတွင် ရှိနေနိုင်ပါသည်။ မည်သည့်

နေရာတွင်မဆို ကင်းစခန်းများ ချထားနိုင်ပါသည်။ အာဖရိက ဧကရီအနေနှင့် ကျွန်းကလေးများအကြားတွင် သွားနေခြင်းသည်သာလျှင် လုံခြုံစိတ်ချရပါသည်။ အောလနတ်သည် သင်္ဘောဘေးကာပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက် ကမ်းခြေနှစ်ဖက်ကို စိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့် ကြည့်ရှုလျက် ရှိပါသည်။

ရိုက်သည် သူ၏ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေမှုကို သတိပြုမိပါသည်။ ဘာကြောင့် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေသည်ကိုလည်း သိရှိပါသည်။ သို့သော် သူမအနေနှင့်မူ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း မဖြစ်မိပါ။ သူမက ပေါ့ပေါ့ဆဆပင်ရှိသည်။ သူမ လုပ်ဆောင်နေသော တာဝန်ကို မည်သည့်အခြင်းအရာတစ်ခုကမျှ ဟန့်တားခြင်း ပြုလိမ့်မည်ဟု သူမ မထင်မိပါ။ ဗွန်ဟန်နီကင်းက သူတို့ကို ဖမ်းဆီးသွားလိမ့် မည်ဟုလည်း လုံးဝ မမျှော်လင့်မိပါ။ သူတို့ကို ဖမ်းမိသွားလျှင် ဗွန်ဟန်နီကင်းက မည်သို့များ ပြုလုပ်ချေမည်နည်းဟုလည်း အောလနတ် ပူပန်သလို သူမက မပူပန်မိပါ။

သို့သော် သူမသည် အောလနတ်၏ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေမှုကို သိရှိရသဖြင့် အာဖရိကဧကရီကို တစ်ဖက်အငူစွန်းဆီသို့ ဦးတည်လိုက်သည်။ ထိုနေရာတွင် သစ်ပင်များ ပေါက်ရောက်နေသော ကမ်းပါးစောက်၏ အောက်ခြေရင်း၌ ရှည်လျားသေးသွယ်သော ကျွန်းကလေးတစ်ခု၏ ထိပ်ပိုင်းကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ယခုအခါ ရိုက်သည် မြစ်၏သဘောကို သိရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်း၏ နောက်ဘက်တွင် ချောင်းပေါက်ကလေးတွေ အများကြီးရှိနေမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်းကလေးများအကြားတွင် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသော ချောင်းပေါက်ကလေးများသည် အနည်းဆုံး ဆယ်မိုင်လောက်သွားမှ မြစ်ကြီးသို့ တစ်ကြိမ်ပြန်လည်ရောက်ရှိမည်ဖြစ်သည်။

အာဖရိကဧကရီသည် မြစ်ပြင်ကျယ်ကြီးကို အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာပင် ဖြတ်သန်းလျက်ရှိသည်။ သင်္ဘော၏ ပန်ကာဒလက်များသည် ရေအောက်၏ အူအငုတ်များကို မကြာခဏ ခုတ်ထားသဖြင့် အတန်ငယ် ကွေးကောက်လျက် ရှိသည်။ ယင်းအတွက် ပန်ကာဒလက်သည် ဆူညံနေပြီး သင်္ဘောမှာလည်း ချာလည်တုန်ခါလျက် ရှိတော့သည်။ သို့သော် ရိုက်သည်လည်း ယခုအခါ ဤအသံနှင့် တုန်ခါမှုများကို ကျင့်သားရနေပြီဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ကို သတိမပြုမိတော့ဘဲ ရှိပါသည်။ ချောင်းပေါက်များအနီးသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ရိုက်သည်

မတ်တတ်ထရပ်ပြီး ရှေ့ဘက်သို့ သေချာစွာ ကြည့်ရှုပါသည်။ သူမသည် နေရောင်အောက်တွင် သင်္ဘောကြီးတစ်ခု၏ တက်မစင်တွင် မတ်တတ်ရပ်ကာ မျက်နှာကြီးကိုတင်းကာ မျက်လုံးများကို ကျဉ်းကျူကာ ရှိနေရသည့်အဖြစ်ကို သတိမပြုမိပါ။ သူမ သတိပြုနေသည်က ရေယက်များနှင့် စည်းတိမ်များကိုသာ ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့သည် နေရောင်ကျဲအောက်မှသည် ချောင်းငယ်ကလေးအတွင်း ရှိ အရိပ်အာဝါသအောက်သို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ သင်္ဘောလှိုင်းညိုညိုများ သည် ကမ်းနှစ်ဖက်ကို ရိုက်ပုတ်လျက်ရှိကြသည်။ ကမ်းစပ်တွင် ပေါက်နေသော အပင်ငယ်ကလေးများသည် သင်္ဘောနှင့် တွေ့ထိသောအခါ ရေထဲတွင် ၎င်းလျှိုး သွားကြပြီး သင်္ဘောလွန်သွားသောအခါတွင် ရေပေါ်တွင် ပြန်ပြီးပေါ်လာကြသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် မိုင်းညိုညိုအောက်တွင် နှစ်မြုပ်ကြရပြန်သည်။ သူတို့ ဝင်ရောက်သွားသော ချောင်းသည် ရုတ်တရက်ဆိုသလို သုံးမြွှာကွဲသွား ပြန်သည်။ ထိုအခါ ရိစ်သည် သွား၍ကောင်းမည့် ချောင်းပေါက်ကို လျင်မြန်စွာ ဆုံးဖြတ်ရွေးချယ်ရသည်။ ထိုနောက် ရေကြောင်း ကျဉ်းလာပြီး ရေစီးမြန်လာသော အခါ သူတို့ဆက်ပြီးမှ သွားနိုင်ပါတော့မလားဟု စိုးရိမ်ကြရပြန်သည်။ ထိုချောင်း ကလေးသည် အခြားကျယ်ဝန်းသော ချောင်းကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်သွားသောအခါတွင်မှ စိုးရိမ်မှုများ ကွယ်ပျောက်သွားရသည်။

ဤချောင်းပေါက်ဒေသများသည် တိတ်ဆိတ်သော အရပ်များဖြစ်ကြ သည်။ ချစ်ချစ်တောက်နေသော အပူချိန်တွင် ပိုးမွှားများနှင့် ကျေးငှက်များပင် တိတ်ဆိတ်နေကြပါသည်။ ဤတစ်ဝိုက်တွင် အပင်မြင့်ကြီးများနှင့် ရှုပ်ထွေးနေ သော ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများသာရှိသည်။ ထိုအပြင် နွယ်ပင်များနှင့် ရေစပ်တွင် အထင်းသားပေါ်နေသော အမြစ်ကြီးများသာရှိသည်။ အာဖရိကဧကရီ၏ သင်္ဘော စက်ခုတံသံ တစ်ခုတည်းသာ ပေါ်ထွက်လျက်ရှိသည်။ သင်္ဘောကို ကျောက်ချ ပြီး ထင်းများ ထပ်မံစုဆောင်းသောအခါတွင်ကား ဘာသံမျှမကြားရတော့ပါ။ ရိစ်သည် တိတ်ဆိတ်မှုကို ဖြိုခွင်းသည့်အနေဖြင့် တစ်ယောက်တည်း တီးတိုး ရွတ်ဆိုနေမိသည်။

နောက်နေ့များတွင်လည်း ပထမနေ့၏ ပုံစံအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပြဿနာကလေးတွေ ဖြစ်ပေါ်သည်တော့ ရှိပါသည်။ သူတို့သွားနေသော

ချောင်းပေါက်ကလေးသည် သစ်ပင်များ ပိတ်ဆို့နေပြီး မည်သို့မျှ ဆက်မသွားနိုင်သောအခါ နောက်ကြောင်းပြန်ကြရသည်။ တစ်ကြိမ်တွင်တော့ သူတို့သွားနေသော ချောင်းကလေးသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျယ်သွားသည်။ ကန်ကြီးတစ်ခုပမာ ကျယ်ပြန့်သွားသည်။ ကန်ထဲတွင် ဗေဒါပင်များနှင့် ဒိုက်သရေများ ပြည့်နေသည်။ အဆိုပါ ဗေဒါပင်များက ပန်ကာကို ရစ်ပတ်ကြပြီး နောက်ဆုံးတွင် သင်္ဘောသည် ဆက်မခုတ်နိုင်တော့ဘဲ ရပ်တန့်သွားတော့သည်။ ထိုအခါ အောလနတ်သည် ကိုယ်တစ်ပိုင်း အဝတ်ဗလာဖြင့် ရေထဲသို့ဆင်းပြီး ဓားတစ်လက်ဖြင့် ပန်ကာတွင် ရစ်ပတ်နေသော ဗေဒါပင်များကို ရှင်းပစ်ရသည်။ ပြီးမှ ထိုးဝါးဖြင့်ထိုးပြီး သင်္ဘောကို ထိုနေရာမှ ထုတ်ယူရသည်။ အောက်ဘက်မှ ရွံ့ပုပ်များကို ထိုးဝါးဖြင့် ထိုးလိုက်သောအခါ ရေပူဖောင်းကလေးတွေ ပလုံစီပြီး တက်လာသည်။ ယင်းနှင့်အတူ သစ်ဆွေးပုပ်နံ့များ ပါသွားပြီး ဟောင်စော်နံ့သွားရတော့သည်။

သည်အဖြစ်မျိုး သူတို့ နောက်တစ်ကြိမ် ကြုံတွေ့ရပြန်သည်။ သည်တစ်ခါတွင်ကား အောလနတ်သည် နေ့ဝက်လုံးလုံးပင် ရှင်းလင်းခြင်းပြုလုပ်ရပါသည်။

ထိုအပြင် သူတို့သည် နေ့ဘက်တွင် ရုတ်တရက်ကြီး မိုးရွာချလာသည်ကိုလည်း ကြုံကြရသည်။ မိုးကသည်ထန်လွန်းသဖြင့် ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ရေတွေ ဒလဟောစီးဆင်းသည်။ ထိုအခါ ရိမ်သည် ကင်္ကျီကကြောင်နိုင်လှသော လက်ဆွဲရေစုပ်စက်ဖြင့် ပင်ပန်းတကြီး လုပ်ကိုင်ရတော့သည်။ သည်ရာသီက မိုးရွာတတ်သော ဆောင်းဦးကာလဖြစ်သည်။ သို့သော် နွေဦးပေါက်မိုးနှင့် မကြုံကြိုက်သဖြင့် ကျေးဇူးတင်ရသည်။ နွေဦးပေါက်တွင် ရွာသောမိုးက ယခုအချိန်တွင် ရွာသွန်းသောမိုးထက် ပိုကြီးပြီး ပို၍လည်း ကြာရှည်တတ်ပါသည်။ ယခု သူတို့ တွေ့ကြုံရသော မိုးသက်မုန်တိုင်းများက တကယ်တော့ မပြောပလောက်ပေ။

ရိမ်သည် သူမ၏ ဘဝတစ်သက်တာတွင် ပထမဆုံးအကြိမ် သက်ဝင်လှုပ်ရှားခြင်းဖြစ်သည်။ သူမသည် ဗဟိုအာဖရိကတိုက်တွင် ဆယ်နှစ်မျှ နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် သူမသည် ဤနှစ်များအတွင်းဝယ် အကယ်အသက်ဝင် နေထိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိပါ။ သူမ နေခဲ့ရသော သာသနာပြုစခန်းသည် အင်မတန်

ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်းသော အရပ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ရိပ်သည် စွန့်စားခန်း ဝတ္ထုများကို မဖတ်ခဲ့သဖြင့် အာဖရိကတိုက်သည် စွန့်စားမှုများဖြင့် ပြွမ်းတီးနေသော ဒေသတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း မသိခဲ့ပါ။ ဆင်မြူရယ်သည် စွန့်စားမှုများကို ဝါသနာပါသူတစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ သူသည် အခြားသော သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်လေ့ရှိသည့် ရုက္ခဗေဒ လေ့လာခြင်း၊ ဘာသာဗေဒ လေ့လာခြင်း နှင့် ဝိုးမွားဗေဒ လေ့လာခြင်းတို့ကို လုံးဝမပြုလုပ်ခဲ့ပါ။ သူက တိုင်းရင်းသားတွေကို ဘာသာကူးပြောင်းပေးရေးကိစ္စ တစ်ခုတည်းကိုသာ စိတ်ဝင်စားပါသည်။ သို့ဖြင့် ရိပ်မှာလည်း ဤတစ်ခုတည်းကိုသာ စိတ်ဝင်စားခဲ့ရပါသည်။

အာဖရိကတိုက်တွင် အိမ်ထောင်တစ်ခု ထိန်းသိမ်းရသည်မှာလည်း မြို့ပေါ်တွင် အိမ်ထောင်တစ်ခု ထိန်းသိမ်းရသည်ထက် အများကြီး ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်ရာ ကောင်းပါသည်။ သည့်ထက်ပိုပြီး ပြောရလျှင် ဂျာမန်မဟိုအာဖရိက သည် အာဖရိကတိုက်တွင် ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံး ကိုလိုနီတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအရပ်တွင် လူဖြူဟူ၍ နှမ်းဖြူးထားသလောက်ပဲ ရှိပါသည်။ ကိုင်ဇာဘုရင်မင်းမြတ် ဩဇာအာဏာ ပျံ့နှံ့ရာမှာလည်း ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက် ကန်ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်၊ ရွှေတွင်းရှိရာ ယူလန်ဂါမြစ်ဖျားနှင့် မီးရထားလမ်း တစ်လျှောက်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာပြုစခန်းသို့ တာဝန်အရ လာရောက်သော အရာရှိအချို့မှလွဲလျှင် လူဖြူအရပ်သားဟူ၍ အောလနတ်တစ်ယောက်ကိုသာ ရိပ် တွေ့ရှိရပါသည်။ ၎င်းသည် ဘယ်လဂျီယံကုမ္ပဏီ၏ စီစဉ်ပေးချက်အရ သူတို့ထံသို့ တစ်လတစ်ကြိမ် စားနပ်ရိက္ခာများ လာရောက်ပေးပို့ပါသည်။ ယင်းသည်ပင်လျှင် သူသည် ကုမ္ပဏီ၏ အရေးတကြီး လုပ်ငန်းများမရှိမှ၊ အာဖရိက ဧကရီ၏ အခြေအနေ ကောင်းမွန်မှ လာရောက်နိုင်ပေသည်။

ဆင်မြူရယ်သည် ရိပ်အား အောလနတ်၏ လာရောက်ခြင်းများမှာပင် စိတ်ဝင်စားစေခြင်း မရှိစေပါ။ သင်္ဘောနှင့် ပါလာသော စာများအားလုံးသည် သူတို့ထံသို့ လာရောက်သော စာများသာဖြစ်ကြသည်။ အောလနတ်သည် နီဂရီးမတစ်ယောက်နှင့် တရားမဝင် ပေါင်းသင်းလျက်ရှိသော ဒုစရိုက်သမား တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူတို့က သူလာသည့်အခါတွင် ဧည့်ဝတ်ကျောပွန်မှုရှိသည်။ သူတို့ မိသားစု ဆုတောင်းပွဲများတွင် ပါဝင်စေသည်။ ဒါပဲဖြစ်သည်။ ထိုဆယ်နှစ်ဆယ်မိုးသည် ပူပြင်းသော ပျင်းရိဖွယ်ရာ ကာလတစ်ခုသာ ဖြစ်ပေသည်။

ယခုမူ လုံးဝပင် ခြားနားခြင်းရှိနေသည်။ ကန်ကြီးသို့ အရောက်သွားပြီး ဂျာမန်တို့၏လက်မှ ကယ်တင်ရန် စီမံကိန်းရှိနေသည်။ ဤစီမံကိန်းတစ်ခုတည်းကပင် လူတစ်ယောက်ကို ပျော်ရွှင်စေသည်။ ထို့အပြင် တစ်နေ့တစ်နေ့တွင် စိတ်ဝင်စားစရာကလည်း မြစ်ကြီးရှိနေသည်။ မြစ်ကြီးက အမြဲတမ်းလိုပင် ပြောင်းလဲလျက်ရှိသည်။ မြစ်ပေါ်တွင် ငြီးငွေ့စရာ မရှိပါ။ ရေယက်များ၊ စည်းတိမ်များ၊ မြစ်ကွေ့များ၊ ချောင်းပေါက်များ၊ ဝဲကလေးများ၊ ဝဲကြီးများက စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤသုံးလေးရက်ကလေးမျှ တက်ကြွပျော်ရွှင်နေခြင်းသည်ပင်လျှင် သူမ၏ သုံးဆယ့်သုံးနှစ်တာ ပျင်းရိဖွယ်ရာကာလကို လျော်ကြေးပေးဆပ်နေရသကဲ့သို့ ရှိတော့သည်။

တစ်ခုသော ညနေတွင်ကား အောလနတ် တစ်စုံတစ်ရာ စိတ်ထိခိုက်နေဟန်ဖြင့် သုန်မှုန်တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိတော့သည်။ သူ့အကဲကို ရိုစံ သတိပြုမိသည်။ တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်ဆိုသလို သူ့ကို သေသေချာချာ ကြည့်မိသည်။ ထိုနေ့ ညနေဘက်တွင် လက်ဖက်ရည်သောက်ကြသောအခါ ရော့ရော့နှောနှော မရှိပါ။ လက်ဖက်ရည် သောက်ပြီးသောအခါ အောလနတ်သည် ဂျင်ပုလင်းကို ထုတ်ယူပြီး တစ်ခွက် ငဲ့ထည့်သည်။ ထိုနေ့အတွက် ဒုတိယအကြိမ် သောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ပထမတစ်ခွက် ကုန်သွားသောအခါ ဒုတိယတစ်ခွက် ထပ်ငဲ့ပြန်သည်။ သူ့ပုံစံ ကမူ သုန်သုန်မှုန်မှုန်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ခွက် သောက်ပြန်သည်။ အရက် ထပ်သောက်လေ သူက ပိုပြီးသုန်မှုန်လာလေ ဖြစ်တော့သည်။ ရိုစံသည် အောလနတ်၏ အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ရှိနေသည်။ တစ်နည်း နည်းနဲ့တော့ သူမ၏ သင်္ဘောသားကို စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ပေးရပေမည်။ မကောင်းသည့် အရိပ်လက္ခဏာတွေ ရှိနေသည်။ ယခုလို သုန်သုန်မှုန်မှုန်ကြီး ဖြင့် အရက်သောက်နေခြင်းက ပြဿနာကို ပိုပြီးကြီးထွားလာစေနိုင်သည်။

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ အောလနတ်”

သူမ ညင်သာစွာ မေးလိုက်သည်။ သူမက သူ၏ စိတ်ဆင်းရဲနေမှုကို တကယ်ပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပါသည်။ သူမ၏ စီမံကိန်း အောင်မြင်ရေးနှင့် ပတ်သက်နေလိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားမိ၍ မဟုတ်ပါ။

အောလနတ်က ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ အရက်ခွက်ကို မော့လိုက်ကာ သူ့
ခြေထောက်မှ ပတ္တူ ဖိနပ်အစုတ်ကို ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။ သူ့အနီးသို့
ရိစ် တိုးသွားသည်။

“ကျွန်မကို ပြောစမ်းပါ”

သူမက ညင်သာစွာ မေးလိုက်သည်။ သည်တော့မှ အောလနတ်က
အဖြေပေးသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဆက်ပြီးမသွားနိုင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ သွားနိုင်တဲ့
အပိုင်းကို လွန်နေပြီ။ အောက်ကလိအာခရီး ပြီးသွားပြီ”

အောက်ကလိအာဟူသော စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ရိစ် တုန်လှုပ်
သွားသည်။ စကားလုံးကို တုန်လှုပ်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို
တုန်လှုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဤသဘောထား ရှိနေလိမ့်မည်ဟု ရိစ်
မထင်မှတ်ခဲ့ပါ။

“ဆက်မသွားနိုင်တော့ဘူး ဟုတ်လား။ ဒီမယ် အောလနတ် ကျွန်မတို့
သွားကို သွားရမယ်”

သူမက ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ် သွားရမယ် ဆိုတာမှ မရှိဘူး”

“ဘာဖြစ်တာလဲဆိုတာ ကျွန်မ မသိတော့ဘူး”

ရိစ် အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက်သည်။

“ဖြစ်တာကတော့ မြစ်ပဲ။ အဲဒါပဲ။ နောက်ပြီးတော့ လျှိုနာ”

“လျှိုနာ... ဟုတ်လား”

ရိစ် ပဲ့တင်ထပ်လိုက်သည်။ သည်တော့မှ အောလနတ် ဘာစိတ်ပူနေ
သည်ကို သူမ သိရှိရတော့သည်။

“ကျွန်တော်တို့ မနက်ဖြန် ဆက်ပြီးသွားကြမယ်ဆိုရင် မနက်ဖြန်ညမှာပဲ
ရေမှော်တွေကို ရောက်သွားမယ်။ ရေမှော်တွေကို မရောက်ခင် လျှိုနာကို
ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်ရမယ်။ လျှိုနာရှိနေတာကို ကျွန်တော် လုံးလုံးသတိမေ့နေ
တယ်။ မနေ့ညကမှ စဉ်းစားမိတယ်”

“ဒါပေမဲ့ လျှိုနာမှာ ကျွန်မတို့ ဘာမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

“ဘာမှမဖြစ်နိုင်ဘူး ဟုတ်လား။ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသလဲ။ ဒီမြစ်ရိုးတစ်လျှောက်မှာ ဂျာမန်တွေ ရှိနေမယ်ဆိုရင် လျှိုနာမှာပဲရှိရမယ်။ တောင်ပိုင်းကလာတဲ့လမ်းဟာ မြစ်ကို ဒီနေရာမှာဖြတ်မယ်။ အဲဒီမှာ ဂျာမန်တွေ မရောက်ခင်ကတည်းက တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ ကူးတို့ဆိပ်ရှိတယ်။ လျှိုနာမှာ အစောင့်တပ်ဖွဲ့တစ်ခု ရှိနေမယ်။ အဲဒီမှာ ပြေးပေါက်မရှိ မိမှာပဲ။ လျှိုနာကို ဖြတ်သွားနိုင်တဲ့နည်းလမ်း မရှိဘူး။ လျှိုနာကို ကျွန်တော် ရောက်ဖူးတယ်။ ဒီအာဖရိကဧကရိနဲ့ ရောက်ဖူးတာပဲ။ အဲဒီမှာရှိတဲ့ မြစ်အနေအထားကို ကျွန်တော် သိတယ်။ ဧရာမမြစ်ကွေ့ကြီးတစ်ခုပဲ။ အဲဒီမှာ ချောင်းပေါက်တွေမရှိဘူး။ ဘာမှမရှိဘူး။ တစ်ဖက်ကနေ တစ်ဖက်ကို အတားအဆီးမရှိ မြင်နေရတယ်။ နောက်ပြီးတော့ လျှိုနာက တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်မှာ ရှိနေတယ်”

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ကို သူတို့ မတားနိုင်ပါဘူး။”

“မတားနိုင်ဘူး ဟုတ်လား။ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေ မပြောပါနဲ့ မစ္စ။ သူတို့မှာ ရိုင်ဖယ်တွေရှိတယ်။ စက်သေနတ်တွေလည်း ရှိနိုင်တယ်။ အမြောက်လည်းရှိနိုင်တယ်။ မြစ်ကလည်း မိုင်ဝက်ထက်ပိုပြီး မကျယ်ဘူး။”

“ဒါဖြင့်ရင် ကျွန်မတို့ ညဘက်မှာ ဖြတ်ကြမယ်”

“အဲဒါလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ရေမော်တွေက လျှိုနာရဲ့ အောက်ဘက်မှာ ကပ်ပြီးစတယ်။ လျှိုနာရှိနေတဲ့ တောင်ကုန်းဟာ မြစ်ကြောင်းဖြတ်တဲ့ တောင်ကြားအစပဲ။ ကျွန်တော်တို့ဟာ လျှိုနာကို ညဘက်မှာ ဖြတ်ခဲ့လို့ရှိရင် ရေမော်ကို ညဘက်မှာ ဝင်တိုးမိမှာပဲ။ ညဘက်မှာ ရေမော်တွေကို ကျွန်တော်တို့ မဖြတ်နိုင်ဘူး။ ဘယ်ရေမော်ကိုမှ ဘယ်တော့မှ ကျွန်တော်တို့ မဖြတ်နိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အခုရောက်နေတဲ့ နေရာထက်ကျော်ပြီး မသွားသင့်ဘူး။ ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ အလုပ်ပဲ။ တကယ်လို့ သူတို့ လျှိုနာကနေ လှေနဲ့ထွက်လာကြရင် ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာရှိနေတာကို တွေ့သွားကြမယ်။ မနက်ဖြန်ကျရင် မနေ့က ကျွန်တော်တို့နေခဲ့တဲ့ ချောင်းပေါက်ကို ကျွန်တော် ပြန်သွားမယ်။ အဲဒီနေရာဟာ ကျွန်တော်တို့အတွက် အလုံခြုံဆုံးနေရာပဲ”

အောလနတ်သည် ဘယ်လိုမှ မရှက်တော့ပါ။ ဘယ်လိုမှ သိက္ခာမထားတော့ပါ။ သူသည် အပစ်အခတ်ခံပြီး လျှိုနာကို ဖြတ်မည့်အစား၊ ရေမော်တွေကို စုန်ဆင်းမည့်အစား သူရဲဘောကြောင်သူအဖြစ်ကိုသာ ခံယူပေတော့မည်။ ရှိစိက

ဆက်ပြီးသွားရန် အတင်းတိုက်တွန်း ပြောဆိုနေသည်များကို သူက ဘာမျှမပြောဘဲ တုကိုဘာဝ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေချေတော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ရိစ်က သူ့ကို လူလိမ်လူကြောက်ဟု ခေါ်သောအခါတွင်မှ သူ တုံ့ပြန်သည်။

“ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်က လူကြောက်ပဲ။ ခင်ဗျားကလည်း အလကားမိန်းမပဲ။ ဟုတ်တယ်။ အလကားပဲ။ ကျုပ်အမေက ခင်ဗျားကို ဒီအတိုင်းပဲပြောမှာပါ။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားကို သူ တွေ့ခဲ့မယ်ဆိုရင်...”

အရက်မူးသမားတစ်ယောက် သူ့အမေနှင့်ချီပြီး ပြောလာပြီဆိုလျှင် အခြေအနေ မကောင်းတော့ဟု ရိစ် နားလည်ပါသည်။ အောလနတ် ဆက်ပြီး ပရမ်းပတာတွေ ပြောလာသောအခါ ရိစ်သည် ပဲ့စင်တွင် အသာကလေး ငွေးနေရတော့သည်။ သူမက သင်္ဘောကလေးတစ်စင်းပေါ်တွင် အရက်မူးသမားနှင့် နှစ်ယောက်တည်းရှိနေသည်။ အခြေအနေက ကြောက်စရာကောင်းလှသည်။ သူမသည် အမှောင်ထဲတွင် သတိနှင့်ရှိရင်း သူမ၏ အသက်နှင့် သိက္ခာအတွက် ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်ထားသည်။ နောက်တစ်နေ့ မကူးမိတွင် သူမသည် အသက်သော်လည်းကောင်း၊ သိက္ခာသော်လည်းကောင်း တစ်ခုခု ဆုံးရှုံးရဖို့ သေချာနေသည်။

အောလနတ်၏ လှုပ်ရှားမှုများအားလုံးကို ရိစ် သတိရှိနေရသည်။ အောလနတ်က အရက်ခွက်ကို တိုက်ချလိုက်လျှင်လည်း ငါ့ဆီကို လာတော့မှာပဲဟု သူမ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားရသည်။ အောလနတ်က အရက်တစ်ခွက် ထပ်ငှ်လျှင်လည်း သည်အတိုင်းပင် ဖြစ်ရသည်။ တစ်ကြိမ်တွင် အတော်ကြီးပင် ထိတ်လန့်သွားရသည်။ အောလနတ်က ခုံအောက်တွင်ငုံပြီး နောက်ထပ် ဂျင်ပုလင်း ထုတ်ယူသည်ကို မိမိထံသို့ သူ လေးဖက်တွားပြီး လာချေပြီဟု ရိစ် ထင်လိုက်သည်။

သို့သော် အောလနတ်သည် အရက်သောက်ပြီး စော်ကားမော်ကားလုပ် မည့်ဟန်လည်း မရှိပါ။ အကြမ်းဖက်မည့်ဟန်လည်း မရှိပါ။ သူ့အမေကို သတိရသောအခါ သူ ငိုပါသည်။ ထို့နောက် ကယ်ရီအတွက် သူ ငိုပါသည်။ ကယ်ရီဆိုသည်က သတ္တုတွင်းတွင် သူနှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်သော နီဂရီးမ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါတွင် သူမသည် ဗွန်ဟန်နီကင်း၏ တပ်ထဲတွင် ဘာဖြစ်နေမည်ဆိုသည်ကို ဘုရားသခင်မှ သိပေတော့မည်။ ထို့နောက် သူသည် မွေးရပ်မြေကို

လွမ်းပြီး ငိုပါသည်။ ထို့နောက် သူသည် ငယ်သူငယ်ချင်းများကို သတိရပြီး တရှိုက်ရှိုက် တငင်ငင် ရှိနေသည်။ ထို့နောက် သူ့သီချင်းဆိုတော့သည်။ သီချင်းဆိုရင်း သူ့သီချင်းကို သူမေ့ပြီး အစဖော်မရဘဲ ရှိနေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ် ရေရွတ်ရင်းဖြင့် အိပ်ပျော်သွားလေတော့သည်။ အမှောင်ထဲတွင် သူ၏ ဟောက်သံကြီးပေါ်ထွက်လာသည်ကို ရိုစံ ကြားရသည်။ သည်တော့မှ သူမ သက်ပြင်းချနိုင်သည်။ သို့သော် အောလနတ်ဆီမှ လဲကျသံကြီးတစ်ခု ကြားရသောအခါ ရိုစံ ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားရပြန်သည်။ သို့သော် သူမ ကြားရသောအသံမှာ ပုလင်းတွေ မတ်ခွက်တွေနှင့်အတူ ခုံပေါ်မှ အောလနတ် လိမ့်ကျသည့်အသံဖြစ်သည်။ ခဏအကြာတွင် သူ့ထံမှ ဟောက်သံကြီး ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာသည်။ ရိုစံသည် တင်းတင်းတောင့်တောင့်ကြီး ရှိနေရင်း အောလနတ်ကို ဒေါသဖြစ်နေရသည်။ အရက်နံ့က သဘောတစ်စင်းလုံး မွန်နေသည်။

ရိုစံသည် စိတ်ပျက်သည်ကတစ်ကြောင်း၊ ဒေါသဖြစ်သည်ကတစ်ကြောင်း တို့ကြောင့် အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူမအတွက် ဤလောကကြီး၌ ဘာမျှလင့်ချက်မျှ မရှိတော့ပါ။ ယောက်ျားတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူမ သိထားသည်မှာ သူတို့သည် တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် မည်သို့မျှ မပြောင်းလဲတော့ပါ။ ယောက်ျားတွေဆိုသည်မှာ သူမသိသော ဖခင်နှင့် အစ်ကိုဆင်မြူရယ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ လျှို့နာကို ဖြတ်ကျော်ရန် အောလနတ်ကို မည်သို့မျှ သွေးဆောင်ဖြားယောင်း၍၊ အကျပ်ကိုင်၍ မရနိုင်တော့ဟု သူမ ယူဆလိုက်သည်။ ဤအတွက် အောလနတ်ကို သူမ မုန်းသွားသည်။ သူမ၏ ဘဝတွင် ယခုတစ်ကြိမ်သည် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုလုပ်ရန် သူမအနေနှင့် ပထမဆုံး ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု ဤဆုံးဖြတ်ချက်ကို အောလနတ်က ကန့်လန့်ခံလျက် ရှိချေပြီ။ ဘယ်လိုမှ ဖယ်ရှားပစ်၍ မရနိုင်ပါ။ အောလနတ်ကို ဖယ်ထုတ်ပြီး အာဖရိကဧကရီကို သူမတစ်ယောက်တည်း မောင်းနှင်ပြီးသွားရန် ဆိုသည်မှာလည်း မည်သို့မျှ မဖြစ်နိုင်ပါ။ စဉ်းစားသင့်သော အချက်ပင်မဟုတ်ပါ။

အောလနတ်သည် သူ၏ မကိုးမကား လုပ်ရပ်အတွက် အကြောင်းသိစေရမည်ဟု ထိုညမှာပင် ရိုစံ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ရိုစံ အံ့ကိုကြိုတ်သည်။ လက်သည်းများကို ကိုက်သည်။ (သူမသည် အသက် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ်ကလည်း

လက်သည်းကိုက်သည့်အတွက် မိခင်၏ ဖိနှပ်စာ မိခွဲရသည်။) ရိုစိသည် ဘယ်တုန်းကမှ ဤလိုမျိုး ဒေါသပုန် မထခဲ့ဖူး။ အမှောင်ထဲတွင် သူမ၏ ပါးစပ်ကို တင်းကျပ်စွာ ဧတုထားသည်မှာ မေးနှစ်ဖက် အပြင်သို့ ကားထွက်နေပြီး နှုတ်ခမ်းလွှာနှစ်ခုသည် သေးမျှင်သော အစင်းကြောင်းလေးတစ်ခု ဖြစ်နေတော့သည်။ ထိုအချိန်က သူမကို တွေ့မြင်ရသူသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော နတ်ဆိုးတစ်ယောက်ဟု ထင်မှတ်ပေလိမ့်မည်။ ယခုအခါ ဆင်မြူရယ်မရှိပြီ။ သူမသည် သည်းခံခြင်း၊ ချုပ်တည်းခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းတို့ ပြုစရာမလိုတော့ပေ။

သူမသည် တစ်ညလုံး မကျေမချမ်း ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ပြေပျောက်သွားခြင်း မရှိပါချေ။ သူမသည် ကြွက်သားများ တောင့်တင်းပြီး နာကျင်ခြင်းဖြစ်လာသဖြင့် မကြာခဏ အနေအထား ပြောင်းရသည်။ သို့သော် အောလနတ်သည် ပဲ့စင်ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ကန့်လန့်ကြီး လဲကျနေသဖြင့် သူမအနေနှင့် လဲလျောင်းချင်သည့်တိုင် လဲလျောင်းစရာ နေရာမရှိပါ။ အောလနတ်၏ အိပ်ရာဖြစ်သော ဦးပိုင်းရှိ ယမ်းဘီလူးသေတ္တာများဆီသို့ သွားရန်လည်း လမ်းမရှိပါ။ သူမသည် တစ်နေကုန် ထိုင်ခဲ့ရသော ခုံတန်းပေါ်မှာပင်ထိုင်ပြီး နာကျင်ကိုက်ခဲသည့် ဝေဒနာများကို ခံစားနေရသည်။ မိုးလင်းပိုင်းတွင် သူမ ခဏ အိပ်ပျော်သွားသည်။ သို့သော် ထိုအိပ်စက်ခြင်းသည် သူမ၏ ဒေါသကို မဖြေပျောက်နိုင်ပါချေ။

နံနက်ခင်း အလင်းရောင် ပေါ်ထွန်းလာသောအခါ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လူသေကောင်ကြီးလို လဲလျောင်းနေသော အောလနတ်ကို သူမ တွေ့မြင်ရသည်။ မှတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးမြိုင်းမွေးတွေ ပေါက်နေသော သူ၏ မျက်နှာကြီးက ညစ်ပတ်ပေရေလျက်ရှိသည်။ သူ၏ ပါးစပ်ကြီးက အဟောင်းသားရှိနေပြီး နားမချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ အသံများ ထွက်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ နည်းနည်းကလေးမှ ကျေနပ်နှစ်သက်စရာ မရှိပါ။

ရိုစိ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ပြီး သူ့ကို ကျော်ခွဲလိုက်သည်။ သူမက သူ့ကို ခြေထောက်နှင့်ကန်ပြီး ဖယ်ရှားပစ်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် သူ့အနေနှင့် ရုန်းရုန်းရင်းရင်း ဖြစ်လာမည်ကို သူမ မလိုလားပါ။ သူမမှာ လုပ်စရာတစ်ခု ရှိနေပါသည်။ ထိုင်ခုံအောက်မှ ဂျင်အရက်သေတ္တာကို သူမ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ အထဲမှ ပုလင်းတစ်လုံး၏ ထိပ်ပိတ်ခဲပတ်ကို ခွာလိုက်သည်။ ပုလင်းဖော့ဆိုမှာ

ဖောက်တံမသုံးဘဲနှင့် လက်နှင့်ဆွဲထုတ်နိုင်သော အမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။ ရိစ်သည် ဖော့ဆို့ကိုဖွင့်ပြီးနောက် ပုလင်းထဲမှ အရက်များကို မြစ်ထဲသို့ သွန်ချပါသည်။ အရက်များ ကုန်သွားသောအခါ ပုလင်းကိုပါ ပစ်ချလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် နောက်တစ်ပုလင်းကို အထက်ပါနည်းအတိုင်း ပြုလုပ်ပြန်သည်။

တတိယပုလင်းကို သွန်သောအခါတွင်ကား ရေထဲသို့ အရက်များကျသည်။ ဂလပ်... ဂလပ်... ဂလပ် ဟူသည့်အသံကို အောလနတ် ကြားပြီး နိုးလာသည်။ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်သည်။ ထထိုင်ရန် ကြိုးစားသည်။

“ဘုရားသခင်...”

သူ ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

သို့သော် သူ အာမေဇိုတ်ပြုလိုက်သည်မှာ ရိစ်၏ အပြုအမူကို မြင်တွေ့ရ၍ မဟုတ်ပါ။ သူ့ကို အိပ်ရာမှ နိုးလာစေသော အသံသည် ဘာသံမှန်း သူ ယခုထက်ထိ မသိသေးပါ။ သူ၏ ခေါင်းတစ်ခုလုံးသည် ပေါက်ကွဲထွက်တော့မတတ် နာကျင်လျက်ရှိသည်။ သူ၏ခေါင်းကို ကြမ်းပြင်တွင် သံမှိုနှင့်စွဲထားသည်ဟု သူ ထင်မိသည်။ ယင်းကြောင့်ပင် ခေါင်းကို ထူမရန် ကြိုးစားလိုက်တိုင်း သူ့မှာ နာကျင်သွားရသည်။ သူ၏မျက်လုံးများကလည်း အလင်းရောင်ကို မကြည့်နိုင်ပါ။ မျက်လုံးများကို ဖွင့်လိုက်လျှင် ခေါင်းက ပိုပြီးနာလာသည်။ သို့ဖြင့် မျက်လုံးများကို မှိတ်ထားပြီး သူ ညည်းညူနေသည်။ သူ၏ ပါးစပ်မှာ ခြောက်နေပြီး လည်ချောင်းမှာ နာကျင်လျက်ရှိသည်။

အောလနတ်သည် အရက်သမားတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။ သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာက အရက်ဒဏ်ကို မခံနိုင်ပါ။ သူသည် အရက်မသောက်နိုင်သဖြင့်လည်း ဗဟိုအာဖရိကတိုက်တွင် နေနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် တစ်ညလောက် သောက်လိုက်လျှင် ယခုလိုပင် ခံရတော့သည်။ နေမကောင်းဖြစ်ပြီး ဖြူရော်ပြီး တုန်ယင်နေတော့သည်။ ထိုအခါ သူသည် အရက်ကို နောက်ဘယ်တော့မှ မသောက်တော့ဟု ဆုံးဖြတ်မိသည်။ တကယ့်တကယ်တွင်လည်း အနည်းဆုံး တစ်လလောက်တော့ မသောက်တော့ပါ။

ရိစ်က သူ၏ နာကျင်ညည်းညူမှုများကို ဂရုမပြုပါ။ သူ့ကို တစ်ချက် နှာခေါင်းရှုံ့ကြည့်ပြီးနောက် နောက်ဆုံးပုလင်းကို ရေထဲသို့ သွန်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရှေ့ဘက်သို့ သူမ သွားရောက်ပြီး ဒုတိယအရက်သေတ္တာကို အခြား

သေတ္တာတွေကြားထဲမှ ဆွဲထုတ်သည်။ အောလနတ်၏ လက်စွဲတော် ဝက်အူ လှည့်ကြီးကိုယူပြီး သေတ္တာကို အားစိုက်ကာဖွင့်သည်။ သံချောင်းများ တကျွဲကျွဲ အော်မြည်သံကို ကြားရသောအခါ အောလနတ် လူးလိုန်ပြီး သူမကိုကြည့်သည်။ သူသည် အတင်းကြိုးစားပြီး ထားလိုက်သည်။ နားထင်များကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ထောက်ထားရသည်။ နားထင်နှစ်ဖက်သည် တူနှင့်အထုပ်ရသကဲ့သို့ ရှိနေကြသည်။ သူသည် နာကျင်ကိုက်ခဲသော မျက်လုံးများဖြင့် သူမကို ကြည့်ရသည်။

“ဖူး... ဘုရားသခင်”

သူ နာကျင်စွာ ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

ရိုစိက သူ့ကို သနားခြင်းလည်း မရှိပါ။ အချိန်ဖြုန်းနေခြင်းလည်း မရှိပါ။ သူမက တည်ငြိမ်စွာဖြင့်ပင် ပုလင်းကို ဆက်ပြီးသွန်နေသည်။ အောလနတ်သည် ခုံတန်းကို တံတောင်ဖြင့်ထောက်ပြီး ဒူးထောက်ကာ ထိုင်လိုက်သည်။ နောက်တစ်ကြိမ် သူထပ်ပြီး ကြိုးစားလိုက်သောအခါ သူ၏ ဒူးနှစ်ဖက်သည် ထိုင်ခုံပေါ်သို့ ရောက်သွားပြီး သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာအထက်ပိုင်းက သင်္ဘော အပြင်ဘက်သို့ တွဲလောင်းကျသွားသည်။ ရေထဲသို့ သူ ကျသွားပြီဟုပင် ရိုစိ ထင်လိုက်သည်။ သို့သော် သူမက သူ့ကို ဂရုမပြုပါ။ အောလနတ်သည် စီးဆင်းနေသော ရေညစ်ညစ်များပေါ်တွင် ခေါင်းစိုက်ပြီး အငမ်းမရပင် ရေသောက်လျက် ရှိတော့သည်။ ထို့နောက် သူသည် ခေါင်းကိုထုလိုက်ပြီး ထိုင်ခုံပေါ်သို့ ဒုန်းခနဲ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။ သူ သောက်ထားသော ရေများအားလုံးကို ပြန်အန်ထုတ်သည်။ သို့သော် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူသည် အနည်းငယ် သက်သာသွားဟန်ရှိသည်။ သူ၏ မျက်လုံးများကလည်း အလင်းရောင်တွင် မကျိန်းစပ်တော့။

ရိုစိသည် နောက်ဆုံး ပုလင်းကို ရေထဲသို့ ပစ်ချလိုက်ပြီးနောက် သေတ္တာထဲတွင် ဘာမျှမကျန်ရှိတော့ကြောင်းကို သေချာအောင် စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။ ပဲ့စင်သို့ သူမ ပြန်လာသည်။ သူ့အနီးမှ ပွတ်ပြီးဖြတ်သွားသည်။ သို့သော် သူ့ကို လုံးဝသတိမထားဟန်ဖြင့်ဖြစ်သည်။ သူမသည် သံသေတ္တာထဲမှ အိမ်သာသုံးစက္ကူများကို ထုတ်ယူသည်။ ထို့နောက် စောင်တစ်ထည်ကိုယူပြီး ဦးဘက်သို့သွားသည်။ အောလနတ် လှည့်ကြည့်လိုက်သောအချိန်တွင် သူမက စောင်ကို ခေါင်းတိုင်နှင့် ခေါင်းတိုင်အောက်တွင် ကန့်လန့်ဖြတ်ကာထားပြီး

ဖြစ်နေသည်။ ရိစ်သည် အခင်းကြီးအခင်းလေး ကိစ္စများ ပြီးစီးသောအခါ စောင်ကို ဖြုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အောလနတ်ကို နည်းနည်းကလေးမျှ ဂရုမထားဘဲ စောင်ကိုခေါက်သည်။ နံနက်စာပြင်ဆင်သည်။ နံနက်စာကို အားရပါးရ စားသောက်သည်။ နံနက်စာ စားပြီးသောအခါ ဆေးကြောသိမ်းဆည်း ပြီးနောက် ပုံစင်ဘက်သို့ ပြန်လာသည်။ ထိုအချိန်အထိ သူမက သူ့ကိုကြည့်လည်းမကြည့်ပါ။ စကားတစ်ခွန်းမျှလည်း မပြောပါ။

ထို့နောက် သူမသည် ဘာကိုမျှ အမှုမထားသည့်အနေဖြင့် သံသေတ္တာထဲမှ အဝတ်ဟောင်းများကို ထုတ်ယူပြီး လျှော်ဖွပ်သည်။ လျှော်ပြီးအဝတ်များကို ပုံစင်အမိုးတွင် လှန်းသည်။ အဝတ်လျှော်သည့်အလုပ် ပြီးသွားသောအခါတွင် ကား သူမ ထိုင်လိုက်သည်။ အခြားဘာမျှ မလုပ်တော့ပါ။ အောလနတ်ကိုလည်း မကြည့်ပါ။ ဤကား မဟာတိတ်ဆိတ်ခြင်း တိုက်ပွဲကြီး၏ အစပင်ဖြစ်တော့သည်။

ရိစ် သည်ထက်ကောင်းသော နည်းလမ်းကို မစဉ်းစားမိပါ။ သို့သော် ဤနည်းသည် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်း ဖြစ်သည်ကိုလည်း သူမ မသိရှိခဲ့ပါ။ ဆင်မြူရယ်သည် သူမအပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာ သဘောမကျသည့်အခါတွင် စကားမပြောဘဲ အဖက်မလုပ် နေခဲ့သည်ကို ရိစ် မှတ်မိနေသည်။ ထိုအခါတွင် သူမသည် မနေတတ်မထိုင်တတ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အနေကျူးပြီး စိတ်ဆင်းရဲခဲ့ရသည်။ ဆင်မြူရယ် စကားပြန်ပြောမှပင် စိတ်ချမ်းသာစရာ ရရှိတော့သည်။ သို့သော် သူမသည် ဆင်မြူရယ်လောက်တော့ အစွမ်းထက်လိမ့်မည်ဟု မယူဆပါ။ သို့သော် သူမအနေနှင့် တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ပါသည်။ နောက်ပြီးတော့ သူမတွင်လည်း တဖျစ်တောက်တောက် မြည်တွန်တတ်သည့် အရည်အချင်း မရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

နံနက်ပိုင်းတွင်မူ အောလနတ်သည် အထီးကျန်ဖြစ်နေခြင်းကို အထူးတလည် သတိပြုမိခြင်း မရှိသေးပါ။ အပူပိုင်းဒေသတွင် အရက်ပြင်းတစ်ပုလင်း ခွဲ သောက်ခဲ့သည့်ဒဏ်ကို ကြိတ်မှိတ်ပြီး ခံနေရပါသည်။ သို့ရာတွင် အချိန်တွေ ကြာလာသောအခါ တစ်ကြိမ်ပြီးတစ်ကြိမ် သောက်ချခဲ့သော ဖြစ်ရေများက သူ၏ အခြေအနေကို ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာစေတော့သည်။ ဤအခါတွင် သူသည် မနေတတ်မထိုင်တတ် ဖြစ်ရတော့သည်။ သည်အချိန်လောက်ဆိုလျှင်

သူ သောက်ခဲ့သည့်အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ကောင်းပြီဟု သူ ထင်သည်။ သူ့အနေနှင့် စကားမပြောရသည်ကို သည်းမခံနိုင်ဘဲ ဖြစ်လာသည်။ ရိုစ် ဒေါပွနေသည်မှာ သူ အရက်သောက်သည့်အတွက်ဟုသာ အောလနတ် ထင်မိသည်။ လျှို့နာကို ဖြတ်ပြီး ရေမှော်များရှိရာသို့ မစုန်ဆင်းသည့်အတွက်ဟု နည်းနည်းကလေးမှ မထင်မှတ်ပါချေ။

“ဖူး... တယ်ပူပါကလား”

သူ ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

ရိုစ်က သူ့ကို အမှုမထားပါ။

“နောက်ထပ် မုန်တိုင်းတစ်ခု လာဦးမှာ သေချာတယ်။ အဲဒီအခါကျရင် ခဏကလေးတော့ အေးသွားမယ်။ နောက်ကျမှသာ ပိုပြီးပူလာမယ်”
အောလနတ် ပြောသည်။

ကြယ်သီးနှစ်လုံး တပ်စရာရှိသည်ကို ရိုစ် သတိရမိသည်။ သို့ဖြင့် သူမ သည် အင်္ကျီနှင့် အပ်ချည်ဘူးကိုထုတ်ပြီး လုပ်ငန်းစတင်သည်။ ရိုစ် လှုပ်လှုပ် ရှားရှား ပြုလိုက်သောအခါ မိမိကို တစ်စုံတစ်ရာ အသိအမှတ်ပြုခြင်းပင်ဖြစ် မည်ဟု အောလနတ် တွေးထင်လိုက်သည်။ သို့သော် ထိုသို့မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားလာသောအခါ သူ စိတ်ပျက်ရသည်။

“မစ္စ ပစ္စည်းတွေအားလုံး နေသားတကျ ဖြစ်နေပြီလား”

သူ မေးလိုက်သည်။

ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရသည့်အခါတွင် မိန်းမ တစ်ယောက်၏ အပ်ချုပ်သည့်လုပ်ငန်းသည် အင်မတန်ထိရောက်သော လက် နက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ခေါင်းကို ငဲ့ထားသဖြင့် မျက်နှာအမူအရာကို အထူးပုံး ကွယ်နေစရာ မလိုတော့ပါ။ ဤလုပ်ငန်းသည် မိမိ၏အလုပ်တွင် တကယ်ပင် စိတ်ဝင်စားနေဟန်ဆောင်၍ အလွယ်ကူဆုံး အလုပ်ဖြစ်သည်။ အမှန်တကယ် တွင်မူ သူမက နားကိုစွင့်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို အာရုံစူးစိုက်လျက်ရှိသည်။ အရေးတကြီးကိစ္စများ ရှိနေသည့်အချိန်တွင် ဘာမဟုတ်သော အလုပ်ကလေး များတွင် အာရုံစိုက်နေသည်ကို ယောက်ျားတော်တော်များများ သည်းမခံနိုင်ပါ။ ထိုအထဲတွင် အောလနတ်လည်း ပါရှိပါသည်။

ပထမအချို့တွင် မိမိရုံးနိမ့်ပြီဖြစ်ကြောင်းကို အောလနတ်သည် မိနစ် အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ဝန်ခံလိုက်ရသည်။

“ကျွန်တော် မေးနေတာကို မဖြေဘူးလား မစ္စ”

သူ မေးလိုက်သည်။ တစ်ဖက်မှ ဘာမျှမတုံ့ပြန်သောအခါ သူ ဆက် ပြောသည်။

“မနေ့ညကကိစ္စကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ ဒီမယ် ကျွန်တော် တကယ်တောင်းပန်ပါတယ် မစ္စ။ ကျွန်တော် သောက်တာကလည်း များသွား တယ်။ ရာသီဥတုကလည်း သိပ်ပြင်းထန်တယ်။ အမှန်တော့ ကျွန်တော် သောက်နိုင်တာထက် တစ်ခွက်ကလေးတောင် ပိုသောက်ဖို့ မကောင်းဘူး။ အခုတော့ မစ္စကလည်း လုပ်သင့်တာကို လုပ်ပြီးပြီမဟုတ်လား။ အရက်တွေ အားလုံး မြစ်ထဲကို သွန်ပစ်လိုက်ပြီမဟုတ်လား။ ပြီးပြီပေါ့”

ရိုစ် သူ့စကားကို ကြားဟန်ပင်မပြပါ။ သို့ရာတွင် သေသေချာချာ ၈၅ပြုပြီး ကြည့်မည်ဆိုလျှင် သူမသည် အပ်ချည်ကို ကြယ်သီးတွင် အထပ်ထပ် ရစ်ပတ်လျက်ရှိသည်။ လိုအပ်သည်ထက်ပိုပြီး လုပ်ဆောင်နေကြောင်း သိသာ ပါသည်။

အောလနတ် စိတ်မရှည်တော့။

“ကောင်းပြီ။ ခင်ဗျားကြိုက်တာ လုပ်ပေတော့၊ ဘုရားရှိခိုးတဲ့ မိန်းမရေ”

ထို့နောက် သူသည် စီးကရက်တို့ကို မြစ်ထဲသို့ ဒေါသတကြီး လွှင့် ပစ်လိုက်ပြီး ဦးပိုင်းသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သောအခါ ရိုစ် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားရသည်။ သူ့အနေနှင့် ကြမ်းတော့ ရမ်းတော့မှာပဲဟု ထင်မှတ်မိဟန်ဖြစ်သည်။ သူ ဦးဘက်သို့ လျှောက်သွားမည်ကို မသိခင်တွင် သူမသည် မိမိကိုယ်မိမိ ကာကွယ်ရန်အတွက် လက်ထဲမှ ချုပ်လုပ်နေသည့် အလုပ်ကို ချထားလိုက်ရသည်။ သူ အဝေးသို့ထွက်သွားသည်ကို တွေ့တော့မှ အခြေအနေကို ထိန်းချုပ်သည့်အနေဖြင့် ကြယ်သီးကို ကြယ်သီးပေါက်ထဲသို့ ရုတ်တရက် တပ်လိုက်ရသည်။

အောလနတ် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝက မြို့ပြနေ မိဘနှစ်ပါး ထံမှ ကြားခဲ့ရသည်။ ယုံကြည်ခဲ့ရသည်။ လူ့လောကကြီးတွင် စားသောက်စရာ တွေ အလျှံပယ်ရှိနေကာ ဘာအလုပ်မျှ လုပ်စရာမရှိခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဟု

ဆိုခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ယခုမူ သည်ကနေ့မှာမူ သူသည် သည်သဘောတရားကို ဘယ်လိုမှ သဘောမပေါက်နိုင်ပါ။

သူသည် ဘယ်တုန်းကမှ တစ်ယောက်တည်း မနေခဲ့ဖူးပါ။ သူ့တွင် အမြဲတမ်းဆိုသလိုပင် အပေါင်းအသင်းများ ရှိခဲ့သည်။ သူသည် တာဝန်ကို ငြီးငွေ့သလို အထီးကျန်ဘဝကိုလည်း ငြီးငွေ့ပါသည်။ ယင်းကြောင့်ပင်လျှင် နီဂရိုး သင်္ဘောသားများက သူ့ကို စွန့်ပစ်သွားသောအခါ သူသည် ဆင်မြူရယ်နှင့် ရှိစ်တို့ရှိရာ သာသနာပြုစခန်းသို့ စုန်ဆင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပေသုံးဆယ် ရှည်လျားသော သင်္ဘောတစ်စင်းပေါ်တွင် တစ်ယောက်တည်း ပိတ်လှောင်ခံနေရခြင်းသည် မည်သို့မျှ သည်းမခံနိုင်စရာပင် ဖြစ်တော့သည်။ သို့ဖြင့် အောလနတ်သည် ဦးပိုင်းတွင် ဂနာမငြိမ်ရှိနေတော့သည်။ ယောက်ယက်ခတ်နေတော့သည်။ ထိုအခါ ရိစ်မှာလည်း မတည်မငြိမ်ဖြစ်လာရသည်။ သို့သော် ရိစ်က သူမကိုယ်သူမ ကောင်းစွာထိန်းချုပ်ထားနိုင်ပါသည်။

အောလနတ်သည် ဦးပိုင်းတွင် ဂနာမငြိမ် အတန်ကြာ ယောက်ယက်ခတ်နေပြီးနောက် စက်ခန်းသို့ ဝင်ရောက်ကာ စက်ကို နှိုက်ချွတ်ပြင်ဆင်နေတော့သည်။ အင်ဂျင်စက်ကြီးသည် အောလနတ် ကနေ့ မွမ်းမံပြင်ဆင်သလောက် ပြင်ဆင်ခြင်း မခံရသည်မှာ ကာလအတန်ကြာချေပြီ။ စက်ကိုသုတ်သည်။ ဆီထည့်သည်။ အဆက်နုစံခိုကို ပိုပြီးကောင်းသွားအောင် ပြင်ပြီးဆက်သည်။

ထို့နောက် အောလနတ်သည် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ပေရေညစ်ပတ်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရသောအခါ သေသေချာချာ ပွတ်တိုက်ပြီး ဆေးကြောသုတ်သင်သည်။ ယင်းသို့ ကိုယ်လက်သန့်ရှင်းနေစဉ်မှာပင် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရသဖြင့် သူသည် ဗီရီရှိရာသို့သွားပြီး အတွင်းမှ မုတ်ဆိတ်ရိတ်ဓားကို ထုတ်ယူသည်။ သံချေးမတက်ရန် သုတ်ထားသော အမဲဆီများကို ဖယ်ရှားပြီးနောက် မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်များကို ရိတ်ပယ်လိုက်သည်။ စစ်ကြီးဖြစ်လာသောအချိန်တွင် သူသည် မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ရိတ်ရမည်ကို အပျင်းထူနေခဲ့သဖြင့် ယခုလို မုတ်ဆိတ်မွေးတွေ ပါးမြိုင်းမွေးတွေနှင့် ဖြစ်နေခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုကဲ့သို့ မုတ်ဆိတ်ရိတ်ရသည်မှာ နာကျင်လှသည်။ သို့သော် သူ့ဆက်ပြီးရိတ်သည်။ ပြီးသွားသောအခါ ချောမွတ်နေသော ပါးပြင်ကို သူ ကျေနပ်အားရစွာ ပွတ်သပ်နေမိသည်။

သူသည် ခေါင်းမှာ ဆီထည့်ပြီး လိုချင်သည့်ပုံစံသို့ရောက်အောင် အကျအနံ့ဖြိုးသည်။ ထို့နောက် သူ၏ ပစ္စည်းများကို ဗီရိထဲသို့ သေသေချာချာ ပြန်ထည့်ပြီးနောက် ထိုင်နားလိုက်သည်။ သို့သော် ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ သူ မုတ်တတ်ပြန်ထပြီး သေတ္တာများအကြားတွင် လျှောက်ကာ ဘာလုပ်ရမည် နည်းဟု စဉ်းစားသည်။

သူ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တိတ်ဆိတ်နေသော မြစ်ပြင်ကြီးကိုသာ တွေ့ရှိရ သည်။ ယင်းအဖြစ်ကပင်လျှင် သူ့ကို ဂနာမငြိမ်ဖြစ်စေတော့သည်။

၅

အောလနတ်ထက် စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာပြီး အသိဉာဏ် ထက်မြက်သူတစ်ဦး ဆိုလျှင်တော့ ရိပ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရသည့် တိုက်ပွဲတွင် အနိုင်ရမည်မှာ သေချာသည်။ သို့သော် အောလနတ်မှာက အားနည်းချက်တွေ အများကြီးဖြစ်နေသည်။ ဥရောပတိုက်တွင် စစ်ရေးအခြေအနေတွေ မည်သို့ဖြစ်နေကြောင်း၊ အင်ပါယာကြီးအတွက် ဦးစားပေးအခြေအနေ မည်သို့ရှိနေကြောင်းတို့ကို သူ မစဉ်းစားမတွက်ချက်နိုင်ပါ။ သူ့မှာ စဉ်းစားတွေးတောတတ်သည့် အလေ့မရှိပါ။ ယင်းကြောင့် သူ့မှာ ဘာအလုပ်တစ်ခုမှ လုပ်စရာမရှိသောအခါ သူသည် ဘာမျှ မတွေးတတ်တော့ပါ။ နောက်ဆုံးတွင် သစ်မြစ်များကို တသွင်သွင်တိုးခတ်နေသော ရေစီးသံက သူ၏ နောက်ဆုံးကျန်ရှိနေသော ခေါင်းမာမှုကို ဖြိုခွင်းပစ်လိုက်တော့သည်။

အောလနတ်သည် ရိပ်နှင့် စကားပြောဆိုခွင့်ရရန် အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားသည်။ တစ်ကြိမ်တွင်သာ သူ့မထံမှ တုံ့ပြန်ချက်ရရှိသည်။

“ရှင်ကို ကျွန်မ မုန်းတယ်။ ရှင်ဟာ သူ့ရဲ့ဘောကြောင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ။ ရှင်ဟာ မုသားစကားတွေ ပြောတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ။ ရှင်ကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ စကားမပြောတော့ဘူး။”

သူမက အပြတ်ပြောလိုက်သည်။ အောလနတ်၏ ပထမဆုံး တုံ့ပြန်မှုကို သူမ အံ့သြခဲ့ရသည်။ သူမအနေနှင့် မျှော်လင့်မိသည်မှာ သူ့ကို လက်စားချေရန်

သာဖြစ်သည်။ သူမ၏ စီမံကိန်းကြီး ပျက်ခဲ့ရသည့်အတွက် သူ့ကို နာကြည်းစေရန် စိတ်ဆင်းရဲစေရန်သာဖြစ်သည်။ ဤနည်းလမ်းဖြင့် သူသည် မိမိ၏အလိုကို လိုက်နာလာလိမ့်မည်ဟု လုံးဝမမျှော်လင့်ခဲ့ပါ။ သူမတွင် ဤလိုစွမ်းအားမျိုး ရှိလိမ့်မည်ဟု မယူဆခဲ့ပါ။ သူမသည် ဤလိုစိတ်ဓာတ် ပျော့ညံ့သူမျိုးနှင့် ယခင်က မဆက်ဆံခဲ့ဖူးပါ။ သူမ၏ ဖခင်နှင့် အစ်ကိုတို့သည် အင်မတန်ဗာကျောသူများ ဖြစ်ကြသည်။ အောလနတ်က သူ့အား ခွင့်လွှတ်ရန် တောင်းပန်လာသောအခါတွင်မှ သူမသည် မိမိ၏ အလိုဆန္ဒ ပြည့်မြောက်နိုင်ကြောင်း ခေါင်းထဲတွင် ရောင်ခြည်သန်းလာမိတော့သည်။ ထိုအခါတွင် သူမသည်လည်း မြစ်ကြီး၏ ငြီးငွေ့ဖွယ်ရာအဖြစ်ကို သတိပြုမိပြီး ယင်းအခြေအနေက အောလနတ်ကို မည်သို့ထိခိုက်စေကြောင်းကိုလည်း နားလည်ရတော့သည်။

သူမအနေနှင့် တစ်ခုစိုးရိမ်သည်ကတော့ အောလနတ် အကြမ်းဖက်လာမည်ကိုပင်ဖြစ်သည်။ သူမက သူ ဘာပြောပြော အရေးမထားပါ။ သူ့အနေနှင့် မဖွယ်မရာသော အမူအရာများကို ပြုလုပ်စေလည်း မမူပါ။ သို့သော် ကိုယ်ထိလက်ရောက် အကြမ်းဖက်လာမည်ကိုတော့ စိတ်ထင်လျက်ရှိပါသည်။ သို့သော် သူမသည် စနစ်တကျ ပြင်ဆင်ထားတတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ အပ်ချုပ်သည့်အခါတွင် သုံးသည့် ဖောက်စူးကလေးကို သူမ၏ ခါးပတ်တွင် ထိုးထားပါသည်။ အကယ်၍ သူမအား မုဒိမ်းကျင့်ရန် ကြိုးစားခဲ့လျှင် (ရိစ်သည် ‘မုဒိမ်း’ဟူသော စကားလုံးကို သူမ၏ ခေါင်းထဲတွင် မသုံးနှုန်းခဲ့ပါ။ သူမက သူမကို ‘ဟိုဒင်းပြုခဲ့လျှင်’ဟုသာ တွေးခဲ့သည်။) သူမက သူ့ကို ဤဖောက်စူးကလေးဖြင့် ထိုးမည်။ ဖောက်စူးကလေးက ကောင်းစွာ ချွန်ထက်ခြင်း ရှိသည်။

သို့သော် ဤကိစ္စကို သူမ စိုးရိမ်စရာမရှိပါ။ အောလနတ်၏ ခေါင်းထဲတွင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် အကြမ်းဖက်ခြင်းဆိုသည်မှာ မရှိပါ။ အကယ်၍ ဂျင်ပုလင်းတွေ ရှိနေခဲ့ပြီး သူ၏သွေးများ ကြွလာလျှင်တော့ မပြောတတ်ပါ။ သို့သော် ဂျင်အရက်အားလုံး မြစ်ထဲသို့ ရောက်သွားကြပြီဖြစ်သည်။

ရိစ်က သူမ၏စွမ်းအားကို လျှော့တွက်ခဲ့သလို အောလနတ်ကလည်း သူ၏ တွန်းလှန်အားကို လျှော့ထွက်ခဲ့ပါသည်။ ပထမတွင်မူ သူ အရက်မူးသည့်

အတွက် ရိုဗ် စိတ်ဆိုးနေသည်ဟုသာ သူ ထင်ခဲ့သည်။ မြစ်ကို စုန်ဆင်းရေး ဟူသော သူမ၏ စီမံကိန်းသည် ဘယ်လိုမျှ မဖြစ်နိုင်သော ရယ်စရာအလုပ် တစ်ခုသာ ဖြစ်သဖြင့် သူမ၏ တိတ်ဆိတ်ခြင်းတိုက်ပွဲ စတင်သောအခါ ဤ အကြောင်းကို လုံးဝထည့်မတွက်ခဲ့ပါ။ ရိုဗ်သည် ဤလုပ်ငန်းတွင် အင်မတန် အားသန်လျက်ရှိပြီး သူ့အနေနှင့် သဘောတူညီမှု မပြုမချင်း သူမက သူ့ကို ကြည့်လည်းကြည့်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ စကားလည်း ပြောမည်မဟုတ်ကြောင်း ကို အောလနတ် တဖြည်းဖြည်းဖြင့်သာ သိရှိလာရတော့သည်။ သူသည် ပဏာမ တောင်းပန်မှုပြုပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် ဤအဖြစ်မှန်ကို သိရှိလာရ သဖြင့် နောက်ထပ် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီမျှ ဒုက္ခဆင်းရဲကြီး ခံခဲ့ရသည်။

ဒုက္ခဆင်းရဲကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဘာတစ်ခုမျှ လုပ်စရာမရှိပါ။ သစ်မြစ် များကို မြစ်ရေတိုးသံကိုသာ နားထောင်နေရသည်။ ကျိုက်ကျိုက်ဆူနေသော အပူထဲတွင် ပိုးကောင်မွှားကောင်များ ကိုက်သည်ကို ခံနေရသည်။ အောလနတ် သည် အချိုးအစားမတည့်သော သင်္ဘောပေါ်တွင် လမ်းပင်မလျှောက်မိပါ။

သူ သည်းမခံနိုင်သော အရာများတွင် တိတ်ဆိတ်ခြင်းသည် တစ်ခု အပါအဝင် ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် ကလေးဘဝကလည်း ဆူညံနေသော လမ်းများ ပေါ်တွင် နေခဲ့ရသည်။ ကြီးလာတော့လည်း စက်ပြင်ရုံများနှင့် စက်ခန်းများ ထဲတွင် နေခဲ့ရသည်။ သို့သော် တိတ်ဆိတ်ခြင်းသည် သူ့ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက် နေခြင်း၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသာ ဖြစ်ပါသည်။ အောလနတ်ကို အများဆုံး ဒုက္ခပေးနေသည်က ရိုဗ်ပင်ဖြစ်သည်။ သူ့ကို မသိကျိုးကျွန်ပြုနေသော သူမ၏ အမူအရာများပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်၏ တိတ်ဆိတ်မှုကို ခံနိုင် ပါသေးသည်။ သို့သော် ရိုဗ်၏ တိတ်ဆိတ်မှုကိုကား လုံးဝမခံနိုင်ပါ။ သူသည် ချက်ကောင်းကို အထိုးခံရသူကဲ့သို့ ရှိနေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အောလနတ်၏ အိပ်စက်ခြင်းကိုပင် အနှောင့်အယှက် ပြုလာတော့သည်။ ယင်းအချက်က အဆိုးရွားဆုံးပင် ဖြစ်တော့သည်။ အိပ်မပျော် ခြင်းသည် အောလနတ်အတွက် အတွေ့အကြုံသစ်တစ်ခုပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် အများကြီး ချောက်ချားသွားရတော့သည်။ တစ်နေ့လုံး ဘာမျှ မလုပ်ရဘဲ စိတ်ဆင်းရဲ လူဆင်းရဲရှိရပြီး ညဘက်တွင်လည်း တစ်ညလုံး အိပ်

မပျော်ဘဲ ရှိနေရတော့သည်။ သူသည် ယမ်းဘီလူး သေတ္တာများပေါ်တွင် လူး လိုက်လို့မို့လိုက် တွန့်လိုက်လိမ်လိုက် ရှိနေရသည်။ သူထထိုင်ပြီး စီးကရက် သောက်သည်။ ဂနာမငြိမ်ရှိသည်။ ထို့နောက် အိပ်ရန်ကြိုးစားပြန်သည်။ အချည်းနှီးသာဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ဖြင့် နံနက်မိုးလင်းသောအခါ ချောက်ချားဖွယ်ရာ နေ့ကြီးတစ်ခု ကို ကြုံတွေ့ရပြန်သဖြင့် သူ အလျော့ပေးရတော့သည်။

“မစ္စ ဘာလုပ်ချင်တယ်ဆိုတာ ပြောစမ်းပါ။ ကျွန်တော့်ကိုပြောရင် ကျွန်တော် လုပ်ပါ့မယ်။ ကဲ... ပြောစမ်းပါ မစ္စ”

သူ ပြောလိုက်သည်။

သူမက

“ကျွန်မ မြစ်ကို စုန်ဆင်းချင်တယ်”

ထိုအခါ သူ၏ မျက်စိထဲတွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အာရုံများ ထင်ဟပ် လာပြန်တော့သည်။ စက်သေနတ်များ၊ ကျောက်ဆောင်ကြီးများ၊ ဝဲဩဃကြီးများ၊ ရေနစ်ပြီး သေဆုံးခြင်း၊ ဂျာမန်တွေ၏ အဖမ်းခံရခြင်း၊ တောထဲတွင် ရောဂါဖြစ်ပြီး သေဆုံးခြင်း၊ အားပြတ်ပြီး သေဆုံးခြင်းများ။ သည်အခါ သူသည် ထိတ်လန့်တုန် လှုပ်ခြင်း ဖြစ်ရသည်။ သို့သော် သူသည် ဤအတိုင်း တစ်မိနစ်မျှ နေနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါ။ ဤနေရာတွင် ဤအဖြစ်မှ အမြန်ဆုံးလွတ် မြောက်လိုတော့သည်။ သို့ဖြင့်-

“ကောင်းပြီ မစ္စ။ သွားကြမယ်”

သူ ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် များမကြာမီကာလတွင် အာဖရိက ဧကရီသည် ချောင်းပေါက် အတွင်းမှနေ၍ မြစ်မကြီးထဲသို့ ခုတ်မောင်းသွားလေသည်။ ဤနေရာတွင် မြစ် ပြင်က ကျယ်ပြောလှသည်။ လေကလည်း တော်တော်ကလေးထန်နေသဖြင့် နှစ်ပေခန့်မြင့်သော လှိုင်းများ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ အာဖရိကဧကရီသည် လှိုင်းလုံးများပေါ်တွင် ဖြတ်သန်းခုတ်မောင်းလျက်ရှိပြီး သင်္ဘောဦးကို လှိုင်းများ ရိုက်ခတ်လျက် ရှိပါသည်။ ရံဖန်ရံခါဆိုသလို ရေမှုန်များသည် ဘွိုင်လာအိုး ကြီးကို ပက်ဖျန်းကြလေသည်။

ရိပ်သည် ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် တက်မကို ထိန်းကိုင်လျက်ရှိသည်။ သူတို့သည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ အကျိုးကို သယ်ပိုးရန် သွားရောက်လျက်ရှိကြသည်။ ပျင်းရိငြီးငွေ့ပွယ်ရာ ငြိမ်သက်ခြင်းတို့ ကုန်ဆုံးခဲ့ချေပြီ။ လေနင့်လှိုင်းတို့ တိုက်ခတ်ရိုက်ပုတ်နေကြသည်။ ဘ သူမနှင့် အဝင်ခွင်ကျပင် ရှိနေတော့သည်။ အကယ်၍ ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခုခု ကြုံတွေ့ခဲ့လျှင်လည်း သူမ၏ အကြိုက်ပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

“အဲဒါ လျှို့နာရွာကြီးရှိတဲ့ တောင်ကုန်းပဲပေါ့”

အောလနတ်က ရိပ်ကို လှမ်းအော်ကာပြောသည်။ ရိပ် ခေါင်းညှိတ် လိုက်သည်။ အောလနတ် တီးတိုးရေရွတ် ကျိန်ဆဲရင်း ဘွိုင်းလာအိုးကို မီးထိုး လျက်ရှိသည်။

သူတို့သည် ပြန်လည်စတင်ခဲ့ကြသည့် နောက်ပိုင်းမှာပင် အောလနတ်၌ မျှော်လင့်ချက်တစ်ခု ရှိနေသည်။ လျှို့နာနှင့် မည်မျှအလှမ်းကွာဝေးသေးကြောင်း သူ သေသေချာချာ မသိပါ။ သို့သော် လျှို့နာသို့ မရောက်ခင်စပဲကြားမှာ သူတို့၏ လုပ်ငန်းစဉ်ကို ရပ်နားစေမည့် အခြင်းအရာတစ်ခုခု ဖြစ်ပွားနိုင်ကြောင်း သူ မျှော်လင့်ထားသည်။ ရေပိုက်တစ်ခုခုကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ရန်ပင် သူ စိတ် ကူးမိသည်။ သို့မှသာလျှင် သူတို့သည် ပိုက်ကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရင်း ကြန့် ကြာနေကြရမည်ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ယခုအခါ မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် လျှို့နာကို မြင်တွေ့နေကြရပြီ ဖြစ်သည်။ သည်အချိန်မှာမှ စက်ပျက်သွားခဲ့လျှင်ကား သူတို့သည် ရေစီးဖြင့် လျှို့နာသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ရောက်ရှိသွားပေလိမ့်မည်။ လျှို့နာနှင့် တစ်ဖက် ကမ်းတွင်လည်း ပုန်းခိုစရာ နေရာတစ်ခုမျှ မရှိပါ။ သူတို့သည် တစ်ခဏအတွင်း မှာပင် အကျဉ်းသားများ ဖြစ်ကြရပေမည်။ သူ့အနေနှင့် အကျဉ်းသားဖြစ်ရ မည်ထက်တော့ အသက်ကိုသာ စွန့်ရပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြင့် သူသည် စက်ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းပြုစုရလေတော့သည်။

သင်္ဘောအလယ်ပိုင်းတွင် နံနက်ခင်းက စုဆောင်းခဲ့သော ထင်းပုံကြီး ရှိနေသည်။ ဤထင်းပုံကြီးနောက်တွင် ပုန်းခိုနေခဲ့လျှင် ကျည်ဆန်ထိမှန်နိုင် မည်မဟုတ်ပါ။ အရေးကြီးလျှင် အလျင်အမြန် မီးခွဲနိုင်သော ထင်းခြောက်များ

ကိုလည်း သူ ကြည့်ထားသည်။ အင်ဂျင်စက်မှ ဒိုင်ခွက်များကို သူ ကြည့်လိုက်သည်။

အာဖရိက ဧကရီသည် ယူလန်ဂါမြစ်ကြီးကို ခပ်တည်တည်ပင် စုန်ဆင်းလျက်ရှိသည်။ ခေါင်းတိုင်မှ မီးခိုးများ ထွက်နေသည်။ သင်္ဘောဦးမှ ရေမှုန်များ ပက်ဖျန်းနေသည်။ နောက်ဘက်တွင် လှိုင်းဖြူဖြူများ ဖြာထွက်နေသည်။

တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ နီဂရီးစစ်သားများသည် အာဖရိကဧကရီ လာနေသည်ကို တွေ့မြင်သဖြင့် ၎င်းတို့၏ လူဖြူဗိုလ်ကို သွားရောက်ခေါ်ဆောင်ကြသည်။ လူဖြူဗိုလ်လည်း မြို့ရိုးဆီသို့ လျင်မြန်စွာ ပြေးလာသည်။ (လျှို့နာသည် မြို့ရိုးရှိသော ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်သည်။) သူသည် မြို့ရိုးပေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီး နီးကပ်လာနေသော သင်္ဘောကို မှန်ပြောင်းဖြင့်ကြည့်သည်။ သူသည် မှန်ပြောင်းကို ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် မျက်နှာမှ ခွာလိုက်သည်။ စုန်ဆင်းလာနေသော သင်္ဘောကို အာဖရိကဧကရီဖြစ်ကြောင်း သူ မှတ်မိသည်။ ယူလန်ဂါမြစ်ပေါ်တွင် ဤသင်္ဘောတစ်စင်းသာရှိသည်။ ဤသင်္ဘောကို သေသေချာချာ စောင့်ကြည့်နေရန် ဗွန်ဟန်နီကင်းထံမှ ညွှန်ကြားချက်များ သူ ရရှိထားသည်။ သူတို့ မျက်စိအောက်မှ ဤသင်္ဘော ပျောက်သွားသည်မှာ အတော်ကလေး ကြာသွားပြီ။ ချောင်ကြိုးချောင်ကြားများတွင် ပုန်းအောင်းနေမည်ဟု ယူဆရသည်။ ဤသင်္ဘော ကို ဖမ်းဆီးရမိဖို့ အရေးကြီးပေသည်။ အာဖရိကဧကရီ ယခုပုံစံအတိုင်း လာရောက်နေသည်ကို အရန်တပ်ဖွဲ့၏ ဂျာမန်ဗိုလ်ကြီးက သဘောကျလျက်ရှိသည်။ အင်္ဂလိပ်သာသနာပြုများနှင့် သင်္ဘောစက်ဆရာတို့သည် ပုန်းအောင်းနေရသည်ကို ငြီးငွေ့၍ ဖြစ်စေ၊ စားနပ်ရိက္ခာ ပြတ်လပ်သွား၍ဖြစ်စေ လက်နက်ချရန် လာရောက်ကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေမည်။

သူတို့ ရည်ရွယ်ချက်သည် အခြားနည်းလမ်း မရှိနိုင်ပါ။ အကြောင်းမှာ လျှို့နာ၏ အောက်ဘက် တစ်မိုင်လောက်တွင် မြစ်သည် လှေသင်္ဘောများ မသွားနိုင်သော တောင်ကျပ်တစ်ခုထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဤသင်္ဘောသည် သူ့တပ်ဖွဲ့အတွက် အများကြီး အသုံးဝင်ပေလိမ့်မည်။ သူသည် တောလမ်းများမှ သွားလာရသည့်အစား ကုန်သင်္ဘောများဖြင့် သွားလာရလျှင် အများကြီးပင် ကောင်းမွန်သက်သာလိမ့်မည်။ အကယ်၍ အင်္ဂလိပ်တပ်များ ဝန်တင်လမ်းဟောင်းအတိုင်း လာရောက်ပြီး တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့လျှင်လည်း ဤသင်္ဘောသည် ခုခံကာကွယ်ရေးတွင် များစွာအသုံးဝင်ပေလိမ့်မည်။ ထို့အပြင် ဤသင်္ဘောကို ဖမ်းမိသည့်သတင်းသည် ဗွန်ဟန်နီကင်းထံသို့ ခြေမြန်ဖြင့် နေ့စဉ်ပေးပို့နေရသော အကြောင်းမထူးသည့် သတင်းများတွင် အပြောင်းအလဲတစ်ခုလည်း ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။

အာဖရိကဧကရီ လာရောက်နေသည့်အတွက် သူ ဝမ်းသာနေသည်။ မြို့ရိုးထိပ်တွင် သူ မတ်တတ်ရပ်ပြီး စောင့်ကြည့်နေသည်။ မြစ်ပြင်ကျယ်ကြီးအတွက် အဖြူကွက်ကလေးဖြစ်သည်။ မည်သည့်နေရာတွင် သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်ရန် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ကို သင်္ဘောပေါ်မှလူများ မသိသည်မှာ သေချာသည်။ သူတို့သည် မြစ်ကွေ့အတွင်းသို့ ဝင်မလာဘဲ မြစ်ကွေ့စွန်းကိုဖြတ်ကာ ရေစီးကြောင်းတွင် လိုက်ပါလျက်ရှိသည်။ မြို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းဆီသို့ ဦးတည်လျက်ရှိသည်။ သူတို့သည် မြို့အောက်ဘက်ရှိ နွံတောတွင် ဆိုက်ကပ်ရန် ရည်ရွယ်ကြပုံရှိသည်။ အတော်မိုက်သည့် လူတွေပင်ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာတွင် သူတို့ဆိုက်မှ သူတို့ကို အထက်ဘက် လှေဆိပ်သို့ ဆန်တက်လာရန် အကြောင်းကြားရမည်။ သည်တော့မှ သူသည် ကမ်းပါးဧကရီများကို မတက်ရဘဲနှင့် ရွံ့နွံထဲကို မဆင်းရဘဲနှင့် သူတို့ကို စစ်ဆေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သူသည် မြို့နှင့်ကပ်နေသော ကမ်းပါးထိပ်သို့ လျှောက်သွားပြီး သင်္ဘော၏ အရိပ်အခြည်ကိုကြည့်သည်။ လူမိုက်တွေသည် မြစ်ကွေ့၏ အပြင်ဘက်မှ သွားနေကြဆဲပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့ကို ကြည့်ရသည်မှာ မြို့တွင်ဆိုက်ကပ်လာမည့် အရိပ်အခြည်မရှိပါ။ သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို သံခမောက်အစွန်းတွင် အုပ်မိုးလိုက်ရသည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့သည် သူနှင့် နေလုံးကြီး၏အကြားတွင် ရောက်ရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ နေရောင်က မမြင်ရလောက်အောင်ပင် ကျိန်းစပ်လှသည်။

သင်းတို့သည် လက်နက်ချရန် လာရောက်ကြသည် မဟုတ်ပါ။ သူ

တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ဘုရားသခင်မှ သိရှိပေတော့မည်။ သို့သော် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ကို တားဆီးရပေမည်။ သူ အသံကုန်မြင့်ပြီး ဟစ်အော်လိုက်သည်။ နီဂရီး တပ်သား ဆယ့်နှစ်ယောက် ပြေးတက်လာကြသည်။ အင်္ကျီမရှိသော ရင်ဘတ် ပေါ်တွင် ယမ်းတောင့်စလွယ်များကို သိုင်းလွယ်ထားကြသည်။ သူတို့၏ လက်ထဲတွင် မာတီနီရိုင်ဖယ်သေနတ်များနှင့်ဖြစ်သည်။

သူ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ သူတို့ မျက်နှာများ ပြုံးရွှင်သွားကြသည်။ သူတို့က သေနတ်များ ပစ်ဖောက်ရသည်ကို အင်မတန်သဘောကျကြသည်။ ဂျာမန်များသည် စည်းကမ်းတင်းကျပ်လှသဖြင့် သာမန်အချိန်များတွင် သေနတ် ပစ်ဖောက်ခွင့် မရကြပါ။ သူတို့သည် သေနတ်ပြောင်းထဲသို့ ယမ်းတောင့်များ ထိုးသွင်းကြပြီး မောင်းတင်လိုက်ကြသည်။ အချို့က ဝမ်းလျားမှောက်ပြီး သေနတ် ကို ချိန်ရွယ်ကြသည်။ အချို့က မတ်တတ်ရပ်လျက်ပင် သေနတ်ကို ချိန်ရွယ် ထားကြသည်။ တပ်ကြပ်ကြီးက သူတို့ နားမလည်သော စကားလုံးများကို အော်ဟစ်ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ ထိုစကားလုံးများကို သူကိုယ်တိုင်လည်း နားမလည် ပါ။ သို့သော် အဓိပ္ပာယ်ကတော့ သူတို့ကို ပထမတွင် ချိန်ရွယ်ရန်ပြောပြီး နောက်ပစ်ခတ်ရန် ပြောဆိုလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သေနတ်သံများ ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ပေါ်ထွက်လာသည်။

အရန်တပ်ဗိုလ်ကြီး မှန်ပြောင်းဖြင့်ကြည့်သည်။ သင်္ဘောသည် လမ်း ကြောင်း ပြောင်းလဲသွားသည့် ပုံစံမရှိပါ။ မူလလမ်းကြောင်းအတိုင်းပင် မှန်မှန်ကြီး ဆက်ပြီးခုတ်မောင်းလျက်ရှိသည်။ သင်္ဘောပေါ်မှ လူမိုက်များ သေနတ်သံကို ကြားရမည်တော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ အချို့သော ကျည်ဆန်များ သည် ၎င်းတို့အနီးသို့ ရောက်ရှိကြပေမည်။

“ထပ်ပစ်”

သူ ဟစ်အော်လိုက်သည်။

ဒုတိယအကြိမ် သေနတ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သို့သော် သင်္ဘော သည် မြို့ဘက်သို့ လမ်းကြောင်းပြောင်းလဲလာခြင်း မရှိပါ။ အခြေအနေက အရေးကြီးလာပြီဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ယခုအခါ မြို့တောင်ဘက်သို့ ရောက် သွားကြပြီဖြစ်သည်။ မြစ်ကွေ့၏ တစ်ဖက်ထိပ်နားသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

သူသည် နီဂရိုးတပ်သားတစ်ယောက်ထံမှ ရိုင်ဖယ်ကို ယူလိုက်ပြီး မြို့ရိုးပေါ်တွင် ဝမ်းလျားမှောက်လိုက်သည်။ တပ်သားတစ်ယောက်က သူ့ကို ယမ်းတောင့်တွေ လက်တစ်ဆုပ်စာပေးသည်။ သေနတ်ကို ယမ်းတောင့်ထိုးပြီး သူ ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။ သူတို့သည် နေလုံးကြီးနှင့် တည့်တည့်လောက်တွင် ရောက်ရှိနေပြီ။ ရေပြင်တွင် အရောင်တောက်နေသည်က မမြင်ရလောက်အောင်ပင်ဖြစ်သည်။ သူ ချိန်ရွယ်နေစဉ်တွင်ပင် သင်္ဘော၏ ပဲ့စင်အမိုးဖြူဖြူသည် ပျောက်၍ပျောက်၍ သွားပါသည်။

ဟောင်းမြင်းနေပြီဖြစ်သော မာတီနီ ရိုင်ဖယ်အတွက် မိတာတစ်ထောင် ဆိုသည်မှာ ဝေးလွန်းသော အကွာအဝေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ သူ ပစ်လိုက်သည်။ ကျည်ဆန် ပြန်ထည့်သည်။ ထပ်ပစ်သည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ပစ်သည်။ ထပ်ပြီးပစ်သည်။ သို့သော် သင်္ဘောသည် မှန်မှန်ကြီးပင် ခုတ်မောင်းလျက်ရှိသည်။ သူက နောက်တစ်ကြိမ် ပစ်ခတ်ရန် သေနတ်ကို ထိုးချိန်လိုက်စဉ်တွင် သူနှင့် သင်္ဘောအကြားသို့ တစ်စုံတစ်ခု ဝင်ရောက်လာပါသည်။ တစ်ဖက်ထိပ် အင်္ဂုစွန်းပေါ်မှ သစ်ပင်များဖြစ်သည်။ သူတို့က ကမ်းအင်္ဂုကို တွေ့သွားကြပြီ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ကြီးသည် ပါးစပ်မှ ကျိန်ဆဲကာ ခုန်ထလိုက်သည်။ သေနတ်ကို လက်ထဲတွင်ကိုင်လျက် မြို့ရိုးအတိုင်း ပြေးသွားသည်။ နီဂရိုးစစ်သားတွေက သူ့နောက်မှ လိုက်ပါလျက်ဖြစ်သည်။ သူသည် ချွေးတွေရွဲရွဲစိုလျက်ဖြင့် အောက်ဘက် ကွက်လပ်အတွင်းသို့ ပြေးဆင်းသည်။ ထို့နောက် တစ်ဖက်တောင် စောင်းပေါ်သို့ ပြေးတက်သည်။ သူ၏ရင်သည် ပေါက်ကွဲလှမတတ် ခုန်နေသည်။ သူသည် သစ်ပင်များကို ဖြတ်သန်းပြီး နောက်ကမ်းပါးထိပ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ထိုမှနေ၍ ရေတံခွန်ကြီးဆီသို့ မရောက်မီ နောက်ဆုံးမြစ်ရေပြင်ကို ကြည့်ရှုသည်။ သင်္ဘောသည် ထိပ်စွန်းသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ အရန်တပ်ဖွဲ့ ဗိုလ်ကြီးသည် သေနတ်ကို ပခုံးတွင်ထောက်ပြီး ကမန်းကတန်း ပစ်လိုက်သည်။ နှစ်ချက် ပစ်လိုက်သည်။ သို့သော် ထိမှန်နိုင်သည့် အခြေအနေမရှိပါ။ ထိုစဉ် မှာပင် သင်္ဘောသည် ကျဉ်းမြောင်းသော တောင်ကြားထဲသို့ ဝင်ရောက်ပျောက် ကွယ်သွားသည်။ သူ့အနေနှင့် ဘာမျှမလုပ်နိုင်တော့ပါ။

သို့တစေလည်း သူသည် အတန်ကြာအောင်ပင် ချောက်ကမ်းပါးကြီး နှစ်ခုကြားဆီသို့ ရပ်ကြည့်နေမိသည်။ သင်္ဘောကို လက်လွှတ်သွားသည်။ ဗွန်ဟန်နီကင်းက ဒေါ်ပုချေမည်မှာ မလွဲပေ။ သို့သော် သူ့အနေနှင့် ဘာတတ် နိုင်တော့မည်နည်း။ ဤအခြေအနေကို သူ့အနေနှင့် ဘယ်လိုမှ ကြိုတင်တွက်ဆ နိုင်ခြင်း မရှိပါ။ စဉ်းစားချင့်ချိန်တတ်သူတစ်ဦးသည် သူ၏သင်္ဘောကို မည် သည်နည်းနှင့်မျှ ရေတံခွန်ကြီးဆီသို့ ခုတ်မောင်းသွားမည် မဟုတ်ပါ။ ဤလို ရူးသွပ်သောအလုပ်များကို မည်သို့ကာကွယ်ရမည်ဟု ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း တွင် သင်ကြားခဲ့ခြင်း မရှိပါ။

သင်္ဘောပေါ်မှ လူဆိုးလူမိုက်များ ယခုအချိန်လောက်ဆိုလျှင် သေကုန် ကြပြီဖြစ်သည်။ ကျောက်ဆောင်များအကြားတွင် စေ့စေ့ညက်ညက်ကြေကုန် ကြပြီဖြစ်သည်။ သင်္ဘောကြီးလည်း အလားတူပင် ပျက်သုဉ်းသွားချေပြီဖြစ်သည်။ သူ့အနေနှင့် သင်္ဘောပျက် အစအနများကို ရယူရန်ပင် မလွယ်ကူပါချေ။ အကြောင်းမှာ မြစ်ကြောင်းဖြတ်စီးသွားသော နှစ်ဖက်တောင်ကမ်းပါးနှစ်ခုသည် မတ်တောက်မြင့်မားလှသဖြင့် တက်ရောက်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါချေ။ လျှိုနာမြို့၏ အောက်ဘက် ငါးကီလိုမီတာလောက်မှစ၍ မြေပြင်အနေအထားသည် ခရီး သွားလာ၍ မရနိုင်လောက်အောင် မညီမညာ ထူထပ်သိပ်သည်းလှသဖြင့် မည်သူမျှ မသွားရောက်နိုင်ပါ။ မည်သူမျှ မြေပြင်အနေအထားကို မသိရှိကြပါ။ အရူးတစ်ယောက်ဖြစ်သော စပန်ဂလာ တစ်ယောက်သာလျှင် ဤနယ်မြေကို ဖြတ်သန်းသွားရောက်ဖူးပါသည်။

အရန်တပ်ဖွဲ့ ဗိုလ်ကြီးသည် သွားရောက်ရှာဖွေခြင်း မပြုရန် ဆုံးဖြတ် ပြီးနောက် တောင်ထိပ်မှ လှည့်ပြန်ခဲ့သည်။ သူသည် ဈေးတလုံးလုံးဖြင့် ရွာဆီ သို့ ပြန်လာရင်း ဤကိစ္စကို ဗွန်ဟန်နီကင်းထံ အစီရင်ခံရမည်လော မခံရမည် လော ဝေခွဲမရ ရှိနေသည်။

အစီရင်ခံခဲ့လျှင် သူ့အပြစ်ဖြစ်မည်မှာ သေချာသည်။ ဗွန်ဟန်နီကင်းက သူ့အပြစ်ဟုသာ ယူဆပေမည်။ ဗွန်ဟန်နီကင်းသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စကို ဘာမျှမပြောဘဲထားသည်က ကောင်းပေမည်။ သင်္ဘောကြီးလည်း ပျက်စီးသွားပြီဖြစ်သည်။ သင်္ဘောပေါ်မှ လူများလည်း

သေဆုံးကုန်ကြပြီဖြစ်သည်။ သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကလေးနှင့် သူ၏ မြင်းမျက်နှာနှင့် မိန်းမ သို့မဟုတ် သူ၏နှမ။ နှမဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့နောက် ဘယ်လဂျီယံ သတ္တုတွင်းတွင် အလုပ်လုပ်နေသော အင်္ဂလိပ် စက်ဆရာ။ သူ့မျက်နှာက ကြွက်တစ်ကောင်နှင့်တူသည်။ သူတို့ကို ဘယ်သူကမှ လွမ်းကြမည်မဟုတ်ပါ။ သို့သော် သူ့အနေနှင့်က သူတို့အတွက် စိတ်မကောင်းပါ။

သူသည် မြို့ရိုးတံခါးဝသို့ ရောက်ရှိပြီး မြို့တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာ သည့်အချိန်အထိပင် ဤအဖြစ်အပျက်ကို ဗွန်ဟန်နီကင်းထံ အစီရင်ခံရမည် လော မခံရမည်လောဆိုသည်ကို မဆုံးဖြတ်နိုင်သေးပါ။ နီဂရိုးတပ်သားများသည် ဤအကြောင်းကို အတင်းစကားပြောကြမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤအတင်းစကားသည် ဗွန်ဟန်နီကင်း၏နားသို့ကား တော်တော်နှင့် ရောက်ရှိ လိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

၆

အာဖရိကတိုက်ရှိ မြစ်များ အားလုံးလောက်သည်ပင်လျှင် တစ်နေရာမဟုတ် တစ်နေရာတွင် ရေတံခွန်များ ရေမှော်များ ရှိနေကြသဖြင့် လှေသင်္ဘောများ မသွားလာနိုင်ကြပါချေ။ မြစ်အများသည် ပင်လယ်တွင်းသို့ စီးဆင်းကြရာတွင် ဗဟိုကုန်းပြင်မြင့်မှနေ၍ ကမ်းခြေလွင်ပြင်သို့ စီးဆင်းကြရသည်။ သို့သော် ယူလန်ဂါမြစ်သည် ဤအမျိုးအစားတွင် မပါဝင်ချေ။ သူက ကုန်းအတွင်းပိုင်း သို့ စီးဆင်းပါသည်။ မဟာကန်ကြီးအတွင်းသို့ စီးဝင်ရသည်။ ၎င်း၏ ရေတံခွန် များသည် မဟာတောင်ကြားဒေသ၏ အနားစွန်းပင်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ အာဖရိကတိုက်၏ အလယ်ပိုင်းတွင် ကုန်းပြင်မြင့်ထက် နိမ့်ကျနေသော ဧရာမချိုင့်ဝှမ်းကြီး ရှိနေ၍ဖြစ်သည်။ ဤချိုင့်ဝှမ်းကြီးထဲတွင် မဟာကန်ကြီးများ ရှိပြီး ယင်းကန်ကြီးများထဲသို့ စီးဝင်သော မြစ်များရှိကြသည်။ ဤမြစ်များနှင့် ဤကန်ကြီးများသည် နောက်ဆုံးတွင် နိုင်းမြစ်ကြီး၏ အစပိုင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

ချိုင့်ဝှမ်းကြီး၏ အနားတစ်လျှောက်သည် မတ်စောက်လှသည်။ သို့သော် ယူလန်ဂါမြစ်သည် ယင်းအနားစောက်ကြီးများကို ကျော်ဖြတ်ပြီး စီးဆင်းရခြင်း မရှိဘဲ ဖောက်ထွင်းပြီး စီးဆင်းရသဖြင့် မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် တကယ် ကြီးမားသော ရေတံခွန်ကြီးများ မရှိပါ။ မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် ရေတံခွန် ကလေးများ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ပေါ်ပြီး ရေမှော်များ ရှိနေခြင်းမှာ မာကျောသော

ကျောက်လွှာများ ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ နူးညံ့သော မြေလွှာများကို ရေစီးကြောင်းက တိုက်စားသွားသောအခါ မာကျောသော ကျောက်လွှာများသည် ရေတံခွန်ကလေးများ ရေကျများ ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။ သို့ဖြင့် ယူလန်ဂါမြစ်သည် ကုန်းပြင်မြင့်ကြီးပေါ်မှနေ၍ ချိုင့်ဝှမ်းကြီးအတွင်းသို့ စီးဆင်းရာတွင် မတ်စောက်နက်ရှိုင်းသော တောင်ကြားကြီးများကို ဖောက်ထွင်းပြီး စီးဆင်းရပါသည်။ မြစ်ကြောင်း၏ အထက်ဘက်တွင် မြေအနေအထား ကြမ်းတမ်းပြီး မတ်စောက်သော နယ်မြေဖြစ်သဖြင့် ခရီးသွားလာနိုင်ခြင်း မရှိပါ။ အောက်ဘက်တွင် မြစ်တစ်ခု ရှိနေကြောင်းကိုပင် မသိသာနိုင်ပါ။

ရိုစ်သည် အာဖရိကဧကရီကို လျှိုနာမြို့တည်ရှိရာ မြစ်ကွေ့၏ အပြင်ဘက်မှ စုန်ဆင်းသွားလျက်ရှိသည်။ ထိုအခါ သူတို့၏ လမ်းကြောင်းသည် လျင်မြန်သော ရေစီးကြောင်းကို ရရှိရုံသာမက မြို့နှင့်လည်း အလှမ်းဝေးကွာရတော့သည်။ သူမသည် အပြောကျယ်သော ရေပြင်ကြီးကိုဖြတ်ပြီး မတ်စောက်သော ချောက်ကမ်းပါးကြီးများကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ချောက်ကမ်းပါး၏ တစ်ဝက်လောက်အထိသာ သစ်ပင်များ ပေါက်ရောက်ခြင်းရှိသည်။ သည့်အထက်တွင်ကား နီရဲသော ကျောက်ကမ်းပါး မြင့်မြင့်ကြီးများကိုသာ တွေ့မြင်ရသည်။ သည့်အထက်ရှိ တောင်ကုန်းထိပ်တွင်ကား သက်ငယ်မိုးတဲကလေးတွေကိုသာ တွေ့မြင်ရသည်။ သည့်အပြင်ကား အလှမ်းကွာဝေးလှသဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ အသေးစိတ် တွေ့မြင်ရခြင်းမရှိပါ။ လူသူတစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှလည်း မတွေ့မြင်ရပါ။ ကမ်းပါးပေါ်တွင်လည်း လူသူလေးပါး အရိပ်အခြည် မတွေ့ရပါ။ သူတို့သည် မြစ်ကို စုန်ဆင်းသွားသည်နှင့်အမျှ မြစ်ကမ်းသည် မြင့်သည်ထက်မြင့်ပြီး မတ်စောက်သည်ထက် မတ်စောက်လာတော့သည်။ ပကတိ ကျောက်နံရံ မတ်မတ်ကြီးများသာ ဖြစ်တော့သည်။ အောက်ခြေတွင်ကား သစ်ပင်များ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည်။

ကျောက်ကမ်းပါးအပေါ်ပိုင်းရှိ နံရံနီနီများကို သူမ ကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် မိုင်ဝက်လောက် အလှမ်းကွာဝေးနေသဖြင့် ဘာတစ်ခုကိုမျှ ရေရေရာရာ မမြင်ရပါ။ ဗွန်ဟန်နီကင်းသည် မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် ပြုလုပ်သည့် နည်းအတိုင်း ဤအရပ်ဒေသမှ လူများကိုလည်း ရှင်းလင်းဖယ်ထုတ်ထားပြီး နှင့်တူသည်။ အင်္ဂလိပ်တပ်များ တက်လာနိုင်သည့်လမ်းကို မြေလှန်စနစ် ကျင့်သုံးထားခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ယခုအခါ သူတို့သည် မြို့နှင့် တည်တည်လောက်ကို ရောက်ရှိနေပြီး ဘာတစ်ခုမျှ ဖြစ်ပွားခြင်းမရှိပါ။ တစ်ဖက်ရှိ နီးကပ်နေသောကမ်းကို ကြည့်လိုက်သောအခါတွင်ကား သူတို့၏ အမြန်နှုန်းကို သိရှိရတော့သည်။ မြစ်သည် ရေမှော်များအနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သဖြင့် ရေစီးနှုန်းက မြန်ဆန်လှပေသည်။

ရုတ်တရက်ဆိုသလို လေထုထဲတွင် ထူးဆန်းသော အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ပျားတွေ အထိတ်တလန့် ပျံသန်းသွားကြသည့်အလားဖြစ်သည်။ ရှိစံသည် သေနတ်သံများကို ကြားလိုက်ရသောအခါတွင်မှ စောစောက အသံများသည် ကျည်ဆန်များ ဖြတ်သန်းသွားသည့် အသံများဖြစ်ကြောင်း သိရတော့သည်။ သေနတ်သံများသည် ချောက်ကမ်းပါးတစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ အဆင့်ဆင့် ပဲ့တင်ထပ်သွားသည်။

“ကျွန်တော်တို့ကို သူတို့ ပစ်ကုန်ပြီ”

သင်္ဘောခါးလယ်ပိုင်းတွင် အောလနတ်က ထခုန်လိုက်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာသည် အလွန်အမင်းပင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ သို့သော် ရှိစံသည် သူ့ကို ဂရုမပြုအားပါ။ သူမက ရှေ့ဘက် မြစ်ပြင်ပေါ်ရှိ ဝဲများကို ကြည့်နေရသည်။ သူမက အာဖရိကဧကရီကို ကမ်းခြေဝဲအစွန်မှနေ၍ အင်မတန် အစီးသန်လှသော ရေကြောင်းအတိုင်း မောင်းနှင်သွားနေရသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် သေနတ်သံများ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ သို့သော် သူတို့ကို ထိမှန်ခြင်းကား မရှိပါချေ။ ရှိစံသည် သင်္ဘောကို ရေစီး၏ အလယ်တွင် ရောက်ရှိနေအောင် တက်မကို ထိန်းကိုင်နေရသည်။ နီးကပ်လာသော တစ်ဖက် အငူစွန်းကို ဖြတ်ကျော်နိုင်ရန်ဖြစ်သည်။

အောလနတ်သည် သင်္ဘောအလယ်ပိုင်းမှာပင် ရှိနေသည်။ သူသည် ထင်းပုံကြီး၏ နောက်ဘက်တွင် အကွယ်အကာယူရန်ကိုလည်း မေ့လျော့နေသည်။

ယူလန်ဂါမြစ်သည် လျှိုနာတွင် စတင်ဆင်းသက်သည်။ ယင်းကြောင့်ပင် ကုန်းပြင်မြင့် အနားတစ်လျှောက်တွင် ဖောက်လုပ်ထားသော ရှေးခေတ် ကုန်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းသည် လျှိုနာတွင် မြစ်ကို လှေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဖောင်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ကူးဖြတ်ရသည်။ သို့ဖြင့် လျှိုနာသည် ရေလမ်းခရီးနှင့် ကုန်းလမ်းခရီးဆုံရာဖြစ်ပြီး ကုန်သွယ်မြို့ကလေးအဖြစ် စည်ပင်လာရတော့သည်။ ဤမြို့ကလေးကို တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ တည်ထားခဲ့ခြင်းသည်

ကျွန်ကုန်သည်များက လုံခြုံရေးအရ ပြုလုပ်ထားခဲ့ကြခြင်းမင်ဖြစ်သည်။

ရိုစ်သည် တက်မကို ထိန်းကိုင်ပြီး ကမ်းအငူကို ကွေ့ပတ်လိုက်သည်။ သူမသည် ပဲ့ကိုင်သည့်အလုပ်တွင် အထူးအာရုံစိုက်နေသဖြင့် သူမအနီးမှ ကျည်ဆန်ဖြတ်သွားသည်ကိုပင် သတိမပြုမိလိုက်ပါ။ နောက်တစ်ခဏအကြာ တွင်ကား သင်္ဘောတစ်စင်းလုံးတွင် စောင်းတီးခတ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ အောလနတ် လှည့်ခုန်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ သင်္ဘောလက်ယာဘက်မှနေ၍ ခေါင်းတိုင်ကို ဆိုင်းထားသော ကြေးနန်းကြိုးသည် ဘေးကာအထက်နားမှနေ၍ ပြတ်ထွက်သွားသည်။ ကြေးနန်းကြိုးကို အောလနတ် ကြည့်နေစဉ်မှာပင် သံသတ္တုချင်း ထိရိုက်သံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ခေါင်းတိုင် အထက်ဘက်တွင် အပေါက်နှစ်ပေါက် ဖြစ်ပေါ်သွားသည်။

ရိုစ်သည် အငူစွန်းကို ကွေ့ပတ်ပြီးနောက် သင်္ဘောကို လမ်းကြောင်း ဖြောင့်မှန်အောင် တက်မကို ထိန်းကိုင်ရပြန်သည်။ ခဏအကြာမှာပင် လျှို့နာ သည် အငူစွန်းတွင် ပျောက်ကွယ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။ အောလနတ်သည် ဒေါသတကြီးဖြင့် မမြင်ရသော ရန်သူများကို လက်သီးလက်မောင်းတန်းကာ ကြိုးဝါးအော်ဟစ်လျက်ရှိသည်။

“စက်ကို ကြည့်”

ရိုစ် ဟစ်အော်လိုက်သည်။

ယခုအခါ သူတို့သည် ပျံသန်းလျက်ရှိတော့သည်။ အကြောင်းမှာ မြစ် ကြောင်းသည် ကျဉ်းလာပြီး ရေစီးက တစ်ကိုက်ပြီးတစ်ကိုက် ပိုပြီးမြန်နေသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ချောက်ကမ်းပါးနှစ်ခုအကြားရှိ ရေပြင်တွင် လေတိုက်ခတ် ခြင်း မရှိပါ။ ရေမျက်နှာပြင်သည် မှန်သားကဲ့သို့ ကြည်လင်ချောမွတ်လျက် ရှိသည်။ ရေမျက်နှာပြင်၏ အောက်ဘက်တွင် ရှိနေသော အနေအထားများကို ဖော်ပြသည့်အနေဖြင့် ရေပြင်ပေါ်တွင် လှိုင်းကြက်ခွပ်ကလေးများ၊ ရေပွက် ကလေးများ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိကြသည်။ ရိုစ်သည် ချောမွတ်သော ရေပြင်တွင် အထူးဂရုစိုက်ပြီး သင်္ဘောကို ပဲ့ကိုင်သွားလျက်ရှိသည်။

သင်္ဘောသည် အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် မျောဆင်းသွားလျက်ရှိသည်။ ရှေ့ဘက် တွင် အကွေ့တစ်ခုရှိနေသည်။ ရောက်ဖို့နီးနီးကလေးပဲ လိုတော့သည်။ ကြည့်ရ သည်မှာ တစ်ဆစ်ချိုးကြီး ကွေ့သွားလျက်ရှိသည်။ သူမက တက်မကျင်ကို

တအားဆွဲလှည့်လိုက်သည်။ ရှေ့မှာ မြင်နေရသည်ကို အားမရသဖြင့် ရိုက်သည် ပဲ့စင်ထိုင်ခုံပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်သည်။ တက်မကျင်ကို သူမ၏ ညာဘက်ဒူးဖြင့် ဖိထားရသည်။ ရိုက်သည် အမိုးမှ ဖတ်လတ်ကျနေသော မိုးကာစ အဆွေးများကို ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် ဆွဲဖယ်ပစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အရန်တပ်ဖွဲ့ ဂျာမန်ဗိုလ်ကြီးက ပစ်လိုက်သော သေနတ်သံနှစ်ချက်ကို သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး သတိမပြုမိကြပါ။

အာဖရိကဧကရီသည် တစ်ဆစ်ချိုးကျေ့အတွင်းသို့ လျှောဝင်သွားသည်။ ထိုတွင် သူ့အား အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေသော ဝဲများနှင့်တွေ့ပြီး လူးကာလိုမိုကာ မြင့်ကာနိမ့်ကာ ဖြစ်သွားရတော့သည်။ သို့သော် သူ၏ သင်္ဘောသားများက သူ့ကို ကောင်းစွာပင် မောင်းနှင်သွားနိုင်ကြသည်။

ယခုအခါ မြစ်ကြောင်းအတွင်း၌ ကျောက်ဆောင်များ ရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။ ကျောက်ဆောင်များအလယ်တွင် ရေမြုပ်ဖြူဖြူများ ဆူပွက်လျက်ရှိသည်။ ၎င်းတို့သည် သူမရှိရာသို့ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာသော အဟုန်ဖြင့် ပြေးဝင်လာလျက် ရှိကြသည်ကို ရိုက် တွေ့မြင်ရသည်။ သင်္ဘောလမ်းကြောင်းအမှန်ကို ရုတ်ခြည်းရွေးချယ်နိုင်ဖို့ အထူးပင် လိုအပ်လျက်ရှိတော့သည်။ မြစ်ရေပြင်သည် ယခုအခါ ညှိညစ်ညစ်ကြီး မဟုတ်တော့ဘဲ ကြည့်လင်စိမ်းမြဲလျက် ရှိသည်ကို သည်အချိန်ကြီးမှာပင် ရိုက် သတိပြုမိရသည်။ သူမက တက်မကျင်ကို ဆွဲလိုက်သောအခါ ကျောက်ဆောင်များသည် အနီးမှကပ်ပြီး ရိပ်ခနဲဖြတ်သွားကြသည်။ မြစ်၏ အောက်ဘက်တွင်လည်း ကျောက်ဆောင်တွေ ပြည့်နှက်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျောက်ဆောင်များအကြားတွင် သင်္ဘောတစ်စင်းစာ သွားသာသော လမ်းကြောင်းတစ်ခုကို ရိုက် တွေ့မြင်ရသဖြင့် သင်္ဘောဦးကို ထိုလမ်းကြောင်းအတွင်းသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ သူမ ရှေ့ဘက်တွင် မြစ်ရေစိမ်းစိမ်းသည် အောက်ဘက်သို့ ဒလဟော ဆင်းကျသွားလျက် ရှိနေသည်။ အာဖရိကဧကရီ ပဲ့ပိုင်းထောင်ပြီး အောက်သို့စိုက်ဆင်းအသွားတွင် အောက်ဘက် ရှေ့တည့်တည့်လောက်၌ ကျောက်ဆောင်နက်ကြီးတစ်ခု ရှိနေသည်ကို မြင်ရသည်။ အကယ်၍ သူတို့ သင်္ဘောသည် ထိုကျောက်ဆောင်ကို ဝင်တိုးမည်ဆိုပါက သင်္ဘောအောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး စုတ်ပြတ်သွားမည်မှာ သေချာသည်။

ရိစ်သည် သင်္ဘောကို ယခုအတိုင်းပင် ဆက်ပြီး စက္ကန့်ပိုင်းမျှ ဆက်သွား
 စေရသည်။ ထို့နောက် ရေကြောင်းအနည်းငယ် ကျယ်လာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်
 တစ်ပြိုင်နက် သင်္ဘောကို တစ်ဖက်သို့ အနည်းငယ်တိမ်းသွားအောင် တက်မကျင်
 ကို ဆွဲလှည့်လိုက်ရသည်။ သူမက သင်္ဘောကို လမ်းကြောင်းပြန်တည့်သော
 အခါ ဘေးသို့ဆွဲနေသည်။ ယိမ်းသွားသည်။ လှုပ်ခါနေသည်။ သူမ၏ လမ်း
 ကြောင်းထိန်းကိုင်မှုသည် ဝဲအတွင်း ကျရောက်ပျက်စီးသွားတော့မည့်အခွင့်
 ရှိနေသည်။ သို့သော် အင်ဂျင်စက်သည် အင်အားကောင်းစွာ ခုတ်မောင်းလျက်
 ရှိပြီး သင်္ဘောပန်ကာကို ရေထဲတွင် ကောင်းစွာလှုပ်ရှားစေလျက် ရှိပါသည်။
 သူတို့သည် ကျောက်ဆောင်နှင့် ကျောက်ကမ်းပါးအကြားတွင် လွတ်ရုံကလေး
 လွတ်သွားပြီး ရေမော်အောက်ခြေရှိ ရေဝဲကို အနားမှပွတ်သီကလေးကပ်ပြီး
 ကွေ့သွားကြပါသည်။ ခဏအကြာတွင် သူတို့သည် ရေမော်နှစ်ခုကြားရှိ ရေ
 အသင့်အတင့်နက်ပြီး သင်္ဘောသွားလာနိုင်သော ပထမရေပြင်ညီသို့ ရောက်ရှိ
 သွားကြသည်။ သည်အခါတွင်မှ ရိစ်သည် သူမ၏ နဖူးမှချွေးများကို ဘယ်
 လက်မောင်းဖြင့် သုတ်လိုက်နိုင်သည်။

လေထုထဲတွင် ရေသံတွေနှင့် ရေမှုန်များ ပြည့်လျှံလျက်ရှိသည်။
 ချောက်ကမ်းပါးမြင့်ကြီးများက သင်္ဘောဘေးနှစ်ဖက်ကို ထိတိုက်လုမတတ်
 ရှိနေသည်။ အောလနတ်၏ နားထဲတွင် ကြားနေရသော အသံတွေက ကြောက်
 မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည်။ ထို့အပြင် သင်္ဘောကြီး တုန်ခါပြီး အထက်အောက်
 ခုန်နေသည်မှာလည်း အသည်းယားဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ သို့သော် အောလနတ်သည်
 ယင်းအချက်များကို သတိမပြုနိုင်ပါ။ သူ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မကြည့်နိုင်ပါ။
 သူ့မှာက အင်ဂျင်စက်ကို မရပ်မနား လည်ပတ်နေအောင် အပြင်းအထန်
 ကြိုးပမ်းနေရသည်။ သူတို့၏ အသက်များသည် သင်္ဘောပန်ကာ လိုရာသို့
 လမ်းကြောင်း ပုံကိုင်ပေးနိုင်မှုပေါ်တွင် တည်ရှိနေကြောင်း သူ သိရှိပါသည်။
 ရိစ်ထက် ပိုပြီး နားလည်သိရှိပါသည်။

သို့ဖြင့် သူသည် ရေနွေးငွေ့ဖိအားကို တက်နေအောင် ကြိုးပမ်းရသည်။
 ရေပိုက်များအားလုံးကို ကြည့်နေရသည်။ အမြဲမပြတ်ဆိုသလို ဆီထိုးပေးနေရ
 သည်။ အင်ဂျင်စက် တစ်စက္ကန့်လောက် ရပ်သွားသည်ဆိုလျှင် သူတို့အသက်
 များ ဆုံးရှုံးပြီဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် မြင်းရိုင်းတစ်ကောင်လို ခုန်ပေါက်လှုပ်

ခါနေသော သင်္ဘောပေါ်တွင် လိုက်ပါရင်း သူ၏အလုပ်ကို သတိမလစ် လုပ်ဆောင်နေရသည်။ ကျောက်ဆောင်ကျောက်တုံးများ သူတို့အနီးမှ ရိပ်ခနဲရိပ်ခနဲ ဖြတ်သွားသည်ကို သူ၏ မျက်စိထောင့်စွန်းမှ တွေ့မြင်ရသည်။ သူတို့၏ အရှိန်နှုန်း အဘယ်မျှမြန်ဆန်များပြားကြောင်း သိရှိနေရသည်။

“အို... ကောင်းကင်ဘုံက အဖ ဘုရားသခင်...”

မီးဖိုတံခါးကိုပိတ်ရင်း သူ ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ သူသည် အထက်တန်း ကျောင်းမှ ထွက်လာတည်းက ဘုရားဆုမတောင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

သူတို့သည် စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဒုတိယ ရေမော်သို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ ထိုအခါ ကျော်လွန်ခဲ့သော ပထမရေမော်အတိုင်းပင် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကျောက်ဆောင်ကြီးများနှင့် ဆူပွက်နေသော ရေဝဲကြီးများကို တွေ့ရသည်။ အရှိန်နိမ့်စိုက်သွားသော ရေဆင်းကြီးကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခါ မျက်စိလည်း လျှင်ရတော့သည်။ ဦးနှောက်လည်း လျှင်ရတော့သည်။ လက်တည့်ငြိမ်ရသည်။ သန်မာရသည်။ အချိန်အဆလည်း မှန်ရသည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်လည်း မြန်ဆန်ပြတ်သားရမည်။ ရေမော်၏ တစ်ဝက်လောက်တွင် ပွက်ပွက်ဆူနေသော ရေဖြူဖြူများကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခါ ရေအောက်တွင် ၎င်းနေသော ကျောက်ဆောင်များကို နည်းနည်းကလေး အတွေ့နှောက်ကျလျှင် အားလုံးသေပြီဖြစ်သည်။ ရိမ်သည် သူမ၏ စိတ်အစဉ်ကို စက်တစ်ခုလို လျင်မြန်စွာ လုပ်ဆောင်နေရသည်။ သူမသည် အာဖရိကဧကရီကို မိမိလိုရာသို့ လိုက်ပါအောင် လုပ်ဆောင်နေရသည်။ ပြွမ်းတီးနေသော အန္တရာယ်များအကြားတွင် ဘေးကင်းသောလမ်းကို သွားရောက်စေရသည်။ ရေမှုန်များက ကန်လန်ကာချထားသည့်နွယ်ဖြစ်သည်။

အောက်ဘက်တွင် မြစ်သည် ကျဉ်းမြောင်းသော တောင်ကမ်းပါးစောက်ကြီးနှစ်ခုအကြားတွင် မယုံကြည်နိုင်ဖွယ်ရာသော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် အတားအဆီးအဟန့်အတားမရှိ စီးဆင်းနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ရိမ်သည် ဤခရီးကို ကားနှင့်များသွားရလျှင် အဘယ်မျှ ကောင်းချေမည်နည်းဟု တဒဂံသောကာလကလေးတွင် စိတ်ကူးလိုက်မိသေးသည်။

သူမအနေဖြင့် အသက်ရှူချိန် ရရှိသည်မှာ ခဏကလေးမျှသာဖြစ်သည်။ မကြာခင်မှာပင် အောက်ဘက်တွင် အကွေ့တစ်ခု ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ အကွေ့မှာ ရုတ်တရက်ကြီး ကွေ့သွားသည်ဖြစ်၍ မြစ်သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်

မှ ကျောက်နံရံထဲသို့ ထိုးဝင်သွားသည်ဟု ထင်ရသည်။ သို့ဖြင့် ရိစ်သည် အကွေ့အတွက် အသင့်ပြင်ဆင်ထားရသည်။ မည်သည့်ဘေးအန္တရာယ်ကိုမဆို ရင်ဆိုင်ရန် ပိုင်းဖြတ်ထားရသည်။ သူမသည် အကွေ့၏ သည်ဖက်စွန်းကို အထူးဂရုပြုပြီး ကြည့်နေရသည်။ သည်ဖက်ထိပ်အစွန်းကို ကပ်ပြီးကွေ့သွားရန် ပြင်ဆင်ထားသည်။ သို့ဖြင့် အာဖရိက ဧကရီသည် အကွေ့စွန်းသို့ မရောက်မီ မှာပင် စတင်ချိုးကွေ့လေတော့သည်။ ယင်းကဲ့သို့ ကြီးပြီးကွေ့လိုက်မှလည်း တော်ရုံပင်ရှိသည်။

အစီးသန်လှသော ရေကြောင်းက သင်္ဘောကို သစ်တုံးတစ်တုံးပမာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ကမ်းဆီသို့ သယ်ဆောင်သွားသည်။ ရိစ်က တက်မကို မနည်းပင် ထိန်းကိုင်ထားရသည်။ သင်္ဘောဦးသည် အကွေ့အတိုင်း ချိုးကွေ့သွား ပြီ ဖြစ်သော်လည်း သင်္ဘောပုံပိုင်းသည် တစ်ဖက်ကျောက်နံရံကြီးကို ဝင် ဆောင့်တော့မလို ရှိနေသည်။ သင်္ဘောပန်ကာသည် ရေစီးကြောင်းနှင့် စစ်ပြိုင် နေရသည်။ သင်္ဘောသည် အရှိန်နှင့် လိုက်ပါသွားလျက်ရှိသည်။ သို့သော် ပန်ကာ၏ ယက်ခတ်မှုကြောင့် သင်္ဘောသည် ရေစီးကြောင်းအလယ်သို့ ပြန် လည်ရောက်ရှိသွားသည်။ ထိုအခါ ရိစ်က တက်မကျင်ကို ပြန်ပြီးဆွဲဖြောင့် လိုက်ရသည်။ သင်္ဘောကြီး လမ်းကြောင်းဖြောင့်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အောက်ဘက်တွင် အမြုပ်ဖြူဖြူများ ထနေသော ကျောက်ဆောင်များကို မြင် တွေ့ရပြန်တော့သည်။

အောလနတ်က သူမကို တစ်စုံတစ်ခု ပြောဆိုလျက်ရှိကြောင်း ရိစ် တွေ့ရသည်။ ကျောက်ဆောင်များကို ရေတိုးသံကြောင့် သူ၏အသံသည် သူမ၏ထံသို့ မရောက်ရှိနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ သူသည် အင်ဂျင်ဒိုင်ခွက်ဇယား များကို စိုးရိမ်တကြီးကြည့်ရင်း ထင်းတုံးတစ်တုံးကို မြှောက်ပြီး ခေါက်ပြနေ သည်။ ထို့နောက် လက်တစ်ဖက်ကို ကမ်းခြေသို့ ညွှန်ပြသည်။ ထင်းကုန်နေပြီ ဖြစ်၍ ထင်းစုဆောင်းရန် လိုအပ်ကြောင်း သတိပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

ရိစ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ သို့သော် သူမသည် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ရှေ့ဘက်ရှိ ကျောက်ဆောင်များကို ဂရုပြုရပြန်တော့သည်။ သူတို့သည် ရေတံခွန်အဆင့်ဆင့် ရေမော်အထပ်ထပ်ကို ဖြတ်ကြရပြန်ပြီဖြစ်သည်။ သူတို့သည် တောင်ကျပ်တစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေကြပြန်ပြီဖြစ်သည်။ မိုင်ဝက်လောက်

ကျယ်သောမြစ်သည် ယခုအခါ ကိုက်ငါးဆယ်လောက်ပဲ ရှိတော့သည်။ သူတို့သည် မီးရထားတစ်စီး၏ အရှိန်အဟုန်မျိုးဖြင့် စုန်ဆင်းနေရသည်။

သင်္ဘောဆိုက်ကပ်နိုင်မည့် နေရာတစ်ခု တွေ့ရှိဖို့ အထူးလိုအပ်နေပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် တစ်နာရီ ခြောက်မိုင်နှုန်းဖြင့် လျှပ်စီးပြက်သလို ပြေးဆင်းနေသည့်အချိန်တွင် မည်သည့်နေရာတွင်မှ ကျောက်ချရပ်နားရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ အောလနတ်က မတ်တတ်ရပ်ပြီး ထင်းတုံးကို မြှောက်ခါပြနေပြန်တော့သည်။ ရိပ်သည် စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် လက်ကို ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။ ထင်းရရှိဖို့ အရေးကြီးကြောင်းကို သူ့လိုပင် သူမလည်း သိရှိပါသည်။ ဘာမျှဆက်ပြီး ပြောနေစရာမလိုပါ။ တက်မကျင်ကို ရိပ် ထိန်းကိုင်ရင်း သင်္ဘောသည် အရှိန်ဖြင့် ပြေးဆင်းလျက်ရှိနေသည်။

ရုတ်တရက်ဆိုသလို သူမ ရှာဖွေနေသော နေရာကို ရိပ် တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။ ရှေ့ဘက်တွင် ကျောက်တန်းတစ်ခုသည် မြစ်ကြောင်းတစ်ခုလုံးကို ပိတ်ကာလျက်ရှိသည်။ ကျောက်တန်း၏ အလယ်လောက်တွင်သာ ကျောက်တုံးများ ပြတ်တောက်လျက်ရှိသည်။ ထိုနေရာတွင် ရေများ ပြည့်မောက်ပြီး ကျောက်တံခါးပေါက်အတိုင်း စီးဆင်းလျက်ရှိသည်။ ဤမည်သော သဘာဝရေကာတာ၏ အောက်ဘက်တွင်ကား ရေပြင်သည် ကြည်လင်လျက်ရှိသည်။ ကျောက်ဆောင်ကျောက်တုံးများ ကင်းမဲ့လျက်ရှိသည်။ ရေကာတာ လက်ရန်းစွန်းထိပ် တစ်ဖက်စီတွင် ဝဲကတော့တစ်ခုစီ တိုးဝှေ့လျက်ရှိသည်။

ရိပ်က အာဖရိကဧကရီကို ရေတံခါးပေါက်ဆီသို့ ခေါင်းတည်လိုက်သည်။ သင်္ဘောသည် ပြည့်မောက်နေသော ရေထုနှင့် တွေ့သောအခါ ဦးမော့ပြီး တက်သွားသည်။ ပြီးမှ ပဲ့ပိုင်းထောင်သွားပြီး သင်္ဘောဦးသည် အောက်ဘက်သို့ စိုက်ကျသွားသည်။ အောက်ဘက်တွင် လှိုင်းစိမ်းစိမ်းကြီးများ ရှိနေသည်။ သင်္ဘောသည် လှိုင်းစိမ်းစိမ်းများကို အရှိန်နှင့်ဝင်ဆောင့်သည်။ ရေစိမ်းစိမ်းများ သင်္ဘောပေါ်သို့ လျှံတက်လာကြသည်။ အာဖရိကဧကရီသည် ရေထဲသို့ ဦးစိုက်သွားပြီဟုပင် ထင်ရသည်။ သို့သော် ရိပ်သည် သင်္ဘောကို ရေထဲမှပြန်ပြီး ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။ ရေအိုင်ထဲမှ တက်လာသော ဝက်တစ်ကောင်ပမာ ရေများကို သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်မှ ခါထုတ်ပစ်နိုင်သည်။ သို့သော်လည်း ရိပ်သည် စက်ဝိုင်းလှည့်နေသော ဝဲများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြတ်ကျော်နေရပြန်သည်။

“ရဝံ”

ရိုစ် ဟစ်အော်လိုက်သည်။ သူမ၏အသံ မောက်ထွင်းပြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။ အောလနတ်သည် အံ့အားသင့်သွားသော်လည်း ချက်ချင်းပင် အမိန့်ကို လိုက်နာလိုက်သည်။

အားလုံးပင် အသေအချာ တွက်ချက်ပြီး လုပ်ဆောင်လိုက်သည့်အလား ဖြစ်သည်။ သဘောသည် ဝဲအစွန်းမှထွက်ပြီး ရေပြင်ငြိမ်သို့ အရောက်မှာပင် တုံ့ခနဲ ရပ်သွားသည်။ အောလနတ်က ကျောက်ဆောင်များတွင် ချက်ချင်းပင် ကြိုးများဆိုင်းချည်လိုက်သည်။

ငြိမ်သက်နေသော ရေပြင်ကလေးပေါ်တွင် အာဖရိကဧကရီသည်လည်း ငြိမ်သက်လျက်ပင် ရှိတော့သည်။ သဘော၏ ပဲ့ပိုင်းတွင် ယူလန်ဂါမြစ်သည် ကျောက်တန်းကို ဒေါသတကြီး ဖြတ်သန်းလျက်ရှိသည်။ မြစ်၏ အောက်ခြေတွင်လည်း ကျောက်ဆောင်များ ထိုးထောင်လျက်ရှိနေကြသည်။ မြစ်၏ အထက်ဘက်တွင်လည်း ကျောက်ဆောင်များကို ရေကြောင်းက အပြင်းအထန် တိုက်ဆင်းလျက်ရှိသည်။ သူတို့၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် ရေသံများက ဆူညံနေသည်။ ရေမှုန်များလည်း ပတ်ပတ်လည်အပြည့်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့သည် အေးချမ်းစွာပင် ရှိနေကြသည်။

“ဖူး...”

ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်ရင်း အောလနတ် ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ အမှန်တွင်မူ သူပြောလိုက်သော အသံကို သူ မကြားရပါ။

ရိုစ်မှာလည်း ယခုမှပင် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လှပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိရတော့သည်။ ခူးများ ညွတ်ကွေးလျက်ရှိသည်။ ရင်ထဲမှာ ဟာလာဟင်းလင်းကြီး ဖြစ်နေသည်။ တအားပစ်ပြီးသာ နားလိုက်ချင်တော့သည်။ သူမ၏အဖြစ်ကို အောလနတ် သတိပြုမိမည်ကိုလည်း ဂရုမမူနိုင်တော့ပါ။

သူတို့သည် အထူးပင် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ပြီး ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေကြသော်လည်း နှစ်ယောက်စလုံးသည် အရူးအမူးပင် ပျော်ရွှင်တက်ကြွလျက်ရှိသည်။ သူတို့သည် ပျော်ရွှင်တက်ကြွမှု ရှိ၍လည်း ရေမော်များကို ဖြတ်သန်းနိုင်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အောလနတ်သည်ပင်လျှင် အောင်မြင်မှုများအတွက် အထူးတက်ကြွလျက်ရှိသည်။ သူက အင်မတန် စိတ်လှုပ်ရှားကာ စကားတွေ

ကရားရေလွတ် ပြောနေသည်။ သို့သော် သူပြောသည့် စကားတွေကို ရိုစ် တစ်လုံးမျှ မကြားရပါ။ သို့သော် သူပြောသည်။ သူပြုံးသည်။ သူ ခေါင်းတညိတ် ညိတ်ရှိသည်။ လက်ဟန်ခြေဟန် တပြပြရှိသည်။

သူတို့ ရောက်ရှိနေသော တောင်ကြားသည် ကျဉ်းမြောင်းနက်ရှိုင်းလှ သည်။ အေးမြသာယာခြင်း ရှိလှသည်။ သူတို့၏ အထက်ဘက် ကျောက်ကမ်း ပါးစွန်းတွင် သစ်ပင်များ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည်။ သို့ဖြင့် အလင်းရောင် သည် ဤသစ်ပင် သစ်ရွက်များအကြားမှ စိမ့်ပြီး သူတို့ထံသို့ ဆင်းသက်လာ နေခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် ရေပြင်သည် ကြည်လင်စိမ်းမြလျက် နားနေချင်စဖွယ် ရှိနေတော့သည်။ သူတို့သည် အာဖရိကတိုက်၏ ပူလောင်ခြင်း၊ စူးရှခြင်းမှ ကင်းဝေးလျက် ရှိတော့သည်။ ဤအရပ်တွင် ခြင်များ၊ ယင်များလည်း မရှိပါ။ ဂျာမန်များ တွေ့မြင်သွားမည်ကိုလည်း မစိုးရိမ်ရပါ။

ယနေ့ မနက်မှာပင် ဂျာမန်တို့၏ အပစ်အခတ်ခံရသည်ကို အောလနတ် ရုတ်တရက် သတိရလိုက်သည်။ သို့သော် တစ်ပတ်လောက်ကြာသွားပြီဟု စိတ်ထဲမှာ ထင်နေမိသည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ၏လောဟု သံသယ ဖြစ်သဖြင့် သေချာအောင် ပြတ်နေသော ခေါင်းတိုင်ကြီးကို လှည့်ကြည့်ရသည်။

သူသည် အလိုအလျောက်ဆိုသလိုပင် ထသွားပြီး ပြတ်သွားသောကြိုး ကို ပြန်ဆက်သည်။ ထို့နောက် တစ်ဆက်တည်းဆိုသလိုပင် သူသည် လုပ် စရာရှိသည်များကို ဆက်ပြီးလုပ်နေတော့သည်။

ရိုစ်လည်း စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာကောင်းသော ရေစုပ်စက်နှင့် အလုပ်များရ ပြန်တော့သည်။ သို့သော် အေးမြသော တောင်ကြားထဲတွင် ရေစုပ်ရသည်က ပူလောင်သော မြစ်ပြင်ထဲတွင် လုပ်ရသည်ထက်တော့ အများကြီးကောင်းမွန် ပေသည်။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ပြင်၍မရနိုင်ဟု ယူဆရသော ရေစုပ်စက်သည် ပင် စိတ်ကောင်းဝင်လျက် ရှိတော့သည်။

အောလနတ်သည် ထင်းရှာရန်အလို့ငှာ သင်္ဘောပေါ်မှ ထွက်ခဲ့သည်။ ဤတောင်ကြားထဲတွင် ထင်း ရနိုင်ပါ့မလားဟူသော သံသယသည် ချက်ချင်းပင် ပြေပျောက်ရသည်။ ချောက်ထဲတွင် ရေမျောထင်းတွေ အများကြီးရှိနေသည်။ ရေစီးတွင် မျောပါလာသော ထင်းတုံးများသည် ကျောက်ဆောင် ကျောက်တန်း များပေါ်တွင် အစုလိုက်အပုံလိုက်ပင် ရှိနေကြသည်။ ထင်းတုံးတွေ အများစု

မှာလည်း အခြောက်တွေဖြစ်ပြီး အာဖရိကဒေသတွေက အတော်ပင်ဖြစ်သည်။ အောလနတ်သည် ထင်းတုံးများကို သင်္ဘောပေါ်သို့ သယ်တင်သည်။ ထို့အပြင် ရေထဲတွင်ရှိနေသော သစ်တုံးများကိုလည်း ဆယ်ယူပြီး ကျောက်ဆောင်များပေါ်တွင် လှန်းထားလိုက်သည်။ မနက်ဖြန် မနက်ဆိုလျှင် ၎င်းတို့သည် အသုံးပြုနိုင်သည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်ကြပေမည်။

လောလောဆယ်အချိန်တွင် ရိပ်ရော အောလနတ်ရောပင် ရှေ့မှာ ရင်ဆိုင်ရမည့် ရေကြောင်းသွားလာရေး အခက်အခဲများကို မတွေးတောကြပါ။ သူတို့သည် ဤဃနေ အောင်မြင်မှုများအတွက် ကျေနပ်ရောင့်ရဲလျက် ရှိကြသည်။ သူတို့သည် ကျေနပ်နှစ်သက်စွာဖြင့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်ကြသည်။ ပြုံးကြသည်။ အားရပါးရ စားသောက်ကြသည်။ လက်ဖက်ရည်ကို မတ်ခွက်ကြီးနှင့်အပြည့် နို့များများ သကြားများများဖြင့် သောက်ကြသည်။ ရိပ်သည် တစ်နေ့တာ စိတ်လှုပ်ရှားနေရသည့် နောက်ပိုင်းတွင် သကြားချိုချိုကို အငမ်းမရပင် တောင့်တနေမိသည်။ နောက်ပြီးတော့ သူမက စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော တောင့်တမှုကိုလည်း နည်းနည်းကလေးမျှ ချိုးနှိမ်ခြင်းမပြုပါ။ မိမိကိုယ်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော အလိုဆန္ဒများကို ချိုးနှိမ်ရန်ဟူသည်ကိုလည်း သူမက လုံးဝပင် မေ့လျော့လျက်ရှိပါသည်။

လှူတ်လပ်ခြင်း၊ မိမိကိုယ်ပိုင် လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိခြင်း၊ ပြင်ပကမ္ဘာကြီးထဲတွင် လှုပ်ရှားရခြင်း၊ လုပ်ငန်းအောင်မြင်ခြင်း စသည်တို့က သူမ၏ဘဝတွင် အံ့ဩဖွယ်ရာများ ဖြစ်နေတော့သည်။ သူမသည် အာဖရိကတိုက်တွင် ဆယ်နှစ်တာကာလမျှ နေထိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဤဆယ်နှစ်ကာလသည် မည်းမှောင်သော ဘန်ဂလိုထဲတွင် နေထိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စကားပြောစရာ လူဟူ၍ ဆင်မြူရယ် တစ်ယောက်သာရှိသည်။ သူမ၏ဘဝသည် မယ်သီလရှင်တစ်ယောက်၏ ဘဝမျိုးသာ ဖြစ်ပေသည်။ သူမသည် သူတစ်ပါး၏ လက်အောက်ခံအဖြစ်နှင့်သာ နေထိုင်ခဲ့ရသည်။

ဤလို အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့်အတူ သင်္ဘောတစ်စီးတွင် ဆယ်ရက်တာမျှ ခရီးသွားလိုက်ရသောအခါ အတွေးအခေါ်များ ပွင့်လန်းလာပြီး ချောင်ကြိုချောင်ကြားတစ်ခုမှ ထွက်ပေါ်လာရတော့သည်။ လူသားတစ်ဦးအဖြစ် တည်ရှိလာရတော့သည်။ ဤဆယ်ရက်တာကာလသည်

သူမကို ကောင်းမွန်စွာပင် ပွင့်လန်းလာစေတော့သည်။

သူမ၏ ကြီးမားသော ရင်အစုံသည် အပျိုကြီးဘဝတွင် လျော့ရဲစပြုနေရာမှ ယခုအခါ ပြန်လည်ပြည့်ဖြိုး တင်းမာလာကြတော့သည်။ ဝတ်ရုံဖြူအောက်တွင် ငွားငွားစွင့်စွင့်ကြီး ရှိနေကြသည်ကို သူမ သတိပြုမိရသည်။ ဤဆယ်ရက်အတွင်းတွင် သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးသည် အချိုးအစားကျနပြေပြစ်လာသည်ဟု ထင်ရသည်။ သူမ၏ မျက်နှာသည်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်အတူပင် လန်းစွင့်လာတော့သည်။ သူမက လက်ဖက်ရည်ကို ပါးစပ်နှင့်အပြည့် တစ်ကျိုက်ကြီး သောက်ချလိုက်သည်။ လွန်ခဲ့သော တစ်လလောက်ကဆိုလျှင် ဤလိုမျိုး သူမ ပြုလုပ်ရဲမည် မဟုတ်ပါ။

သူတို့သည် ဗိုက်များတင်းလာသောအခါ တစ်နေ့တာပင်ပန်းရမှုနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုတို့က အစွမ်းပြလာကြတော့သည်။ သူတို့၏ မျက်ခွဲများ လေးလံလာကြပြီး ခေါင်းများငိုက်ကျလာတော့သည်။ တောင်ကြားဒေသ၏ အေးမြမှုကလည်း အိပ်ချင်မှုကို ကူညီပံ့ပိုးလျက် ရှိတော့သည်။ အောလနတ် ပန်းကန်များဆေးနေစဉ်မှာပင် ရိစ် အိပ်ပျော်သွားတော့သည်။ သူမ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဆူညံနေသော ရေသံများကိုလည်း သူမ၏နားများက ဂရုမပြုကြတော့ပါ။ ထို့အပြင် သူမသည် သုံးညလုံးလုံး အောလနတ်အတွက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရပြီဖြစ်သဖြင့် ယခုအခါတွင် သူမသည် သူ့အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း မဖြစ်တော့ပါ။ သူမသည် ပြုံးပြုံးကလေးပင် အိပ်ပျော်လျက်ရှိတော့သည်။

အောလနတ်သည် ယမ်းဘီးလူး သေတ္တာများပေါ်တွင်ထိုင်လျက် အလားတူပင် နှစ်သက်ဖွယ်ရာများတွင် မိန်းမူးလျက်ရှိတော့သည်။ သူသည် ယမန်နေ့ညက ရိစ်ကြောင့် အိပ်ပျက်ခဲ့ရသည်တစ်ကြောင်း၊ ယနေ့ နေ့ခင်းပင်ပန်းရသည်တစ်ကြောင်း၊ မြစ်ကြီးက ဆူညံနေသည်တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် သူ့မှာ အတွေးမဖြောင့်ဘဲ ရှိနေသည်။ ရိစ်နှင့် ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာ ယမန်နေ့ညကသာ ဖြစ်သော်လည်း သူ့စိတ်ထဲတွင် ငယ်စဉ်တောင်ကျေးဘဝက အဖြစ်တစ်ခုဟု ထင်နေသည်။ သည်မနက်တွင်လည်း သူတို့သည် လျှိုနာမြို့ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြရသည်။ ဖူး... ဂျာမန်တွေကို သူတို့ ကောင်းကောင်းလှည့်စားနိုင်ခဲ့ကြသည်။ မြို့ကို သူတို့ လွန်သွားမှ ခွေးမသားတွေက သူတို့ကို ပစ်နိုင်သည်။

အာဖရိကဧကရီ သင်းတို့ကို ဖြတ်ကျော်သွားသည်ကို သင်းတို့ အံ့ဩနေကြရသည်။ သည်တောင်ကြားတွေထဲသို့ မည်သူမျှ စုန်ဆင်းသွားလိမ့်မည်ဟု သူတို့ မထင်ခဲ့ကြပါ။ စုန်ဆင်းသွားနိုင်လိမ့်မည်ဟုလည်း သူတို့ မယုံကြပါ။ ယခုတော့ သင်းတို့ကို လက်တွေ့ပြခဲ့ရပေပြီ။ အောလနတ်လည်း ရိစ်ကဲ့သို့ပင် ယူလန်ဂါမြစ်၏ တေးသံကို နားဆင်ရင်း ပြုံးပြုံးကလေး အိပ်ပျော်လျက် ရှိတော့သည်။

၇

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင်ကား ယမန်နေ့ညက အပြုံးများ ပြန်လည်ပျက်လွင့် ရတော့သည်။ ကျော်လွန်ခဲ့သော ဒုက္ခများကို ပြန်ကြည့်ရခြင်းနှင့် ရှေ့လက်တစ် ကမ်းတွင် ရှိနေသော ဒုက္ခများကို လှမ်းမျှော်ရခြင်းတို့သည် မတူညီကြပါချေ။ အာလနတ်သည် သူတို့မကြာမီ ဖြတ်ကျော်ကြရမည်ဖြစ်သော ရေမော်များ၊ ရေတံခွန်များနှင့် ကျောက်ဆောင်များကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း ကြောက်စိတ်များ ဝင်ရောက်လာသည်။ သူ၏ ရင်ထဲတွင် လှိုက်ဟာလျက်ရှိသည်။ သူ၏ ကိုယ် တွင် အပံများစူးသလို နာကျင်လျက်ရှိသည်။ နောက် ကိုက်ငါးဆယ်သွားခဲ့လျှင် သင်္ဘောသည် ကျောက်ဆောင်များနှင့် တိုးရပေတော့မည်။ စိမိညက်ညက်ကြေရ ပေတော့မည်။ သူနှင့် ရိစ်သည် ရေစီးတွင် မျောပါပြီး နစ်မြုပ်သေဆုံးကြရ ပေတော့မည်။ သူက ဤသို့တွေးမိသောအခါ နှာခေါင်းထဲတွင် ရေတွေ့မွန် လာသည်ဟုပင် ထင်မိသည်။ သို့ဖြင့် သူသည် နံနက်စာတွင် လုံးဝခံတွင်းမတွေ့ တော့ပါ။

သို့သော် သူတို့အဖို့ ရှေ့ဆက်ပြီး ခရီးသွားသည်ထက် ကောင်းသည့် အလုပ် မရှိပါ။ သူတို့ ဤနေရာမှာ ဆက်ပြီးနေခဲ့လျှင် စားနပ်ရိက္ခာများ ကုန် သောအခါ ငတ်ပြတ်ပြီး သေကြပေမည်။ သူတို့အနေနှင့် သွားနိုင်သည့်လမ်း၊ သွားစရာလမ်းဟူ၍လည်း တောင်ကြားအတိုင်း စုန်ဆင်းသွားခြင်းသာ ဖြစ်ပေ သည်။ သို့ဖြင့် အာလနတ်သည် ဘျိုင်လာအိုးကို မီးထိုးသည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင်

ထင်းတွေစုပုံသည်။ ကျောက်ဆောင်တွင် ချည်ထားသော ဆိုင်းကြိုးများကို ဖြုတ်သည်။ သူသည် အိပ်မက်ထဲတွင် လှုပ်ရှားနေသည့်အလား တစ်ခုပြီးတစ်ခု လုပ်ဆောင်လျက် ရှိတော့သည်။

ရိစ်သည် သူမ၏ ထိုင်ခုံတွင်ထိုင်ပြီး တက်မကျင်ကို ထိန်းကိုင်သည်။ သူမက သူတို့ရောက်ရှိနေသော ရေအိုင်အတွင်းရှိ ဝဲများကို လေ့လာသည်။ အောက်ဘက်ရှိ ရေမော်ကျောက်ဆောင်များကို ကြည့်သည်။ သူမတွင် စိုးရိမ်ကြောက်လန့်သည့် အသွင်အဟန် လုံးဝမရှိပါ။ သူမ၏ ရင်အစုံသည် စိတ်လှုပ်ရှား တက်ကြွမှုကြောင့် နိမ့်ချည်မြင့်ချည် ရှိနေသည်။ သူမက တက်မကျင်ကို ကိုင်လိုက်ရသည်ဆိုလျှင်ပင် ရင်အခုန်က အလိုလိုမြန်လာတော့သည်။

သူမက အောလနတ်ကို လက်ရိပ်လက်ခြည်ဖြင့် ညွှန်ကြားချက်ပေးသည်။ သူမက လက်ကို ဘေးတစ်ဖက်သို့ ရှေ့ယမ်းပြလိုက်သောအခါ အောလနတ်က ကျောက်ဆူးကို သတိကြီးစွာဖြင့် နှုတ်ခွာသည်။ သူမက လက်ကို သူမဘက်သို့ ယက်ပြသောအခါ အောလနတ်က စက်ကို နောက်ပြန်တစ်ပတ်နှစ်ပတ် ခုတ်မောင်းသည်။ သင်္ဘောဦး လွတ်လွတ်ကင်းကင်း ဖြစ်သွားသည်အထိဖြစ်သည်။ သူမက ဝဲများကိုကြည့်သည်။ ရေမော်များဆီသို့ နောက်ပြန်ခုတ်သွားနေသော သင်္ဘောကိုကြည့်သည်။ ထို့နောက် သူမက ရှေ့သို့ခုတ်မောင်းရန် လက်ပြသည်။ အောလနတ်က ပန်ကာကို စတင်လည်ပတ်စေသည်။ ပန်ကာလည်ပတ်သော အခါ အာဖရိကဧကရီသည် ရှေ့ဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း ထိုးထွက်သွားသည်။ ရိစ်က တက်မကို ထိန်းကိုင်သောအခါ သင်္ဘောသည် ဝဲထဲတွင် လည်ပတ်ပြီး ပင်မရေစီးကြောင်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားတော့သည်။ ယင်းသို့ဖြင့် နောက်တစ်ခဏတွင်ကား သင်္ဘောသည် ရေစီးတွင် လိုက်ပါသွားပြီး ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ တစ်နေ့တာကို စတင်လေတော့သည်။

ရေစီးကြောင်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရိစ်သည် လျှပ်ပြက်သလိုပင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ရတော့သည်။ သူမသည် ကျောက်ဆောင်ကြီးများအကြားတွင် ကလေးကစားသလိုပင် ဝင်ရောက်သွားရတော့သည်။ ရေမြှုပ်ဖြူဖြူများ ဝန်းရံဆူပွက်နေသော ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များကို ကြည့်ရသည်။ ရေစီး၏ အရှိန်နှင့် သင်္ဘော၏ အရှိန်ကို တွက်ရသည်။ ကျောက်ဆောင်နှင့် လွတ်မလွတ်၊ အကွေ့နှင့် လွတ်မလွတ် ချိန်ဆတွက်ချက်ရသည်။

ရေအောက်တွင် မြုပ်နေသော ကျောက်ဆောင်များကို ညွှန်ပြသည့် ရေယက်များကို ဂရုပြုရသည်။ ဝဲအရှိန် ဘယ်လောက်ရှိပြီး ကျောက်ဆောင်နှင့် ဘယ်လောက်နီးနီးကပ်ကပ် သွားရမည်ကို သူမက ဆုံးဖြတ်ရသည်။

သို့ရာတွင် ရိစ်သည် ဒုတိယနေ့မြစ်ကို စုန်ဆင်းရသည့်အဖြစ် ပြီးဆုံးသွားသောအခါတွင်ကား ပထမနေ့ကအဖြစ်၏ တစ်ဝက်လောက်ပင် မှတ်မိခြင်း မရှိပါချေ။ ပထမနေ့က အဖြစ်အပျက်များကို သူမက တိတိကျကျ မှတ်မိလျက်ရှိသည်။ အကွေ့များအားလုံး၊ ကျောက်ဆောင်များအားလုံး၊ ဝဲများအားလုံးကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် မှတ်မိနေသည်။ သူမ၏ မျက်လုံးများကို မှိတ်လိုက်သောအခါ အားလုံးလိုပင် စိတ်အာရုံတွင် ပေါ်လွင်လာသည်။ သို့သော် ဒုတိယနေ့၏ အဖြစ်အပျက်များကိုကား ခပ်ဝါးဝါး ခပ်ရေးရေးသာ ရှိနေတော့သည်။ ပထမဆုံး တွေ့ရှိရသော ရေကျကိုသာ ရိစ် မှတ်မိသည်။ သည့်နောက်ပိုင်း တွေ့ရှိရသည်များကိုကား သူမ၏ စိတ်အာရုံတွင် ဒေါမာန်ထနေသော ရေဖြူဖြူများသာ ဖြစ်ကြတော့သည်။ သူမ၏ မျက်နှာကို ရေမှုန်များ ရိုက်ပက်ကြသည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အကွေ့များကို တွေ့ကြုံရသည်။ သို့သော် ဘယ်နုခုဆိုသည်ကိုကား သူမ မပြောနိုင်တော့ပါ။ သူမအဖို့ ၎င်းတို့သည် တွေ့ဖူးကြုံဖူးသော အရာများပင် ဖြစ်နေကြတော့သည်။

ညနေဘက်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ ရေမော်များ ကုန်ဆုံးသွားပြီကို တွေ့ရသည်။ မြစ်ကြောင်းအနည်းငယ် ကျယ်လာသည်။ သို့သော် ချောက်ကမ်းပါးများသည် စောစောကလောက် မမြင့်မားကြတော့သော်လည်း ပကတိမတ်စောက်လျက်ပင် ရှိကြသည်။ မြစ်ကြောင်းသည် ဤချောက်ကမ်းပါးနှစ်ခုကြားတွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် စီးဆင်းလျက်ရှိသည်။ သို့သော် အဟန်အတား ကျောက်ဆောင်များကား မရှိတော့။

သို့ဖြင့် အာဖရိကဧကရီကို အရှိန်အဟုန်ဖြင့် စုန်ဆင်းရင်း သူမမှာ စဉ်းစားချိန်၊ အလှအပကို ခံစားချိန်များ ရရှိလာသည်။ အောလနတ်သည်ပင်လျှင် ပြန့်ပြူးချောမွတ်သော ရေပြင်ကို ရုတ်တရက် မြင်တွေ့ရသောအခါ အင်ဂျင်စက်ပေါ်တွင် စူးစိုက်ထားမှုကို ခေတ္တဖယ်ရှားပြီး ခေါင်းမော့ကာ ကြည့်ရှုမိသည်။ ဘေးနှစ်ဖက်တွင် တရိပ်ရိပ်ပြေးလွှားနေသော ကျောက်ကမ်းပါး

များကို သူ အံ့ဩစွာ ကြည့်နေမိသည်။ အကွေ့များကို သည်းထိတ်ဖွယ်ရာ ချိုးကွေ့ရသောအခါ သူ့မှာ ရင်ခုန်ရှုမောရသည်။ ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးတစ်မည် ခံစားခြင်းဖြစ်ရသည်။ အောင်မြင်မှုအတွက် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားလျက်ရှိသည်။

သူတို့ အလိုရှိသော သင်္ဘောကျောက်ချရန် နေရာကို ကျောက်ဆောင် များ ကင်းမဲ့သော ဤအပိုင်းမှာပင် တွေ့ရှိကြရသည်။ ယူလန်ဂါမြစ်အတွင်းသို့ ဤနေရာတွင် မြစ်လက်တက်တစ်ခု စီးဝင်သည်။ သို့သော် ကောင်းကောင်းမွန် မွန် စီးဝင်ခြင်းမျိုးမဟုတ်။ ပေလေးဆယ်လောက် အမြင့်မှနေမှ စီးကျခြင်းဖြစ် သည်။ ရိတ်သည် ရေကျကို တွေ့မြင်ပြီး လွတ်ကင်းအောင် ကွေ့မောင်းသည်။ မြစ်ဆုံ၏ အောက်ဘက်တွင် ရေကြောင်းသည် ပိုကျယ်သွားပြီး သင်္ဘောဆိုက် ကပ်နိုင်သည့် နေရာတစ်ခုကို တွေ့မြင်ရသည်။ သို့ဖြင့် သူမက အောလနတ်ကို စက်ရှိန်တစ်ဝက်လျှော့ရန် အချက်ပြလိုက်သည်။ ထို့နောက် တစ်ဖန် နောက် ပြန်ခုတ်ရန် အချက်ပြသည်။ အောလနတ်က ကျောက်ဆူးကို ချလိုက်သော အခါ အာဖရိကဧကရီသည် မတ်စောက်သော ကမ်းပါးတစ်ခု၏ အောက်ခြေတွင် ငြိမ်သက်စွာ ရပ်တန့်သွားတော့သည်။ အောလနတ်က ဆိုင်းကြိုးများကို ချည် နှောင်နေစဉ်တွင် ရိတ်က ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်ပြီး ပါးစပ်မှ အလိုလို ရွတ်ဆို လိုက်မိသည်။

“အို... လူလိုက်တာနော်”

သူမသည် စောစောပိုင်းက ဝဲကို ဂရုပြုနေရသဖြင့် အလှအပကို ဂရု မပြုမိခဲ့ပါ။ သူတို့သည် ယခုအခါ အာဖရိကတိုက်၏ အလှပဆုံးနေရာတစ်ခု တွင် ရောက်ရှိနေကြခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

ကမ်းပါးမြင့်ကြီးများသည် ပကတိ မတ်စောက်နေသည် မဟုတ်ပါ။ လှေကားထစ်သဖွယ် အဆင့်ဆင့်ရှိနေပါသည်။ ယင်းလှေကားထစ်များတွင် အပြာရောင်နှင့် မရမ်းရောင်ပန်းပင်များ ရှိနေကြသည်။ ပန်းပွင့်ပန်းနွယ်များသည် ကျောက်ကမ်းပါးအတိုင်း သွယ်ဆင်းနေကြသည်။ ကျောက်ကမ်းပါးထိပ်မှနေ၍ အောက်ခြေ မြစ်ရေပြင်အထိ ပန်းခင်းကြီး ဖြစ်နေတော့သည်။

မြစ်၏ အထက်ဘက်တွင် မြစ်လက်တက်ကလေးသည် ကျောက်ကမ်းပါး ထက်မှနေ၍ ဆင်းကျလျက်ရှိသည်။ ယင်းကို နေရောင်ခြည်ထိုးလျက်ရှိသဖြင့်

လှပသော သက်တံ့ရောင်စုံတစ်ခုသည် ကခုန်နေတော့သည်။ ရေကျသံသည် နားကွဲဖွယ်ရာမဟုတ်ပါ။ ယုံလန်ဂါ ရေကျသံများကို ကြားနေကျသူများ အတွက် သာယာငြိမ်ညောင်းသော ဂီတသံပင် ဖြစ်တော့သည်။

ကျောက်ကမ်းပါး၏ အောက်ဘက်တွင် မြစ်ရေပြင်သည် ကြည်လင်စိမ်း မြလျက်ရှိသည်။ ကျောက်သားများကလည်း ပန်းပွင့်ပန်းနွယ်များ လွတ်ရာတွင် အနီအညိုအမှိုင်း စသည်ဖြင့် လှပချောမွတ်စွာ ရှိနေကြသည်။ နောက်ပြီးတော့ ဤနေရာတွင် ဖုန်မရှိပါ။ ခြင် ယင် မရှိပါ။ ထို့အပြင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ နွေရာသီ ညနေခင်းထက် ပိုမိုပူနွေးခြင်းလည်း မရှိပါ။

ရိစ်သည် ယခင်က ရှုမျှော်ခင်းတွင် အာရုံခံစားခဲ့ဖူးခြင်း မရှိပါ။ သူမ၏ အစ်ကို ဆင်ဖြူရယ်သည် မည်သည့်အခါကမျှ ရှုမျှော်ခင်းတွင် အာရုံ ခံစားခဲ့ခြင်း မရှိပါ။ သို့သော် ရိစ်သည် ယခုအခါတွင် အလှအပကို မခံစား တတ်သော ဆင်ဖြူရယ်၏ လောင်းရိပ်မှ လွတ်မြောက်လျက် ရှိချေပြီ။

သူမက သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းတွင် မတ်တတ်ရပ်ပြီး အလှအပတို့ကို ခံစားလျက် ရှိသည်။ ရေတံ့ခွန်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော သက်တံ့ရောင်များကိုကြည့်ကာ ပြုံးနေသည်။ သူမ၏ စိတ်အာရုံတွင် နေရောင်လောင်မြိုက်သော ယုလန်ဂါမြစ် အထက်ပိုင်းနှင့် သူတို့ ဖြတ်ကျော်ခဲ့သော ဘေးအန္တရာယ်များကို ပြန်လည်ထင် မြင်နေမိသည်။

အောလနတ်သည် ကမ်းပေါ်သို့ တက်ရောက်သွားရာမှ သင်္ဘောပေါ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။ သူက ခြေထောင့်နဲ့ ထောင့်နဲ့ ဖြစ်နေသည်။

“ကျွန်တော့်ခြေထောက်ကို ကြည့်ပေးပါလား မစ္စ။ ကုန်းပေါ်မှာ ထင်းစတစ်စ စူးသွားတယ်။ အထဲမှာ အစကျန်ရစ်ခဲ့သလား မသိဘူး။”

“ပြစမ်း၊ ကြည့်ရအောင်”

ရိစ် ပြောလိုက်သည်။

ပဲ့စင်ခုံတန်းပေါ်တွင် သူ ထိုင်လိုက်သည်။ သူ့ဖိနပ်ကို ချွတ်ရန်ပြင် ဆင်သည်။ သို့သော် ရိစ်က သူ့ထက်အလျင် လက်ဦးသည်။ သူမက သူ့ခြေ ထောက်ကို သူမ၏ ပေါင်ပေါ်သို့ တင်လိုက်ပြီး ဖိနပ်ကိုချွတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ခြေထောက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သေချာစွာ ကိုင်တွယ်ကြည့်ရှုသည်။

ထင်းစူးသည့်နေရာကို တွေ့ရှိရသည်။ လက်ညှိုးနှင့် လက်မညှပ်ပြီး ဆွဲနုတ်လိုက်သည်။ အောလနတ် တွန့်လိမ်သွားသည်။ ထင်းစ ထွက်လာသည့်နေရာမှ သွေးအနည်းငယ် စို့ထွက်လာသည်။

“ထွက်သွားပြီ။ ဘာမှမရှိတော့ဘူး”

ရိစ် ပြောလိုက်ပြီး ခြေထောက်ကို လှုတ်လိုက်သည်။ ဤသည်မှာ သူမ အနေနှင့် ခရီးစထွက်ကတည်းက သူ၏ အသားကို ပထမဆုံး ထိတွေ့ဖူးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

“ကျေးဇူးပဲ မစ္စ”

အောလနတ်က ပြောသည်။

ထို့နောက် သူသည် ခုံတန်းပေါ်မှာပင် ထိုင်နေပြီး ချောက်ကမ်းပါးမှ ပန်းများကို ငေးကြည့်နေသည်။ ရိစ်ကလည်း သူ့ခြေရင်းမှာပင် ထိုင်နေလျက် ရှိသည်။

သူတို့သည် ရေမော်များ၊ ရေတံခွန်များကို နှစ်ဆယ့်လေးနာရီလုံးလုံး ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသဖြင့် သူတို့၏ အတွေးများသည် ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိတော့၏။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ပျော်လည်းပျော်ကြသည်။ ခင်လည်း ခင်မင်မိကြသည်။ သို့သော် သူတို့စိတ်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ခု လိုနေသည်ဟု ထင်နေမိကြသည်။

အောလနတ်၏ မျက်နှာကို ရိစ် ငေးမောမိသည်။ သူ့မျက်နှာက ကလေးကလေးလိုပဲ ဖြစ်သည်။ အပြုံးလဲ့လဲ့ကလေးနှင့်ဖြစ်သည်။ သူမ၏ စိတ်ထဲတွင် သူ့ကို ချောမြူလိုက်ချင်သည်။ သို့သော် ထိုစိတ်ကို သူမ ချုပ်တည်းလိုက်ရသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးပင် တစ်စုံတစ်ခုကို ထိန်းချုပ်နေကြရသည့်အလား အသက်ရှူများ မြန်နေကြသည်။

“အဲဒီ ရေတံခွန်ကိုမြင်တော့ ကျွန်တော် သတိရမိတယ်”

အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် ဘာကိုသတိရကြောင်း သူ ဆက်မပြောပါ။ သူ့နံဘေးရှိ ရိစ်ကို သူ ငုံ့ကြည့်သည်။ သူမ၏ ပြည့်ဖြိုးသော ရင်အစုံမှာ သူနှင့် နီးကပ်စွာရှိနေသည်။ သူလည်း အလှအပ၏ ဖမ်းစားခြင်းကို ခံနေရပေသည်။ သူ ဘာလုပ်မိမှန်းမသိဘဲနှင့် သူ၏ လက်များက သူမ၏ လည်ပင်းဆီသို့ ရောက်သွားကြသည်။

ရိစ်က သူ့လက်များကို ဖမ်းယူလိုက်သည်။ သို့သော် တွန်းဖယ်ခြင်း မပြုဘဲ ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

သူ ဒူးထောက်ပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာနှစ်ခု ပူးကပ်သွားကြသည်။

အနမ်းတွေကို ရိစ် သတိပြုမိပါသည်။ သူ၏ကိုယ်တွင် သွေးတွေအရမ်း တိုးလျက်ရှိသည်။ သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် လှုပ်ရှားနေသော လက်များကို ရိစ် သတိပြုမိပါသည်။ သို့သော် သူမအနေနှင့် မည်သို့မျှ ငြင်းပယ်ရုန်းကန်နိုင်ခြင်း မရှိပါ။ သူ့စိတ်ထဲတွင် ဆန္ဒရှိသလို ပြုမူနေသော အောလနတ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို သူမ၏ လက်များက ပိုက်ထွေးကာ အတင်းဆွဲယူနေမိပါတော့သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်တို့သည် မည်သို့မျှ ရှောင်လွှဲနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ အခြေအနေအရ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့၏ အထီးကျန်မှု၊ သူတို့၏ နီးစပ်မှု၊ သူတို့၏ အန္တရာယ်ကြုံတွေ့ရမှု၊ သူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကျန်းမာသန် စွမ်းမှုတို့မှ ပေါက်ဖွားလာခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် ရန်ဖြစ်ခြင်း ကလည်း အထောက်အကူတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ သေးငယ်သော သင်္ဘောကလေး တစ်စီးပေါ်တွင် ကာယိန္တရနှင့် အရှက်အကြောက်ဆိုသည်တို့မှာလည်း မရှိနိုင် ပါချေ။ အောလနတ်ကို ဆူးထွင်ပေးလိုက်ခြင်းသည် ရိစ်၏ နောက်ဆုံးခံတပ် ကြီး ကျိုးပေါက်သွားခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူမအနေနှင့် ပေးပြီဆိုတော့ လည်း အားလုံးကိုပင် ပေးရလေတော့သည်။

အောလနတ်မှာလည်း အပျော်ကြီး ပျော်လျက်ရှိပါသည်။ သူသည် ရမ္မက်ဆန္ဒ တက်ကြွမှုကြောင့် ဘာတွေပဲ ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဖြစ်စေ ရိစ်ကို သူက မယားတစ်ယောက်အဖြစ်သာမက မိခင်တစ်ဦးအဖြစ်နှင့်လည်း လေးစားကြည် ညိုခြင်း ရှိခဲ့သည်။ ရိစ်၏ ရင်ခွင်ဝယ်ရရှိသော ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုမျိုး သူ့အနေ နှင့် ဘယ်တုန်းကမှ ရရှိခဲ့ဖူးခြင်း မရှိပါ။ သူသည် ဘယ်တုန်းကမှ ဘယ်မိန်းမ ကိုမှ ယုံကြည်အားထားခြင်း မရှိခဲ့သော်လည်း ရိစ်ကို ယုံကြည်အားထားနိုင် ကြောင်း သူ သိရှိပါသည်။ သူမ၏ ပြည့်ဖြိုးသော ရင်အုံပေါ်တွင် ခေါင်းတင် လိုက်သောအခါ ဒုက္ခ သုက္ခများအားလုံး သူ့ကိုယ်မှ လျော့ကျသွားသည်ဟု မှတ်ယူရပါသည်။

အကျိုးအကြောင်း ဆက်စပ်သော အသိစိတ် အသိမှန်သည် နောက်တစ် ခန့်နံနက်တွင်မှ သူတို့၏ ခေါင်းထဲသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။ နောက် တစ်နေ့ နံနက် တော်တော်ကြီး နေဖြင့်မှပင် ရောက်ရှိလာသည်။ ထိုအခါတွင် လည်း အသိစိတ် အသိမှန်က တစ်ပိုင်းတစ်စလောက်မျှသာ ဖြစ်ပေသည်။

ရိပ်သည် အရက်တက်ချိန်လောက်တွင်မှ ညက ရှက်စဖွယ် အဖြစ် အပျက်များကို ပြန်လည်သတိရမိသည်။ တရားဝင် လက်ထပ်ထားခြင်းမရှိသော အဖြစ်ကို ကသိကအောက် ဖြစ်မိသည်။ သို့သော် အောလနတ်၏ နှုတ်ခမ်းများက သူမကိုယ်ပေါ်တွင် ဖိကပ်လျက်ရှိသည်။ သူမ၏ လက်များက သူ၏ သေးသွယ် သော ကိုယ်ခန္ဓာကလေးကို ပိုက်ဖက်ထားသည်။ သူမ၏ ကိုယ်တွင် သွေးတွေက တရှိန်းရှိန်းဖြစ်နေသည်။ ထိုအခါတွင် စနိုးစနောင့်ဖြစ်ရသည်များ ကွယ်ပျောက် ကြပြန်တော့သည်။

သူ၏ ရှေ့နာမည်ကို သူမ မသိခဲ့ပါ။ သူက ပြောပြသောအခါ ‘ ချာလီ’ ဟူသော နာမည်ကို တိုးဖွဖွကလေး ရှက်စနိုး ခေါ်ခဲ့ရပါသည်။

နောက်ပြီးတော့ မနက် လက်ဖက်ရည်ကို ရိပ် သောက်ချင်လိုက်သည် မှာလည်း မထိန်းနိုင်လောက်အောင်ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်ညတာ ချစ်ခဲ့ရပြီးနောက် ရိပ် လက်ဖက်ရည်သောက်ချင်သည့်အဖြစ်မှာ တစ်နေ့တာ ရေမော်ရေကျများကို ဖြတ်သန်းပြီးနောက် ဆာလောင်မွတ်သိပ်သည်ထက် အများကြီးပိုလွန်ပါသည်။ သို့ဖြင့် သူမကပင် လက်ဖက်ရည်သောက်ရအောင် လောဆော်ပြီး သူမကပင် လက်ဖက်ရည်ပွဲကို ပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်။ အောလနတ်က သူမကို ကူညီလုပ်ကိုင် သောအခါ သူမက ပျော်နေပါသည်။ သူက ရယ်စရာတစ်ခုနစ်ခု ပြောသော အခါ သူမက အားရပါးရပင် ရယ်မောမိပါသည်။

သို့သော် ရိပ်သည် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အလုပ်နှင့် အပျော်အပါးကို ခွဲခြားတတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။ လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးသောအခါ သူမသည် အနည်းငယ်မျှ တုံ့ဆိုင်းနေခြင်းမရှိဘဲ သူတို့ခရီးကို ဆက်လက်ချီတက်ပါသည်။ သူတို့သည် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆက်ပြီး သွားရမည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဂျာမန်သင်္ဘော ကွန်နီဂျင်လူဆီကို ဖောက်ခွဲပစ်ရမည်။

အောလနတ်သည် ယခုအခါ အခွင့်ထူးတစ်ခုကို ရရှိနေပြီဖြစ်၍ သူမ၏ အကြံအစည်ကို ကန့်ကွက်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် သူသည် မယား

ကြောက်ရသည် မယက အဖွဲ့ဝင်ယောက်ျားတစ်ဦးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအထိ သူတို့သည် သူမ၏ ခေါင်းဆောင်မှုဖြင့် အောင်မြင်မှုများ ရရှိခဲ့ကြသည်။ သူသည် တာဝန်ဟူသမျှကို သူမအပေါ်တွင် ပုံချထားလိုပေသည်။ သို့ဖြင့် သူသည် လုပ်နေကျအတိုင်း ထင်းများကို စုဆောင်းသည်။ ဘွိုင်လာအိုးကို ဆူပွက်စေသည်။ သင်္ဘောခုတ်မောင်းရန် ရေနွေးငွေ့များ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

သင်္ဘော ထွက်တော့မည်ဆိုသောအချိန်တွင်မှ သူတို့နှစ်ယောက်သည် တွေဝေ မိန်းမောခြင်းများ ဖြစ်မိကြရတော့သည်။

သူမအနီးတွင် တိုးတိုးကလေးကပ်ပြီး ပြောလိုက်သော သူ့အသံကို ရိစ် ကြားရသည်။

“မိန်းကလေးရယ် တို့ကို နမ်းစမ်းပါလားကွယ်”

ထိုအခါ ရိစ်သည် သူ၏ လည်ပင်းကို သိုင်းဖက်ကာ နမ်းလိုက်သည်။

ထို့နောက်-

“ချာလီ... ချာလီ... အို... ချာလီရယ်”

သူမက သူ့ပခုံးကို ပုတ်လိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်အလှကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဤအလှကမ္ဘာမှာပင် သူ၏ အပျိုစင်ဘဝကို သူ့အား ပေးအပ်ခဲ့ရသည်။ သူမ၏ မျက်လုံးများ ရွှန်းစိုလျက်ရှိသည်။

ထို့နောက် သူတို့ ထွက်ခွာကြသည်။ အောလနတ်က ကျောက်ဆူးကို နုတ်သည်။ နောက်တစ်ခဏတွင်ကား သူတို့သည် ယူလန်ဂါမြစ်၏ ရေစီးကြောင်းတွင် မျောပါလျက် ရှိတော့သည်။ ချောက်ကမ်းပါး စောက်ကြီးများ အကြားတွင် စုန်ဆင်းလျက် ရှိတော့သည်။

သူတို့သည် နောက်ဆုံး ရေမော်ရေကျများကို ကျော်လွန်ခဲ့ပြီး ယခု အခါတွင် ရေကန်ကြီး၏ ပတ်ဝန်းကျင် မြေပြန့်ပိုင်းသို့ ရောက်ရှိပြီဟု အောလနတ်က ပြောဆိုသည်။ သို့သော် သူ့စကား မှားပါသည်။ သူတို့သည် ပြန့်ပြူးသော ရေပြင်ပေါ်တွင် ဆယ်မိနစ်ခန့်မျှ သွားမိသည်ဆိုလျှင်ပင် ကျောက် တုံးကျောက်ဆောင်များကို ရေတိုက်ပြီး ရေတွဲခွန်များ ဆင်းကျသည့်အသံဆိုးကြီးကို ရိစ်နားတွင် ကြားရပါတော့သည်။

သို့ဖြင့် သူမသည် တက်မကျင်ကို သတိထားကိုင်ပြီး ဘေးကင်းသော ရေကြောင်းကို ရွေးချယ်ရတော့သည်။ ကျောက်ဆောင်များကို မတိုက်မိအောင်

ရှောင်ရှားရသည်။

သို့ဖြင့် သူတို့သည် အန္တရာယ်ရေကြောင်းကို စုန်ဆင်းကြရသည်။ ရေသံများ နားကွဲမတတ်ရှိသည်။ ရေစက်ရေမှုန်များ တစ်ကိုယ်လုံး ရွဲစိုရသည်။ သို့သော် သူတို့သည် အံ့ဩစရာပင် အန္တရာယ်တစ်ခုပြီးတစ်ခုကို ဖြတ်ကျော်နိုင်ကြသည်။ သို့သော် တစ်ကြိမ်တွင်ကား သူတို့သည် အင်မတန် ကျဉ်းမြောင်းသော ရေကြောင်းတစ်ခုကို ဖြတ်ရသည်။ ကျောက်ဆောင်များသည် မြစ်ကြောင်းအပြည့် ဖြစ်နေပြီး တစ်လက်မလောက်မျှ လမ်းရှင်းသည်ကို မတွေ့ရပါ။

ရိစ်သည် ဆူပွက်နေသော ရေမြှုပ်များကိုကြည့်ပြီး အောက်တွင် ကျောက်ဆောင်များ အနိမ့်ဆုံးဖြစ်နေသည့်အပိုင်းကို ရွေးရသည်။ အာဖရိကဧကရီသည် ရေယက်နှစ်ခု ထိစပ်နေသည့်အကြားသို့ တိုးဝင်သွားသည်။ သင်္ဘောသည် အောက်ဘက်မှ ကျောက်ဆောင်များနှင့် ပွတ်တိုက်မိသဖြင့် တုန်ခါသွားသည်။ ရေတွေ လျှံတက်လာသည်မှာ ခေါင်းတိုင်ထိပ်ဖျားသို့ပင် ရောက်ရှိသည်။ သင်္ဘောသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ တုန်ခါပြီး ဆင်းသွားလျက်ရှိရာ အစိတ်စိတ် အပိုင်းပိုင်း ကွဲထွက်ကုန်ပြီဟုပင် ထင်ရသည်။

အောလနတ်သည် အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦး၏ သတိဖြင့် စက်ကိုပိတ်လိုက်သည်။

“စက်ကို ပြန်ဖွင့်ပါ ချာလီ”

ရိစ် ဟစ်အော်သည်။

အောလနတ် စက်ကို အနည်းငယ်ပြန်ဖွင့်သည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ တုန်ခါခြင်းများ ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သို့သော် သင်္ဘောပန်ကာသည် လည်ပတ်လျက်ပင် ရှိနေသည်။ အာဖရိကဧကရီသည် အနည်းငယ် ထိန်းကိုင် ခုတ်မောင်း၍ ရနေသည်။ သို့သော် သင်္ဘောအောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး ပြတ်ထွက်ကုန်ပြီဟု အောလနတ် ယူဆမိသည်။

ရိစ်သည် ဘေးတစ်ဖက်သို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ သူတို့သည် တဖြည်းဖြည်းချင်း ရွေ့လျားလျက်ရှိသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။ သို့သော် ရေစီးအရှိန်ကမူ ပြင်းထန်လှသည်။ သူတို့အနေနှင့် အမြန်ဆုံး ကျောက်ချရပ်နားနိုင်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ကို ရိစ် တွက်ချက်မိသည်။ သို့သော် ကျဉ်းမြောင်းသော တောင်ကျပ်တစ်ခုထဲတွင် ရေဒလဟောစီးလျက်ရှိသဖြင့် ကျောက်ဆွဲနိုင်မည့်

နေရာတစ်ခုကို တွေ့ရှိနိုင်ဖို့မှာ အတော်မလွယ်ကူပါ။ သို့သော် ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် နောက်တစ်ကြိမ် ရေဆင်းရေကျတစ်ခုနှင့် မတွေ့မီ ကျောက်ဆွဲနိုင်ဖို့ အရေးကြီး ပေသည်။ ရေမော်တစ်ခုကို ဤမျှနွေးကွေးသော အရှိန်ဖြင့် ခုတ်မောင်းနေလျှင် သူမအနေနှင့် မည်သို့မျှ ပဲ့ကို ထိန်းကိုင်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ ထို့အပြင် သူမ သည် တက်မကျင်ကို လှည့်ကြည့်သောအခါ တစ်စုံတစ်ခု ချွတ်ယွင်းပျက်ပြား နေကြောင်းကို တွေ့ရှိနေရသည်။ သင်္ဘောသည် သူမ ကဲ့သည့်အတိုင်း ကောင်း စွာမရွေ့လျားဘဲ ရှိနေသည်။

ဘေးနှစ်ဖက်တွင် ချောက်ကမ်းပါးများက ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိပြီး သင်္ဘောအောက်ဘက်မှ တုန်ခါမှုသည် ပို၍ပြင်းထန်လာနေတော့သည်။ သူမက သင်္ဘောကို ရေစီးကြောင်း၏အလယ်တွင် ရှိနေအောင် မနည်းပင် ကြိုးစားပြီး ထိန်းကိုင်နေရသည်။

ရှေ့ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ကျောက်ဆောင်များ ထိုးထွက်နေသည်ကို သူမ မြင်ရသည်။ ရေမြုပ်ဖြူဖြူများ ဆူပွက်နေသည်။

သူတို့ ကျောက်ချရမည်။

အောက်ဘက် လက်ဝဲဘက် ကမ်းခြေတွင် ကျောက်တုံးကြီးတစ်ခု ထိုး ထွက်နေသည်။ ထိုကျောက်တုံးကြီး၏ အောက်ဘက်တွင် သူတို့ ခိုလှုံနိုင်သည်။ “ချာလီ”

ရေသံကို ထိုးဖောက်ပြီး သူမ ဟစ်အော်လိုက်သည်။

သူမ၏အသံကို သူ ကြားသည်။ သူမ၏ ဆိုလိုချက်ကို သူ နားလည် သည်။ သို့သော် လုပ်ဆောင်မှုက အင်မတန် ချိန်သားကိုက်ဖို့လိုသည်။ နည်း နည်းကလေး အချိန်စောသွားလျှင် ကျောက်တုံးကြီးနှင့် သူတို့ ဝင်တိုက်မည်။ နည်းနည်းကလေး နောက်ကျသွားလျှင်လည်း အခွင့်အရေးကို လက်လွတ်သွား ပြီး ရေစီးကြောင်းတွင် မျောပါကာ ရေမော်ရေကျ ကျောက်ဆောင်များအတွင်းသို့ မတားနိုင်မဆီးနိုင် ရောက်ရှိသွားပေလိမ့်မည်။

ရှိစ်သည် သင်္ဘော၏ အရှိန်ပြောင်းလဲသွားမှုကို သတိပြုရသည်။ သင်္ဘောပန်ကား၏ ဖောက်ပြန်မှုကိုလည်း ထည့်တွက်ရသည်။ ရေတံခွန်နားသို့ နီးလာသဖြင့် ရေစီးသန်လာသည်ကိုလည်း သတိပြုရသည်။ သူမက နှုတ်ခမ်းစုံကို

တင်းတင်းစေလိုက်ပြီး တက်မကျင်ကို ဆွဲလှည့်လိုက်သည်။ သင်္ဘောဦးလှည့် သွားသည်ကို စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စွာ ကြည့်နေမိရသည်။

ချိန်သားကိုက်မကိုက်မှာ အင်မတန် မျှော်လင့်ရသည့်ကိစ္စတစ်ခုပင် ဖြစ်တော့သည်။ သင်္ဘောဦးသည် ကျောက်တုံးကြီး၏ နောက်ဘက်သို့ ရောက်ရှိ သွားသည်။ သို့သော် သင်္ဘော၏ လှည့်ကွေ့မှုက အလျဉ်မမီပါ။ သင်္ဘောသည် ရေစီးကြောင်းတွင် ကန့်လန့်ကြီးရှိနေသည်။ ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် သင်္ဘောသည် စောင်းပြီး လိမ့်သွားသည်။ သင်္ဘောဘေးကာပေါ်မှ ကျော်ပြီး ရေတွေဒလဟော တက်လာသည်။ သို့လားမီးသည် ရုတ်တရက်ဆိုသလို ရပ်သွားသည်။

အခြေအနေဆိုးမှ ကယ်တင်သူမှာ အောလနတ်ဖြစ်သည်။ သူသည် သင်္ဘောဦးဆိုင်းကြီးကို ဆွဲယူပြီး အားကစားသမားတစ်ဦးပမာ ရေထဲသို့ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ခုန်ချလိုက်သည်။ ခါးတစ်ဝက်လောက်နက်သော ဝဲထဲတွင် မတ်တတ်ရပ်ပြီး ဟာကြူလီခွန်အားဖြင့် သင်္ဘောဦးကို ပခုံးဖြင့် တွန်းမသည် သင်္ဘောဦး ငြိနေရာမှ လွတ်သွားပြီး သင်္ဘော ပြန်မတ်လာသည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ရေတွေ လေးပုံသုံးပုံလောက် ပြည့်နေသည်။ သည်အချိန် မှာပင် အရှိန်ပြင်းစွာ စီးဆင်းနေသော ရေစီးကြောင်းက သင်္ဘောကို အောက်ဘက် သို့ ဆွဲယူသွားလျက် ရှိတော့သည်။

ထိုအခါ အောလနတ်သည် ကျောက်ဆောင်ပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက် ပြီးနောက် လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားလျက်ရှိသော ဆိုင်းကြိုးဖြင့် မျောပါ သွားသော သင်္ဘောကို ခြေထောက်နှစ်ဖက် စုံကန်ပြီး ဆွဲယူသည်။ ဆိုင်းကြိုးသည် အရှိန်နှင့် ပါသွားပြီး တင်းသွားသောအခါ သူ၏ပခုံးများ ကျိုးထွက်မတတ် တကျွတ်ကျွတ် မြည်ကုန်ကြသည်။ သူ၏ ခြေထောက်များလည်း တရွတ်တိုက် ပြီး မျောပါသွားကြသည်။ သို့သော် သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းထားနိုင်ပါသည်။

သူသည် ဟာကြူလီ၏ ခွန်အားဖြင့် နောက်တစ်ကြိမ် အားသွန်ခွန်စိုက် ပြီး ကြိုးပမ်းလိုက်သောအခါ ကြိုးသည် သူ့လက်ထဲတွင် ပါလာပြီး ကျောက် ဆောင်စွန်းတစ်ခုတွင် ချည်ထားလိုက်နိုင်တော့သည်။ နောက်တစ်ခါ ထပ်ပြီးဆွဲယူ ရပြန်သည်။ တဖြည်းဖြည်းဖြင့် သင်္ဘောသည်လည်ပြီး ကမ်းခြေဘက်သို့ ကပ် လာပါသည်။ သင်္ဘောသည် ဝဲအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ ရေစီး၏အား ကို တင်းခဲနိုင်တော့သည်။ နောက်ထပ် ငါးစက္ကန့်မျှကြာသောအခါတွင်ကား

သင်္ဘောသည် ကျောက်တုံးကြီး၏ နောက်ဘက်ရှိ ဝဲကလေးအတွင်းသို့ လုံးဝ ရောက်ရှိသွားပြီး ရေစီးအန္တရာယ်နှင့် လွတ်ကင်းသွားလေတော့သည်။ သင်္ဘော ပေါ်တွင် ရေတွေပြည့်လျှံလျက်ရှိသော်လည်း နစ်မြုပ်ခြင်းမရှိပါ။ အောလနတ်သည် ဆိုင်းကြီးများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျောက်ဆောင်များနှင့် ချည်နှောင်လျက်ရှိ သည်။

ရိစ်သည် ပဲ့စင်ထိုင်ခုံပေါ်မှာပင် ထိုင်လျက်ရှိနေသည်။ သူမ၏ ခြေထောက် ကို သင်္ဘောပေါ်မှ ရေများက ရိုက်ပုတ်လျက်ရှိသည်။ သူမက အတော်ကလေးပင် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက် ရှိသော်လည်း သူ့ကိုကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်နိုင်ပါသည်။ သင်္ဘောဘေးကားပေါ်ကို ကျော်ပြီး တက်လာသော ရေလုံးကြီးများက သူမကို ယခုတိုင် ခြောက်လှန့်လျက်ရှိပါသည်။ အောလနတ်သည် ကျောက်ဆောင်တစ်ခု ပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး သူမကို ပြန်ပြုံးပြလိုက်သည်။

“ဒီတစ်ခါတော့ ကိစ္စချောပြီလို့ အောက်မေ့တယ်”

အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် မြစ်သံကြောင့် သူ့စကားကို ရိစ် မကြားရပါ။

ယခုအခါ အောလနတ်သည် ရိစ်နှင့် အတူတကွ သွားလာရသည်ကို သဘောကျသလို တွေ့ကြုံရသော စွန့်စားခန်းများကိုလည်း နှစ်သက်နေမိတော့ သည်။

ရိစ်သည် သင်္ဘောဘေးကားပေါ်တွင် ထိုင်လျက်ရှိသည်။ သို့သော် သူမ၏ ခြေထောက်များကိုမူ ရေထဲသို့ ချမထားပါ။ သူမ၏ အားနည်းမှုကို သူ မမြင်စေလိုပါ။ သူမက သူမကိုယ်သူမ ဟန်မပျက် ရှိနေစေပါသည်။ အောလနတ် သင်္ဘောပေါ်သို့ လွှားခနဲ ကျော်တက်လာသည်။

“ဖူး... သင်္ဘောတစ်စင်းလုံး ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေတော့တာပဲ။ ဘာတွေ ဘယ်လောက် ပျက်စီးကုန်ပြီလဲ မသိဘူး”

သူ ပြောလိုက်သည်။

“ဒီရေတွေ ထုတ်ပစ်ကြရအောင်”

သူမက ပြောလိုက်သည်။

အောလနတ်သည် သင်္ဘော ခါးလယ်ပိုင်းရှိ ရေပက်သည်ခွက်ကို ရှာဖွေသည်။ ထိုင်ခုံအောက်တွင် တွေ့ရှိသဖြင့် ရိစ်ကို ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက်

သော့ခတ်ထားသော ကြောင်အိမ်အတွင်းမှ သူ့အတွက် ရေပုံးတစ်လုံး ထုတ်ယူသည်။

ရိစ်သည် ရေခွက်ဖြင့် ရေများပက်မထုတ်မီတွင် သူမ၏ ဂါဝန်ကို ကလေးမတစ်ယောက်ပမာ ခါးတွင် ပင့်တင်ပြီး ညှပ်ထားလိုက်သည်။ သူမက အောလနတ်နှင့် လင်မယားသဖွယ် ဖြစ်နေပြီမို့ ဘာမှ ရှက်နေစရာ မလိုတော့ပါ။

သူမတို့သည် ရေခွက်များ၊ ရေပုံးများဖြင့် သင်္ဘောပေါ်ရှိ ရေများကို ပက်ထုတ်ပစ်လိုက်သောအခါ မကြာမီမှာပင် ကြမ်းပြင်အောက်အထိ လျော့ကျသွားသည်။ ထိုအခါ ရိစ်သည် ကြမ်းပြင်အောက်မှ ရေများကို ရေစုပ်စက်ဖြင့် စုပ်ထုတ်ရပြန်တော့သည်။

“နေ... နေ ရိစ် ကိုယ်လုပ်မယ်”

အောလနတ်က ပြောသည်။

“ဟင့်အင်း၊ ကို အေးအေးဆေးဆေး အနားယူပါ။ အအေးမမိအောင် ဂရုစိုက်ပါ”

ရိစ်က ပြန်ပြောသည်။

သင်္ဘော ကြမ်းပြင်အောက်မှ ရေများကို စုပ်ထုတ်သည့်အလုပ်ကို သူမက အိမ်ရှင်မတစ်ဦး၏ ဖုန်သုတ်သည့်အလုပ်ပမာ သဘောထားသည်။ သည်အလုပ်တွေက ယောက်ျားတွေ၏အလုပ် မဟုတ်ပါ။

“ပထမဆုံးအချက်ကတော့ ရေ ဘယ်လောက်စိမ့်သလဲဆိုတာပဲ”

ရေစုပ်၍ ပြီးခါနီးလောက်တွင် အောလနတ်က ပြောလိုက်သည်။

ရေစုပ်စက်တွင် ရေမပါတော့သည်အထိ ရေကို သူတို့စုပ်ထုတ်သည်။ ထို့နောက် အောလနတ်သည် သင်္ဘောအလယ်ပိုင်းရှိ ကြမ်းခင်းပျဉ်နှစ်ခုကို ခွာပြီး စောင့်ကြည့်သည်။ နာရီဝက်ခန့် စောင့်ကြည့်သည့်တိုင် ရေများများ စားစား စိမ့်ဝင်သည်ကို မတွေ့ရပါ။

“ဖူး... ကိုယ်တို့ ဆုတောင်းထားတာထက်ကို အများကြီးပိုကောင်းနေတာပဲ။ ခုအထိတော့ ဘာတစ်ခုမှ အပျက်စီးရှိတာ မတွေ့ရဘူး။ ဘယ်နေရာမှာမှ ဘာတစ်ခုမှ ပေါက်တာပြီတာ မတွေ့ရဘူး”

အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။

“သင်္ဘောအောက်ဘက်က တက့၍က့၍မြည်တာ ဘာဖြစ်တာလဲ”

ရိုစ် မေးလိုက်သည်။

“အဲဒါကိုတော့ ကြည့်ရဦးမယ် မိန်းကလေး”

အောလနတ် ထိန်းပြီးဖြေလိုက်သည်။

ဤအချက်က သူ့ အစိုးရိမ်ဆုံး အချက်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်က ရိုစ်ကို အများကြီး စိတ်ပျက်စေနိုင်ပါသည်။ သူသည် တောင်ကြား၏ အခြေအနေကို ကြည့်ရှုလေ့လာပြီးပြီဖြစ်သည်။ ကမ်းပေါ်ကို တက်ရောက်နိုင်သည့် အခြေအနေရှိသည်။ သူတို့သည် ဂျာမန်များ မမိမချင်း၊ စားနပ်ရိက္ခာများ မကုန်မချင်းတော့ ကုန်းပေါ်မှာ နေနိုင်ကြပေမည်။ သို့သော် သူ့ခေါင်းထဲမှာ ရှိနေသည့် သံသယကို သူ ယောက်ျားပီသစွာ သိမ်းဆည်းထားရပေမည်။

“အဲဒါကို ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ အချစ်”

ရိုစ် မေးလိုက်သည်။

အောလနတ်သည် တစ်ဖက်ရှိ ကမ်းပါးစောက်ကြီးကို ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကမ်းစပ်တစ်လျှောက်ရှိ ဝဲကိုကြည့်သည်။

“ကိုယ် အောက်ကိုဆင်းပြီး ကြည့်ရမယ်။ တခြားနည်းတော့ မရှိဘူး”

ရေမှာလည်း နက်စောက်သည်။ ကမ်းဘက်တွင် လေးပေခန့်နက်ပြီး မြစ်ဘက်တွင် ခြောက်ပေခန့်နက်သည်။

“ကဲ... ကိုယ်ဆင်းမယ်”

အောလနတ်က သူ့ကိုယ်မှ အဝတ်များကို ချွတ်လိုက်သည်။ အဝတ်များအားလုံးပင် ရေစိုလျက်ရှိသော်လည်း သူသည် ရေထဲသို့ အဝတ်တွေနှင့် မဆင်းလိုပါ။

“အဲဒီကြိုးကို ကိုင်ထား။ ရေစီးနဲ့ ကိုယ်ပါသွားရင် ဆွဲပေးတော့”

အောလနတ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ ရေအောက်တွင် မြုပ်ဝင်သွားသည်ကို ရိုစ် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြံစွာဖြင့် ကြည့်နေမိသည်။ သူ့ခြေထောက်များ ရေထဲတွင် ယက်ကန်ယက်ကန် ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရသည်။ ခဏအကြာတွင် အောလနတ် ရေထဲမှ ပြန်ပေါ်လာသည်။ သူသည် သင်္ဘောနံ့ဘေးရှိ ကျောက်ဆောင်တစ်ခုပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ သူ့ကိုယ်မှရေများ တစ်စက်စက်ကျနေသည်။

“ဘာတွေလဲ အချစ်”

ရိုစ်က သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ ကုန်းငုံ့ရင်း မေးလိုက်သည်။

“တွေ့တယ်”

အောလနတ် ဖြေလိုက်သည်။ သို့သော် သူက သင်္ဘောပေါ်သို့ ပြန် ရောက်သည်အထိ ဘာတွေ့ကြောင်းကို မပြောပါ။ သူက ဘာပြောရမည်ကို စဉ်းစားချိန်ဆနေဟန်ရှိသည်။ ရှိစံသည် သူ့နံ့သေးတွင်ထိုင်ပြီး သူပြောမည်ကို စောင့်မျှော်လျက်ရှိသည်။ သူမက ခြောက်သွေ့နေသော သူမ၏လက်ဖြင့် သူ၏ ရေစိုနေသောလက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

“ပန်ကာဝင်ရိုး ကောက်သွားတယ်။ လိမ်တွန့်သွားတယ်။ နောက်ပြီး ပန်ကာ ဒလက်တစ်ခုလည်း ပြုတ်ထွက်သွားတယ်”

“ဒါဖြင့် အဲဒါတွေကို ကျွန်မတို့ ပြင်ရမှာပေါ့ ဟုတ်လား”

“ပြင်မယ် ဟုတ်လား” သူ အားရပါးရ ရယ်လိုက်သည်။ သူ့မျက်စိ ထဲတွင် သူတို့နှစ်ယောက် တောထဲတွင် အစာရေစာ ငတ်ပြတ်ပြီး တဝဲလည် လည် ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ယောင်နေမိသည်။ ရှိစံ တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသည်။

“ကျောက်ဆောင်နဲ့ ရိုက်မိပြီး ပန်ကာရွက်တစ်ခု ပဲ့ထွက်သွားတယ်။ သစ်တုံးနဲ့ ရိုက်မိရုံနဲ့ ဘာမှမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ပန်ကာဝင်ရိုး ဒါလောက်ကြီးကောက် နေလျက်နဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီနေရာအထိ ရောက်လာနိုင်တယ်ဆိုတာ အံ့ဩစရာပဲ”

အောလနတ်သည် သူမကို ပြောနေသည်ထက် သူ့ကိုယ်သူ ပြောနေသည့် အလား ပြောဆိုလျက်ရှိသည်။

“အဲဒါတွေထား အချစ်။ အချစ် အင်္ကျီဝတ်လိုက်ဦး။ ပြီးတော့ ထမင်း စားကြရအောင်။ ပြီးတော့မှ ပြောစရာရှိတာတွေ ပြောကြတာပေါ့”

သူမအနေနှင့် အကောင်းဆုံး ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ စိုနေသော အဝတ်တွေကို လှန်းသည်။ ထို့နောက် စည်သွတ်ဘူးတွေကို ထုတ်ယူသည်။ ဤနည်းဖြင့် အောလနတ်ကို နှစ်သိမ့်ခြင်းပြုရသည်။ အောလနတ်သည် မိုက်ထဲတွင် အစာတွေပြည့်ပြီး လက်ဖက်ရည် ပူပူပြင်းပြင်းကလေးကို သောက်လိုက် ရသောအခါတွင်မှ စိတ်ဓာတ်အခြေအနေ အများကြီးကောင်းသွားသည်။ သည်တော့မှ ရှိစံက အရေးကြီးသော ပြဿနာကို ဆက်ပြီးဆွေးနွေးရသည်။

“ကျွန်မတို့ ခရီးမဆက်ခင် ဘာတွေလုပ်ကြရမလဲ”

“ကိုယ်တို့ ဘာတွေလုပ်ရမလဲဆိုတာ ကိုယ်ပြောမယ်။ ကိုယ်တို့မှာ

ဝပ်ရှော့တစ်ခုရှိမယ်ဆိုရင်၊ ကိုယ်တို့မှာ လွန်းတင်ဖို့ သင်္ဘောကျင်းတစ်ခုရှိမယ် ဆိုရင်၊ နောက်ပြီးတော့ ကိုယ်တို့လိုတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို မှာလို့ရမယ်ဆိုရင် ဒီသင်္ဘောအိုကြီးကို လွန်းပေါ်တင်ပြီး ပန်ကာဝင်ရိုးကို ဖြုတ်ရမယ်။ ပြီးတော့ ကောက်နေတဲ့ ဝင်ရိုးကို ဖြောင့်ရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်အနေနဲ့ ဖြောင့်အောင်လုပ် နိုင် မလုပ်နိုင် မပြောတတ်သေးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုယ်က ပန်းပဲ ဆရာတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။ ပြီးရင် ပန်ကာလုပ်တဲ့ဌာနကို ပန်ကာအသစ် တစ်ခု လုပ်ပေးဖို့ အော်ဒါပေးရမယ်။ သူတို့မှာ လုပ်ပြီးသားတစ်ခု အသင့် ရှိချင်လည်း ရှိနေမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီသင်္ဘောရဲ့ သက်တမ်းက အနှစ်နှစ်ဆယ် မကျော်သေးဘူး။ အဲဒီမှာထားတဲ့ ပန်ကာကို စောင့်နေတဲ့အချိန် မှာ ကိုယ်တို့ သင်္ဘောကို ဆေးကြောပြီး ဆေးအသစ်ပြန်သုတ်ရမယ်။ ပြီးမှ ပန်ကာအသစ်နဲ့ ပန်ကာဝင်ရိုးကိုတပ်ပြီး ခရီးဆက်ကြရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တို့ မှာ ကိုယ် အခုပြောတာတွေ ဘာမှမရှိတဲ့အတွက် ကိုယ်တို့ ဘာတစ်ခုမှမလုပ် နိုင်ဘူး။”

သို့သော် ရိစ်သည် အောလနတ် ပြောသည့် အချက်တွေအတွက် အနည်းငယ်မျှ စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်း မဖြစ်ပါ။ သူမက အောလနတ်၏ အရည်အချင်းများကို ကောင်းစွာစိတ်ချယုံကြည်လျက် ရှိသည်။ သူမက စက်မှု လုပ်ငန်းတွေကို ဘာမျှနားမလည်သည့်အတွက် ‘မဖြစ်နိုင်ဘူး’ ဟူသောအချက် ကိုလည်း မည်သို့မျှ သဘောမပေါက်နိုင်ပါ။

“သင်္ဘောကို ကုန်းပတ်ပေါ်မတင်ဘဲနဲ့ ပန်ကာဝင်ရိုးကို ဖြုတ်လို့မရ နိုင်ဘူးလား” ရိစ် မေးလိုက်သည်။

“ဘုရားသခင်... အဲဒါတော့ ကိုယ် မသိဘူး။ ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မှာ ပေါ့။ ရေထဲမှာငုပ်ပြီး ပန်ကာကို ဖြုတ်ရမှာပဲပေါ့။ အင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

“ဝင်ရိုးကို ကုန်းပေါ်ကို ယူလာလို့ရရင် ဝင်ရိုးကို ကုန်းပေါ်မှာ ဖြောင့်လို့ရနိုင်တာပေါ့။”

“စဉ်းစားလည်းကြည့်ပါဦး။ မီးကင်စရာ ဖိုလည်းမရှိဘူး။ တင်ပြီးထု စရာ ပေလည်းမရှိဘူး။ မီးထည့်စရာ မီးသွေးလည်းမရှိဘူး။ ဘာဆိုဘာမှ မရှိဘူး။ နောက်ပြီးတော့ စောစောက ကိုယ်ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ။ ကိုယ်က ပန်းပဲဆရာလည်း မဟုတ်ဘူး။”

ထိုအခါ ရိပ်သည် အာဖရိကတိုက်တွင် သူမ တွေ့ရှိဖူးသော ပန်းပဲ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ပြန်လည်အမှတ်ရပြီး-

“မာဆီလူမျိုးတစ်ယောက် ပန်းပဲလုပ်တာ ညီမ မြင်ဖူးတယ်။ သူက မီးသွေးသုံးတယ်။ မီးဖိုကို ဧရာမ ကျောက်တွင်းကြီးတစ်ခုမှာလုပ်တယ်။ ကောင်လေးတစ်ယောက်က မီးသွေးတွေကို ယပ်ခတ်ပေးတယ်”

“ကိုယ်လည်း တွေ့ဖူးပါတယ်”

“အဲဒါဆိုရင်...”

“ဒါပေမဲ့ မီးသွေးကို ဘယ်ကရမလဲ”

အောလနတ်က မေးလိုက်သည်။

“မီးသွေး ဟုတ်လား။ ထင်းတွေကို မီးဖိုပြီး ရှို့လိုက်ရင် မီးသွေးရ တာပဲ။ အဲဒီလိုမျိုး မီးသွေးဖုတ်တာတွေ ညီမ တွေ့ဖူးပါတယ်”

“ကောင်းပြီလေ။ ကိုယ်တို့ စမ်းကြည့်ကြတာပေါ့။ ထင်းတွေကတော့ ကမ်းပေါ်မှာတင်နေတဲ့ ရေမျောတုံးတွေ အများကြီးပါပဲ”

အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဆိုရင် ပြီးပြီပေါ့”

ရိပ်က စိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောလိုက်သည်။

သို့သော် အောလနတ်အဖို့မူ ဘဝင်မကျနိုင်သေးဘဲ ရှိနေသည်။ သူက စက်ပြင်အလုပ်ရုံထဲတွင် စနစ်တကျ သင်ကြားခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ မတိကျသော အလုပ်များ၊ မပြည့်စုံသော အလုပ်များ၊ စမ်းသပ်သောအလုပ်များ၊ ဖြစ်ချင်ဖြစ် မည်၊ မဖြစ်ချင် မဖြစ်ဘူးဆိုသော အလုပ်များကို သူ လက်မခံနိုင်ပါ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရိပ်ကလည်း သူ့အပေါ်တွင် အလွန်အမင်း ယုံကြည်အားထားလျက်ရှိသည်တစ်ကြောင်း၊ အခြေအနေအရလည်း အရေးတကြီး လုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်နေသည်တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် သူသည် ပန်ကာဝင်ရိုး ကို စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်ကြည့်ရန် စိတ်ဝင်စားနေမိတော့သည်။

သူ့ရာတွင် ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် သူ၏ စိတ်ဝင်စားမှု ပျောက်ကွယ် သွားရပြန်သည်။ အကြောင်းမှာ ဤစိမ့်ကိန်းကြီးတစ်ခုလုံးသည် မဖြစ်မြောက် နိုင်ကြောင်းကို ပြန်လည်သတိရမိ၍ဖြစ်သည်။

“မဖြစ်ဘူး ရှိဆီ။ မဖြစ်နိုင်ဘူး မိန်းကလေး။ ပန်ကာဒလက်ကို ကိုယ်

မေ့နေတယ်။ ပန်ကာဒလက်တစ်ခု မရှိဘဲနဲ့ ဘယ်လိုမှ မသွားနိုင်ဘူး”

သူ ပြောလိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ ဒီအတိုင်းနဲ့ပဲ ခရီးအတော်ပေါက်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား”

ရိုစ်က တုံ့ပြန်သည်။

“ဟုတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့...”

အောလနတ် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ စက်ပညာ ဘာမျှနားမလည်သူ တစ်ဦးအား စက်ပြင်သည့်အကြောင်း ရှင်းပြရန် မလွယ်ကူပါ။

သူ၏ သင်္ဘောသွားလာပုံကို မည်သည့်စက်ပြင်ဆရာမဆို သဘောပေါက် နားလည်နိုင်ပါသည်။ ဒလက်သုံးခုပါသော ပန်ကာတွင် ဒလက်တစ်ခု မရှိခဲ့လျှင် ပန်ကာ၏ သုံးပုံတစ်ခုတွင်သာ ဒလက်များ ရှိနေပေသည်။ ကျန်သည့် သုံးပုံ နှစ်ပုံတွင် ဒလက် လုံးဝမရှိပါချေ။ ထိုအခါ ရေထဲတွင် ပန်ကာ၏ လည်ပတ် စွမ်းဆောင်နိုင်မှုသည် အားနည်းလျက်ရှိရတော့သည်။ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ချောမောကောင်းမွန်စွာ လည်ပတ်ခြင်းမျိုး မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ အင်ဂျင်စက်ကို လည်း အများကြီး ဒုက္ခပေးတော့မည်။ အပျော်တမ်း ပန်းပဲဆရာတစ်ဦး ပြုပြင် ထားသော ပန်ကာဝင်ရိုး၏ အဖြစ်ကို စဉ်းစားကြည့်နိုင်ပါသည်။ အထူးဖော်ပြ နေစရာ မလိုတော့ပါ။ ဤဝင်ရိုးသည် ကျိုးထွက်သွားခြင်း မဖြစ်ခဲ့လျှင် ဝက်အူတစ်ချောင်းကဲ့သို့ ပြန်ပြီးတွန့်လိမ်သွားမည်ကား သေချာလှပေသည်။

အောလနတ်သည် ဤအခြေအနေများကို ရိုစ်အား အတတ်နိုင်ဆုံး ရှင်းပြရသည်။

ထိုအခါ ရိုစ်က-

“ဒါဆိုရင် ဒလက်အသစ်တစ်ခု သူ လုပ်ပေါ့။ ဒလက်လုပ်စရာ သံတွေ အများကြီးရှိနေတာပဲ”

“အဲဒီဒလက်ကို ပန်ကာမှာ ချည်ထားရမှာလား”

အောလနတ် ယင်းသို့ပြောလိုက်ပြီး သူ့စကားအတွက် မပြုံးဘဲမနေနိုင် သဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

“အင်းပေါ့။ အဲဒီလိုလုပ်လို့ မရနိုင်ဘူးလား။ တစ်နည်းနည်းနဲ့ ခိုင်အောင် တပ်ရမှာပေါ့။ ဂဟေဆော်ပြီး တပ်မှာပေါ့။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။ အဲဒါကို ဂဟေဆော်တယ်လို့ ခေါ်တယ်မဟုတ်လား”

“ဖူး... ရိုဆီ၊ မင်းဟာ တကယ့်လူတစ်ယောက်ပဲ။ တကယ်ပဲ”

အောလနတ်၏ စိတ်အာရုံတွင် သံတိုမယ်နတွေထဲမှ နေ၍ ပန်ကာ ၃လက်တစ်ခု ပြုလုပ်ပုံ၊ ယင်း၃လက်ကို လက်နှင့်ဂဟေဆော်ပြီး တပ်ရပုံ၊ ပုံ မကျပန်းမကျ ပန်ကာကို ပုံမကျပန်းမကျ ဝင်ရိုးတွင် တပ်ဆင်ရပုံ၊ ပြီးတော့ အာဖရိကဧကရီကို မောင်းနှင်သွားရပုံများကို မြင်ယောင်လာတော့သည်။ ထိုအခါ သူ ရယ်မောမိတော့သည်။ အားရပါးရ ရယ်မိသည်။ ရယ်ပြီးရင်း ရယ်နေမိ သည်။ သည်တော့ ရိုစ်ကလည်း သူနှင့်ရောပြီး ရယ်တော့သည်။

အောလနတ်သည် အူမြူးလျက်ရှိသဖြင့် သူတို့၏ အခက်အခဲများကိုပင် မေ့လျော့နေတော့သည်။ ခဏအကြာတွင် သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဖက်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် ဘယ်လို လုပ်ပြီး ဖက်လိုက်မိကြသည်ကို မည်သူမျှ ပြန်စဉ်းစား၍ မရတော့ပါ။ ပြီးတော့ သူတို့သည် ပျားရည်ဆမ်းခရီး ထွက်လာသူနှစ်ဦး ဒုတိယနေ့တွင် နမ်းကြသည့် ပမာ နမ်းမိကြသည်။ သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နှစ်နှစ်ကာကာ ကြီး ချစ်မိနေကြသည်။ ပူပင်သောကများအားလုံး ခဏတာမျှ ပျောက်ဆုံးလျက် ရှိတော့သည်။

သို့သော် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရိုစ်က အောလနတ်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပိုက်ထားရင်း ဓာတ်ပြားဟောင်းကို ပြန်ဖွင့်ပါသည်။

“သူများ ဂဟေဆော်တဲ့အကြောင်းကို ပြောတာ သူ ဘာဖြစ်လို့ ဒါ လောက်တောင် ရယ်ရတာလဲဟင်။ သူများပြောတဲ့ စကားအသုံးအနှုန်း မမှန် လို့လား။ သူများပြောတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သူ သဘောပေါက်တယ် မဟုတ်လားဟင်”

သူမက အလေးအနက် မေးလိုက်သည်။

“အင်း... အဲ... ဒီမှာ...”

ရိုစ်ကို မငြင်းဆန်နိုင်ပါ။ အထူးသဖြင့် အောလနတ်အနေနှင့် သူမကို မငြင်းဆန်နိုင်ပါ။ ထပ်ပြီး ပြောရလျှင် အောလနတ်၏ မခိုင်မာသော စိတ်ဓာတ် တို့သည် ရိုစ်၏ ပြင်းထန်သော အကောင်းမြင်ဝါဒကြောင့် တက်ကြွလာသည် တော့ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ယမန်နေ့က သူတို့ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော အတွေ့ အကြုံများသည် ရိုစ်သာ သူနှင့်အတူ ရှိမနေခဲ့ပါလျှင် သူ့အဖို့ များစွာပင်

ဆင်းရဲဒုက္ခများ ဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်။ သူ့အနေနှင့် ဘယ်လိုမှ မခုခံ မဖြတ်ကျော် နိုင်သော ဆင်းရဲဒုက္ခများပင် ဖြစ်တော့သည်။

ယင်းသို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ဆွေးနွေးပွဲကြီး ပြီးဆုံးသွားရတော့သည်။ အောလနတ်သည် မည်သို့မျှ မရှောင်တိမ်းသာသည့်အနေမျိုးဖြင့် “အေး လုပ်ကြည့်ပါဦးမယ်” ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဇနီးသည်က ဧည့်ခန်းပရိဘောဂများ အသစ်လဲလှယ်ရန် ပြောကြားသောအခါ မိန်းမကိုချစ်သော လင်ယောက်ျား တစ်ဦးက ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာစွာ ပြောလိုက်သည့်အလားပင် ဖြစ်တော့သည်။

ယင်းသို့ သူ့ အလျှော့ပေးလိုက်မိသည့်အတွက်လည်း သူတို့သည် ပင်ပန်းကြမ်းတမ်းသော ရက်သတ္တပတ်တစ်ခုကို တိုးဖြတ်ကြရတော့သည်။

ပွဲဦးထွက် လုပ်ငန်းအစတွင် အလားအလာ ကောင်းမွန်သည်ကို တွေ့ရသည်။ အောလနတ် ရေထဲတွင်ငုပ်ပြီး အတော်ကလေး အပင်ပန်းခံလိုက်သောအခါ ပန်ကာကိုဖြုတ်၍ ရရှိပါသည်။ ပြုတ်ထွက်သွားသော ပန်ကာဒလက် မှာလည်း အရင်းမှကပ်ပြီး ကျိုးသွားခြင်းမဟုတ်။ နှစ်လက်မလောက် အငုတ်ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ ဒလက်အသစ်ကိုကပ်ပြီး ဂဟေဆော်နိုင်သည့် အနေအထား ရှိပါသည်။ ပထမ ပန်ကာမူရင်းသည် ကြေးဝါဖြင့် သွန်းလောင်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ သံဖြင့်ပြုလုပ်သော ပန်ကာဒလက်အသစ်ကို ဂဟေဆော်ရာတွင် မည်သို့မျှ ပြဿနာမဖြစ်နိုင်ပါ။ အောလနတ်သည် ပန်ကာကို ချထားလိုက်ပြီး ပန်ကာဝင်ရိုးကို ဆက်ပြီးဖြုတ်သည်။ ပန်ကာဝင်ရိုးကို မပြုပြင်နိုင်ဘဲနှင့် ပန်ကာဒလက် အသစ်တပ်ဆင်ထားခြင်းသည် ဘာမျှအဓိပ္ပာယ်မရှိပါ။

ပန်ကာဝင်ရိုးကို သူတို့ အတော်ကြီးကြာအောင် ဖြုတ်ကြရပါသည်။ အကြောင်းမှာ ပန်ကာဝင်ရိုးကို ဖြုတ်ရာတွင် လူနှစ်ယောက်လုပ်မှ ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်က သင်္ဘောပေါ်ကလုပ်ပြီး တစ်ယောက်က ရေအောက်မှ လုပ်ရသည်။ ရိစ်ကို ခွဲတွေ လှည့်တတ်အောင် သင်ပေးရသည်။ ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက် နားလည်နိုင်မည့် အချက်ပေးစနစ်တွေကို တီထွင်ရသည်။ သို့မှသာလျှင် ရေအောက်တွင် ရှိနေသော အောလနတ်က သူလိုချင်သည်များကို ရိစ်အား ပြောကြားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် အကြိမ်ကြိမ်ပင် အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဖြစ်ပြီးမှ လိုချင်သည့်သဘောကို ဆက်သွယ်ပြောဆိုနိုင်သည်။ နှစ်ယောက်သား ရူးချင်လောက်

အောင်ပင် ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးပမ်းတော့မှ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အပေး အယူ လုပ်နိုင်ကြတော့သည်။

ဝင်ရိုးသည် နှစ်နေရာတွင် ကွေးကောက်သွားသည်။ ဝင်ရိုးနှင့် သင်္ဘော အောက်ခြေကို စုပ်ထားသော ဘရက်ကက်၏ အထက်ဘက်တွင် တစ်နေရာနှင့် အောက်ဘက်တွင် တစ်နေရာတို့ဖြစ်သည်။ ပန်ကာနှင့် နှစ်ပေလောက်အကွာ တွင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် အောလနတ်သည် အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားကြည့်သော်လည်း ဝင်ရိုးကို ဘယ်ဘက်ကိုမှ ဖြုတ်ချွတ်၍မရဘဲ ရှိနေသည်။ သည်အတွက် သူသည် ခွနှင့် ဝက်အူလှည့်တို့ကို ရေအောက်တွင် ဆွဲကိုင်ကာ ဘရက်ကက်အုံကြီး တစ်ခုလုံးကို တစ်စစီ တစ်ပိုင်းစီ ဖြုတ်ထုတ်ပစ်ရပေတော့မည်။ သူ၏ တစ် သက်တာတွင် ဤဘရက်ကက်ကို မျက်စိနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်တွေ့ဖူး ခဲ့သဖြင့် သူသည် ဘရက်ကက်အနေအထား ပုံစံအားလုံးကို လက်ဖြင့်စမ်းသပ်၍ သာ သိရှိရပေတော့မည်။ သည်အတွက် အချိန်တွေ အများကြီးကုန်ရသည်မှာ လည်း ဘာမျှမဆန်းကြယ်ပါတော့ချေ။

သူသည် သင်္ဘောဘေးဘက်တွင် မတ်တတ်ရပ်ပြီး ခွကို ခါးကြားထိုးကာ ဝက်အူလှည့်ကို လက်တွင်ကိုင်ပြီး အသက်ဝဝရှူကာ ရေအောက်ကို ငုပ်ချလိုက် ရသည်။ ထို့နောက် ဘရက်ကက်ကို လျင်မြန်စွာစမ်းပြီး ဖြုတ်ခွာသည်။ အလုပ် ကို အချိန်အနည်းငယ်မျှ ကမန်းကတန်းလုပ်ကာ အသက်ရှူရန် ရေပေါ်သို့ ပြန်ပေါ်လာရသည်။ ပြီးတော့မှ ဤပုံစံအတိုင်း နောက်တစ်ကြိမ် ပြုလုပ်ရပြန် သည်။

အာဖရိကဧကရီသည် ရေစီးမရှိသလောက်ဖြစ်သော ဝဲငယ်ကလေးထဲ တွင် ဆိုက်ရပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် သင်္ဘောနှင့် တစ်ကိုက်နှစ်ကိုက်ခန့် အကွာတွင်ကား ရေစီးကြောင်းသည် တစ်နာရီလျှင် ခုနစ်မိုင်နှုန်းဖြင့် တစ်ဟုန် ထိုး စီးဆင်းလျက်ရှိပါသည်။ ရံဖန်ရံခါတွင် ရေကြောင်းသည် စိတ်ရူးဖောက် လာပြီး ရေအောက်ဝဲဖြစ်ပေါ်ကာ သင်္ဘောကို လှုပ်ခါတိမ်းစောင်းသွားစေသည်။ အောလနတ်ကို ဇောက်ထိုးမိုးမျှော် ဖြစ်သွားစေသည်။ အကယ်၍သာ သူ့ကို ရေအောက်ဝဲက ပင်မရေစီးကြောင်းဆီသို့ ဆွဲခေါ်သွားခဲ့လျှင် သူသည် ရေမော် ကျောက်ဆောင်များအကြားသို့ ရောက်ရှိပြီး သေဆုံးဖို့ရာသာ ရှိတော့သည်။

တစ်ကြိမ်တွင်မူ ဤရေအောက်ဝဲ အရိုက်လိုက်တွင် အောလနတ်၏

လက်မှတ် ဝက်အူလှည့် ပါသွားသည်။ ထိုဝက်အူလှည့်ကလည်း မရှိမဖြစ်သည့် ပစ္စည်းဖြစ်သဖြင့် မရရအောင် ပြန်ရှာရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် သင်္ဘောအောက်ဘက်ရှိ ကျောက်ဆောင်များအကြားတွင် ဝက်အူလှည့်ကို အတော်ကြီးကြာအောင်ပင် လိုက်စမ်းယူရသည်။

အောလနတ်သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် အသက်ကို အတော်ကြီးကြာအောင် အောင့်ထားနိုင်သည့် အကျင့်ရလာသည်။ သူသည် ရေထဲတွင် ငုပ်ရလွန်းစိမ်းရလွန်းသဖြင့် သူ၏ အရေပြားများ ပဲကြီးရေစိမ်းဖြစ်ပြီး အဖတ်တွေလန်ကွာလျက် ရှိတော့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ရိစ်သည် အင်မတန်အရေးကြီးသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို သင်္ဘောပေါ်မှ ငုံ့ကြည့်ရင်း မြင်တွေ့ရသည်။ ပန်ကာဝင်ရိုးကြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့် အပြင်သို့ထွက်လာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အောလနတ်သည် ဝင်ရိုးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လျက် သင်္ဘောနံဘေးတွင် ပေါ်လာသည်။ သူ့ကိုယ်မှ ရေများ တစ်စက်စက် စီးကျနေသည်။

အောလနတ်သည် ဝင်ရိုးအကောက် နှစ်နေရာကိုကြည့်ပြီး ခေါင်းကို ယမ်းခါလိုက်သည်။ အကောက်တစ်ခုသည် ထောင့်မှန်နီပါး တစ်ဆစ်ချိုးပြီး ကောက်နေသည်။ သို့သော် အကောက်နှစ်ခုသည် အပြန်အလှန်ကောက်လျက် ရှိသဖြင့် ဝင်ရိုးသည် ဖြောင့်သလို ပြန်ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် အောလနတ်သည် ယင်းအကောက်အကွေ့များကိုကြည့်ပြီး တစ်ခုတော့ စိတ်ချမ်းသာရသည်။ အကြောင်းမှာ ဝင်ရိုးသည် လုံးဝကြီးကျိုးမသွားပါ။ ကောက်ရုံမျှသာ ကောက်ကွေးနေကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းကို မီးပေးပြီး ဖြောင့်လိုက်လျှင် ပြန်ဖြောင့်နိုင်စရာ အကြောင်းရှိပေသည်။ သို့သော် အောလနတ်သည် မီးပေးမီးတင်သည့် အလုပ်ကို ဘာမျှမသိသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်ခုပဲရှိသည်။ ယင်းကို မီးသိပ်မပေးဘဲ အထူးသတိထားပြီး ဖြောင့်ခဲ့လျှင် တစ်စုံတစ်ရာ အပျက်အစီး မရှိတန်ရာဟု ယူဆသည်။

သူတို့တွင် မီးများပေးနိုင်သည့် အခြေအနေလည်း မရှိပါ။ သူတို့၏ မီးသွေးဖုတ်သည့်လုပ်ငန်းမှာ လုံးဝပင် မအောင်မြင်ပါ။ သူတို့သည် မီးသွေးဖုတ်သည့်လုပ်ငန်းကို ဘာသိသနည်း၊ ဘာမြင်ဖူးသနည်းဟု စဉ်းစားကြသောအခါ ဘာမျှ ရေရေရာရာ မသိကြသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သူတို့သည်

တတ်သမျှ မှတ်သမျှဖြင့် ထင်းတွေကိုပုံပြီး မီးတိုက်သောအခါ မီးသွေးတွေ မရဘဲ ပြာပုံကြီးကိုသာ တွေ့ရှိကြရပါသည်။

အောလနတ်သည် ထင်းမီးဖြင့် သူလိုချင်သော အပူရှိန်ကို မရရှိသော အခါ ဖားဖိုတစ်ခု ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ သူသည် ပျဉ်ပြားနှစ်ချပ်၊ ပိုက်လုံးတစ်ခုနှင့် ရိုစ်၏ တစ်တောင်ခန့်ရှည်သော လက်အိတ်တစ်ခုဖြင့် ဖားဖိုတစ်ခုကို ကောင်းမွန်သေသပ်စွာ ပြုလုပ်သည်။ ရိုစ်သည် ထိုလက်အိတ်ကို အာဖရိကတိုက်တွင် အသုံးမဝင်သောကြောင့် သေတ္တာထဲတွင် သိမ်းထားခဲ့သည်မှာ ဆယ်နှစ်ခန့် ရှိပေပြီ။

နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် ကျောက်တုံးများဖြင့် မီးဖိုတစ်ခုပြုလုပ်ကာ ဖားဖိုဖြင့် လေထိုးသောအခါ ပန်ကာဝင်ရိုးကို လိုအပ်သည့်အပူရှိန် ပေးနိုင်ကြောင်း အောလနတ် တွေ့ရှိရတော့သည်။ သူသည် မီးတင်ထားသော ဝင်ရိုးကို တူပေါ့ပေါ့ကလေးဖြင့် လိုချင်သည့် အနေအထားသို့ရောက်အောင် တဖြည်းဖြည်းချင်း ထုရိုက်ရသည်။

သူတို့သည် ဖားဖိုဖြင့် ပန်ကာဝင်ရိုးကို မီးတင်ရသောအခါ သူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများသည် မီးအမြိုက်ခံထားရသကဲ့သို့ ရှိတော့သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဝင်ရိုးသည်လည်း လိုချင်သည့် အနေအထားအထိ ပျော့ပျောင်းပြီး လိုချင်သည့်အတိုင်း ထုလုပ်၍ ရရှိတော့သည်။

သို့ရာတွင် မီးဖိုက လေလုံခြင်းမရှိသဖြင့် အပူရှိန်ရအောင် ဖားဖိုကို ဆွဲလေ ထင်းတွေက တရကြမ်းကုန်ဆုံးလေဖြစ်သည်။ မကြာမတင်မီမှာပင် ချောက်ကြားအတွင်းရှိ ထင်းများအားလုံးလောက်ပင် ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းသွားတော့သည်။ သို့သော် သူတို့၏အလုပ်က အစပိုင်းလောက်မျှသာ ရှိသေးသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့သည် မတ်စောက်သော တောင်စောင်းအတိုင်း တောင်ပေါ်သစ်တောသို့တက်ပြီး ထင်းခွေကြရတော့သည်။

နေအပူရှိန်ကလည်း အရည်ပျော်မတတ်ဖြစ်သည်။ ပိုးမွှားမျိုးစုံ၏ ကိုက်ခဲခြင်းကိုလည်း ခံကြရသည်။ သူတို့ကိုယ်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်များမှာလည်း ချုံတောများကို တိုးရလွန်းသဖြင့် စုတ်ကုန်ကြပြီဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် သူတို့သည် ရှာဖွေရရှိသော ထင်းများကို သယ်ပိုးပြီးတောင်စောက်ကြီးအတိုင်း ပြန်မဆင်းနိုင်ကြသဖြင့် ထင်းတုံးများကို တောင်ကမ်းပါး

စွန်းမှနေ၍ အောက်သို့တွန်းချကြရသည်။ ထိုအခါ အချို့သော ထင်းတုံးများသည် မြစ်ထဲသို့ တိုက်ရိုက်ကျသွားပြီး အချို့သော ထင်းတုံးများက ချောက်ကမ်းပါး အစွန်းအထစ်ကလေးများတွင် ကတ်သီးကတ်သတ် တင်နေကြတော့သည်။ သို့သော် သူတို့သည် တစ်ဝက်လောက်ကိုတော့ ကောင်းမွန်စွာ ပြန်လည်ရရှိ ကြသည်။

အံ့ဩစရာကောင်းသည်ကတော့ သူတို့သည် ပင်ပန်းကြမ်းတမ်းလှသော ဤနေ့ရက်များအတွင်းဝယ် ကလေးသူငယ်များလို ပျော်ရွှင်နေကြခြင်းပင်ဖြစ် သည်။ အလုပ်ကြမ်းကြမ်းကို နေ့စဉ်မှန်မှန် လုပ်နေရခြင်းသည် သူတို့နှစ်ယောက် စလုံးအတွက် အဆင်ပြေ အချိုးကျလျက်ရှိသည်။ သည်လုပ်ငန်း မြန်မြန်ပြီး မြောက်ရေးဟူသော ရိစ်၏ ဇောသည် အောလနတ်သို့လည်း ကူးစက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

ညနေ မိုးချုပ်၍ အလုပ်သိမ်းသောအခါ သူတို့၏ အောင်မြင်ပြီးမြောက် မှုအတွက် ဝမ်းသာကျေနပ်ကြရသည်။ ရဲဘော်ရဲဘက်စိတ်များ ကြီးထွားရင့် သန်ရသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ချစ်ခင်တပ်မက်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။ ထိုအခါ တစ်ယောက်၏လက်ကို တစ်ယောက် ဆုပ်ကိုင်ကြသည်။ တစ်ယောက် ၏ နှုတ်ခမ်းကို တစ်ယောက် ထိတွေ့ကြသည်။

ရိစ် တစ်သက်တာတွင် ဤလိုပျော်ရွှင်မှုမျိုး ယခင်က မကြုံတွေ့ဖူးပါ။ အောလနတ်လည်း သည့်အတူပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့ ရယ်မောကြသည်။ နောက် ပြောပြောကျိစယ်ကြသည်။ ရိစ်သည် ဘယ်တုန်းကမျှ မရယ်မောခဲ့ရပါ။ နောက် ပြောပြောကျိစယ်ဖူးခြင်းလည်း မရှိပါ။ သူမ၏ ဖခင်သည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို အလေးအနက် လုပ်ဆောင်သလို ဘာသာရေးကိုလည်း အလေးအနက်ထားပြီး လိုက်နာခဲ့ပါသည်။ သူမ၏ အစ်ကိုလည်း ထိုအတူပင်ဖြစ်သည်။

လူ့ဘဝကြီးတွင် အလေးအနက်ထားရသော ကိစ္စများအပြင် ဤကဲ့သို့ ရင်းနှီးခင်မင်ရခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ရခြင်း ရှိနေသည်ကို ရိစ် ယခင်က မသိရှိခဲ့ပါ။ ထို့ထက်ပိုပြီးအရေးကြီးသည်ကတော့ လူ့လောကကြီးတွင် ဆန့် ကျင်ဘက်လိင်၏ ထိတွေ့မှုသည် နှစ်သက်ဖွယ်ရာကောင်းလှကြောင်း သဘော ပေါက် သိရှိလာရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ ပေါင်းဖက်မှုသည် ချမ်းမြေ့ ဖွယ် အတိပင်ဖြစ်တော့သည်။

ပန်ကာဝင်ရိုးသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြောင့်တန်းလာတော့သည်။ စိတ်ရှည်လက်ရှည် မီးတင်ခြင်းနှင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည် တူထုခြင်းတို့၏ ရလဒ်ပင်ဖြစ်သည်။ အဓိက အကောက်ကြီးနှစ်ခု မြောင့်သွားပြီဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် အောလနတ်သည် အသေးကလေးများကို လိုက်ပြီးမြောင့်နေရတော့သည်။ သူသည် ဝင်ရိုးမြောင့်မမြောင့်ကို ကြိုးတင်းတင်းတစ်ချောင်းဖြင့် တိုင်းရသည်။ ထို့အပြင် ဝင်ရိုး၏ လုံးပတ်ကိုတိုင်းရန် ကိရိယာတစ်ခုကိုလည်း သွပ်နန်းကြိုးဖြင့် တီထွင်ပြုလုပ်ရသည်။ ယင်းသို့ဖြင့် တစ်မနက်တွင် သူသည် ကျေနပ်မှုအပြည့်ရရှိပြီး ဝင်ရိုးကောင်းမွန် မြောင့်တန်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ကြေညာနိုင်တော့သည်။

သည့်နောက်တွင်ကား သူသည် ဝင်ရိုးကိစ္စကို ဘေးဖယ်ထားလိုက်ပြီး သည့်ထက်ခက်ခဲသော ပန်ကာဒလက်ကိစ္စသို့ အာရုံစိုက်ရပြန်တော့သည်။

သို့ဖြင့် အောလနတ်သည် ဘွိုင်လာဖြန့်ကို ထက်ခြမ်းခွဲပြီး ပန်ကာဒလက်အသစ်တစ်ခု ပြုလုပ်တော့သည်။ သူသည် ပန်ကာဝင်ရိုးကို မြောင့်ခဲ့ရသည့်အတွက် ပန်းပဲအတတ်ကို အတော်ကလေး တတ်မြောက်နားလည်သွားပြီဖြစ်သည်။ ပန်ကာဒလက်ကို လုပ်ရသောအခါတွင်ကား သူသည် ပန်းပဲအတတ်ကို သင်ရိုးညွှန်းတမ်းကုန်အောင် တတ်သိသွားတော့သည်။ အခြေအနေက တောင်းဆိုခြင်း၊ ရိုစိက သူ့အပေါ်တွင် ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းတို့ကြောင့် အောလနတ်သည် ဘွိုင်လာဖြန့်ကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် ပြုပြင်ရသည်။ အချို့နေရာများတွင် တီထွင်မှုများ ပြုလုပ်ရသည်။ သူသည် ဘွိုင်လာဖြန့်တစ်ဖက်ထိပ်ကို ပြင်ညီသံပြားတစ်ချပ်တွင် ဂဟေဆော်ပြီး ကျန်တစ်ဖက်ကို ထုထောင်းရသည်။ ပုံစံသွန်းလောင်းရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဘွိုင်လာဖြန့်ခြမ်းသည် နမူနာဖြစ်သော မူရင်းဒလက်နှစ်ခုနှင့် တစ်ပုံစံတည်း တထေရာတည်း ဖြစ်သွားတော့သည်။

တောင်ကြားတစ်ခုလုံးသည် တူထုသံဖြင့် ပဲ့တင်ထပ်နေသည်။ ရိစိက အင်မတန် ကြိုးစားအားထုတ်သော လက်ထောက်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူမက မီးမွှေးသည်။ ထင်းထည့်သည်။ ဖိုဆွဲသည်။ သူမ၏လက်ကို အတတ်စများနှင့်စည်းပြီး မီးတင်ထားသော သတ္တုချောင်း၏ တစ်ဖက်ထိပ်ကို အောလနတ်ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ကိုင်ထားပေးရသည်။ အပူရှိန်ကြောင့် ထွက်ပေါ်လာသော ညော်များက သူမ၏ နှာခေါင်းတွင်းသို့ စူးဝင်ကြသည်။ သူမ၏ လက်ချောင်းများ

အားလုံးပင် မီးလောင်ဖုများနှင့် ဖြစ်ကြသည်။ အောလနတ်နှင့် သူမတို့၏ အဝတ်များအားလုံးပင် မီးလောင်ပေါက်များ၊ မီးလောင်ရာများ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် သင့်တင့်လျောက်ပတ်ခြင်း ဆိုသည်တို့ကို မည်သို့မျှ သဘောမထားနိုင်ကြတော့ပါ။

သူတို့သည် ပန်ကာဒလက်သစ် မည်ကဲ့သို့ပုံစံ ထွက်လာမည်ကို ရင် တထိတ်ထိတ်ဖြင့် စောင့်ကြည့်ကြရသည်။ သူတို့သည် ကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲတစ်ခုကို မည်သို့ကျော်လွှားကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း စိတ်အားတက်ကြွစွာ ဆွေးနွေးကြရသည်။

အောလနတ်သည် လုပ်ငန်းတွင် အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်လျက်ရှိသည်။ ကမ္ဘာဦးလူများ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ကိုယ့်လက်ဖြင့် လုပ်ကိုင်အောင် မြင်ရသကဲ့သို့ ဖြစ်တော့သည်။

“အင်း... ကိုယ်ငယ်ငယ်တုန်းကသာ ကိုယ့်အဖေက ကိုယ့်ကို ပန်းပဲ အတတ် သင်ပေးခဲ့လို့ရှိရင် ကိုယ်ဟာ အာဖရိကတိုက်ကို ရောက်လာတော့မှာ ကို မဟုတ်တော့ဘူး။ ကိုယ်ဟာ အခုအချိန်အထိ...”

တစ်ကြိမ်တွင် အောလနတ်က ဖွင့်လှစ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ အောလနတ်၏ စိတ်အာရုံတွင် လန်ဒန်မြို့ အလုပ်သမား ရပ်ကွက်၏ စနေနေ့ည မြင်ကွင်းကို ပြန်လည်မြင်မိလာတော့သည်။ ငါးကြော် ဆိုင်များမှ ငါးကြော်နဲ့ သင်းသင်းများ မွှေးပျံ့လာသည်။ မီးရောင်များ လင်း ထိန်လာသည်။ ပျားပန်းခပ်နေသော လူအုပ်ကြီးကို အမှတ်ရလာသည်။ သူသည် မွှေးရပ်ဌာနီကို အတော်ကလေးပင် လွမ်းဆွေးတသ နေမိပြီးမှ လက်ရှိဘဝကို ပြန်ပြီးသတိရမိသည်။ တောင်ကြားအတွင်း ကျောက်ဆောင်နီနီများကို မြင်လာသည်။ ယူလန်ဂါမြစ်၏ တေးဆိုသံကို ကြားလာသည်။ ဝဲငယ်ကလေးအတွင်း ဝယ် လှုပ်ခတ်နေသော အာဖရိကဧကရီနှင့် သူ့နံ့ဘေးမှ ရိစ်တို့ကို သတိရလာသည်။

“အဲဒါဆိုရင် ကိုယ်ဟာ မင်းကလေးနဲ့ ဘယ်လိုမှ တွေ့ရတော့မှာလည်း မဟုတ်ဘူး ရှိစိ” သူက ပုံသွင်းနေသော ပန်ကာဒလက်ကို လက်ဖြင့်ပွတ်သပ်ရင်း စကားကို ပြန်ဆက်သည်။ “ဒီအလုပ်တွေကို အခုလို လုပ်နေရမှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ အခုအဖြစ်က အများကြီးကောင်းပါတယ်။ တန်ဖိုးရှိပါတယ်။

တကယ်ပြောတာပါ”

အောလနတ်သည် ရိုစ်ကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ငါးကြော်ဆိုင်များအားလုံးနှင့် မလဲလှယ်နိုင်ပါ။

နောက်ဆုံးတွင် ပန်ကာဒလက်အသစ်သည် မူရင်းနှစ်ခုနှင့် တစ်ပုံစံ တည်းပင် ဖြစ်လာသောအခါ ချိန်သားကိုက်မကိုက် အသေအချာ တိုင်းတာစစ် ဆေးကြည့်ဖို့ လိုအပ်လာတော့သည်။ သို့ဖြင့် အောလနတ်သည် တိုင်းတာသည့် ကိရိယာတစ်ခုကို တီထွင်ပြီး ဒလက်အသစ်သည် မူရင်းဒလက်နှစ်ခုအတိုင်း ဟုတ်မဟုတ် တိုင်းတာကြည့်ရသည်။ သည့်နောက်တွင်မှ သူသည် ဒလက်၏ တစ်ဖက်ထိပ်ကို ပန်ကာဂုတ်တွင် တပ်ဆင်ရန် ပြန်ခေါင်းဆက် ပြုလုပ်ရသည်။ အပေါက်များကို သေသေချာချာ ဖောက်ရသည်။ ပြီးမှ ဒလက်အသစ်ကို ပန်ကာဂုတ်တွင် တပ်ဆင်ကာ စို့ရိုက်ရသည်။ ရိုစ်က ထိန်းကိုင်ပေးရသည်။

ဒလက်အသစ်ကို နေသားတကျ တပ်ဆင်ပြီးသွားပြီ။ မူလလက်ဟောင်း နှစ်ခုနှင့် တထေရာတည်း ချွတ်စွပ်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အောလနတ်အနေ ဖြင့် စိတ်ချကျေနပ်ခြင်း မရှိသေးပါ။ ပန်ကာဝင်ရိုးပေါ်တွင် လျင်မြန်စွာ လည်ပတ်ရမည့်အဖြစ်ကို သူ ထည့်တွက်ရပေမည်။ ဆက်ထားသောအဆက် ခိုင်မခိုင်ကို ချိန်ဆရပေမည်။ သို့ဖြင့် သူသည် ပန်ကာဒလက် သုံးခုစလုံးကို သွပ်နန်းကြိုးဖြင့် ဆက်သွယ်ချည်နှောင်ထားလိုက်သည်။ လည်ပတ်မှုအားကို ပန်ကာတစ်ခုလုံးက စုပြီး ခံစေရန်ဖြစ်သည်။

“ဒါဆိုရင်တော့ စိတ်ချရပြီ။ စိတ်ချရပြီလို့ ယူဆရတာပဲ”

အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ပန်ကာဝင်ရိုးကို ပြန်လည်တပ်ဆင်ခြင်း၊ ဘရက်ကက်ကို ပြန်လည်တပ်ဆင်ခြင်း၊ ဝင်ရိုးတွင် ပန်ကာပြန်တပ်ခြင်း အလုပ်တို့ကို အောလနတ် သည် ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ လုပ်ဆောင်ရပြန်တော့သည်။

“ဖူး... ကိုယ်ဟာ ပန်းပဲဆရာတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ ရေငုပ်သမား တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ကောင်းတယ်” အာဖရိကဧကရီဘေးတွင် အောလနတ် ရေထဲမှ ပေါ်လာပြီး ပြောလိုက်သည်။ “ရိုစ်ရေ၊ ကိုယ့်ကို ဟိုခွကလေး ပေးပါဦး။ ကိုယ် တစ်ခါပြန်ငုပ်ရဦးမယ်”

အောလနတ်သည် ယခုအခါ ရိုစ်ကို အထူးပင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးလျက်

ရှိသည်။ သူပြောသည့် စကားတွေက အာဝဇ္ဇန်းရွှင်လှသည်ဟု သူမက မှတ်ယူမိသည်။

ပန်ကာဝင်ရိုးနှင့် ပန်ကာတို့ကို တပ်ဆင်ပြီးသောအခါ ၎င်းတို့ကို စမ်းသပ်လည်ပတ်ကြည့်ရန် အခြေအနေ မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကမ်းမှ ခွာသည်ဆိုလျှင်ပင် နောက်ထပ် ရေမော်တစ်ခုကို ဖြတ်ကျော်ကြရမည်။ ဖြတ်ချင်သည်ဖြစ်စေ၊ မဖြတ်ချင်သည်ဖြစ်စေ မလွဲမသွေ ဖြတ်ကျော်ရမည်။

အောလနတ်သည် ဘွိုင်လာအိုးကို ဆူစေသည်။ ရေနွေးငွေ့များ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ပန်ကာကို အနည်းငယ် လည်စမ်းကြည့်သည်။ သင်္ဘောဆိုင်းကြိုးများ တင်းသွားသည်အထိဖြစ်သည်။ ထိုနောက် ပဲ့စင်သို့သွားပြီး ပန်ကာလည်ပတ်သည်ကိုကြည့်သည်။ ဝင်ရိုးနှင့် ပန်ကာလည်ပတ်ပုံ ကောင်းသည်။ သို့သော် သည်မျှနှင့် စိတ်မချရပါ။ ရေစီးကြောင်းတွင် တကယ်ခုတ်မောင်းသောအခါ ရေစီးဒဏ်နှင့် မြန်နှုန်းကို ပန်ကာဒလက်များနှင့် ဝင်ရိုးတို့ ခံနိုင်ရည်ရှိမရှိကို မည်သို့မျှ မပြောနိုင်ပါ။ ရေတံခွန်များ၊ ရေမော်များ၊ ကျောက်ဆောင်များအကြားတွင် တကယ်ခုတ်မောင်းကြည့်မှ သိရမည့်ကိစ္စဖြစ်သည်။ သည်အခါတွင် အောလနတ်၏ လက်ရာမကောင်းလျှင် သူတို့အဖို့ သေဆုံးကြဖို့မှတစ်ပါး အခြားဘာမျှမရှိပါ။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးပင် ဤအခြေအနေကို ညကတည်းက တွေးမိကြပါသည်။ သို့သော် မည်သူကမျှ ဤအကြောင်းကို မပြောပါ။ သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ဖက်ကာ လဲလျောင်းနေကြသည်။ ရိပ်၏ မျက်လုံးများ စွတ်စိုလျက်ရှိသည်။ အောလနတ်က တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထားသည်။ သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လက်လွတ်ဆုံးရှုံးသွားမည်ကို စိုးရွံ့နေကြသည်။

ခရီးထွက်ရမည့် မနက်တွင်လည်း သည်အန္တရာယ်ကို သူတို့တွေးမိပါသည်။ သို့တစေလည်း မည်သူကမျှ မထုတ်ဖော်ပါ။ ရေနွေးငွေ့များ ရနေပြီ။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ထင်းတွေအပြည့်ရှိနေပြီ။ ခရီးထွက်ခွာရန် အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။

အောလနတ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ်နှင့် ကြည့်

လိုက်သည်။ ကျောက်တုံးများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော မီးဖို၊ ကျောက်တုံးတစ်တုံးကို ပြုလုပ်ထားသောပေ၊ ထို့နောက် သူတို့ မီးသွေးဖုတ်စမ်းသော နေရာမှ ပြာပုံ။

ထို့နောက် ရိုဏ်ကို သူ လှည့်ကြည့်သည်။ သူမက တက်မကျင်အနီးတွင် တောင့်တောင့်ကြီး ရပ်နေသည်။ သူမက သူ့ကို ဘာစကားမျှမပြောနိုင်ပါ။ ခေါင်းကိုသာ ညိတ်ပြလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် ဘာစကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောဘဲ သင်္ဘောဆိုင်းကြိုးများကိုဖြုတ်သည်။ အာဖရိကဧကရီကို ထိုးဝါးဖြင့် ထောက်ပြီး ထိန်းထားသည်။ ရိုဏ်က ရေပြင်တစ်ကြောကို ဝေဝိုက်ကာကြည့်နေသည်။

“ကဲ”

သူမက ပြောလိုက်သည်။ သူမ၏အသံ သူ့ထံသို့ မရောက်ရှိပါ။ မြစ်ရေစီးသံနှင့် ရေခွေးငွေ့သံတို့က ပုံးလွှမ်းနေသည်။

အောလနတ်သည် သင်္ဘောကို ထိုးဝါးဖြင့် ထိုးခွာလိုက်သည်။ သင်္ဘောဦး ရေစီးကြောင်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ အင်ဂျင်စက်ကို သူ ဖွင့်လိုက်သည်။

“ဝွတ်ဒ်ဘိုင် ဒါလင်”

အောလနတ်က အင်ဂျင်စက်ပေါ်တွင် ကုန်းငုံနေရာမှ ပြောလိုက်သည်။

“ဝွတ်ဒ်ဘိုင် ဒါလင်”

ရိုဏ်က ပဲ့စင်မှ တုံ့ပြန်သည်။

သို့သော် တစ်ယောက်ပြောလိုက်သည်ကို တစ်ယောက် မကြားကြပါ။ မည်သူကမျှလည်း ကြားစေရန် မရည်ရွယ်ပါ။ နှစ်ယောက်စလုံးတွင် သတ္တိအပြည့်နှင့်ဖြစ်သည်။

အာဖရိကဧကရီ ရေစီးကြောင်းအတွင်းသို့ တိုးဝင်သွားသည်။ ပထမပိုင်းတွင် တစ်ခုခုတော့ အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဖြစ်ချေပြီဟု နှစ်ယောက်စလုံးပင် ထင်မှတ်မိကြသည်။ အကြောင်းမှာ ပန်ကာဝင်ရိုးမြည်သံ မကြားရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ နောက်မှ သတိပြုမိကြသည်။ စောစောက ဝင်ရိုးသံထွက်ပေါ်နေခြင်းမှာ အကောက်အကွေ့များ ရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ယခုမြောင့်သွားသောအခါ ဘာသံမျှ မထွက်တော့ပါ။ ဝင်ရိုးရော ပန်ကာပါ ခိုင်ခံ့မြဲမြဲစွာ ရှိနေ

ကြသည်။ သင်္ဘောဦးသည် ရေစီးကြောင်းနှင့် တိုးမိသောအခါ လည်သွားသည်။ ရိစ်က တက်မကျင်ကို ဆွဲလှည့်လိုက်သည်။ နောက်တစ်ခဏတွင်ကား သူတို့သည် ရေစီးကြောင်းအတိုင်း တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလွှားလျက် ရှိတော့သည်။ အာလနတ်က စက်ကို ဂရုစိုက်နေပြီး ရိစ်က တက်မကို သတိထားလျက်ရှိသည်။ ရှေ့တည့်တည့်တွင်ရှိနေသော ရေမော်ကိုကြည့်ပြီး လမ်းကြောင်းကို ရွေးချယ်လျက်ရှိသည်။

ထိုနေ့မှာပင် သူတို့သည် ယူလန်ဂါမြစ် အမည်ပြောင်းသွားသောနေရာကို ဖြတ်ကျော်ကြရသည်။ တစ်ခုသော မြစ်ကြောင်းတစ်နေရာအရောက်တွင် ယူလန် ဂါမြစ်သည် ဗိုရာမြစ် ဖြစ်သွားသည်။ ထိုနေရာကို မြေပုံပေါ်တွင် ဖော်ပြထား ခြင်းမရှိပါ။ အကြောင်းမှာ ဤဒေသနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကောင်းမွန်ပြည့်စုံသော မြေပုံမရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ စပန်ဂလာ ရေးဆွဲထားသော မြေပုံကြမ်းသာ လျှင် ရှိပေသည်။ စပန်ဂလာ၏ ခရီးမတိုင်မီကဆိုလျှင် လျှိုနာမြို့၏ အောက် ဘက် ချောက်ထဲတွင် ပျောက်သွားသောမြစ်သည် လျှိုနာမြို့၏ တောင်ဘက် မိုင်တစ်ရာလောက်တွင် ရှိနေသော ရစ်တောင်ကြားမှ ဗိုရာမြစ်နှင့် တစ်ခုတည်း ဆိုသည်ကို မည်သူမျှ မသိခဲ့ကြပါ။

တိုင်းရင်းသားများသည် ဤကိစ္စကို လုံးဝပင် မစဉ်းစားခဲ့ကြပါ။ ဗိုရာ မြစ်၏ အောက်ပိုင်း မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အရပ်သည် အသွားအလာ ခက်ခဲသော ညွန်တောကြီးဖြစ်ပြီး ယူလန်ဂါမြစ်၏ ရေမော်များကား အောလနတ်နှင့် ရိုစ် တို့ တွေ့ရှိကြရသည့်အတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ သည်မြစ်နှစ်ခု အကြောင်းကို မည် သူမျှ အချိန်ကုန်ခံပြီး မစဉ်းစားပါ။ သည်မြစ်နှစ်ခု၏ ဆက်စပ်မှုသည်ဘာမှ အရေးမကြီးပါ။ သည်မြစ်တွင် နာမည်နှစ်မျိုးဖြစ်နေသည်မှာ အကြောင်းမဟုတ်ပါ။

သို့သော် တကယ်တကယ် တွေ့ရှိလေ့လာရသောအခါတွင်ကား မြစ်နှစ် ပိုင်းသည် အမည်နာမ ခြားနေသလို အသွင်သဏ္ဍာန်လည်း ခြားနားလျက်ရှိပါ

သည်။ မြစ်ရေစီးအရှိန်လည်း သိသိသာသာ လျော့သွားသည်။ ကမ်းနှစ်ဖက် အနေအထားလည်း သိသိသာသာ ပြောင်းလဲသွားသည်။ ရေအောက်ကြမ်းပြင် အနေအထားလည်း မတူတော့ပါ။ ယူလန်ဂါမြစ်တစ်လျှောက်တွင် ကြမ်းပြင် သည် ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များသာဖြစ်ပြီး ဗိုရာမြစ်အပိုင်းသို့ ရောက်ရှိ သောအခါတွင်ကား ကြမ်းပြင်သည် မြေညီဖြစ်သွားပြီး ရွံ့နွံ့များနှင့် ကျောက် စရစ်ခဲများသာ ရှိတော့သည်။ မြစ်ကြောင်းကလည်း ကျွန်းများဖြစ်ပေါ်ပြီး ပြောထွက်သွားသည်။ ရေစီးနှေးသွားတော့သည်။

ဝစ်တယ်ဗက် ကန်ကြီးသည် တစ်ချိန်တုန်းက ရစ်တောင်ကြားအစပ်ထိ ရောက်ရှိခဲ့ဟန်တူသည်။ နောက်ပိုင်းတွင်မှ ယူလန်ဂါခေါ် ဗိုရာမြစ်သည် နန်း မြေများ သယ်ယူလာပြီး ပို့ခဲ့သဖြင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကြီး ဖြစ်ထွန်းလာခြင်းဖြစ် ပေသည်။ ကန်ကြီး၏ သုံးဖက်သုံးတန် မိုင်သုံးဆယ်လောက်တွင် စိမ့်တော ညွန်တောကြီး ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ရေတစ်ပိုင်း ကုန်းတစ်ပိုင်း အရပ်ဒေသတစ်ခု ဖြစ်လာတော့သည်။ တစ်ဝက်က ညွန်တောကြီးဖြစ်ပြီး တစ်ဝက်က ရေများဖြစ် တော့သည်။ ဤအပိုင်းတွင် အပူပိုင်းဒေသ အပူရှိန်က လွန်ကဲလှသည်။ သစ်တောများကလည်း ထူထပ်လှသည်။ တိရစ္ဆာန်များ မရှိသလောက်ဖြစ်ပြီး အန္တ ရာယ်ပေးသော ပိုးမွှားများဖြင့်သာ ပြွမ်းတီးနေတော့သည်။

ရိုစီနှင့် အောလနတ်တို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ ပြောင်းလဲလာ သည်ကို ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သတိပြုမိကြသည်။ ပထမတွင် ရေစီးသည် စောစောကအတိုင်း သန်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် နှစ်ဖက်တောင်ကမ်းပါး များသည် တဖြည်းဖြည်း နိမ့်လာကြသည်။ တဖြည်းဖြည်း ပြေလျောလာကြ သည်။ နောက်ဆုံး ကမ်းနှစ်ဖက်သည် မြေပြင်ညီဖြစ်လာပြီး သစ်တောများ ပုံးလွမ်းလျက်ရှိတော့သည်။ သူတို့သည် အရိပ်တွင်းမှ ထွက်မိသည်နှင့်တစ်ပြိုင် နက် ကျိုက်ကျိုက်ဆူနေသော နေရောင်နှင့် တွေ့ကြရတော့သည်။ နေပြောက် မထိုးသော တောင်ကြားများအတွင်း သွားလာခဲ့ရသည်နှင့် လုံးဝပင် ဆန့်ကျင် ဘက်ကြီး ဖြစ်သွားတော့သည်။ အပူရှိန်က အလုံးအရင်း ကြီးမားလှသည်။ သူတို့သည် လေတိုက်ထဲတွင် သွားနေကြသည့်တိုင် ချွေးတွေပြန်နေကြသည်။ ချွေးတွေက လွင့်ပျောက်မသွားဘဲ အလုံးအရင်းဖွဲ့ကာ စီးကျနေကြသည်။

ရိုစ်သည် အာဖရိကဇကရီကို နောက်ဆုံး ရေမော်များအကြားတွင် ပဲ့ကိုင်ကာ စုန်ဆင်းသွားနေရင်း မျက်နှာမှ ရွေးများကို သုတ်ပစ်နေရသည်။ သို့သော် ရေမော်များသည် စောစောပိုင်းက ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသော ရေမော်များ ကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များ မဟုတ်တော့။ ရေစီးက သန်နေဆဲပင်ဖြစ်သော်လည်း ရေကြောင်းကျယ်လာသည်။ ရေတိမ် လာသည်။ ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များအကြားတွင် သစ်ငုတ်တိုများနှင့် စည်းတိမ်များကိုသာ တွေ့ရှိရတော့သည်။ သို့သော် ရေကြောင်းကိုတော့ သတိ ထားပြီး လျင်မြန်စွာ ရွေးချယ်ထိန်းကိုင်ရသည်။ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲထွက် လျက်ရှိသည်။ တချို့နေရာတွင် ရေကြောင်းတိမ်သလောက် အချို့နေရာတွင် ရေကြောင်းနက်လှပေသည်။

ရေကြောင်းသည် အတော်ကလေးကြာအောင် ဖြောင့်ဖြူးကောင်းမွန်နေ တတ်ပြီးနောက် ရုတ်တရက်ဆိုသလို ရေကြောင်းပြောင်းလဲသွားတတ်သည်။ လှိုင်းတွန့်ကလေးများ ထနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရှေ့ဘက်တွင် စည်းသောင် ရှိနေသည်ကို ပြသနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ရိုစ်သည် မိုင်ဝက်လောက် ကတည်းက ကြိုတင်ပြီး ရေကြောင်းရွေးရသည်။ တစ်လျှောက်လုံး ရေနက်နေ မည့်လမ်းကို ရွေးချယ်ရသည်။ ဝက်ပါထဲတွင် လမ်းမှန်ကို ရွေးရသည့်အတိုင်း ပင်ဖြစ်သည်။

သူမသည် ယခုအခါ သင်္ဘောအကြောင်းကိုလည်း နားလည်နေပြီဖြစ် သည်။ စည်းသောင်ပိတ်နေသော ရေကြောင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားပြီး သောင်ခုံနှင့် သင်္ဘောရိုက်ကာ ပန်ကာဝင်ရိုးနှင့် ပန်ကာတို့ ပျက်စီးသွားမည့် အရေးကို အထူးဂရုပြုရသည်။

ပထဝီဝင် အနေအထား ပြောင်းလဲသွားသည်နှင့်အညီ ရာသီဥတုကလည်း ပြောင်းလဲသွားသည်။ ကောင်းကင်တွင် မိုးတိမ်မည်းမည်းကြီးများ အုံ့ဆိုင်း လာသည်။ အိုက်စပီစပီကြီး ဖြစ်နေသော အပူရှိန်သည် သည်းမခံနိုင်လောက် အောင်ပင်ဖြစ်သည်။ သည့်နောက်ပိုင်းတွင်ကား လျှပ်စီးတွေ လင်းလက်ပြီး မိုးကြိုးတွေ ထစ်ချုန်းလာတော့သည်။ ထို့နောက် မိုးကြိုးသည်ထန်စွာ ရွာသွန်း တော့သည်။ နှင်းမြူများ ပိတ်နေသည့်အတိုင်းပင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဘာမှမမြင် ရတော့ပါ။

မုန်တိုင်းဆင်လာသည်ကို တွေ့သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်ပင် ရိုစံသည် အာဖရိကဧကရီကို ကမ်းဆီသို့ ဦးတည်လိုက်သည်။ မိုးစတင်ရွာသွန်းသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် အောလနတ်သည် သစ်ငှက်တို့ကြီးတစ်ခုတွင် သင်္ဘောကို ထိုးချိတ်ထားလိုက်သည်။ သစ်ငှက်တို့ကြီးသည် ရေထဲတွင် လဲကျပြီး အမြစ်တွေ ပေါ်နေသော်လည်း မသေသေးဘဲ ရှင်လျက်ရှိနေသည်။ မြစ်ရေစီးသည် သစ်ငှက် ပတ်ပတ်လည်က မြေကြီးများကို တိုက်သွားသဖြင့် ၎င်းသည် ရေစပ်တွင် ကျွန်းကလေးတစ်ခုကိုသို့ ဖြစ်နေသည်။ ပတ်ပတ်လည်တွင် ရေများဒလဟော စီးလျက်ရှိသဖြင့် ၎င်းတို့၏ သင်္ဘောသည် မုန်တိုင်းတိုက်ခတ်သည့်ဒဏ်ကို လူးလို့မိကာ ခံနေရတော့သည်။

မိုးချုန်းသံ၊ မိုးဟိန်းသံ၊ မိုးကြိုးပစ်သံတို့က မရပ်မနားပင်ဖြစ်သည်။ လျှပ်စီးများ လင်းလက်နေသည်ကလည်း တရစပ်ပင်ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောပေါ်သို့ မိုးများ ရွာသွန်းချသည့်အသံကလည်း ကျယ်လောင်လှပြီး မြစ်ရေစီးသံကလည်း မုန်တိုင်းသံတမျှပင် ဖြစ်တော့သည်။ မိုးဒဏ်မုန်တိုင်းဒဏ်က ပြင်းထန်လှသည်။ ပုံစင်အမိုးသည် သူတို့ကို နည်းနည်းကလေးမျှပင် အကာအကွယ်မပေးနိုင်ပါ။ သူတို့သည် ဘာမျှမတတ်နိုင်ဘဲ ငှက်တုတ်ကလေးတွေထိုင်ပြီး ခံနေကြရသည်။ ရေနှေးပိုက်ဖွင့်ထားသော ရေပန်းအောက်တွင် ထိုင်နေရသည့်အလားပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ မျက်လုံးများကို မဖွင့်နိုင်သလောက်ပင်ဖြစ်သည်။

မိုးနှင့်အတူ ပါလာသော လေပူကလည်း အာဖရိကဧကရီကို ကိုင်လှုပ် လျက်ရှိသည်။ မြစ်ရေစီးကလည်း သင်္ဘောကို အဆက်မပြတ် ဆွဲဆောင်လျက် ရှိသည်။ လေက တစ်ဖက်တည်းမှ တိုက်နေသည်မဟုတ်ဘဲ အဘက်ဘက်မှ လှည့်ပြီး တိုက်နေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အောလနတ်သည် မုန်တိုင်းထဲတွင် မမြင်မစမ်းနှင့်ပင် သင်္ဘောကြီးကိုဖြတ်ပြီး သင်္ဘောကို ကမ်းမှခွာထားရတော့သည်။ သို့မဟုတ် လျှင် ပန်ကာဝင်ရိုးနှင့် ပန်ကာတို့သည် ကမ်းနှင့်ဆောင့်မိပြီး ပျက်စီးကုန်ကြ ပေတော့မည်။

နောက်ဆုံးတွင် မုန်တိုင်းသည် အလာတုန်းကကဲ့သို့ပင် လျင်မြန်စွာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတော့သည်။ ထိုအခွ မွန်းတိမ်းပိုင်း နေထွက်ပေါ်လာပြီး သူတို့ကို မီးမြှောက်ပြန်တော့သည်။ မြစ်ပြင်တစ်ခုလုံးမှ အခိုးအငွေ့တွေ ပျံ့လာ

စေတော့သည်။ သည်တွင် သူတို့သည် ရေစုပ်စက်ကိုထုတ်ပြီး သင်္ဘောထဲမှ ရေများကို စုပ်ထုတ်ပစ်ကြရသည်။ ရေတွေက သင်္ဘောကြမ်းနှင့် ထိနေပြီဖြစ် သည်။

မိုးတိတ်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မှက်တွေ ခြင်တွေက တစ်စခန်း ထလာကြတော့သည်။ အဆုပ်လိုက်၊ အုပ်လိုက်၊ အသုတ်လိုက်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သွေးဆာလျက်ရှိကြပြီး လေထုတစ်ခုလုံးသည် သူတို့၏အသံများ ဖြင့် စီညနေတော့သည်။ ကုန်းမြင့်ပိုင်းဒေသတွင် မှက်၊ ခြင်၊ ယင် အတွေ့အကြုံ ရှိခဲ့သော ရိပ်နှင့် အောလနတ်တို့သည်ပင် ဤအောက်ပိုင်းဒေသမှ အကောင်များ တိုက်ခိုက်မှုကို မခံနိုင်ဘဲ ရှိနေကြသည်။ သူတို့သည် ယူလန်ဂါမြစ် အထက် ပိုင်းတွင် တွေ့ခဲ့ရသည်ထက် ဆယ်ဆမက အဆနှစ်ဆယ်မကဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် သူတို့သည် တောင်ကြားတစ်လျှောက်တွင် မှက်ခြင်ဘေးရန်မှ ကင်းဝေးစွာ နေခဲ့ရသဖြင့် ယခုအခါတွင် သူတို့၏ဒဏ်က ပိုပြီးပြင်းထန်သည်ဟု ထင်မှတ်နေမိကြတော့သည်။

သည်မှာက သူတို့ ယခင်က မတွေ့ဖူးသော ခြင်တစ်မျိုးကိုလည်း တွေ့ရှိကြရသည်။ အကောင်က သေးသေးမည်းမည်းကလေးဖြစ်သည်။ သင်း တို့ကိုက်လျှင် အပ်ပူပူနှင့် ထိုးလိုက်သည့်အလားဖြစ်သည်။ တစ်ချက်ကိုက်လျှင် သွေးပေါက်တစ်ခု စို့လာသည်။ သည်လိုအကောင်တွေ အများကြီးဖြစ်သည်။ အခြား အမျိုးအစားတွေကလည်း တစ်ဒါဒီလောက်ရှိသည်။ သည်ကောင်တွေက မျက်လုံးထဲကိုလည်း ဝင်သည်။ ပါးစပ်ထဲကိုလည်း ဝင်သည်။ နှာခေါင်းထဲ ကိုလည်းဝင်သည်။ လွတ်နေသော အသားနေရာမှန်သမျှကို အသနားအကြင်နာ ကင်းမဲ့စွာ ကိုက်ကြသည်။ အသက်ရှင်ပြီး အညှဉ်းပန်းအနှိပ်စက်ခံနေရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ညနေစောင်းသွားပြီး ညရောက်လာသည့်တိုင် သင်းတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုက လျော့နည်းသက်သာသွားခြင်းမရှိပါ။ ရွေးစေးပြန်နေသော အပူဒဏ်နှင့် သည် မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းကလေးများ၏ အန္တရာယ်မှ မည်သူမျှ မကယ်တင်နိုင်ပါ။ မည်သည့်နေရာမှ အကူအညီ မရနိုင်ပါ။

ယမန်နေ့ညက အေးမြသော ညချမ်းကာလတွင် မှက်ခြင်ယင် ကင်းမဲ့ စွာဖြင့် အတူယှဉ်တွဲပြီး အိပ်ခဲ့ရသည့်အဖြစ်သည် သူတို့၏စိတ်ထဲတွင် အိပ်မက်

တစ်ခုလိုပင် ဖြစ်နေတော့သည်။ ယနေ့ညအဖို့မူကား သူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ထိတွေ့လိုခြင်းမရှိပါ။ သူတို့သည် အညှင်းပန်းခဲနေရသူများကဲ့သို့ တလူးလူးတလှိုမ့်လှိုမ့် ရှိနေကြရသည်။ သူတို့သည် တစ်နေ့လုံးပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း ရှိခဲ့ကြရသော်လည်း ဘယ်လိုမျှ အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ရှိနေကြသည်။

တစ်ကြိမ်တွင်မူ အောလနတ်သည် လဲလျောင်းနေရာမှ ထထိုင်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို စမ်းနှိုက်ရှာဖွေသည်။ ထို့နောက်-

“ဒီမယ် မိန်းကလေးရေး၊ တို့ ဒါ လုပ်ကြည့်ရရင်တော့ မဆိုးဘူးထင်တယ်”

သူက မိုးကာစ အဟောင်းကြီးတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်လာသည်။ အဆိုပါ မိုးကာဖျင်ကြီးကို သူတို့နှစ်ယောက် အပေါ်တွင် ဖြန့်ခြုံလိုက်သည်။ သူတို့သည် မိုးကာစကို မျက်နှာများပေါ်သို့ ရောက်သည်အထိ ဆွဲယူပြီး ခေါင်းမြီးခြုံထားလိုက်ကြသည်။ ထိုအခါတွင် အပူဒဏ်ကို ချွေးပြန်အောင် ခံကြရသည်။ သို့သော် မှက်၊ ခြင်၊ ယင်များ ကိုက်သည်နှင့်စာလျှင် အပူဒဏ်က အများကြီးတော်ပေသေးသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူတို့ အိပ်ပျော်သွားကြသည်။ ချွေးတွေရွဲပြီး နစ်နေကြသည်။ အသက်ရှူဖွန်းပြီး ကျပ်နေကြသည်။ နောက်တစ်နေ့နံနက် သူတို့ အိပ်ရာမှ နိုးလာသောအခါ ကိုယ်တွေ့လက်တွေ့ အားလုံးတောင့်ပြီး နာကျင်ကိုက်ခဲလျက်ရှိတော့သည်။ သူတို့ လည်ချောင်းတွေနာပြီး မမျိုနိုင်မသိပ်နိုင် ရှိနေကြသည်။ နောက်ပြီးတော့ မှက်၊ ခြင်၊ ယင်များက ပြန်လည်ကိုက်ခဲလျက်ပင် ရှိတော့သည်။

သူတို့သည် ညွှန်တောထဲတွင် ရုန်းပြီး ကမ်းပေါ်သို့တက်ကာ ထင်းခွေကြရသည်။ ညွှန်တောထဲတွင် ရုန်းရသည်မှာ မသက်သာပါ။ နာကျင်ပင်ပန်းလှပေသည်။ သူတို့သည် ထိုကဲ့သို့ ခြောက်ခေါက်လောက် ကုန်းပေါ်တက်ပြီး ထင်းများစုဆောင်းတော့မှ အာဖရိကဧကရီတွင် တစ်နေ့စာထင်းများ ဖူလှဲသွားပြန်တော့သည်။

နေ့ရိုန်က ပူပြင်းလှသဖြင့် သူတို့အောက်မှ သင်္ဘောကြမ်းပြင်သည် သူတို့၏ ခြေထောက်များကို မီးကင်နေသကဲ့သို့ ရှိတော့သည်။ အောလနတ်၏

လက်များသည် အသားမာများ တက်နေကြသဖြင့်သာ မြိုက်မြိုက်ပူနေသော အင်ဂျင်စက်သံထည်များကို ကိုင်တွယ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့အနေနှင့် ဘယ်လို လုပ်ပြီး မီးဖိုကြီး၏ အပူဒဏ်နှင့် ဘွိုင်လာအိုး အပူဒဏ်များကို ခံနိုင်ကြောင်း ရှိစံ စဉ်းစား၍မရပါ။ သူ့မအနေနှင့် ပဲ့စင်မှနေ၍ပင် ပူလောင်ခြင်းမက ပူလောင် လှပေပြီ။

သို့သော် သင်္ဘောထွက်သောအခါတွင်ကား မှက်ခြင်များရန်မှ ကင်းဝေး သွားကြရပြန်သည်။ အာဖရိကဧကရီ၏ အမြန်နှုန်းသည် ကပ်ဆိုးကြီးကို နောက်ဘက်တွင် ချန်ထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။ သည်နေရာတွင် မြစ်ကလည်း မိုင်ဝက် လောက် ကျယ်သဖြင့် မြစ်လယ်သို့ သူတို့ ရောက်ရှိသောအခါ မှက်ခြင်ယင် များ လာရောက်ခြင်း အလျှင်းမရှိတော့ပါ။ နေရောင်အောက်တွင် အပူဒဏ်ကို တင်းပုတ်နှင့်ထူသလို ခံနေရခြင်းက သူတို့အတွက် အများကြီးသက်သာပေ သည်။

မြစ်၏ အသွင်သဏ္ဍာန်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင် အသွင်သဏ္ဍာန်တို့သည် လျင်မြန်စွာပင် ပြောင်းလဲလျက်ရှိကြသည်။ သင်္ဘော၏ ဘေးနှစ်ဖက်ရှိ မြစ်ရေ ပြင်သည် မြစ်အထက်ပိုင်းက အတိုင်းပင် အညှီရောင်ပြန်သန်းလာသည်။ ထိုမျှမက တဖြည်းထက်တဖြည်း အရောင်ရင့်ပြီး နောက်ဆုံးတွင် အနက်ရောင် မည်းမည်းကြီး ဖြစ်လာတော့သည်။

ရေစီးနှုန်း အရှိန်မှာလည်း သိသိသာသာကြီးပင် လျော့နည်းသွားတော့ သည်။ မနက်ပိုင်းကဆိုလျှင် သူတို့သည် ယမန်နေ့က မကြာခဏ တွေ့ခဲ့ရသော ရေမော်မျိုးတစ်ခုကို နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ်နှင့် ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြရသည်။ ယင်း၏သဘောမှာ မြစ်ပြင်အောက်ခြေတွင် နောက်ဆုံးရှိနေသော ကျောက်တန်း တစ်ခုပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူတို့သည် တောင်စောင်းတစ်လျှောက်ကို အဆုံး တိုင် ဆင်းမိပြီ။ ယခုအခါ တောင်ကြား အောက်ခြေလွင်ပြင်သို့ ရောက်ရှိနေ ကြပြီဖြစ်သည်။ ယခုအခါတွင် ရေခဲများလည်း မရှိတော့ပါ။ မြစ်သည် နက်ရှိုင်းလှပေသည်။ မြစ်ပြင်၏ အကျယ်သည် မိုင်ဝက်ခန့်ရှိပြီး အနက်က ပေခြောက်ဆယ်ခန့် ရှိပေသည်။ ရေစီးနှုန်းသည် လျော့သည်ထက် လျော့သွားရာ ယခုအခါတွင် ရေစီးနေမှန်း မသိရသလောက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ မြစ်ကြောင်း

အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးသာလျှင် ဘယ်အချိန်တွင် ဘယ်နှုန်းနှင့် ရေထုထည် ဘယ်လောက်စီးဆင်းလျက်ရှိသည်ကို သိရှိနိုင်ပေတော့မည်။

မြစ်ကမ်းနှစ်ဖက်တွင်ကား ဧရာမ ကျူတောကြီးများဖြစ်ကြသည်။ ကျူတော၏ တစ်ဖက်တွင်ကား ကြိမ်တောကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။ ကြိမ်တော၏ တစ်ဖက်တွင်ကား ပိန်းပိန်းပိတ်နေသော သစ်တောကြီးများပင် ဖြစ်တော့သည်။

မြစ်၏ အလယ်ကြောတစ်လျှောက်သည်ကား ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းသော သင်္ဘောလမ်းပင် ဖြစ်တော့သည်။ အာဖရိကကေရီသည် ကျိုက်ကျိုက်ဆူနေသော နေရောင်အောက်တွင် မည်းနက်သော ရေပြင်ကိုခွဲကာ ခုတ်မောင်းလျက် ရှိသည်။ သူတို့သည် ရေပြင်ကျယ်ကြီးထဲတွင် သွားနေရသဖြင့် ပက်ကျိတစ်ကောင် သွားနေသကဲ့သို့ပင် ရှိတော့သည်။ မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် အကွေ့ကွေ့ အဝိုက်ဝိုက်တွေ အများကြီးရှိပေသည်။ သူတို့သည် အကွေ့တစ်ခုကို နှစ်နာရီလောက် ကွေ့ပတ်ကြရသည်။ အကွေ့တွေကလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ မရှိပါ။ မြေပြန့်ဒေသတွင် မြစ်ကမ်းပါးတစ်လျှောက်သည် မည်သည့်နေရာကြည့်ကြည့် တစ်ပုံစံတည်းပင်ဖြစ်သည်။

မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် ဂရုထားပြီး ကြည့်စရာ ရေမော်ရေပဲများ မရှိတော့သော်လည်း ရိမ်အဖို့မူကား မျက်ခြည်မပြတ် သတိထားနေရသည့် အဆင့်ပင်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ မြစ်ပြင်တစ်ကြောတွင် ဒိုက်သရောများ၊ ကျူပင်ကြိမ်ပင်များ၊ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များ၊ ထင်းတုံးသစ်တုံးများ ရှိနေသဖြင့် သင်္ဘောပန်ကာကို ထိခိုက်ပျက်စီးစေနိုင်ပါသည်။ ဤနေရာတစ်ဝိုက်တွင် ရေစီးနှုန်းက နှေးကွေးလှသဖြင့် ဤဒိုက်သရောများကို ကမ်းခြေသို့ရောက်အောင် ပုတ်ထုတ်နိုင်ခြင်း မရှိပါ။ သူတို့သည် ရေလယ်မှာပင် စိမ်ပြေနပြေ မျောနေကြသည်။

ရေထဲတွင် ပေါ်ရုံကလေး ပေါ်နေကြသော သစ်တုံးကြီးများကို အထူးဂရုပြုပြီး ရှောင်ရှားနေရသဖြင့် ပျင်းရိဇိုးငွေ့စရာ အဖြစ်မှတော့ သက်သာရာရပေသည်။ ထို့အပြင် ရိမ်သည် သင်္ဘောကို ရေမျောဒိုက်သရောများအနီးမှကပ်ပြီး ခုတ်မောင်းသည်။ သူမနှင့် အောလနတ်တို့သည် ရေထဲတွင် မျောနေသော ထင်းတုံးများကို ထင်းမီးအလိုငှာ ဆယ်ယူကြသည်။ ယင်းသို့ဖြင့် သူတို့သည်

ကမ်းခြေသို့ မဆိုက်ကပ်ရဘဲနှင့် ညွှန်တော့ရှုံ့တော့ထဲတွင် မရန်းကန်ရဘဲနှင့် လိုအပ်သောထင်းကို လုံလောက်စွာ ရရှိနိုင်ကြတော့သည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်ရာကောင်းသော နေ့နှင့် ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ် ရာကောင်းသော မြစ်တို့သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် တစ်စခန်းသိမ်းချိန်တိုင် ရောက်လာသည်။

အောလနတ်သည် ဖဲ့စင်ဘက်သို့ လျှောက်လာပြီး အံ့သြဖွယ်ရာအဆို တစ်ခုကို ပြုလိုက်သည်။

“ကနေ့ည ကိုယ်တို့ ကမ်းမှာမကပ်တော့ဘူး မိန်ကလေး။ ရေလယ် မှာပဲ ကျောက်ချပြီးနေကြမယ်။ အောက်ခြေက ရွံ့တွေ့ဖို့ ကျောက်ကောင်းကောင်း ချနိုင်တယ်။ ဒီနေရာမှာဆိုရင် ကိုယ်တို့ကို မှက်တွေ့ခြင်တွေလည်း မကိုက်နိုင် တော့ဘူး။ မနေ့ကလို ညမျိုးကိုတော့ ကိုယ်တို့ ဘယ်လိုမှ မကြုံချင်တော့ဘူး။”

“ဒီမှာ ကျောက်ချမယ် ဟုတ်လား။”

ရိစ် အာမေဒိုတ်သံ ပြုလိုက်သည်။ ဤလိုမျိုး ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု သူမ လုံးဝမစဉ်းစားမိခဲ့ပါ။ သူ့တို့ ညစခန်းချခဲ့ကြရာတွင် ကမ်းခြေနှင့် အဝေးဆုံးသည် ငါးကိုက်လောက်မျှသာဖြစ်သည်။ ကမ်းခြေနှင့် နှစ်ဖာလုံလောက်အကွာတွင် ရပ်နားရမည်ဆိုတော့ စိတ်ထဲမှာ အများကြီး ဆန်းနေသည်။ သို့သော် သူမ အနေနှင့် မည်သို့မျှ ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်စရာ အကြောင်းမရှိပါ။

“အင်းလေ”

နောက်ဆုံးတွင် သူမက ပြောလိုက်ရသည်။

“ဒါဆိုရင် ကိုယ် ထင်းထပ်ပြီး မထိုးတော့ဘူး။ သင်္ဘောရပ်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကိုယ်တို့...”

‘ကျောက်ချမယ်’ ဟူသော စကားလုံးကို အောလနတ် ဆက်ပြီးပြောဖို့ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပြောချိန်မရလိုက်ပါ။ အင်ဂျင်စက်တစ်ခုခုဖြစ်သဖြင့် ရှေ့ပိုင်းသို့ သူ ပြေးသွားရသည်။ စက်ကို နေသားတကျဖြစ်အောင် သူ ပြုလုပ် ပြီးသောအခါတွင်မှ ရိစ်ကို ပြုံးပြုလိုက်သည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် စက်ခုတ်သံ နှေးသည်ထက် နှေးသွားသည်။ နောက် ဆုံးတွင် အာဖရိကဧကရီသည် ရေထဲတွင် ရွေ့လျားမှုမရှိသလောက်ပင်

ရပ်တန့်သွားသည်။ အောလနတ် ဦးဘက်သို့သွားပြီး ကျောက်ဆူးကို ချလိုက်သည်။ ကျောက်ဆူးသံသည် မြစ်ယံတစ်ခုလုံးကို ပဲ့တင်ထပ်သွားသည်။ ကမ်းခြေမှ ၎င်းအချို့ လန့်ပျံ့သွားကြသည်။

“အောက်ခြေမှာ ကျောက်ဆူးစွဲမစွဲ မသေချာဘူး”

အောလနတ် ချိန်ဆရင်း ပြောလိုက်သည်။ “ဒါပေမဲ့ ဘာမှကိစ္စမရှိဘူး။ ကိုယ်တို့သဘော မျောသွားလို့ရှိရင်လည်း တစ်ခုခု မဖြစ်ခင်မှာတော့ အဲဒီ ကျောက်ဆူးက တားထားပါလိမ့်မယ်။ ပေခြောက်ဆယ်လောက် ရေအနက်မှာ ဘာမှအန္တရာယ် မရှိနိုင်ပါဘူး။ ကဲ ကိုယ်တို့ အမိုးတစ်ခုခုတော့ လုပ်ကြမှ ဖြစ်မယ်။ အဲဒီနေ့က ကိုယ်တို့ကို မှတ်လောက်သားလောက်အောင် လုပ်မယ့်ပုံ တော့ရှိတယ်”

နေသည် အတော်ကြီးစောင်းသွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း အတော်ကြီးပင် ပူနေဆဲဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် အော်လနတ်သည် ပဲ့စင်အမိုးဖျင်ကို အကုန်ဆွဲဖြန့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အမိုးတန်းတွင် စောင်တစ်ထည်ကိုလည်း ကာထားလိုက်သည်။ ထိုအခါ ပဲ့စင်တွင် အေးမြသော အရိပ်အာဝါသ ဖြစ်သွားပြီး သူတို့နှစ်ယောက် လဲလျောင်းနိုင်ကြတော့သည်။ အောလနတ် ပြောသည့်အတိုင်းပင် ဤနေရာတွင် ခြင်များ၊ ယင်များ မရှိသလောက်ပင်။ ဟိုက သည်ကဆိုသလို ထွက်ပေါ်လာသော ပိုးကောင်မွှားကောင်များမှာလည်း ယမန်နေ့က သန်းနှင့်ချီပြီး အကိုက်ခံခဲ့ရသူများအတွက် ဘာမျှမပြောပလောက်ပါ။

ယခုအခါတွင် အောလနတ်နှင့် ရိပ်တို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လည်း ထိတွေ့ဖက်ပွေ့ နိုင်ကြတော့သည်။ သူတို့ နမ်းကြသည်။ သူတို့ အငမ်းမရ ဖြစ်ကြရသည်။ ဆန္ဒပြင်းပြစွာ မိန်းမောခံစားကြသည်။

သည်နောက်တွင်ကား သူတို့ အေးအေးလူလူ စကားပြောကြသည်။ တိတ်ဆိတ်နေသော မြစ်ရေပြင်တွင် တိုးညှင်းစွာ ပြောဆိုကြသည်။

“ဟုတ်တယ် မိန်းကလေး။ ကိုယ်တို့ လုပ်နိုင်တယ်။ ယူလန်ဂါမြစ်ကို အမှန်တကယ်ပဲ စုန်ဆင်းနိုင်ကြတယ်။ ကိုယ့်အနေနဲ့ ဒီလိုမျိုး ဖြစ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ မထင်ခဲ့ဘူး။ ကိုယ်တို့ လုပ်နိုင်မယ်လို့ပြောတာ မိန်းကလေးပဲ။ အချစ်ကြောင့်သာ မဟုတ်ခဲ့ရင် ကိုယ်တို့ ဒီနေရာကို ရောက်နေမှာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မချိုးကျူးမိဘူးလား မိန်းကလေး”

“ဟင့်အင်း။ သူများကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ကြောင့်ပါ။ စက်ကို ဘယ်သူမောင်းသလဲ၊ သူ မောင်းတာပဲ မဟုတ်လား။ ပန်ကာကို ဘယ်သူပြင် သလဲ၊ သူပြင်တာပဲ မဟုတ်လား။ သူများကြောင့် မဟုတ်ပါဘူးကွယ်”

ရိစ် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

သူမ တကယ်ပင် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အောလနတ်ကို သူမ၏ အလိုသို့လိုက်အောင် အကျပ်ကိုင်ခဲ့ရသည့်အဖြစ်များကို သူမ မေ့လျော့လိုက် ပြီဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များကြောင့် စောစောပိုင်းက အရေးကိစ္စများကို ကောင်းစွာခွင့်လွှတ်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။ သူတို့၏ ခရီးကာလသည် သုံးပတ်မျှသာ ရှိသေးသော်လည်း ရိစ်အဖို့မူ သုံးလလောက် ထင်နေမိသည်။

သို့သော် သူမ မေ့ပျောက်ရသည့်အကြောင်းတွင် အဓိကအကြောင်းရင်း တစ်ခုရှိသည်။ ယင်းကတော့ သူမအနေနှင့် မေ့ပျောက်လို၍ပင်ဖြစ်သည်။

“ဒီလိုမျိုး လုပ်နိုင်မယ့်လူတစ်ယောက် ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိတော့မယ်လို့ သူများ မထင်ဘူး”

ရိစ် ပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်သည်။

“ဒီလိုမျိုး လုပ်ကြည့်မယ့် လူတစ်ယောက် မရှိဘူးလို့တော့ မထင်လိုက် ပါနဲ့”

အောလနတ်က အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ ပြန်ပြောသောအခါ ရိစ် ပြုံးရသည်။

“ညီမတို့ ကနေ့ညစာ ကောင်းကောင်းစားကြရမယ်”

ရိစ် ဆတ်ခနဲထရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ဟင့်အင်း၊ အစ်ကိုနေပါ။ အစ်ကို့ဘာသာ ဆေးလိပ်သောက်ပြီး အေးအေးကလေးနေပါ။ ညီမ လုပ်ပါ့မယ်”

ထိုညက သူတို့၏ ညစာကောင်းမွန်လှသည်။ ဘယ်လဂျီယံသတ္တုတွင်း မန်နေဂျာကြီး၏ ကျေးဇူးဖြင့် ခရမ်းချဉ်သီး စည်သွတ်ဘူး၊ ဆွတ် စည်သွတ်ဘူး၊ ပုစွန်တုပ်ကြီး စည်သွတ်ဘူး၊ ကညွတ်စည်သွတ်ဘူး၊ တရုတ်ဆီးသီး၊ ပြီးတော့ နို့ဆီနှင့် ဘီစကစ်မုန့်များ။

ပက်တေဒီဖွာဂရာခေါ် ငန်းအသည်းဆီဘူးကိုလည်း သူတို့ မြည်းစမ်းကြ

သေးသည်။ သို့သော် နှစ်ယောက်စလုံးပင် ခံတွင်းမတွေ့သဖြင့် တိုင်ပင်ထားသည့်အလား တစ်ဝက်တစ်ပျက်လောက် အကျန်ကို ဘေးဖယ်ထားလိုက်ကြသည်။

ပြီးတော့ လက်ဖက်ရည် ပြည့်ပြည့်မောက်မောက်ကြီးတစ်ခွက်စီ သောက်ကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး အရသာပြည့်ဝ၍ ကောင်းမွန်စွာ စားသောက်ကြရသည်ဟု မှတ်ယူမိကြသည်။ သူတို့က စည်သွတ်ဘူးထဲက အစားအစာကောင်းတွေဟု ထင်မှတ်ထားကြသူများဖြစ်သည်။ အာဖရိကတိုက်တွင် သူတို့နေထိုင်ခဲ့ရသော နှစ်ကာလများကလည်း ဤအတိုင်းပင် သက်သေပြခဲ့သည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ညအချိန်တိုင် ရောက်လာသည်။ ကြယ်ရောင်လဲ့လဲ့တွင် သဘောနှစ်ဖက်ရှိ ရေပြင်သည် အတိုင်းအဆမရှိလောက်အောင်ပင် အပြောကျယ်နေတော့သည်။ မြစ်ရေပြင်က မဟူရာ မှန်အနက်ကြီးကဲ့သို့ ရှိနေသည်။ လေပြည်ကလေးပင် မသွေးသဖြင့် ရေပြင်က ပြကတော့ ညီညာပြန့်ပြူးနေသည်။ ရေနက်ထဲတွင် ရှိနေသော ကြယ်ရိပ်များသည် တကယ့်ကြယ်ပွင့်ကလေးများပမာ တောက်လက်နေသည်။

ထိုအခါ သူတို့သည် ဤကမ္ဘာကြီး၏ အထက်တွင် ရောက်ရှိနေကြသလားဟုပင် ထင်ယောင်ထင်မှား နေမိကြသည်။ သူတို့၏ အပေါ်မှာလည်း ငွေကြယ်ပွင့်တွေ ရှိနေသည်။ သူတို့၏ အောက်ဘက်တွင်လည်း ငွေကြယ်ပွင့်တွေ ရှိနေသည်။ အာဖရိကဧကရီကလည်း ငြိမ့်ငြိမ့်ကလေး လှုပ်မျောနေသဖြင့် သူတို့၏ အိပ်မက်သည် ပို၍ အသက်ဝင်နေတော့သည်။

“ဖူး... ညလေးက ချစ်စရာမကောင်းဘူးလား မိန်းကလေး”

အောလနတ်သည် ရိုစ်၏ ပခုံးပေါ်တွင် ခေါင်းအုံးထားရာမှ ပြောလိုက်သည်။

ရိုစ် အကြွင်းမဲ့ သဘောတူသည်။

သို့သော် သူတို့သည် ဤမည်သော သုခဘုံကလေးတွင် ရောက်နေကြလင့်ကစား၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အချစ်ကြီး ချစ်နေကြလင့်ကစား သူတို့၏ ရင်ထဲတွင်ကား စစ်ကြီး၏ သင်္ကေတက ရှိနေလျက်ပင်တည်း။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ ရန်သူများကို ကန်ကြီးအတွင်း သုတ်သင်ပစ်ရေး

ဟူသော ရိုစ်၏ သန္နိဋ္ဌာန်သည် ခိုင်မာလျက်ပင်ရှိသည်။ အပြင်တွင် ထုတ်ဖော်ပြီး ပြောမနေခြင်းသာဖြစ်သည်။ သူမကသာ တားဆီးနိုင်ခဲ့လျှင် ဗွန်ဟန်နီကင်း သည် ကြက်ခြေနက်အလံကြီးကို ဝစ်တယ်ဗက်ကန်ကြီးပေါ်တွင် ဆက်ပြီးလွှင့် ထူနေနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

သင်္ဘောဦးတွင် ပြွန်လုံးရှည်ကြီးများနှင့် ယမ်းဘီလူးသေတ္တာများ ရှိနေ ခြင်းသည် နွေရာသီအတွက် စင်ပေါ်တွင် ဆပ်ပြာများ အလုံအလောက်ရှိနေ သည့်ပမာ သူမက ယုံကြည်စိတ်ချလျက် ရှိတော့သည်။

သူမသည် ဖလော်ရင့်နိုက်တင်ဂေးလို၊ ဂျူးအောင်အတ်လို ကြီးကျယ် ထင်ရှားလိုသည့် စိတ်ဓာတ်များ မရှိပါ။ သူမက မီးဖိုထဲတွင် ပန်းကန်တွေ ဆေးစရာရှိနေသလို ဤကိစ္စကိုလည်း မိမိ လုပ်ဆောင်စရာကိစ္စတစ်ခုအဖြစ်သာ မှတ်ယူထားပါသည်။ လူ့ဘဝဟူသည်မှာ တစ်စုံတစ်ခု ပြုလုပ်နေရန်ဟူသာ ရှိစ် မှတ်ယူပါသည်။

အသေးစိတ် လုပ်ငန်းများကိုမူ ချာလီက လုပ်ဆောင်ပေလိမ့်မည်။ စနက်တံနှင့် ယမ်းဘီလူး အလုပ်များမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ အလုပ် သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤအလုပ်များကို ချာလီက ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ဆောင် ပေလိမ့်မည်။ အင်မတန်ကောင်းမွန်သော တော်ပီဒိုတစ်ခုကို ချာလီ လုပ်လိမ့်မည် ဟု တွေးမိသော သူမက သူ၏လက်မောင်းကို ပို၍တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထား လိုက်မိသည်။ ထိုအခါ ချာလီက ကျေနပ်ဖွယ်ရာ ညည်းသံကလေးဖြင့် တုံ့ပြန်ခြင်းပြုရသည်။

မိန်းမကို ချစ်မြတ်နိုးလှသော ထိုယောက်ျားတွင် သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ဆန္ဒ ဟူ၍ ဘာမျှမရှိတော့ပါ။ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ဆန္ဒများသည် ဒုတိယရေမော်ကို ဖြတ်ကျော်သည့်နေ့ကပင် ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ရိုစ်က သူမ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို အပ်နှံခဲ့စဉ်ကပင် ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သူ့အနေနှင့် သူမကို မြတ်နိုးရန်နှင့် သူမ ခိုင်းစေရာကို လုပ်ဆောင်ရန်သာ အသင့်ရှိနေပေတော့သည်။

ရိုစ်က သူမကိုယ်သူမ ဂျူးအော့အတ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ခြင်း မပြုသော်လည်း သူမအနေနှင့် သူမ၏ နောက်တော်ပါကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည့် အင်အားကား ဂျူးအော့အတ်ကဲ့သို့ပင် ရှိနေတော့သည်။ လွန်ခဲ့သည့်ရက်များ အတွင်းကမူ

သူမ၏ လုပ်ဆောင်မှုများသည် အောလနတ်အဖို့ အံ့ဩဖွယ်ရာများပင် ဖြစ်တော့သည်။ ရေမော်များအကြားတွင် သူမ၏ ကြောက်လန့်ခြင်းကင်းမှုသည် သူ့အဖို့ မယုံကြည်နိုင်စရာပင်။

သူ့မျက်စိထဲတွင် အမြဲတစေလိုပင် မြင်ယောင်လျက်ရှိသည်။ သူက စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် လှည့်ကြည့်သောအခါ ပဲ့စင်တွင် တက်မကျင်ကို အကြောက်အလန့်ကင်းကင်း သတိရှိရှိနှင့် ထိန်းကိုင်နေသော ရိပ်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ သည်အဖြစ်က သူ့အပေါ်တွင် အများကြီးပင် လွှမ်းမိုးခဲ့ပါသည်။

ပန်ကာဒလက် ကျိုးသွားသောအခါတွင်လည်း သူမက စိတ်ဓာတ်မကျခဲ့ပါ။ သူမ၏ ယုံကြည်စိတ်ချမှုက မယှဉ်ပြိုင်နိုင်လောက်အောင်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤပန်ကာကို ပြင်၍မရနိုင်ဟု သူ ယုံကြည်စိတ်ချထားသလို သူမကမူ သူပြင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချထားလေသည်။ သူမ ယုံကြည်ထားသည့်အတိုင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးကို တော်ပီဒိုနှင့်ပစ်ပြီး နှစ်မြှုပ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု သူမ၏ ယုံကြည်ထားမှုသည်လည်း မှန်ကန်ပေလိမ့်မည်ဟု အောလနတ်သည် ယုံကြည်စိတ်ချလျက် ရှိတော့သည်။ အဘယ်မျှပင် ရူးသွပ်သော စွန့်စားခန်းတစ်ခု ဖြစ်ပါစေ သူမကသာ ဦးဆောင်မည်ဆိုလျှင် အောလနတ်သည် လိုက်ပါရန် အဆင်သင့်ရှိနေပါသည်။

သူမ၏ အထူးတလည် ရင်းနှီးမှုနှင့် အထူးတလည် ကြင်နာမြတ်နိုးမှုတို့က အောလနတ်ကို ဤအဖြစ်အနေသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အောလနတ်ကို ဘယ်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကမှ ဤကဲ့သို့ ကြင်နာမြတ်နိုးခဲ့ခြင်း မရှိပါ။ အမြဲတစေ အရက်မူးနေသော သူ့မိခင်ကလည်း သူ့ကို မကြင်နာခဲ့ပါ။ လန်ဒန်မြို့ အရှေ့ပိုင်း ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်မှ ပြည့်တန်ဆာများကလည်း သူ့ကို မကြင်နာခဲ့ပါ။ ပို့ဆေးဆိပ်ကမ်းမှ မိန်းမရွှင်များကလည်း သူ့ကို မကြင်နာခဲ့ပါ။ သတ္တုတွင်းမှ သူ၏ အပျော်မယား ကယ်ရီကလည်း မကြင်နာခဲ့ပါ။

ရိစ်က ချိုသာလှသည်။ သိမ်မွေ့လှသည်။ မိခင်ဆန်လှသည်။ သူမက

အခြားသော မည်သည့်အမျိုးသမီးများနှင့်မှ မတူပါ။

အောလနတ်သည် သူမနှင့်အတူသာ ရှိနေရလျှင် သူ၏ အရေးကိစ္စအား လုံး၊ သူ၏ ဒုက္ခသုက္ခများအားလုံးကို မေ့ပျောက်ထားနိုင်ပါသည်။ သူမကသာ သည်းခံခွင့်လွှတ်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် သူ့အနေနှင့် မည်ကဲ့သို့သော အရှုံးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်ဖြစ်စေ အရေးမကြီးပါ။

သူမက သူ့လက်မောင်းကို ဖိညှစ်လိုက်သောအခါ သူက ပြန်လည်တုံ့ပြန် သည့်အနေဖြင့် သူမကိုယ်ကလေးကို တင်းကျပ်စွာ ပြန်လည်ဖက်ထားလိုက် သည်။

သူမ၏ အနမ်းက သူ့အဖို့ နှစ်သိမ့်ခြင်းနှင့် ငြိမ်းချမ်းခြင်းပင်။

သို့သော် ယမန်နေ့က သုခဘုံသည် နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် ဒုက္ခဘုံ ဖြစ်ရ ပြန်တော့သည်။ သစ်တောကြီးအထက်မှ နေလုံးကြီး ပေါ်ထွက်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မြစ်ပြင်ကျယ်ကြီးထဲတွင် အထီးတည်းရှိနေသော သူတို့သင်္ဘော ပေါ်သို့ ချစ်ချစ်တောက်ပူသော အပူရှိန်ကို တရမန်းကြမ်း သွန်းလောင်းချလာ သည်။ သည်အပူဒဏ်ကို ဘယ်လိုမှလည်း ရှောင်လွှဲ၍မရနိုင် ရှိကြသည်။ သူတို့သည် နေရောင်အောက်တွင် လှိမ့်ခံနေကြရသဖြင့် တစ်နေရာဆီသို့ အမြန်ဆုံးထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင်ကြရသည်။ သို့ရာတွင် သင်္ဘောသွားနေတော့လည်း အပူဒဏ်က လျော့ပေါ့လာခြင်း မရှိပါ။ ပို၍ပင် ဆိုးလာသေးသည်။ အကြောင်းမှာ ဘိုဠင်လာအိုး၏ အပူဒဏ်က ထပ်ဆင့်လာသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် အပြောကျယ်သော မဟူရာမြစ်နက်ကြီးပေါ်တွင် စုန်ဆင်း လျက်ရှိကြသည်။ အရာရာသည် ငြိမ်သက်လျက် ရှိချေသည်။ ရေမျက်နှာပြင်က မှန်သားကဲ့သို့ ရှိနေသည်။ သူတို့၏ နောက်ဘက်တွင်ကား သင်္ဘောလှိုင်းတန်း ကြီးသည် အဝေးဆီသို့ ပြန့်ကာသွားလျက်ရှိသည်။ မျက်စိတစ်ဆုံးပင် တွေ့မြင် နေရသည်။ လှိုင်းတွန့်ကလေးများ ကျူတောက်မိမ်းဆီသို့ ရိုက်ခတ်သွားကြသည် သည်အထိပင်ဖြစ်သည်။

အသက်မရှူနိုင်လောက်အောင်ပင် ပူပြင်းလှသော အပူရှိန်အောက်တွင် သူတို့ဆက်ပြီး သွားနေကြရသည်။ ဧရာမ ကမ်းအကွေ့ကြီးများကို ပျင်းရိဖွယ်ရာ

ကွေ့ပတ်ကြရသည်။ မြူနှင်းတွေကလည်း အုံ့ဆိုင်းနေသဖြင့် အဝေးကို ကောင်းစွာမမြင်သာဘဲ ရှိနေကြသည်။ အကွာအဝေးကို မှန်ကန်စွာ မခန့်မှန်းနိုင်ဘဲ ရှိကြရသည်။

ရိပ်သည် အာဖရိကဧကရီကို မြစ်ကွေ့ကြီးတစ်ခုအတိုင်း ဖြည်းလေးစွာ ကွေ့ပတ်ကာ သွားနေသည်။ သည်အပိုင်းတွင် မြူတွေက ပိုပြီးအုံ့ဆိုင်းလျက်ရှိသည်။ သူမအနေနှင့် သွားရမည့်ရေကြောင်းကို ကောင်းစွာမမှန်းဆနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ ယခုသွားနေသော ရေကြောင်းဆုံးသွားသောအခါတွင် လက်ဝဲဘက်ကို ကွေ့ရမည်လော၊ လက်ယာဘက်သို့ ကွေ့ရမည်လောဟူသည်ကို သူမမပြောနိုင်ပါ။ သို့သော် ဤနေရာတစ်လျှောက်တွင် ရေကြောင်းက နက်ပြီး မြစ်ပြင်က ကျယ်နေသဖြင့် အရေးမကြီးပါ။ သူမသည် မြစ်လယ်တည့်တည့်မှပင် အေးချမ်းတည်ငြိမ်စွာ စုန်ဆင်းလျက်ရှိသည်။ ဟိုဘက်ကမ်း သည်ဘက်ကမ်းတို့နှင့် နှစ်ဖာလုံအကွာအဝေးလောက်မှဖြစ်သည်။ ကွေ့ရမည်လမ်းကို အနီးသို့ ရောက်ရှိသောအခါ တွေ့ရှိရလိမ့်မည်ဟု သူမက ယုံကြည်စိတ်ချလျက်ရှိသည်။

မြစ်ပြင်ကြီးသည် ကျယ်သည်ထက် ကျယ်လာနေကြောင်းကို သူမတဖြည်းဖြည်းချင်းမှ သိလာရသည်။ မြူနှင်းတွေ ပိတ်နေသဖြင့် ကမ်းခြေ၏ အကွာအဝေး နှစ်ဖာလုံနှင့် လေးဖာလုံသည် အတူတူလိုပင် ထင်ရသည်။ သို့သော် သူတို့သည် ကမ်းခြေနှစ်ခုစလုံးနှင့် ပိုပြီးဝေးလာသည်ကတော့ ယုံမှားသံသယဖြစ်စရာမရှိပါချေ။ သို့သော် ဤအဖြစ်ကလည်း အရေးမကြီးပါ။ သူမက အာဖရိကဧကရီကို မူလလမ်းကြောင်းအတိုင်းပင် မောင်းနှင်လျက်ရှိသည်။ မြူတောထဲသို့ ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီးပင် တိုးဝင်လျက်ရှိသည်။ တစ်ချိန်မဟုတ် တစ်ချိန်တွင် နောက်ရေကြောင်းတစ်ခုကို တွေ့ရှိရမည်ဟု သူမက ယုံကြည်စိတ်ချထားပါသည်။

သို့သော် သူတို့သည် နောက်ထပ် နာရီဝက်လောက်သွားသည်အထိ ၎င်းရေကြောင်းသစ်ကို မတွေ့ရှိရပါ။ ချောင်းပေါက် မြစ်ပေါက်တစ်ခုကို မတွေ့ရှိရပါ။ သူတို့သည် ယခုအခါ သစ်တောစိမ်းစိမ်း မှိုင်းမှိုင်းများနှင့် ကျူတောစိမ်းစိမ်းလွင်လွင်များ အနီးသို့ အများကြီး နီးကပ်လျက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင် ကျူတောကြီးများကို ရိစ် မြင်နေရသည်။ သို့သော် သဘော

ခုတ်မောင်းသွားစရာ ရေကြောင်းတစ်ခုကိုကား မတွေ့မြင်ရပါ။ ထိုအခါ မြစ် ပြင်သည် ဤနေရာတွင် နှစ်ဆမျှ ကျယ်ပြန့်နေခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ရိစ် ယူဆလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် သင်္ဘောကို လက်ဝဲဘက်ကမ်းခြေသို့ ဦးတည်ရန် တက်မကျင့်ကို လှည့်လိုက်သည်။ ဤဘက်ပိုင်းတွင် မြစ်ပေါက်မရှိနိုင်ပါ။ ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် ကျူတော သစ်တောများကသာ ပိတ်ဆို့လျက်ရှိသည်။ သစ်ပင်များအထက် ကောင်းကင်တန်းအစပ်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါတွင်လည်း မြစ်ပေါက်ရှိသည့် ပုံသဏ္ဍာန် မတွေ့ရပါ။

ပထမတွင် သူမက မြစ်ကြောင်းကို ဤနေရာမှာပင် ပိတ်သွားပြီလား ဟု ယူဆလိုက်မိသည်။ သို့သော် အဓိပ္ပာယ်မရှိသော အတွေးကို သူမက ချက်ချင်းပင် ပြန်လည်ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ သည်လိုမျိုး မြစ်တွေဆုံးသွားသည် က သဲကန္တာရများတွင်သာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ မိုးများသော သစ်တောများအတွင်း ဝယ် ဤလိုမျိုး မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဤနေရာက အာဖရိကတိုက် အလယ်ပိုင်းဖြစ်သည်။ ဆာဟာရ သဲကန္တာရကြီး မဟုတ်ပါ။ သူမက သူတို့လာခဲ့သော လမ်းကြောင်း ကို ပြန်ကြည့်သည်။ သူတို့ နောက်ဆုံးဖြတ်သန်းခဲ့ရသော မြစ်ကြောင်းကျဉ်းကျဉ်း သည် ယခုအခါ သုံးမိုင်လောက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ မိုးကုပ်စက်ပိုင်း အောက်ခြေနှင့် မြူများအောက်တွင် ပျောက်ကွယ်နစ်မြုပ်လျက် ရှိချေပြီ။

သူမတို့အနေနှင့် စိတ်ချလက်ချ လိုက်ပါရန် လမ်းတစ်လမ်းသာရှိ သည်။ ယင်းကတော့ သင်္ဘောကို ကျူတောကမ်းခြေအတိုင်း မောင်းနှင်သွား ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ မြစ်၏ အနေအထားသည် မည်သို့ပင်ရှိစေ သူမသည် ကမ်း ခြေအတိုင်း ဆက်ပြီးလိုက်သွားလျှင် တစ်ချိန်မဟုတ် တစ်ချိန်တွင် အခြေအနေ မှန်ကို တွေ့ရှိရပေမည်။

“အချစ်ရေ၊ ဒီဥစ္စာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်များ ဖြစ်နေမလား”

အောလနတ်က ဦးပိုင်းမှနေ၍ လှမ်းအော်ကာမေးသည်။ သူသည် သင်္ဘောဘေးကားပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်ကာ အပြောကျယ်သော ရေပြင်ကြီးကို ကြည့်နေသည်။

“ညီမလည်း မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခဏနေရင်တော့ ပြောနိုင်မယ်”

ရိစ်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သူမသိသော မြစ်ဝကျွန်းပေါ်က ချောင်းတွေ ကျွန်းတွေရှိသောအရပ်

ဖြစ်သည်။ ထွက်ပေါက်မရှိသော ငါးမိုင်ခန့် ကျယ်ပြောသည့် ရေကန်ကြီးမဟုတ်ပါ။

ကျူတောများအတိုင်း လျှောက်ပြီး သူတို့သွားနေကြသည်။ ဤနေရာတွင် ရေပြင် အသွင်သဏ္ဍာန် ပြောင်းလဲသွားသည်ကို ရှိစွဲ တွေ့မြင်သည်။ သူမက ရေပြင်ကို ရက်ပေါင်းများစွာ လေ့လာကြည့်ရှုခဲ့ရပြီဖြစ်သဖြင့် အသွင်သဏ္ဍာန် ပြောင်းလဲမှုကို ကောင်းကောင်းကြီး သိရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ဤနေရာမှာ ရေအရောင်က နက်သည်။ သို့သော် အပေါ်ပိုင်းတွင် ရေရောင်က နက်နေသော်လည်း ပြောင်းလဲခြားနားမှုက ရှိနေပါသည်။ အရောင် တောက်ပခြင်း မရှိပါ။ အပေါ်ဘက်တွင် လှိုင်းကြက်ခွပ်ကလေးများ ရှိနေသဖြင့် အောက်ဘက်တွင် ဝဲရှိနေကြောင်း သိရသည်။ ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ဒိုက်သရေ တွေကလည်း စောစောကထက်ပိုပြီး များနေသည်။ ယင်း၏ သဘောက ယခု သူတို့ ရောက်ရှိနေသော နေရာသည် ဖြစ်၏ အဆုံးဟုပင် ယူဆဖွယ်ရာ ရှိနေပါသည်။

“ကိုယ်တို့ ဘယ်နေရာ ရောက်နေသလဲတော့ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီနေရာ မှာ ထင်းတွေအများကြီးရှိနေတာတော့ အမှန်ပဲ။ အဲဒီတော့ ရတုန်းရခိုက် ကိုယ်တို့ ခဏရပ်ပြီး ထင်းဆယ်ကြရအောင်”

အောလနတ်က ပြောလိုက်သည်။

အောလနတ် လိုချင်သော ထင်းအရွယ်အစားများကို စုဆောင်းရသည် မှာ ဘာမျှမခက်ခဲပါ။ သစ်ကိုင်းခြောက်သည် သက်တမ်းရင့်နေပြီဖြစ်သဖြင့် ကောင်းစွာ လောင်ကျွမ်းနိုင်ပါသည်။ အောလနတ် သစ်ကိုင်းခြောက်များ၊ သစ်တုံးများကို ရေထဲမှ ဆယ်ယူသည်။ သို့သော် ကမ်းခြေနှင့် တစ်မိုင်လောက် ဝေးသော ဤနေရာတစ်ဝိုက်တွင် ပိုးကောင်မွှားကောင်တွေက ပေါများလှသည်။ အောလနတ်သည် ပိုးကောင်မွှားကောင်များကို သူ ဆယ်ယူသော သစ်တုံးများမှ ခါထုတ်ပစ်ရသည်။ ထို့နောက် သူသည် ထင်းတုံးများ သစ်ကိုင်းခြောက်များကို ရဲတင်းနှင့် လိုအပ်သောအရွယ်များရရှိအောင် ခုတ်ဖြတ်ရသည်။ ပြီးလျှင် သင်္ဘော ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဖြန့်ခင်းပြီး နေပူလှမ်းရသည်။ အဖူရှိန်က ပြင်းထန်လှသဖြင့် ရေဝနေသော သစ်လုံးများပင်လျှင် တစ်နာရီ နှစ်နာရီလောက် လှန်းလိုက်လျှင် မီးကောင်းကောင်းတောက်မည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

“ဒါလောက်ဆိုရင် လုံလောက်ပြီနဲ့တူတယ်”

ရိုစ်က အောလနတ်ကို ပြောလိုက်သည်။

သို့ဖြင့် ကျူတောအတိုင်း သူတို့၏ခရီးကို ဆက်ကြပြန်တော့သည်။ သူမသည် တက်မကျင်ကို အစဉ်တစိုက်လိုပင် လက်ဝဲဘက်သို့ ချိုးကွေ့နေရကြောင်း ရိုစ်သတိပြုမိလာသည်။ သူတို့သည် ကမ်းခြေအပိုင်း၊ ကမ်းကွေ့ကျယ်ကြီးကို ကွေ့ပတ်နေကြရဟန်ရှိသည်။ နေကို မော့ကြည့်လိုက်သောအခါ သူတို့သည် ဝင်ခဲ့သောလမ်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်သို့ သွားနေရကြောင်း သိရှိရတော့သည်။

သူတို့၏ လက်ဝဲဘက်ရှိ ကျူတောကြီးသည် ကျယ်ပြန့်သည်ထက် ကျယ်ပြန့်လာနေသည်။ အဘယ်မျှ ကြီးမားကျယ်ပြန့်လာသနည်းဆိုလျှင် ကျူတော၏ တစ်ဖက်ရှိ သစ်တောကြီးကို သူတို့ ကောင်းစွာမတွေ့မြင်ရတော့ပါ။ သို့တစေလည်း မိုင်ဝက်မျှကျယ်သော မြစ်ကြီးသည် ဤကျူတောတစ်လျှောက် မြစ်တစ်နေရာရာတွင် တစ်နေရာသို့ စီးဆင်းသည့် မြစ်ပေါက်ရှိရမည်ဟု ရိုစ်ယုံကြည်ထားပါသည်။ ရံဖန်ရံခါတွင် သူ၏ ခေါင်းထဲ၌ သံသယစိတ်များ ကိန်းအောင်းလာသော်လည်း အနှေးနှင့်အမြန်ဆိုသလို ထွက်ပေါက်တွေ့ရမည်ဟု တွက်ဆထားပါသည်။

အံ့ဩစရာကောင်းသည်ကတော့ နေမွန်းတိမ်းချိန်အထိ ထွက်ပေါက်ကို မတွေ့ရှိရသေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဟိုနေရာ သည်နေရာမှာဆိုသလို ကျူတောထဲတွင် ချောင်းပေါက်ဟု ထင်ရသည့် နေရာကလေးများကို တွေ့မြင်ရသည်။ သို့ရာတွင် ချောင်းပေါက်ဖြစ်နိုင်စရာ အတော်ကြီးကို မသေချာပါ။ အဆိုပါနေရာများတွင် ကျူပင်များ အနည်းငယ်ရှိနေခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်သည်မှာ ဤနေရာတစ်ဝိုက်တွင် ရေအနည်းငယ်နက်သဖြင့် တော်တော်ကလေး ရိုးတံရှည်သော ကျူပင်များသာလျှင် ရေပေါ်သို့ ရောက်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ဟန်ရှိပါသည်။ သစ်တောများသည် ကမ်းစပ်နှင့် ဝေးလွန်းပြီး သိပ်သည်းလွန်းလှသဖြင့် မှန်းဆခြင်း မပြုနိုင်ပါ။

တစ်နေရာတွင် ခေါင်းပေါက်တစ်ခုသာလျှင် တွေ့ရှိရပါသည်။ ရေမြင်းကြီးများနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ဆုံကြရာတွင်ဖြစ်သည်။ ရေမြင်းကြီးတွေ

အကောင်နှစ်ဆယ်လောက်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် လန့်ဖျပ်ပြီး ရေထဲရှိ ကျူပင်များထဲ ဝင်ရောက်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။

ရိတ်သည် ရေမြင်းများအကြောင်း နည်းနည်းကလေးမှ စဉ်းစားမိခဲ့ခြင်း၊ သတိပြုခဲ့မိခြင်း မရှိပါ။ သူမက ဤမြစ်ကြီး၏ အသွင်ထူးခြားမှုတွင် အာရုံစိုက်နေခဲ့မိသည်။ သူမက အာဖရိကဧကရီကို ကမ်းခြေနှင့် အကွာအဝေးမှန်မှန်မှနေ၍ လက်ဝဲဘက်သို့ ထိန်းပဲ့ကာ သွားနေလျက်ပင်ရှိသည်။ နေကိုကြည့်ပြီး သူမ မှန်းဆမိသည်အရဆိုလျှင် သူတို့သည် မြစ်ပြင်ကျယ်ကြီးကို ပထမအကြိမ် သတိပြုမိစဉ်က လမ်းကြောင်းအတိုင်း သွားလျက်ရှိပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ သူတို့သည် စက်ဝိုင်းကြီးကို တစ်ပတ်တိတိ ပတ်မိနေကြပြီဖြစ်သည်။

သူမ၏ ယူဆချက် မှန်မမှန်ကို သိရှိနိုင်ရန် လက်ယာဘက်သို့ သူမ ကြည့်လိုက်သည်။ လက်ယာဘက် ကမ်းခြေကိုမြင်သည်။ လွန်ခဲ့သော တစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ကဆိုလျှင် လက်ယာဘက်ကမ်းခြေကို မမြင်ရသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။ ယခုမူ စောစောကထက်ပိုပြီး နီးနေသည်။ အများကြီး နီးနေသည်။ နောက်ဆယ်မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါတွင် သူမ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေသော သံသယသည် ကောင်းစွာမှန်ကန်ကြောင်း တွေ့ရှိရတော့သည်။ သူတို့သည် မြစ်မသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိနေကြသည်။ ကန်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သည့် အဝင်ဝသို့ဖြစ်သည်။

သူမသည် အာဖရိကဧကရီကို လက်ယာဘက်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်လျှင် မြစ်ကိုပြန်ပြီး ဆန်တက်သွားပေတော့မည်။ သူမတို့ ဖြတ်ကျော်ခဲ့သော ရေမော်များကို ပြန်လည်ရောက်ရှိရပေတော့မည်။

ရိတ် အကြီးအကျယ်ပင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားရသည်။

လွန်ခဲ့သော တစ်ပတ်နှစ်ပတ်လောက်ကဆိုလျှင် သူမသည် ချိုးပဲ့ချပြီး ငိုမိပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ယခုအခါ သူမသည် မာကျောကြံ့ခိုင်လျက် ရှိပါချေပြီ။ မကြာမီက ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံများအရ အာဖရိကတိုက်၏ မြစ်များသည် ဘာမဆို ထူးဆန်းစွာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သူမ သိရှိနေပါပြီ။

ထို့အပြင် သူမ၏ အမှားကလည်း ခွင့်လွှတ်နိုင်သော အမှားဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဗိုရာမြစ်နှင့် အခြားမြစ်တစ်ခု နှစ်ခုတို့၏ သဘောသကန်သည် ဝစ်တယ်ဗစ်ကန်ကြီးအတွင်းသို့ စီးဝင်ရာတွင် အထူးကြီးပင် ထူးခြား

သည့် အခြေအနေ ရှိကြပါသည်။ ဤသည်မှာလည်း အပူပိုင်းဒေသမြစ်များ၊ ချောင်းများတွင် ပေါက်ရောက်တတ်သော သစ်ပင်များ၏ သဘာဝကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဗိုရာမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရှိ မြစ်မြွှာများသည် သေးငယ်ကျဉ်းမြောင်းကြသည်။ ရွံ့နွံများ ထူထပ်သည်။ ရေစီးကြီးက သူတို့ကို တိုက်စားသယ်ဆောင်သွားနိုင်ခြင်း နည်းပါးလှသည်။ ယင်းအတွက် ဗေဒါများ၊ ကြာများ ကောင်းစွာပေါက်ရောက်နိုင်ကြသည်။ မကြာခဏဆိုသလိုပင် ရေကြောင်းများသည် ဗေဒါများ၊ ကြာများ၊ ကျူများဖြင့် ပိတ်ဆို့နေတတ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ရေကြောင်းသည် ၎င်းပေါင်းပင်များကို ဖြတ်သန်းစီးဆင်းနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ရေစီးကြောင်းပိတ်ကာ ရေကြောင်းကောသွားတတ်ပါသည်။ ရေများသည် နောက်ဘက်တွင် ပြန်ပြီး အိုင်နေတတ်ပါသည်။

ယင်းကြောင့်ပင် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်၏ နောက်ဘက်တွင် ရေအိုင်ကြီးများ ဖြစ်နေတတ်သည်။ ရေများလာသောအခါတွင် ရေအချို့သည် ချောင်းငယ်မြောင်းငယ်များမှနေ၍ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အတွင်းသို့ စီးဝင်ပါသည်။ သို့သော် စီးထွက်သည့် ရေထုက နည်းပြီး တင်ကျန်ရစ်သည့် ရေထုကများသဖြင့် ရေအိုင်ကြီးသည် ကြီးသည်ထက် ကြီးလာတတ်ပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မှ မြစ်ပေါက်အသစ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ပြီး စီးဆင်းလေ့ရှိပါသည်။ ထိုအခါ ရေအိုင်အတွင်းရှိ ရေသည် လျော့နည်းသွားပြန်ပြီး ရေကြောင်းသစ်မှာလည်း ပြန်လည်တိမ်ကောသွားပြန်သည်။ ယင်းသို့ဖြင့် ကောလိုက်စီးလိုက် သံသရာလည်နေတတ်ပါသည်။ ရာစုနှစ်ပေါင်းများ ကြာလာသောအခါ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ပမာဏသည်လည်း ကြီးသည်ထက် ကြီးလာရပါတော့သည်။

အောလနတ်နှင့် ရိစ်တို့ မြစ်ကိုစုန်ဆင်းသည့်ကာလ ၁၉၁၄ ခုနှစ်သည် ဗိုရာမြစ်ကြီး၏ မြစ်ဝသစ်ဖြစ်ပေါ်ပြီး တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ကြာကာလ ဖြစ်သဖြင့် မြစ်ကောနေသော ရေအိုင်ကြီးသည် ထုသည်ပမာဏ အကြီးဆုံးအချိန်ဖြစ်ပြီး လုံးဝမပိတ်ဆိုဘဲ ကျန်ရှိနေသော ချောင်းငယ်မြောင်းငယ်အချို့မှာလည်း ကျူပင်ကိုင်ပင်များ၊ ဗေဒါပင်များ၊ ဒိုက်သရောများ ဖုံးလွှမ်းနေပြီး အကွေ့အကောက်များ ဖြစ်ပေါ်နေသဖြင့် ရိစ်အနေနှင့် ၎င်းတို့ကို ရှာမတွေ့သည်မှာ ဘာမျှမဆန်းကြယ်ပါချေ။ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ သူမ၏အပြစ် မဟုတ်ပါချေ။

ဤကဲ့သို့ ရေအိုင်ကြီးကို တစ်ပတ်ပတ်ပြီး လာလမ်းအတိုင်း ပြန်တက်လာသည်ကို အောလနတ် မသိရှိသည့်အတွက်လည်း သူမက ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါသည်။ သူက သင်္ဘောအင်ဂျင်စက်ကို မျက်ခြည်မပြတ် ဂရုပြု အာရုံစိုက်နေရသဖြင့် သူတို့၏ ခရီးလမ်းကြောင်းကို သူ သတိမပြုမိခဲ့ပါ။ ယင်းကြောင့်ပင် ရိုစံက စက်ရပ်ရန် ပြောသောအခါ သူ အံ့ဩသွားရသည်။ သူသည် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း မြစ်အခြေအနေကို မမှတ်မိဘဲ ရှိနေသည်။ ရိုစံသည် ကန်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရန် မြစ်ပေါက်အသစ်ကို တွေ့ရှိသဖြင့်သာ ရပ်ခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်လိုက်သည်။ ရိုစံက သူ့ကို ကျောက်ချစေပြီး အထက်ဘက်သို့ ဆန်တက်နေသော ရေကြောင်းကို ပြတော့မှ သူ၏ အမှားကို သတိပြုမိတော့သည်။

“ဒီကမ်းတွေကို ကြည့်ရတာ ကိုယ့်အဖို့ အားလုံးအတူတူလိုချင်ပဲ”
သူ ပြောလိုက်သည်။

“ညီမလည်း ဒီအတိုင်းပဲ”

ရိုစံ နာကြည်းခံခက်ဟန်ဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

သို့သော် အောလနတ်က အကောင်းဘက်သို့ တွေးယူသည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်တို့ ဒီနေရာမှာ ပြန်ရောက်နေတာတော့ ကောင်းတယ်။ ကနေ့ညအဖို့ ကိုယ်တို့ ကောင်းကောင်းကျောက်ချပြီး နေနိုင်တယ်။ ခြင်တွေ မရှိဘူး။ ဒုက္ခသုက္ခတွေကို ကိုယ်တို့ ခဏတော့ မေ့ထားနိုင်တယ်”

“အင်း... ကောင်းပါတယ်”

ရိုစံ ပြောလိုက်သည်။

သို့သော် သူမသည် သင်္ဘောဘေးကားပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်ကာ လက်တစ်ဖက်က အမိုးတန်းကိုကိုင်ပြီး လက်တစ်ဖက်က မျက်လုံးများကိုအုပ်ကာ သူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ် ကမ်းခြေကို လှမ်းမျှော်ကာ ကြည့်နေသည်။ ကမ်းခြေတစ်လျှောက်ကို မြူမှုန်များ အုံ့ဆိုင်းဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသည်။

“မြစ်ပေါက်ဟာ အဲဒီနေရာမှာပဲ ရှိရမယ်” သူမ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။ “အဲဒီမှာ ချောင်းပေါက်ကလေးတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ကျူတောတွေ ထဲမှာ ညီမ တွေ့ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဝင်မကြည့်ခဲ့ဘူး။ မနက်ဖြန်ကျရင်တော့ အကောင်းဆုံး ချောင်းပေါက်တစ်ခုကို ညီမတို့ ဝင်ကြည့်ရမယ်။ ရေမြင်းတွေနဲ့တွေ့”

တဲ့ ချောင်းပေါက်ကို ဝင်ရမယ်။ အဲဒီချောင်းပေါက်ကနေပြီး ကန်ကြီးကို သိပ်
မဝေးနိုင်တော့ဘူး။”

အင်္ဂလိပ်လူမျိုး နယ်မြေဒေသ စူးစမ်းရှာဖွေသူများသည် အခုလို မဖြစ်
နိုင်သည့်အရာများကို တွေ့တိုင်း ပြန်လှည့်လာကြမည်ဆိုလျှင် ဗြိတိသျှအင်ပါယာ
ကြီးသည် လက်ရှိပမာဏလောက် ကြီးမားနိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ထိုည၏ အခြေအနေသည် ပထမညက အခြေအနေလောက် ငြိမ်းအေး
သာယာခြင်း မရှိပါ။ ရိပ်သည် ထိုနေ့အဖို့ ဘာမျှတိုးတက်မှုမရှိခဲ့သဖြင့် သူမ၏
မာလိန်မှူး အရည်အချင်းကို မကျေနပ်ဘဲ ရှိနေပါတော့သည်။ သူမက အရှုံး
ဆိုသည်ကို တွေ့ကြုံဖူးခြင်းမရှိသဖြင့် များစွာမှပင် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်
နေမိသည်။

အောလနတ် မိုးကာပေးသော အမိုးအောက်တွင် နှစ်နာရီခန့် အေးအေး
ချမ်းချမ်း နေရသည့်တိုင် သူမ၏စိတ်သည် ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာခြင်းမရှိပါ။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မည်သည့်နည်းနှင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုးဖောက်ပြီး မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သို့
အရောက်သွားလိုစိတ်သာ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိနေသည်။ ယင်းသို့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်
ရင်း သေချင်လည်း သေပေစေဟု ပိုင်းဖြတ်ထားသည်။ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်
ကြောင့်ပင် သူမသည် နှုတ်နည်းနေပြီး အောလနတ်နှင့် စကားပြောဆိုရာတွင်
လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ မရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ထို့အပြင် အိပ်၍လည်း မပျော်နိုင်ဘဲ
ရှိနေသည်။

ထို့အပြင် အခြားစိတ်ပျက်စရာတစ်ခုကတော့ ကျူတောထဲမှ ဖားတွေ
အော်သည့် အသံပင်ဖြစ်သည်။ သည်အရပ်က သူတို့ဒေသ သူတို့နိုင်ငံဖြစ်ဟန်
ရှိသည်။ အကောင်တွေ သန်းနှင့်ချီပြီး ရှိနေပုံရသည်။ သည်နေရာက ရေသေ့ငြိမ်
ဖြစ်သဖြင့် သင်းတို့တစ်တွေကောင်းကောင်းဥနိုင်သည်။ ကောင်းကောင်းမျိုးဆက်
ပြန့်ပွားနိုင်သည်။ သင်းတို့က တစ်ချိန်တည်း တစ်သံတည်း တညီတညွှာတည်း
စုပြီး အော်ကြသည်။ သို့သော် အသံနှစ်မျိုး ကွဲပြားလျက်ရှိကြောင်း ရိပ် သတိပြု
မိသည်။ တစ်သံက အသံကျယ်ကျယ် အုပ်အုပ်ဖြစ်ပြီး တစ်သံက အသံသေးသေး
စူးစူးဖြစ်သည်။

သင်္ဘောသည် ကျူတောနှင့် အတော်ကလေး အလှမ်းကွာသော်လည်း
သင်းတို့၏ အော်သံသည် ရေပြင်ကိုဖြတ်ပြီး အကျယ်ကြီး ရောက်ရှိလာသည်။

ကျူတောကို လှိုင်းလုံးကြီးများ ရိုက်ပုတ်သည့်အသံထက်ပင် ကျယ်လောင်သည်။ အတော် သည်းမခံနိုင်စရာကောင်းသော အသံတွေဖြစ်သည်။ သင်းတို့ တစ်ည လုံးပင် သည်အတိုင်း ဟစ်အော်နေကြသည်။

သို့သော် သည်အသံတွေက အောလနတ်ကို မည်သို့မျှ အနှောင့်အယှက် မပေးပါ။ သူက နှစ်ခြိုက်စွာပင် အိပ်မောကျလျက်ရှိသည်။ ထိုအခါ ရိုစံမှာ ပိုပြီးတော့ စိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်ရသည်။ အောလနတ် စိတ်ချမ်းသာလက် ချမ်းသာ အိပ်နေသည်။ ဖားအော်သံတွေနှင့် အလားတူပင် သူမကို အနှောင့် အယှက်ပြုနေတော့သည်။

သူမက အိပ်ရာပေါ်တွင် အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ချွေးတွေပြန်နေသည်။ အသက်ရှူမောနေသည်။ ခိုးလိုးခိုးလု ဖြစ်နေသည်။ စနောင့်စနင်းရှိသည်။ မကျေမနပ်ဖြစ်သည်။

ရိုစံသည် အပြစ်အနာအဆာ ရှာတတ်ပြီး မြည်တွန်တောက်တီးတတ် သော မိန်းမတစ်ယောက်ဆိုလျှင် နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် ရန်လိုသော ခရီးဖော် တစ်ယောက် ဖြစ်နေပေမည်။ သို့သော် သူမသည် စည်းစနစ်ကြီးစွာဖြင့် ကြီး ပြင်းလာရသူတစ်ဦး ဖြစ်သည့်ပြင် တဖျစ်တောက်တောက် လုပ်နေတတ်ခြင်းမျိုး မရှိပါ။ သူမသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မြည်တွန်တောက်တီးခဲ့ဖူးခြင်း မရှိပါ။ တဖျစ်တောက်တောက် လုပ်ရခြင်း၏ အရသာကို တစ်ခါမျှ မခံစားခဲ့ဖူးပါ။

တစ်ခုပဲရှိသည်။ သူမက စိတ်တိုနေသည်။ ပြတ်ပြတ်တောင်းတောင်း ရှိနေသည်။ အောလနတ်သည် သူ၏ စကားများကို သူမက အင်းဟင်မျှသာ လုပ်နေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ သူမကို တစ်ချက်မျှ ကြာကြာကလေး စူး စိုက်ကြည့်ပြီးနောက် နှုတ်ပိတ်နေတော့သည်။ နားလည်ရန် ခက်ခဲသော မိန်းမ တွေ၏အကြောင်းကို တစ်ယောက်တည်းသာ တွေးတောနေမိတော့သည်။

မိန်းမတွေသည် အသိရခက်သော သတ္တဝါတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု စဉ်းစား မိပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူသည် ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်ဆောင်တော့သည်။ မီးဖိုတွင် ထင်းထည့်ကာ ရေနွေးငွေ့များ ဖြစ်ပေါ်စေတော့သည်။ သင်္ဘောထွက် ခွာရန် အဆင်သင့်ဖြစ်စေသည်။

ရိုစံသည် အာဖရိကဧကရီကို မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သို့ထွက်သည့် မြစ်ပေါက် ရှိမည်ဟု ယူဆထားသောနေရာသို့ တည့်တည့်ကြီး ဦးတည်ကာသွားစေသည်။

ရေအိုင်ကြီးကို တည်တည်ကြီးဖြတ်ကာ သွားသည်။ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းရှိ သစ်
တောများသည် တဖြည်းထက်တဖြည်း ပီပြင်ပေါ်လွင်လာကြသည်။ များမကြာ
မီမှာပင် သိပ်သည်းစိမ်းလန်းလျက်ရှိသော ကျူတောကြီး ပေါ်လာတော့သည်။

“ဖြည်းဖြည်းမောင်း”

ရိုစ် ဟစ်အော်ကာ အောလနတ်ကို ပြောလိုက်သည်။

အောလနတ်က စက်ရှိန်ကို လျှော့လိုက်သည်။

သူမက သင်္ဘောကို ကျူတောနှင့် နီးနိုင်သမျှ နီးကပ်ကာ မောင်းနှင်နေ
သည်။ ကျူတောကြီးကို ကြည့်မြင်ရသည်မှာ လှပတင့်တယ်လှသော်လည်း
ထိုအမြင်ကို သူမ သဘောမကျပါ။ ကျူပင်တွေက တောင့်တောင့်တင်းတင်း
ခုံခုံထည်ထည် ရှိကြသည်။ ရိုးတံများသည် အပေါ်ဘက်သို့ လွင့်တက်သွား
ကြပြီး ထိပ်ဘက်တွင် လှပသော ပန်းပွင့်ကြီးများ အုပ်ဆောင်းထားကြသည်။
သတ္တိရှိသော အချို့အပင်များက ရှေ့ဘက်သို့ထွက်ပြီး နေတတ်သော်လည်း
အများစုမှာမူ စုစုဝေးဝေး သိပ်သိပ်သည်းသည်းပင် ရှိနေကြသည်။ တစ်ပင်နှင့်
တစ်ပင်ကပ်ပြီး ပေါက်နေကြသည်။ ကမ်းအတွင်းပိုင်းသို့ရောက်လေ အပင်များက
စိပ်သွားလေဖြစ်သည်။ အပြင်မှနေပြီး ကြည့်ရသည်မှာ ဘယ်လိုမှ ထိုးဖောက်ပြီး
ဝင်ရောက်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပါ။

မိုးဧကဲသည် နိုင်းမြစ်ကို စုန်ဆင်းရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သည်မှာ ဤကျူ
ပင်များဖြစ်ကြောင်းကို သူမ မသိရှိပါ။ ထို့အပြင် ရှေးခေတ်က လူသားတွေ
စက္ကူအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်မှာလည်း ဤကျူပင်များပင်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း
သူမ မသိရှိပါ။ အကယ်၍ သိရှိခဲ့လျှင်လည်း ယခုအချိန်တွင် သူမအနေနှင့်
ဂရုမထားနိုင်ပါ။ သူမ အာရုံစိုက်နေသည်က ဤကျူတောကြီးကို ဖောက်ထွက်
နိုင်ဖို့ပင်ဖြစ်သည်။

ကျူပင်များ ကျဲနေသော နေရာနှစ်နေရာလောက်တွင် သူမသည် အနည်း
ငယ် ချိတ်ကတ် ဖြစ်နေသေးသည်။ သို့သော် မဝင်ရောက်ဘဲ ဖြတ်ကျော်သွားသည်။
တောအုပ်ကြီးကိုဖြတ်ပြီး မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားနိုင်သော
ချောင်းပေါက်ကို သေသေချာချာ ရွေးချယ်ရပေမည်။ ဤမျှလောက်ကလေး
ကျူပင်များ ကျဲနေရုံဖြင့် မလုံလောက်ပါချေ။

နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် အတော်ကလေးကျယ်ပြီး အတော်ကလေး

သေချာသော ချောင်းပေါက်ကို တွေ့ရှိကြရသည်။ ယမန်နေ့က သူမ တွေ့ရှိခဲ့ရသည်ကို ရိုစံ ပြန်ပြီးစဉ်းစားကြည့်သည်။ ဤချောင်းပေါက်သည် အကောင်းဆုံးပင်ဖြစ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သို့ဖြင့် ရိုစံသည် တက်မကျင်ကို တွန်းလိုက်ပြီး သင်္ဘောဦးကို လမ်းပွင့်နေသော ကျူတောအတွင်းသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

အောလနတ်သည် ထိတ်လန့်စွာဖြင့် စက်ရိုက်ကို လျှော့ချလိုက်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ပန်ကာသည် မလည်တော့သလောက်ပင် ရှိတော့သည်။ အာဖရိက ဧကရီသည် ကျူပင်များအကြားသို့ ပက်ကျိတစ်ကောင်၏ အသွားနှုန်းဖြင့် လျှော့ဝင်သွားလျက်ရှိသည်။ ရိုစံက စက်ရိုက်လျှော့လိုက်သည်ကို သဘောတူသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့သည် ဆက်ထားရသော ပန်ကာကို အထိခိုက်မခံနိုင်ပါ။ ချောင်းသည် ဟိုဘက်ကွေ့သွားလိုက်သည်ဘက်ကွေ့သွားလိုက် ရှိသော်လည်း ကျူပင်များ အတော်ကြီး ရှင်းလင်းလျက်ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ ကျူပင်အုပ်တစ်အုပ် သင်္ဘောဘေးဘက်သို့ အသံတွေ ဆူညံသွားအောင် ပွတ်တိုက်သွားတတ်ကြသည်။

အောလနတ်က သင်္ဘောဘေးတစ်ဖက်မှနေ၍ ထိုးဝါးချိတ်ဖြင့် ရေစမ်းလျက်ရှိသည်။ အာဖရိကဧကရီ၏ ဧရာတစ်ထောက်လွတ်သော ရေအနက်တွင် ကျူပင်များ ပေါက်ရောက်ခြင်းမရှိပါ။ ချောင်းထဲတွင် ကျူပင်များ မရှိသဖြင့် သင်္ဘောသည် ကောင်းစွာခုတ်မောင်းနိုင်လျက်ရှိသည်။

တစ်နေရာတွင် ချောင်းနှစ်ခွ ဖြစ်သွားသောအခါ အသေအချာ ရွေးချယ်ရမည့် အခြေအနေ ရှိသွားသည်။ ရိုစံသည် ကျူတောကြီးပေါ်မှကျော်ပြီး သူတို့နှင့် အတော်ကလေးနီးသော သစ်တောကိုကြည့်ကာ လမ်းရွေးရသည်။ သူတို့သည် လျှော့တိုက်ကြီး သွားနေသည်။ ဘေးနှစ်ဖက်တွင် ကျူတောများ ပိုပြီးထူထပ်လာသည်။ ယင်းသို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အာဖရိက ဧကရီသည် ရှေ့မတိုးတော့ဘဲ ဇက်တုံ့သွားသည်။ အောလနတ်က စက်ကို လျင်မြန်စွာ ပိတ်လိုက်သည်။

“အချစ်ရေ ကိုယ်တို့တော့ သောင်တင်ပြီ”

အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။

ရိုစံက-

“ဟုတ်တယ်။ ညီမ သိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ညီမတို့ ဆက်ပြီးသွားကြရမှာပဲ”

အောလနတ်က ချောင်းရိုးအောက်ခြေကို ထိုးဝါးချိတ်ဖြင့် ထောက်ကြည့်လိုက်သည်။ အတော်ကလေးနက်သည်။ ရွံ့ပျော့တွေဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် အောလနတ် ပထမဆုံး စိတ်ကူးလိုက်မိသလို သင်္ဘောကို ကြိုးနှင့်ဆွဲသွားရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပါချေ။ ရွံ့တစ်စက်စက် စီးကျနေသော ထိုးဝါးကို ရိုစ်အား လှမ်းပြလိုက်သည်။

“ညီမတို့ သင်္ဘောကို ကျူတောအတိုင်း ဆွဲသွားရမှာပဲ။ ညီမတို့ ပန်ကာကို မသုံးနိုင်ပေမယ့် သင်္ဘောဧရာကတော့ ရွံ့တွေပေါ်မှာ လျှောသွားနေမှာပဲ”

သို့ဖြင့် သူတို့ လုပ်ငန်းစကြရသည်။ ရိုစ်က လက်လှမ်းမီရာ ကျူပင်များကိုဆွဲပြီး သင်္ဘောကို ရှေ့သို့ တိုးလျှောသွားစေသည်။ အောလနတ်က ကျူပင်များကို ထိုးဝါးချိတ်နှင့်ချိတ်ပြီး ဆွဲယူရသည်။ ဤနည်းကို သူတို့ အတန်ငယ် စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်ကြည့်သောအခါ အလုပ်ဖြစ်လာသည်။ ကျူပင်တွေက အတော်ပင် ရှည်လျားပြီး အမြစ်တွေက ခိုင်မြဲကြသည်။

အောလနတ်သည် သင်္ဘောဦးတွင် နေရာယူပြီးထိုးဝါးချိတ်ဖြင့် အချိတ်အမိ ကောင်းကောင်းရှာဖွေသည်။ ထို့နောက် တအားဆွဲယူသည်။ တစ်ကြိမ်ဆွဲလျှင် သင်္ဘောသည် ရွံ့နွံထဲတွင် နှစ်ပေခန့် ရှေ့သို့တိုးသွားသည်။ ထို့နောက် တစ်ဖန် စောစောကအတိုင်း ချိတ်ဆွဲရပြန်သည်။ နှစ်ပေလောက် တိုးသွားပြန်သည်။

ကျူတောထဲတွင် အလုပ်လုပ်ရသည်က ပူလောင်လှသည်။ ကျူပင်တွေက နေရိပ်ရလောက်အောင်လည်း မမြင့်ကြပါ။ လေတိုးသာအောင်လည်း မနိမ့်ကြပါ။ သို့ဖြင့် မွန်းတည့်နေသည် သူတို့အပေါ်သို့ ကြောက်ခမန်းလိလိ ထိုးကျလျက်ရှိတော့သည်။

ထို့နောက် ကာလမကြာမီမှာပင် ပိုးကောင်မွှားကောင်များနှင့် မှက်ခြင်များကလည်း သူတို့ကို တွေ့ရှိသွားကြသည်။ မှက်ခြင်တို့သည် အုပ်လိုက်အုပ်လိုက် ရောက်ရှိလာကြရာ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်လေထု တစ်ခုလုံးသည် သင်းတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်သွားတော့သည်။ သင်းတို့က ငမ်းငမ်းတက်ပင် ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေကြသည်။ သွေးဆာနေကြသည်။ အလုပ်ကလည်း

လက်ဝင်ပြီး ပင်ပန်းလှသည်။ နှစ်နာရီခန့်ကြာသောအခါ အောလနတ် မောဟိုက် လာသည်။ သို့သော် အသက်ရှူမောပြီး ပါးစပ်ဟလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သင်းတို့က ပါးစပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြသည်။

“ဆောရီပဲ မစ္စ။ ဘယ်လိုမှဆက်ပြီး မလုပ်နိုင်တော့ဘူး”

နောက်ဆုံးတွင် တောင်းပန်သည့်အနေဖြင့် သူ ပြောလိုက်သည်။

ရိုက်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သော သူ၏မျက်နှာသည် ရေချိုးထားသကဲ့သို့ ပင် ချွေးတွေစိုရွံ့နေသည်။ ‘မစ္စ’ဟု သုံးလိုက်သည်ကို သူ့ရော ရိုက်ရော သတိ မပြုမိလိုက်ကြပါ။ သို့သော် နွားတစ်ကောင်လို ရုန်းကန်ရသည့် နောက်ပိုင်း တွင်ကား ကောင်းစွာ သဘာဝကျသော အသုံးအနှုန်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

“ဟုတ်ပြီ။ အဲဒီ ထိုးဝါး ညီမကိုပေး”

ရိုက်က ပြောလိုက်သည်။

“ပင်ပန်းတယ်”

အောလနတ်က ကန့်ကွက်သည့်လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

သူ့စကားကို ရိုက် ဂရုမပြုပါ။ ထိုးဝါးကို လက်ထဲမှာကိုင်ပြီး သူ့ကို ဖြတ်ကျော်ကာ ဦးဘက်သို့သွားသည်။ အောလနတ်က နောက်ထပ် ကန့်ကွက် ဦးမည်ရှိသည်။ သို့သော် မကန့်ကွက်ပါ။ သူက မောပန်းလွန်းနေပြီဖြစ်၍ ကန့်ကွက်သည့်အလုပ်ကိုပင် မလုပ်နိုင်တော့ပါ။ သူသည် သင်္ဘောကြမ်းပေါ်တွင် အားရပါးရ ပစ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး ချွေးတစ်စက်စက်ဖြင့် ထိုင်နေရာမှပင် လဲလျောင်း နေလိုက်တော့သည်။

ထိုအလုပ်သည် တကယ်ပင် ပင်ပန်းလှကြောင်းကို ရိုက် တွေ့ရှိရသည်။ ထိုးဝါးချိတ်ကို ရှေ့သို့ထိုးပြီး ကျူပင်များတွင် မိအောင်ချိတ်ဆွဲရသည့် အလုပ် ကပင် မသက်သာပါ။ လှေကို ရွံ့များပေါ်တွင် လျှောတိုက်ပြီး ရှေ့သို့ရောက် သွားအောင် ထိုးဝါးချိတ်ကို ဆွဲရသည့်အလုပ်မှာ ခြေကုန်လက်ကုန်ပင် ဖြစ်တော့ သည်။ ကျူမြစ်တွေက သင်္ဘောကို အတင်းဆွဲထားလျက် ရှိကြသည်။ ဤလို မျိုး တစ်ကြိမ်ပြီးတစ်ကြိမ် ပြုလုပ်ရသောအခါ အလွန်အလွန်ပင် အားတင်းပြီး အားစိုက်ထုတ်ရပါတော့သည်။

အချိန်သိပ်ပြီးမကြာပါ။ သူမ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသွားသည်။ နောက် ဆုံးတွင် သူမသည် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ ထိုးဝါးကို အသံမြည်အောင်

ပစ်ချလိုက်ပြီး သင်္ဘောဝမ်းဗိုက်ဆီသို့ တပ်ခေါက်လာတော့သည်။ သူမ၏ အဝတ်တွေက စိုရွှဲနေကာ အစုတ်စုတ်အပြတ်ပြတ် ရှိနေကြသည်။ ခြင်အုပ်ကြီးကလည်း သူမ၏နောက်မှ တပ်တောင်တာ ဗိုလ်ထုနှင့် လိုက်ပါလာကြသည်။

“မနက်ဖြန်ကျမှ ဆက်လုပ်ကြမယ်”

သူမက အသက်ရှူမောဟိုက်စွာဖြင့် အောလနတ်ကို ပြောလိုက်သည်။ အောလနတ်က တဖြည်းဖြည်းနှင့် အမောပြေစပြုလာပြီ။ သူမကို လေးကန်စွာဖြင့် မျက်လုံးများ ဖွင့်ကြည့်သည်။

ယခု သူတို့ ရောက်ရှိသောနေရာတွင် ကျူပင်တွေက အတော်ကလေး မြင့်ကြသည်။ ကျူပင်နိမ့်နိမ့်များသည် နောက်ဘက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ယခု ကျူပင်များက အမျိုးအစားသစ် ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။ နေရောင်ကိုကွယ်ထားပြီး သူတို့ကို အရိပ်အာဝါသ မပေးနိုင်။

နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် အရိပ်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီဖြစ်သည်။ စောစောပိုင်းက သင်္ဘောကို ထိတွေ့ရသည်မှာ မီးဖုတ်ထားသော သံချောင်းကို ကိုင်ရသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။ ယခုမှ ထိနိုင်ကိုင်နိုင်နေပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ခြင်တွေ ယင်တွေကမူ ပိုပြီးသောင်းကျန်းလျက်ရှိသည်။

အတန်ငယ်ကြာသောအခါ ရှိသည် အတန်ငယ် အမောပြေသွားပြီ ဖြစ်သဖြင့် ကမ်းခြေနှင့် သူတို့ ဘယ်လောက်နီးလာပြီကို စူးစမ်းနိုင်တော့သည်။ သင်္ဘော လက်ရန်းပေါ်သို့ သူမတက်ပြီးကြည့်သည်။ သို့သော် ကျူပင်ကြီးတွေက သူမ၏ ခေါင်းပေါ်တွင် မိုးနေသဖြင့် သူမသည် ကျူပင်များနှင့် ကောင်းကင်ကြီးကိုသာ မြင်တွေ့ရသည်။

သူတို့ လာခဲ့သည်မှာ ခရီးက ဘယ်လောက်ပေါက်နေပြီဆိုသည်ကို လည်းကောင်း၊ သစ်တောကြီးနှင့် သူတို့ ဘယ်လောက်ဝေးသေးသည်ကို လည်းကောင်း သူမ မမှန်းဆနိုင်ပါ။ ကျူတောကြီးအတွင်းသို့ သူတို့ တစ်နေ့လုံး တိုးဝင်ခဲ့သည်မှာ တစ်မိုင်လောက်သာ ခရီးပေါက်ကြောင်းကိုလည်း သူမက ကြိုတင်မမှန်းဆနိုင်ခဲ့ပါ။ သို့သော် တစ်နေ့ကုန်သွားပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ခရီးတစ်ဝက်လောက်တော့ ပေါက်ပြီဟု သူမ မှန်းဆမိသည်။ သို့သော် ဤကျူတောကြီးကို သူတို့ ဖြတ်သန်းနိုင်လိမ့်မည်ဟုလည်း မပြောနိုင်ပါ။ သို့သော် အရေးမကြီးပါ။ မနက်ဖြန် ကျလျှင် သူတို့ ကြိုးပမ်းကြဦးမည်။

ရိုစ်လောကံ အသည်းမမာသူ တစ်ဦးဆိုလျှင် ဤခရီးကို သူတို့ဆက်ပြီး မသွားနိုင်သောအခါ ဘာဖြစ်မည်ကို စဉ်းစားမိပေလိမ့်မည်။ သူတို့လာခဲ့သည့် လမ်းအတိုင်း သင်္ဘောကို ပြန်ဆွဲသွားနိုင်ရန်မှာ မလွယ်ပါ။ သူတို့သည် ထောင်ချောက်မိသော သတ္တဝါများပမာ ဤနေရာမှာပင် အစာရေစာပြတ်ကာ သေဆုံးကြရပေမည်။ အကယ်၍ သူတို့သည် ကုန်းပေါ်သို့ရောက်အောင် နွံတောကြီးကို ခြေကျင်သွားကြမည်ဆိုလျှင်လည်း နွံနစ်ပြီး သေဆုံးကြရပေမည်။

သို့သော် ရိုစ်သည် ဤလိုအတွေးမျိုးဖြင့် စိတ်ဒုက္ခရောက်မခံပါ။ သူမ၏ သန္နိဋ္ဌာန်က ခိုင်မြဲလှသဖြင့် ဤလိုမျိုး စိုးရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း မဖြစ်မိပါ။ သူက နပိုလီယံ၏ စစ်သူကြီးများလိုပင် ဘာဖြစ်နိုင်သည်ကို မတွေးပါ။ “အချိန် တစ်နာရီမှ မပုပ်စေနဲ့” ဟူသော နယ်လဆင်၏ ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ထားသူ ဖြစ်ပါသည်။ စစ်သူကြီးနှင့် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့၏ အကြံဉာဏ်ကို လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခဲ့လျှင် ဤကမ္ဘာကြီးတွင် အောင်မြင်မှုတွေချည်းသာဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သူတို့ ဆုံးရှုံးခဲ့လျှင်လည်း သူတို့၏ ကြီးပမ်းမှု လျော့နည်း၍ မဟုတ်ပါ။ ရိုစ်သည် ခြင်တွေကို တိုက်ခိုက်ရင်း ဤသို့ပင် သဘောပိုက်ထား ပါသည်။

ထိုညက သင်္ဘောကို သူတို့ ကျောက်ချစရာမလိုပါ။ ကြီးချည်ရန် မလိုပါ။ သဘာဝတရား၏ သာမန်လုပ်ဆောင်မှုများကြောင့်တော့ သူတို့၏ သင်္ဘောသည် ထိုနေရာမှ တစ်လက်မမျှ မရွေ့နိုင်ပါ။

ထိုညက မုန်တိုင်းနှင့်အတူ ပါလာသော လေကလည်း သူတို့ကို မည်သို့မျှ မထိခိုက်စေပါ။ လေတိုက်မှုကြောင့် ကျူပင်များသည်သာလျှင် သင်္ဘောပေါ်သို့ ငိုက်ကျကြပါသည်။ ကျူပင်များ၏ အုပ်မိုးမှုအောက်တွင် ထိုင်နေရသော သူတို့ကမူ လေတိုက်သည်ကိုပင် သတိမပြုမိကြပါ။

သို့သော် ညအမှောင်မည်းမည်းတွင် သူတို့အပေါ်သို့ သဲကြီးမဲကြီး စွာချသော မိုးကိုမူ သူတို့ မနည်းပင် အောင့်အည်းပြီး သည်းခံကြရသည်။ သို့သော် ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးမှာပင် ချစ်သူနှစ်ဦးသည် ချစ်ရည်လူး မိကြရသည်။

“ဒီမိုးရွာတာ တစ်ခုတော့ ကောင်းတယ်”

အချစ်ရေလျှင်ကြောတွင် မျောပြီးကြသည့် နောက်ပိုင်းတွင် အောလနတ်က ပြောလိုက်သည်။

“ဒီချောင်းထဲမှာ ရေတွေပြည့်ပြီး ရေနက်လာမယ်။ တကယ်လို့ ဒီဥစ္စာဟာ ချောင်းဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင်ပေါ့လေ။ တစ်လက်မလောက် ရေတက်လာတယ်ဆိုရင်ပဲ အခြေအနေ အများကြီးပြောင်းလဲသွားလိမ့်မယ်”

ယင်းသို့ဖြင့် ထိုည ညဉ့်နက်ပိုင်းတွင်ဖြစ်သည်။ မိုးတိတ်သွားသည်မှာ လည်းအတော်ကလေး ကြာသွားပြီဖြစ်သည်။ အောလနတ်သည်လည်း ခြင်တွေ ကိုက်နေသည့်ကြားမှာပင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် အိပ်ပျော်သွားချေပြီ။ ထိုအချိန် မှာပင် ရိမ်သည် အသံတစ်ခုကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသည်။ အသံကသေးသေး ကလေးဖြစ်သည်။ တိုးတိုးကလေးဖြစ်သည်။ ညည်းသံလောက်ပဲရှိသည်။ နားကောင်းသူတစ်ဦးသာလျှင် ခြင်သံတွေ တဝီဝီကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ကြားနိုင်သည်။

အသံက ရေစီးသံပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့၏ ပတ်ပတ်လည် အရပ်ရစ်မျက်နှာမှနေ၍ ဤအသံကလေးတွေ ထွက်ပေါ်နေသည်။ အသက်ရှူသံ မျှင်းမျှင်းကလေးထက်ပင် တိုးညှင်းသေးသည်။ ရေအိုင်ကြီးထဲတွင် မိုးရေတွေ ပြည့်သွားသောအခါ လျှံထွက်လာကြခြင်းဖြစ် သည်။ ကျူပင်များအကြားတွင် စိမ့်ထွက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဗိုရာမြစ်က လည်း မိုးရေတိုးစီးဆင်းလာသဖြင့် ရေအိုင်ကြီးသည် ပိုပြီး ပြည့်လျှံနေတော့သည်။

ရိမ်သည် ချက်ချင်းပင် အောလနတ်ကိုနိုးပြီး နားထောင်ခိုင်းမည် စိတ်ကူးသည်။ သို့သော် ထိုစိတ်ကူးကို ပြန်ပြီးထိန်းချုပ်ထားလိုက်သည်။ မနက်ဖြန် မနက်ကျမှသာလျှင် စောစောထပြီး ခရီးဆက်မည်ဟု တစ်ယောက် တည်း ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်။ သို့မှသာလျှင် စိမ့်ဆင်းလာသောရေများ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ထဲသို့ ရောက်မသွားမီ ပြည့်ပြည့်ဝဝ အသုံးချလိုက်နိုင်မည်ဖြစ် သည်။ သို့သော် သူတို့သည် အမြဲတစေလိုပင် အခြေအနေပေးအပ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခရီးကို စတင်တတ်သည်ဖြစ်ရာ ရိမ်၏ ‘စောစော’ဟူသော စကားသည်လည်း သိပ်ပြီးမှတော့ မထူးခြားလှပါပေ။ သူတို့က အမြဲတမ်းပင် စောစောသမားများ ဖြစ်ကြပါသည်။

သို့တစေလည်း စောစောဟူသော စကားသည် နောက်တစ်နေ့နံနက် တွင် အခါတိုင်းနှင့်မတူဘဲ ထူးခြားပြောင်းလဲမှု ရှိနေပါသည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့သည် ကျောက်ဆူးနတ်ခြင်း၊ ကြိုးဖြေခြင်း၊ ထင်းထည့်ခြင်း၊ ရေနွေးငွေ့ တင်ခြင်း စသည့်လုပ်နေကျ အလုပ်များကို လုပ်ရန်မလိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့်ပင် နောက်တစ်နေ့နံနက် သူတို့ ခရီးသွားရန် အဆင်သင့် ရှိသောအချိန်တွင် နေလုံးကြီးသည် ကျူပင်ရှည်ကြီးများ၏ နောက်ဘက်မှာပင်

ရှိနေပါသေးသည်။ အောလနတ်သည် ဦးဘက်တွင် နေရာယူပြီး ယမန်နေ့က အလုပ်ဆိုးကြီးကို လုပ်ရန်အသင့်ရှိနေသည်။ ရိမ်ကလည်း တက်မစင်တွင် မတ်တတ်ရပ်ကာ ကျူတောကြီးကို ငေးမောပြီး လမ်းကြောင်းရှာဖွေလျက်ရှိ သည်။

သူတို့သည် ကျူတောကြီးအတွင်းရှိ ရေကြောင်းတစ်ခုပေါ်မှာပင် ရှိနေ သေးသည်ဟူသော အချက်ကိုကား မည်သူမျှ မငြင်းနိုင်ပါ။ ရေကြောင်းက မရေမရာ ရှိလှသည်။ သူတို့ တွေ့မြင်နေရသည်က ကျူပင်များ ပါးနေသော လမ်းကြောင်းတွေ့တွေ့ကောက်ကောက် တစ်ခုသာဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤလမ်း ကြောင်းသည် တစ်နေရာသို့ ရောက်သွားမည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

“သင်္ဘောဟာ ရေပေါ်မှာ ပေါ်နေတယ်လို့ ကိုယ်ထင်တယ်”

အောလနတ်က ထိုးဝါးချိတ်ကို ဆွဲယူရင်း ကျေနပ်အားရစွာ ပြောလိုက် သည်။

ထိုးဝါးကို သူ ထိုးထောက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ပြန်ဆွဲနုတ်သည်။ ထိုးဝါးကို ထိုးရနုတ်ရသည်မှာ ယမန်နေ့ကထက် လွယ်ကူချောမောလျက်ရှိ သည်။

“ဟုတ်တယ်။ ဘာမှ သံသယဖြစ်စရာ မရှိဘူး။ ကိုယ်တို့ လိုချင်တဲ့ ရေအနေအထားကိုတော့ ကိုယ်တို့ရနေပြီ။ ဟောဒီ ခွေးမသား ကျူပင်တွေ ရှိမနေဘူးဆိုရင်”

ချောင်းရိုးသည် ဤနေရာတွင် သူတို့ ဝင်လာစဉ်ကထက် ပိုပြီးကျဉ်း မြောင်းလျက်ရှိသည်။ ရှေ့သို့ တိုးသွားနေသော သင်္ဘောကို ကျူပင်များက ဘေးနှစ်ဖက်မှနေ၍ ပြန်ဆွဲထားလျက်ရှိကြသည်။ သင်္ဘော၏ အောက်ဘက်တွင် လည်း ကျူပင်တွေရှိနေသည်။ ၎င်းတို့သည် ပိငြိပြီး ပါလာကြသည်။ သို့မဟုတ် သင်္ဘော၏ ရွေ့လျားမှုကို အဟန့်အတားပြုလျက် ရှိကြသည်။

ရုံဖန်ရံခါ အောက်ဘက်မှ ကျူပင်များ အနှောင့်အယှက်ပေးသည်က ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာပင် ဖြစ်သည်။ အောလနတ်က ထိုးဝါးချိတ်ဖြင့် နောက်တစ်ကြိမ် ချိတ်ယူရန် ကြိုးစားနေစဉ်တွင် သင်္ဘောသည် နောက်ဘက်သို့ တစ်လက်မ နှစ်လက်မလောက် ပြန်ဆုတ်သွားတတ်သည်။ ကျူပင်များ၏

ဟန့်တားမှုက ယမန်နေ့က ရွံ့နွံများ၏ ဟန့်တားမှုထက် မလျော့နည်းပါ။ ရိစ်သည် မကြာမကြာ ဆိုသလိုပင် သင်္ဘောဘေးနှစ်ဖက်မှ ကျူပင်များကို တွန်းဖယ်ပစ်နေရသည်။

သူတို့သည် တရွေ့ရွေ့တွားပြီး သွားနေရသည်။ နှေးကွေးလှသည်။ သို့သော် မျှော်လင့်ချက်ရှိသည်။ သူတို့နေရာမှ တွေ့မြင်နေရသော နေ၏ အနေအထားအရ သူတို့သည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဘက်သို့ သွားရောက်နေကြောင်း သိသာထင်ရှားလှသည်။ ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် အောလနတ်ထံမှ အားရဝမ်းသာ သည့် အော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဟိုရှေ့မှာ နောက်ထပ် ချောင်းတစ်ခု”

ရိစ် ဦးဘက်သို့ ပြေးသွားပြီးကြည့်သည်။

အောလနတ် ပြောသည်မှာ မှန်ပါသည်။ သူတို့ သွားနေသောချောင်းနှင့် ထောင့်ချိုးပမာ သွားပြီးဆက်မိသော ချောင်းမှာလည်း ကျူတောထဲတွင် ခပ် ရေးရေး ထင်နေသော လမ်းကြောင်းတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ထိုချောင်း က သူတို့ချောင်းထက် ပိုပြီးကျယ်သည်။ ပိုပြီးထင်ရှားသည်။ ထို့အပြင် ကျူပင် များလည်း နည်းပါးသည်။

ထိုချောင်းပေါ်ရှိ ဒိုက်သရောများကို သူတို့ ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်သောအခါ ၎င်းတို့သည် ရွေ့လျားလျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့သော် လိပ်တစ်ကောင် ကဲ့သို့ နှေးနှေးကလေးသာဖြစ်သည်။ သို့သော် ရွေ့လျားနေသည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

“ဖူး... အဲဒီ ရေစီးကြောင်းကိုကြည့်စမ်း။ သေသေချာချာကြည့် မိန်း ကလေးရိစ်။ နောက်မကြာခင်မှာ ရေမော်တွေ ရေတံခွန်တွေ တွေ့ရတော့မယ်”

အောလနတ် ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်သည်။

သူတို့ ရယ်ကြသည်။

အောလနတ်က အာဖရိကဧကရီကို ထိုရေကြောင်းသစ်အတွင်းသို့ ဆွဲယူလိုက်သည်။ ရေစီးကြောင်းပေါ်တွင် သင်္ဘောစီးမျောနေသည်ကို တွေ့ရ ပြန်သောအခါ သူတို့ ဝမ်းသာကြည်နူးကြရသည်။ သို့သော် ချောင်းဝက ကျဉ်းမြောင်းလျက်ပင် ရှိသေးသဖြင့် သင်္ဘောသည် ဟိုဘက်သည်ဘက်ကို တစ်လက်မလောက်မျှပင် မလူးမလွန်သာသေးဘဲ ရှိနေသည်။ အောလနတ်သည်

ကျူးမြစ်တစ်ခုကို ထိုးဝါးချိတ်နှင့် ချိတ်ပြီး ဆွဲယူသည်။ တအားကုန်ဆွဲသည်။ သင်္ဘောသည် ရေထဲတွင် လေးပေလောက် ရွေ့မျောသွားသည်။ သည့်ထက် ပိုပြီး ဝမ်းသာစရာကောင်းသည်ကတော့ အောလနတ် နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ပြီး ချိတ်ဆွဲရန် ပြင်ဆင်နေချိန်မှာလည်း သင်္ဘောသည် သူ့အရှိန်နှင့်သူ ရွေ့မျော လျက်ရှိနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

“အခုဆိုရင် ကိုယ်တို့ ရေမှိုင်နှုန်း တွက်လို့ရနေပြီ”
အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။

အတန်ငယ်ကြာသောအခါ အကွေ့တစ်ခုကို ကွေ့ပတ်အပြီးတွင် သစ် တောကြီးကို ရိစ် တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် သစ်တောကြီးဖြစ် သည်။ သို့သော် ထိုသစ်တောသည် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ကျူးတောကြီးနှင့် ပြန်လည်ဖုံးကွယ်သွားသည်။ သို့သော် နောက်တစ်ကွေ့သို့ ရောက်သောအခါ သစ်တောကြီးကို ပြန်ပြီးမြင်ကြရပြန်သည်။ ကိုက်နှစ်ရာလောက် မဝေးသည့် နေရာတွင်ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင်ဖြစ်သည်။

သစ်တောကြီး နီးသည်ထက် နီးလာသည်ကို ရိစ် တွေ့မြင်နေရသည်။ ထို့အပြင် ချောင်းကလည်း ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် ကျယ်လာသည်။ ထို့နောက် ဗြဲန်းစားကြီးဆိုသလို ကျူပင်များ ပျောက်သွားသည်။ ထို့နောက် အာဖရိက ဧကရီသည် တအိအိနှင့် နှစ်ကိုက်သုံးကိုက်လောက် မျောပြီးရပ်တန့် သွားသည်။

ရေအိုင်ကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ သူတို့ ရောက်ရှိသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ရေအိုင် ကြီးတစ်ဖက်ကမ်းတွင် သစ်တောကြီး ရှိနေသည်။ ရေအိုင်ထဲတွင်ကား ကြာဖြူ တွေ ကြာနီတွေ ပြည့်ကျပ်စွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည်။ ရေအိုင်ကြီးတစ်ခု လုံးသည် ကြာခင်းကြီးတစ်ခုလိုပင် ဖြစ်နေတော့သည်။

နေရောင်က စူးရှစွာ ထိုးလျက်ရှိသည်။ သူတို့သည် အတန်ကြာမျှ မျက်စိကျင့်သားရအောင်လှုပ်ပြီး အခြေအနေသစ်ကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုကြရသည်။

“ဒါဟာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဆိုတာ တကယ်ပဲ”

အောလနတ်က နှာခေါင်းရှုံ့ပွရှုံ့ပွလှုပ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ ရေပြင်ကို ဖြတ်ပြီး သစ်ရွက်ဆွေးနဲ့များ လွင့်ပျံ့လာနေသည်။ ရေပြင်၏ တစ်ဖက်တွင် သစ်တောကြီးဖြစ်သည်။ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ရောထွေးယှက်တင်နေသည်။

အောလနတ်က-

“ဒီတောကြီးကို ကိုယ်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဖြတ်မလဲ”

“ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ ဟိုဘက်မှာ ချောင်းပေါက်တစ်ခု”

ရိုစ် လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောလိုက်သည်။

ဟုတ်သည်။ သူမညွှန်ပြသော နေရာတွင် သစ်တောတွင်းသို့ ဝင်ရောက် သွားသော လမ်းပေါက်တစ်ခု ရှိနေသည်။ ချောင်းဝတွင် ကြာဖြူများ ပွင့်နေ သည်ကို သူတို့ တွေ့မြင်ကြရသည်။

“ညီမပြောတာ ဟုတ်တယ်။ ကိုယ်တို့ အခုလုပ်စရာတစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ အဲဒီချောင်းပေါက်ကို ရောက်အောင်သွားဖို့ပဲ”

အောလနတ်က ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်။

ယူလန်ဂါ မြစ်အထက်ပိုင်းတွင် သူတို့ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ကြာအိုင်ကို သူ အမှတ်ရနေမိသည်။ သို့ရာတွင် ထိုစဉ်က သူတို့သည် ကြာအိုင်ထဲသို့ ဝင်မိ သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် တစ်ဖက်သို့ပြန်ပြီး ထွက်ခဲ့ကြရသည်။ ယခုမူ သူတို့သည် ကြာတွေပြည့်နေသော ရေအိုင်ကြီးကို ကိုက်တစ်ရာလောက် ဖြတ်ကျော်ကြရမည် ဖြစ်သည်။

“စမ်းကြည့်ကြရအောင်”

ရိုစ် ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်။ စမ်းကြည့်ကြရမယ်”

အောလနတ် အံ့ကိုမသိမသာတင်းပြီး တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

ကြာအိုင်ကြီးကို ဖြတ်ရသည်မှာ မလွယ်ပါ။ ဝစ်တယ်ဗက်ရေကန်ကြီး သည် သွားရသည့် ရေကြောင်းခရီးတစ်လျှောက် ဘယ်နေရာမှာ မလွယ်ပါ။

ကြာပင်များသည် ထိုးဝါးချိတ်ဖြင့် ချိတ်ဆွဲ၍မရပါ။ သင်္ဘောကို ဆွဲနိုင် အားမရှိပါ။ ထို့ပြင် သင်္ဘောပတ်ပတ်လည် ပြုတ်သိပ်နေသော ကြာပင်များက အဟန့်အထားပြုထားသည်မှာလည်း ယမန်နေ့က ကျူပင်များ အနှောင့်အယှက် ပေးခဲ့သည့်အတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဤကြာပင်များသည် ပန်ကာဝင်ရိုးနှင့် တက်မတို့တွင် ရစ်ပတ်နေကြ မည်ကိုလည်း အောလနတ် ကောင်းစွာပင် ရိပ်စားမိပါသည်။ ပန်ကာဝင်ရိုး နှင့် ပန်ကာဒလက်တို့က အထိမခံ ရွှေပန်းကန်များ ဖြစ်ကြသည်။

ရေအိုင်အောက်ခြေကလည်း ရွံ့ရည်ပျော့ပျော့များသာဖြစ်သဖြင့် နည်းနည်းကလေးမျှ တွန်းကန်မှုမရှိပါ။ ထိုးဝါးဖြင့်ထိုးပြီး သွားနိုင်ရန် အကြောင်းမရှိပါ။ ထိုးဝါးကိုထိုးပြီး ပြန်နုတ်လိုက်လျှင် အမြုပ်တွေ ပလုစီပြီး ထလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ အောက်သို့စော်ကြီး ဟောင်းပြီးတက်လာသည်။

“တက်နဲ့ လှော်သွားလို့ကော မရနိုင်ဘူးလား”

ရိုစံက မေးလိုက်သည်။

အချိန်တွေက လျင်မြန်စွာ ကုန်ဆုံးလျက်ရှိပြီး တိုးတက်မှုက ဘာမျှ မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကြာအိုင်ကြီး၏ သည်ဘက်အစပ်မှပင် မရွေ့သေးသလောက် ရှိနေသည်။

“ရနိုင်တယ်”

အောလနတ် ဖြေလိုက်သည်။

အာဖရိကဧကရီ၏ ပစ္စည်းကိရိယာများတွင် တက်တစ်ချောင်းပါဝင်သည်။ အောလနတ် ဦးပိုင်းသို့သွားပြီး တက်ကိုရှာသည်။ ရသည်။ ရိုစံကို ပေးသည်။ သူ့အတွက် တက်ကိုမူ ထင်းချောင်းတစ်ခုကို အသုံးပြုရမည်ဖြစ်သည်။

တက်များဖြင့် လှော်ခတ်သောအခါ တိုးတက်မှုအနည်းငယ်ရှိသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ အနည်းငယ် ပိုပြီးမြန်လာသည်။ လှော်ခတ်သည့်နေရာတွင် မည်သည့်လှေလှော်နည်းတွေကိုမှ တတ်စရာမလိုပါ။ အသုံးပြုစရာ မလိုပါ။ လှော်တက်ကို သတိထားပြီး အောက်ဘက်သို့ တည့်တည့်ကြီး စိုက်ချလိုက်ရမည်။ ကိုယ်ကို ကုန်းငုံကာ ရှေ့ဘက်တွင် စိုက်ချရမည်။ ထို့နောက် တက်ကို အထူးသတိထားပြီး နောက်ဘက်သို့ ဆွဲယူရမည်။ တက်ကို လိမ်ခြင်း၊ လှည့်စောင်းခြင်း မပြုရ။ တက်ကို ဆွဲနုတ်သည့်နေရာတွင် ကြာပင်တွေ ရစ်ပတ်မနေအောင် ဂရုပြုရမည်။ ရစ်ပတ်နေခဲ့လျှင် ဓားဖြင့်ခုတ်ဖြတ် ရှင်းလင်းနေရမည်။

သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်းတွင် ဤနည်းသည် မြန်ဆန်သော နည်းလမ်းတစ်ခုတော့ မဟုတ်ပါချေ။ ထို့အပြင် အာဖရိကဧကရီမှာလည်း လှော်တက်ခတ်ရန် ပြုလုပ်ထားသော လှေသင်္ဘောတစ်စင်း မဟုတ်ပါချေ။ သူမက ပဲ့စင်ခုံတန်းပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး ကိုယ်ခန္ဓာကို မသက်မသာကြီး တွန်းလိမ်ပြီး

ဘေးတစ်စောင်း လှော်ခတ်ရသည်။ တစ်မိနစ်ခန့် လှော်ခတ်မိသော် လက်ပြင် တွေ အောင်လာတော့သည်။ သို့ဖြင့် သူမနှင့် အောလနတ်တို့သည် သက်သာမှု ရှိအောင် မကြာခဏဆိုသလိုပင် ဘက်ပြောင်းပြီး လှော်ခတ်ကြရသည်။

ယင်းသို့ဖြင့် သူတို့သည် တရွေ့ရွေ့ သွားနေရာမှ ရှေ့သို့မတိုးတော့ဘဲ လုံးဝရပ်တန့်သွားသောအခါတွင်ကား ဘာဖြစ်မှန်း နှစ်ယောက်စလုံးပင် ချက်ချင်း မသိရှိကြပါချေ။ ဆက်၍သာ လှော်ခတ်နေကြသည်။ သို့သော် သံသယစိတ် များ ဝင်လာသောအခါတွင်မှ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြ သည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို နှစ်ယောက်စလုံးပင် တစ်ပြိုင်တည်း တွေးမိနေကြကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ အောလနတ်က-

“တစ်ခုခုနဲ့ ငြိနေပြီထင်တယ်”

“ဟုတ်တယ်”

“အဲဒီ ပန်ကာပဲဖြစ်မယ်။ ကြာရိုးတွေနဲ့ ငြိနေမယ်ဆိုတာ ဘာမှမဆန်း ဘူး”

သင်္ဘောဘေးတစ်ဖက်တွင် သူတို့နှစ်ယောက် အတူရပ်နေကြသည်။ သို့သော် ပြဿနာကို ထိုနေရာမှနေပြီး အဆုံးအဖြတ် မပေးနိုင်ပါ။

“ဒီပြဿနာအတွက် နည်းတစ်နည်းပဲရှိတယ်”

အောလနတ်က ယင်းသို့ပြောလိုက်ပြီး မောင်းချဓားကို ထုတ်ယူသည်။ ဖွင့်လိုက်သည်။ အသွားကို ကြည့်နေသည်။

“အမျိုးသမီးများနဲ့ လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား။ နောက်အစီအစဉ်ကတော့ ရေငုပ်တဲ့ အစီအစဉ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်”

ယင်းသို့ ပြောလိုက်ပြီးနောက် သူ ကြိုးစားကာ ပြုံးလိုက်သည်။

ရိမ် တားမြစ်ဦးမည် စိတ်ကူးသည်။ ဤကြာပင်တွေအတွင်းသို့ ဆင်းရဲ မည်မှာ အန္တရာယ်ကြီးလှသည်။ သို့သော် ဤခရီးကို သူတို့ဆက်မည်ဆိုလျှင် တော့ သူ့အနေနှင့် စွန့်စားရပေလိမ့်မည်။

“ညီမတို့ သတိတော့ ထားရမယ်”

သူမက ဤမျှသာ ပြောလိုက်နိုင်သည်။

“ဟုတ်တယ်”

အောလနတ် ကြိုးခွေတစ်ခွေ ယူလာသည်။

“ဒီကြီးကို ကိုယ် ခါးမှာချည်ထားမယ်” သူ့ကိုယ်မှ အဝတ်အစားများကိုချွတ်ရင်း အောလနတ် ပြောသည်။ “ကိုယ် ၎င်းသွားတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ညီမ တစ်နှစ်သုံးလေးငါးဆယ်အထိရေပါ။ ငါးဆယ်ရောက်လို့မှ ကိုယ် ပြန်ပေါ်မလာဘူးဆိုရင် ကြီးကိုဆွဲပေးတော့။ ကြီးကိုဆွဲ။ ဆွဲသာဆွဲ။ တအားဆွဲပေးတော့”

“အင်း... အင်း”

ရိစ် ပြောလိုက်သည်။

အောလနတ် သင်္ဘောဘေးကားပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး ခြေထောက်ကို အောက်သို့တွဲလောင်းချထားသည်။

“ဒီအရပ်ကတော့ မိကျောင်းနိုင်ငံပဲ”

အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် ရိစ် မျက်နှာသွေးဆုတ်သွားသည်ကို မြင်ရသောအခါ သူက ချက်ချင်းပင် ဆက်ပြီးပြောသည်။

“အလကားပြောတာပါ။ မဟုတ်ပါဘူး။ ကြာတော့ကြီးထံကို ဝင်လာနိုင်တဲ့ မိကျောင်း ကမ္ဘာပေါ်မှာ မရှိပါဘူး။”

သို့သော် သူ့စကား မှန်သည်ဟု အောလနတ် မပြောနိုင်ပါ။ မသေချာပါ။ သူက ထိုအချိန်တွင် သူ့ရဲကောင်းစိတ်ဓာတ် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေခြင်းသာဖြစ်သည်။ သူက သူ့ရဲဘောကြောင်သည်အဖြစ်မှ ရူးမိုက်သည့် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

အောလနတ်သည် ဓားကိုလက်ထဲတွင်ကိုင်ပြီး ရေထဲသို့ ဆင်းလိုက်သည်။ သူသည် သင်္ဘောဘေးကားကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်ကာ ခြောက်ခါ ခုန်ခါလောက် အသက်ဝအောင် ရှူလိုက်သည်။ ထို့နောက် သင်္ဘောအောက်ဘက်သို့ ခေါင်းစိုက်ကာ ၎င်းဝင်သွားတော့သည်။

သူ၏ ခြေထောက်များ ကြာပင်များအောက်သို့ မြှုပ်ဝင်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရိစ်သည် တစ်နှစ်သုံးလေးစပြီး ရေတွက်တော့သည်။ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများ တုန်ယင်နေကြသည်။ ‘သုံးဆယ်’သို့အရောက်တွင် ကြီးကို သူမ စပြီးဆွဲတော့သည်။ ကြာတိုက်ကြီးအတွင်းမှ အောလနတ် ပေါ်ထွက်လာသော အခါတွင်မှ သူမ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

အောလနတ်သည် ဒိုက်ဖတ်တွေ ပေနေသောလက်ဖြင့် မျက်နှာမှ ဒိုက်ဖတ်နွယ်ပင်များကို သပ်ချရသည်။ ပြီးမှ အသက်ရှူနိုင်သည်။ ကြည့်မြင်နိုင်သည်။

“ပန်ကာမှာ နွယ်တွေပတ်နေတာ ပျားအုံကြီးကျနေတာပဲ။ ကန်ထဲမှာ ရှိတဲ့ နွယ်တွေ တစ်ဝက်လောက်လာပြီး ပတ်နေကြပုံရတယ်”

သူက အသက်ဝအောင်ရှူရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ရှင်းလို့ကော ရရဲ့လား”

ရိုစ်က စိုးရိမ်စွာ မေးလိုက်သည်။

“အို... ရတာပေါ့။ ဓားနဲ့ဖြတ်လိုက်ရင် အလွယ်ကလေးပဲ ပြတ်သွားကြတယ်။ အခုကိုပဲ ကိုယ် တော်တော်ဖြတ်ပစ်ခဲ့ပြီ။ ကဲ နောက်တစ်ခါ ရှင်းလိုက်ဦးမယ်”

စတုတ္ထအကြိမ် ပေါ်လာသောအခါ အောလနတ် ကျေနပ်စွာပြုံးလျက်ရှိသည်။

“အားလုံး ရှင်းသွားပြီ။ ရော့ မိန်းကလေး ဓားကိုယူထား။ ကိုယ် တက်ခဲ့တော့မယ်”

ရိုစ်၏ အကူအညီဖြင့် သင်္ဘောပေါ်သို့ သူ ရောက်ရှိလာသည်။ သူ့ကိုယ်တွင် ဒိုက်တွေ ရွံ့တွေ ပြည့်နေသည်။ ရေတွေကလည်း တစ်စက်စက်ကျနေသည်။ ရိုစ်က သူ့ကိုယ်မှ အမှိုက်သရိုက်များကို ဖယ်ရှားပစ်နေသည်။

ရုတ်တရက်ဆိုသလို ရိုစ် ထိတ်လန့်စွာ ဟစ်အော်လိုက်သည်။ အောလနတ်လည်း အလားတူပင် ဟစ်အော်လိုက်ရသည်။

“ခွေးမသားကောင်တွေ ကြည့်စမ်း”

သူ ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

ထို့နောက် စောစောပိုင်းက သူ ထိန်းချုပ်ထားသော ဆဲရေးသည့် စကားလုံးများကိုလည်း ရွတ်ဆိုလိုက်မိသည်။ ရိုစ်သည် ထိုစကားလုံးများကို ယခင်က မကြားခဲ့ဖူးပါချေ။

အောလနတ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာအနံ့အပြားတွင် တွယ်ကပ်နေသည်များကား မျှော့ကောင်များပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူ့အသားတွင် တွယ်နေကြသည်မှာ ဆယ်ကောင် ဆယ့်ငါးကောင်မကပါ။ သင်းတို့သည် အောလနတ်၏ သွေးများ

ဖြင့် ဖောင်းကားလျက်ရှိကြသည်။ အင်မတန် ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖွယ်ရာကောင်းသည့် အကောင်တွေဖြစ်သည်။ အောလနတ်သည် သည်အကောင်တွေကို မြင်လိုက်ရသောအခါ မိကျောင်းတွေကို မြင်လိုက်ရသည်ထက်ပင် ထိတ်လန့်သွားမိတော့သည်။

“ညီမ ဆွဲခွာလို့ရမလား။ အား... ခွေမသား”

သူ အော်လိုက်သည်။

မျှော့တွယ်သည့်အခါ ထိုမျှော့ သွေးမဝခင် ဆွဲခွာခဲ့လျှင် အသားထဲတွင် ၎င်း၏အစွယ်များ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး အဆိပ်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ရိစ် သိရသည်။

“ဆားနဲ့ခွာချရင် ရတယ်”

ယင်းသို့ပြောပြီး ဆားပုလင်းကို သူမ ပြေးယူသည်။

မျှော့ပေါ်သို့ ဆားများ ပုံချလိုက်သောအခါ မျက်လှည့်ပြလိုက်သလိုပင် ဖြစ်တော့သည်။ မျှော့သည် သူ့ဘာသာသူ တွန့်လိမ်ရန်းကန်ပြီးနောက် သင်္ဘောကြမ်းပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားသည်။ အောလနတ်သည် ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် ပထမဆုံးအကောင်ကို ခြေထောက်ဖြင့် ဆောင့်နှင်းလိုက်သည်။ သွေးတွေ ပန်းထွက်လာသည်။ သူ၏သွေးများပင်ဖြစ်သည်။

ရိစ်သည် နောက်အကောင်များကို တက်နှင့်ကော်ပြီး ရေထဲသို့ ပစ်ချရသည်။

အောလနတ်၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် အစွယ်ရာ သုံးခု ထင်ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး သွေးတွေစို့ထွက်နေကြဆဲပင်ရှိသည်။ နေရောင်ခြည် ပူလောင်သောအခါတွင် သွေးတွေ ခြောက်သွေ့ကုန်ကြသည်။ ယင်းသည့်တိုင်အောင်ပင် အောလနတ်သည် အသည်းယားကာ တုန်ယင်လျက် ရှိနေသည်။ သူသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် မျှော့သတ္တဝါတွေကို အရွံ့မုန်းဆုံးပင် ဖြစ်တော့သည်။

ရိစ်က ဘယ့်နှယ်နေသေးသလဲဟု စိုးရိမ်တကြီး မေးမြန်းသောအခါ-

“ကိုယ်တို့ ဒီနေရာက မြန်မြန်သွားကြစို့”

အောလနတ်၏ အဖြေပင်ဖြစ်တော့သည်။

သူတို့သည် ကြာကန်ကြီးကို တက်များဖြင့် လှော်ခတ်ကာ ဖြတ်သန်းကြရသည်။ ညနေစောင်းလာသောအခါ ကြာနီပွင့်များသည် ငုံ့စပြုကြတော့သည်။

တခြားသော အဖူးအငုံများက ပွင့်လာကြသည်။ အပြာရောင်သန်းသော အပွင့်စိမ်းစိမ်းများ ဖြစ်ကြသည်။

ကော်ဇောကြီး ခင်းထားသည့်အလား ကြာပန်းများ ပွင့်နေကြသည်မှာ ရှုမောဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်ပင် လှပသည်။ သို့သော် ထိုအလှကို သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးပင် အာရုံမခံစားနိုင်ကြပါ။ သူတို့၏ စိတ်အာရုံများ နေရောင်အောက်တွင် ညှိုးနွမ်းခြောက်ကပ်လျက် ရှိကြပါသည်။ သူတို့သည် နေရာချင်းလဲလှယ်သည့်အခါများမှာပင် စကားမပြောဖြစ်ကြပါ။

ကြာအိုင်ကြီးကို သူတို့ ကူးဖြတ်နေကြသည်။ ပန်းဥယျာဉ်ထဲတွင် ပက်ကျိတစ်ကောင် သွားနေသည့်အလားပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူတို့သည် စက်ရုပ်ကြီးများကဲ့သို့ပင် တက်ကို စိုက်ချလိုက်၊ ဆွဲယူလိုက်နှင့် ရှိနေကြသည်။ တက်များကို နွယ်များက ရစ်ပတ်ထားသောအခါ စည်းချက်များ ပျက်ရပြန်တော့သည်။

ယခုအခါတွင် နေအတော်စောင်းသွားပြီဖြစ်သည်။ သူတို့ ဦးတည်ပြီး သွားနေသော ကန်စပ်တွင် အရိပ်များ ထိုးကျနေပြီဖြစ်သည်။ တဖြည်းဖြည်း တအိအိဖြင့် ဘာဖရိကဧကရီ၏ သင်္ဘောဦးသည် အရိပ်တွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

အောလနတ် အားစိုက်ပြီး နောက်ထပ်လေးငါးချက်မျှ လှော်ခတ်လိုက်သည်။ ပုံစင်ပေါ်၌ သူတို့အပေါ်သို့ အရိပ်ထိုးကျလာသောအခါ သူသည် လှော်တက်ကို ပစ်ချလိုက်တော့သည်။

“ကိုယ် ဆက်ပြီးမလှော်နိုင်တော့ဘူး”

သူ့ခေါင်းကို ထိုင်ခုံပေါ်သို့ စိုက်ချလိုက်သည်။

သူသည် ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့် ငိုတော့မလောက်ပင် ရှိနေသည်။ သူ့မျက်နှာကို ရိစ် မမြင်တွေ့စေရန် တစ်ဖက်သို့လှည့်ထားလိုက်သည်။

သို့သော် အတန်ငယ် နားပြီး အစားအစာများ စားလိုက်သောက်လိုက်ရသောအခါတွင်ကား သူ့ကိုယ်တွင် အားမာန်များ ပြန်လည်ပြည့်ဝလာတော့သည်။

“ကိုယ်တို့ဟာ သင်္ဘောကို ရေခွေးငွေ့နဲ့လည်း မောင်းခဲ့ကြပြီ။ လှော်တက်နဲ့လည်း လှော်ခဲ့ကြပြီ။ နောက်ပြီးတော့ တွန်းလည်းတွန်းခဲ့ကြပြီ။

ထိုးဝါးနဲ့ချိတ်ပြီး ဆွဲလည်းဆွဲခဲ့ကြပြီ။ အခုအထိ ကိုယ်တို့ မလုပ်ရသေးတာ ကတော့ သင်္ဘောကိုသယ်ပြီး မသွားကြရသေးတာပဲ။ အဲဒါလည်း မကြာခင် လာလိမ့်မယ်လို့ ကိုယ်ထင်တယ်”

အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။

သူ၏ စကားများကို နောက်တစ်နေ့တွင် ရိစ် ပြန်လည် အမှတ်ရရှိ ရတော့သည်။ သူတို့သည် အနာဂတ်ကို ကြိုတင်မြင်ယောင်ခဲ့ကြသည့်အလားပင်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင်ကာ: သူတို့ ဖြတ်ကျော်ရန် ကြာရေပြင်ကြီး အနည်း: ငယ်မျှသာ ကျန်ရှိတော့သည်။ နံနက်စောစော နေမပူခင် ဖြတ်ကူးကြရန်ဖြစ် သည်။ သူတို့သည် မျှော်လင့်ချက် အပြည့်အဝဖြင့် ဖြတ်ကျော်ကြသည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့သည် ကြာပြင်ကြီး ဆုံးသွားသည့်နေရာ အတိအကျကို တွေ့မြင်နေရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သော ချောင်းပေါက်ကိုလည်း တွေ့မြင်နေရသည်။

ရေကြောင်းသွားလာရေး လုပ်ငန်းတွင် ယခုကဲ့သို့ ကြာပြင်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်ရသည်လောက် ဘာအခက်အခဲမျှ မရှိဟု သူတို့ မှတ်ယူမိကြသည်။

ဗိုရာမြစ်ဝကျွန်းပေါ်သည် လမုတောကြီးဖြစ်သည်။ ဝစ်တယ်ဗစ်ကန် ကြီး၏ ရေသည် သောက်သုံးနိုင်သော်လည်း အနည်းငယ် ငန်ပျပျကလေးဖြစ် သည်။ လမုပင် လမဲ့ပင်များ ကောင်းစွာပေါက်ရောက်နိုင်သည်။ လမုပင် လမဲ့ ပင်များ ပေါက်ရောက်သည့်နေရာတွင် အခြားသစ်ပင်များ မပေါက်ရောက်နိုင် ကြပါ။ ထို့အတူပင် လမုပင် လမဲ့ပင်များ စတင်ပေါက်ရောက်သည့်နေရာတွင် ကြာပင်များ ကုန်ဆုံးသွားသည်။ အကြောင်းမှာ သင်းတို့သည် လမုပင်ရိပ် များတွင် မရှင်သန်နိုင်ကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ချောင်းဝသို့ သူတို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ ချောင်းတွင်းသို့ သူတို့ လှမ်းမျှော်ပြီး ကြည့်ကြသည်။ လမုပင် လမဲ့ပင်များ အုပ်စိုက်ထားသော ဥမင်

လိုက်ခေါင်းကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်တော့သည်။ တချို့နေရာများတွင်သာ နေပြောက်များ အင်မတန် ရှားရှားပါးပါး ထိုးကျနေသည်။ ဆွေးမြည်နေသော ထပ်တစ်ရာပန်းအင်များက ရနံ့စူးရှလှသည်။ လမုပင် လမုပင်အဖြစ်များ၊ အကိုင်းအခက်များဖြင့် ရက်လုပ်ထားသော ဥမင်လိုက်ခေါင်း နံရံနှင့် အမိုးတို့မှာလည်း ချောက်ချားဖွယ်ရာ ရှိလှသည်။

သို့သော် သူတို့အဖို့မူကား အကျည်းတန်ပြီး နံစော်လှသော အရပ်ဒေသနှင့် ကြာပန်းတို့၏ အလှသည် ဘာမျှမထူးခြားပါချေ။ ဤခရီးတစ်လျှောက်တွင် သူတို့ကို စိုးမိုးနေသော စိတ်ဆန္ဒသည် ဆက်ပြီးသွားနေဖို့ပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့အဖို့ ရေကြောင်းသွားလာမှု ခက်ခဲသော အရပ်ဒေသသည် မည်သို့မျှ မလှပနိုင်ပါ။ ထို့အတူပင် ရေကြောင်းသွားလာမှု လွယ်ကူသောဒေသသည် မည်သို့မျှ အရပ်မဆိုးနိုင်ပါချေ။ သူတို့သည် ကြာပင်များအကြားမှ ထွက်မိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လှော်ခတ်ခြင်းကို ရပ်လိုက်ကြပြီး ဘေးဘက်ရှိ ရေကို ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“ဖူး... မြက်တွေပါလား”

အောလနတ် စက်ဆုပ်စွာ ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

ရေအောက်တွင် ပေါက်နေသော ပေါင်းပင်များသည် မြက်ခင်းပြင်ထဲမှ မြက်များအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရေထုတစ်ခုလုံး မြက်တွေနှင့် ပြည့်သိပ်နေသည်။

စိတ်ချမ်းသာစရာ အချက်တစ်ခုကတော့ ရေပေါ်သို့ ထိုးထောင်ပြီးတက်နေသော မြက်ပင်အချို့သည် ရေစီးရာဘက်သို့ ခေါင်းငိုက်နေကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ချောင်းထဲတွင်ရေစီးကြောင်းရှိသည့်သဘောကို ပြနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရေစီးကြောင်း သွားရာအရပ်သည် သူတို့သွားလိုသည့် အရပ်ပင်ဖြစ်သည်။

“ဒီမှာလည်း စက်ဖွင့်ပြီး မောင်းလို့မရဘူး။ ဒီမြက်တွေထဲမှာ ပန်ကာဘယ်လိုမှ လည်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး”

အောလနတ်က ပြောလိုက်သည်။

ရှိစ်သည် ကြာပင်များနှင့် စပ်နေသော လမုတန်းကမ်းခြေကို ငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အတွင်းသို့ ပေါက်ရောက်သော နောက်ထပ်ချောင်းမြောင်းတစ်ခုကို သူတို့ ရှာသင့်သည်။ သို့ရာတွင် အခြားသော ချောင်းများသည်လည်း ဤကဲ့သို့ပင် ပေါင်းပင်များဖြင့် ပြည့်နေပေလိမ့်မည်။ ထို့အပြင်

အခြား ချောင်းပေါက်တစ်ခုကို ရှာမည်ဆိုလျှင် ကြာအိုင်ကြီးကို နှေးကွေးစွာ တစ်ကြိမ်ဖြတ်ကြရပေဦးမည်။ သို့ဖြင့် သူမသည် အနည်းငယ်မျှ တုံ့ဆိုင်းနေ ပြီးနောက် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချလိုက်သည်။

“လာ... သွားကြမယ်”

သူမ ပြောလိုက်သည်က ဒါပဲဖြစ်သည်။ လော့ဒ်ဖစ်ရှာ၏ “ဘယ်တော့မှ ရှင်းပြမနေနဲ့” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို သူမ မကြားဖူးပါ။ သို့သော် သူမက သိရှိသည့်အလား ထိုအတိုင်းပင် ပြုမူဆောင်ရွက်ပါသည်။

သူတို့၏ လုပ်ငန်းကို ပြန်လည်စတင်သောအခါ အာဖရိကဧကရီသည် လမုတောကြီးအတွင်းသို့ နှေးကွေးစွာ ဝင်ရောက်သွားတော့သည်။ ထင်းချောင်း ကို ခုတ်ထားသော လှော်တက်တစ်ချောင်းနှင့် လှော်တက်စစ်စစ်တစ်ချောင်း တို့ကို လှော်ခတ်သော မီးသင်္ဘောကြီးသည် အဘယ်မျှ နှေးကွေးမည်ကို မှန်းဆနိုင်ပါသည်။

ဤအရပ်ဒေသသည် ရေနံနှင့် မြေကြီးတိုက်ခိုက်ရာ အရပ်ဖြစ်သည်။ တဖြည်းဖြည်းချင်း ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာသော မြေကြီးကို ရေက ကောင်းစွာ ခုခံတိုက်ခိုက်ခြင်းပြုသည်။ သူတို့ ပတ်ပတ်လည်ရှိ လမုပင်အမြစ်များအကြား တွင် အတွင်းသို့ ဂူလိုဏ်ထိုးပြီး ဝင်ရောက်နေသော ရေအိုင်ကလေးများကို တွေ့ရှိရသည်။ သစ်ပင်များ ပေါက်ရောက်နေသော ရွံ့တောထဲတွင် ရေတွေက တစ်ဝက်လောက်ရှိနေသည်။ ရွံ့များသည် အရည်ပျော်ပြီး နက်မှောင်နေသည်။

လေကလည်း စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်းနေသည်။ အရာရာသည် စွတ်စိုလျက်ရှိ သည်။ သို့တစေလည်း ဤသစ်ပင်များအကြားတွင် ပေါင်းဖိုကြီးတစ်ခုကဲ့သို့ ပူလောင်လျက်ရှိပါသည်။ အသက်ရှူ၍ မရနိုင်သလောက်ပင်ဖြစ်သည်။

“ထိုးဝါးနဲ့ချိတ်ပြီး ဆွဲရရင် မကောင်းဘူးလား ရီဆီ။ အဲဒီနည်းနဲ့ဆိုရင် ပိုပြီး ခရီးတွင်လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

အောလနတ်က ဖြစ်ပေါ်နေသော အခြေအနေများကို ကြုံကြုံခံ ရင်ဆိုင် ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ညီမတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ထိုးဝါးချိတ်နဲ့ ဆွဲကြမယ်လေ။ နောက် ထပ် ထိုးဝါးချိတ်တစ်ခု လုပ်လို့ရနိုင်မလား”

ရိစ်က တုံ့ပြန်သည်။

“လွယ်ပါတယ်”

အောလနတ် ဖြေသည်။

သူ့လို လက်ထောက်တစ်ယောက် ရရှိသည့်အတွက် ရိမ် ကံကောင်းသည် ဟု ဆိုရမည်။

အောလနတ်သည် လေးပေခန့်ရှည်သော ထိုးဝါးချိတ်ကို လျင်မြန်စွာ ပြုလုပ်သည်။ သံချိတ်ပြုလုပ်ရန် သံချောင်းကောက်ကို ပဲ့စင်အမိုးတန်းမှ ဖြုတ်ယူသည်။ ထိုသံချောင်းကောက်ကို ထိုးဝါးတံတွင် သွပ်နန်းဖြင့် ခိုင်မာစွာ တုပ်နှောင်သည်။

ထိုးဝါးချိတ်များကို နှစ်ယောက်စလုံး အသုံးပြုသောအခါ သူတို့၏ အသွားနှုန်းသည် ပိုပြီး မြန်လာတော့သည်။

သူတို့သည် သင်္ဘောဦးပိုင်းတွင် ဘေးချင်းယှဉ်ကာရပ်ပြီး ချိတ်ဆွဲကြရ သည်။ ထိုးဝါးချိတ်ဖြင့် ချိတ်ဆွဲ၍ ရနိုင်မည့် အမြစ်တစ်ခု သို့မဟုတ် အကိုင်း တစ်ခုကို အမြဲလိုပင် တွေ့ရှိကြရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ရိမ်ဘက်၌ တွေ့ရပြီး တစ်ခါတစ်ရံတွင် အောလနတ်ဘက်၌ တွေ့ရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အပေါ် ဘက်တွင် တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းသို့ဖြင့် သူတို့သည် ချောင်းရိုးအတိုင်း လိုက်ပါ လျက်ရှိကြသည်။ ဟိုဘက်ကို ကွေ့သွားလိုက်၊ သည်ဘက်ကို ကွေ့သွားလိုက် နှင့် ရှိနေကြသည်။

လမုတောကြီးသည် ဆယ်မိုင်လောက် ရှည်လျားမည်ဟု ယူဆရသည်။ အကွေ့များကို ထည့်တွက်လျှင် ဆယ့်ငါးမိုင် ခရီးလောက်ရှိမည်။ သူတို့သွား နေသည့် အရိန်နှုန်းက တစ်နာရီလျှင် မိုင်ဝက်နှုန်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် ဤအတိုင်း သာ သူတို့သွားခဲ့လျှင် နာရီသုံးဆယ်ဆိုလျှင် ကန်ကြီးထဲသို့ ရောက်ရှိသွားမည်ဟု ယူဆရသည်။

လက်တွေ့တွင်မူ ထို့ထက်ပိုပြီး ကြာညောင်းပါသည်။

ပထမဆုံး အကြောင်းကတော့ ချောင်းထဲတွင် အပိတ်အဆို့များ ရှိနေ သောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ပထမဆုံး အတားအဆီးကို ချောင်းတွင်းသို့ ဝင် ရောက်ပြီး မကြာခင်မှာပင် တွေ့ကြရသည်။ ထို့နောက် ကိုက်တစ်ရာ နှစ်ရာတွင် တစ်ခါ၊ ကိုက်သုံးလေးရာတွင် တစ်ခါဆိုသလို တွေ့နေကြရသည်။

အာဖရိကဧကရီသည် တစ်စုံတစ်ခုကို တိုက်မိပြီး ရပ်သွားသည်ဆို

လျှင် ဘာဖြစ်မည်ကို ချက်ချင်းပင် သူတို့ သိရှိကြပါသည်။ ရေအောက်တွင် မြုပ်နေသော သစ်တုံးတစ်တုံးကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသစ်တုံး၏ ပမာဏကို ထိုးဝါးဖြင့် စမ်းပြီးကြည့်ရသည်။ ရံဖန်ရံခါတွင် သူတို့သည် ထိုသစ်တုံးကို သည်အတိုင်းပင် ကျော်ဖြတ်သွားနိုင်ကြပါသည်။ သို့သော် မဖြတ်ကျော်နိုင်သော အခါတွင်ကား အခြားနည်းလမ်းများကို ရှာဖွေကြရပါသည်။

သင်္ဘောခေါင်းတိုင်သည် သစ်ကိုင်းများနှင့်တိုက်ပြီး အစောကြီးပင် ပြုတ်ကျခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြင့် အောလနတ်သည် အပေါ်ဘက်တွင် အုပ်မိုးနေသော သစ်ကိုင်းများနှင့် လွတ်စေရန် ခေါင်းတိုင်နှင့် ပဲ့စင်အမိုးတို့ကို ဖြုတ်ထားရပါသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့်မူ ချောင်းပေါက်ပိတ်နေခဲ့လျှင် သူတို့သည် ပိတ်နေသောအရာကို ကွေ့ရှောင်သွားနိုင်သည့် ချောင်းပေါက်တစ်ခုခုကို တစ်နေရာမဟုတ် တစ်နေရာရာတွင် တွေ့ရှိကြရပါသည်။ သို့သော် ထိုအလုပ်သည် လက်ဝင်လုပ်ပါသည်။ အောလနတ် သင်္ဘောပေါ်မှ ဆင်းရသည်။ ရွံ့နွံထဲတွင် ရုန်းကန်ပြီး သင်္ဘောကို ကြိုးဖြင့်ဆွဲယူသွားရသည်။ ထိုအခါ အာဖရိကဧကရီသည် ရွံ့နွံများနှင့် သစ်မြစ်များပေါ်တွင် လျှောတိုက်ပြီး ပါသွားရတော့သည်။ ဤသည်မှာ အောလနတ် နိမိတ်ဖတ်ခဲ့သည့်အတိုင်း သင်္ဘောကို သယ်သွားရခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ရိစ် မှတ်ယူမိတော့သည်။

အကယ်၍ သူတို့သည် ကွေ့ရှောင်သွား၍ မဖြစ်နိုင်ခဲ့လျှင် ပိတ်ဆို့နေသောအရာကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဖယ်ရှားပစ်ကြရသည်။ သစ်တုံး၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်၊ အလေးချိန်နှင့် မည်သို့မည်ပုံ တည်ရှိနေသည်တို့ကို ထိုးဝါးချိတ်ဖြင့် ထိုးစမ်းပြီး အနီးစပ်ဆုံး မှန်ကန်အောင် ခန့်မှန်းကြရပါသည်။ လိုအပ်သည့် အချက်အလက်များကို စူးစမ်းရရှိသောအခါ သူတို့သည် ထိုအရာဝတ္ထုကို လမ်းကြောင်းနှင့် လွတ်ကင်းသွားအောင် တစ်ဘက်ဘက်သို့ အနည်းငယ် ရွေ့လျားသွားအောင် ချွေးတဒီးဒီးကျအောင် လုပ်ဆောင်ကြရပါသည်။

သူတို့သည် နည်းအမျိုးမျိုးကို တီထွင်ကြဆဲကြရသည်။ အပေါ်ဘက်ရှိ သစ်ကိုင်းများတွင် ကြိုးတင်၍ အောက်ဘက်ရှိ သစ်လုံးကို ချည်နှောင်ကာ မောင်းဆွဲသည့်နည်းဖြင့်လည်း လွတ်ကင်းရာသို့ရောက်အောင် လွှဲပြောင်းကြရသည်။

ထို့အပြင် အောလနတ်သည် မည်သို့မျှ မလွဲရှောင်သာသဖြင့် မျှော့များကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သည့် အဖြစ်ကိုလည်း ကျော်လွှားရသည်။ တစ်ကြိမ်တွင် သူတို့သည် ရွှံ့ထဲရေထဲတွင် နှစ်နာရီလောက် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး သစ်တုံးကို ခုတ်ဖြတ်ကြရသည်။ သည်ကာလသည် ညစ်ပတ်ပေရေသော ကာလနှင့် နှစ်ဆသော ကာလပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် တတ်နိုင်သမျှ သတိထားပြီး လုပ်ဆောင်ကြသော်လည်း ရွှံ့များ နွံများသည် သူတို့ကိုယ်များ ပေါ်တွင်ရော သင်္ဘောပေါ်တွင်ရော ပေကျံလျက်ရှိတော့သည်။ ထိုအခါ ရွှံ့ပုပ်နံ့များကလည်း မခံမရပ်နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်ရတော့သည်။

သည်အရပ်သည် အလင်းရောင် အားနည်းလှပြီ။ ဆည်းဆာရောင်မျှသာရှိသော အရပ်ဖြစ်သည်။ အဘယ်အရာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် သေချာအောင် နှစ်ခါပြန်ပြီး ကြည့်ရသည်။ မြေဆိုးများ၏ အန္တရာယ်ကို ကြောက်ရသဖြင့် သူတို့သည် ရွှံ့တောထဲတွင် ရုန်းကန်ပြီး သွားရသောအခါ အထူးပင် သတိထားကြရပါသည်။

သည်အထဲတွင် အဆိုးတကုာ အဆိုးဆုံးကတော့ ငှက်ဖျားပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့တွင် ငှက်ဖျားပိုး ဝင်ရောက်ခဲ့သည်မှာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သို့ မရောက်မီ ဗိုရာမြစ် အောက်ပိုင်းကတည်းကဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့သည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ရောက်မှပင် ငှက်ဖျားဒဏ်ကို စပြီးခံကြရသည်။

နံနက်တိုင်းပင် ငှက်ဖျားတက်ကြသည်။ နှစ်ယောက်တစ်ပြိုင်တည်းပင် ဖြစ်သည်။ ခေါင်းတွေ ကိုက်လာသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ပြီး ချမ်းလာသည်။ မေးခိုက်ခိုက်တုန်ပြီး သွားတွေတဆတ်ဆတ် ရိုက်နေသည်။ ဘယ်လိုမှ မခုခံနိုင်ဘဲ အပြင်းအထန် ခံကြရသည်။ သူတို့မျက်နှာတွေ ရှုံ့မဲ့တွန့်လိမ်ပြီး လက်သည်းတွေ ပြာနမ်းနေကြသည်။

သူတို့သည် သင်္ဘောဝမ်းထဲတွင် ဘေးချင်းယှဉ်လျက်သား ရှိနေကြသည်။ လမုတောကြီးက သူတို့ကို အုပ်မိုးကာရံထားသည်။ အပြင်ဘက် အပူရှိန်က အင်မတန် ပြင်းထန်လျက်ရှိသော်လည်း သူတို့မှာ အအေးလွန်ကဲနေသဖြင့် စောင်စုတ်များကို အတင်းဆွဲခြုံထားကြရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကိုယ်တွင်းမှစိမ့်ပြီး ချမ်းအေးခြင်း ပြီးဆုံးသွားပြီး အဖျားတက်လာပြန်တော့သည်။ အဖျားကြီးလွန်းသဖြင့် ကယောင်ကတမ်းတွေ

ဖြစ်ကာ ငန်းဖမ်းခံကြရပြန်သည်။ အာခေါင်တွေခြောက်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်ကိုက်ခဲလာသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မှ ချွေးတွေ ပြန်လာတော့သည်။ အဖျားကျသွားသည်။ တစ်နာရီ နှစ်နာရီလောက် သူတို့ အိပ်ပျော်သွားကြသည်။ အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါတွင်ကား အကောင်းပြန်ဖြစ်သွားကြသည်။ လှုပ်နိုင်ရှားနိုင် ဖြစ်သွားကြသည်။ သူတို့၏ ခရီးကို ဆက်နိုင်ကြပြန်တော့သည်။

ရိစ်သည် သူမတွင်ပါရှိသော ကွီနိုင်ဆေးပြားများကို သူမကိုယ်တိုင် လည်း စားသည်။ အောလနတ်ကိုလည်း တိုက်ကျွေးသည်။ ယင်းကြောင့်လည်း သူတို့ မသေဆုံးကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ အရိုးများ လမုတောကြီး အတွင်းဝယ် ကိန်းအောင်းမနေရခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဆည်းဆာရောင် နယ်မြေအတွင်းဝယ် နေကိုတစ်ခါမျှ မမြင်တွေ့ရပါ။ ထို့အပြင် ချောင်းကလည်း ဟိုဘက်ကွေ့လိုက် သည်ဘက်ကွေ့လိုက်နှင့် မြွေလိမ်မြွေကောက် ဖြစ်နေသဖြင့် မျက်စိလည်လျက် ရှိကြတော့သည်။ ဘယ်အရပ်သို့ ဦးတည်ပြီး သွားနေကြောင်းကို သူတို့ ဘယ်လိုမျှ မသိရှိနိုင်ကြပါ။

သူတို့ လိုက်ပါသွားနေသော ချောင်းနှင့် နောက်ထပ် ချောင်းသစ်တစ်ခု ဆုံမိသောအခါတွင် သူတို့သည် မည်သည့်ဘက်သို့ လိုက်ရမည်ကို ရေစီးနေကြောင်းကိုကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်ရပါသည်။ မည်သည့်ဘက်သို့ ရေစီးနေကြောင်းကို ကြည့်ရှုရသည်မှာလည်း မလွယ်ပါ။ အလင်းရောင်နည်းပြီး မည်းမှောင်နေသဖြင့် ရေထဲတွင် မြက်ပင်များ မပေါက်နိုင်ပါ။ ရေပေါ်တွင် မျောသွားနေသော အရာဝတ္ထုများကိုသာ ကြည့်ရသည်။ အရာဝတ္ထုများ စီးမျောနေသည်ကလည်း နှေးကွေးလှသည်။ ရုတ်တရက်ကြည့်၍ မသိနိုင်သလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်နာရီမှ လေးငါးဆယ်ကိုက်နှုန်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့သည် နှစ်ကြိမ်လောက်ပင် အတော်ကလေး ဒုက္ခရောက်သွားကြရသည်။ ရေအိုင်ကလေးများအကြားတွင် မျက်စိလည်ပြီး ချောင်းကြောပျောက်သွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ရေပေါ်တွင် ပေါ်နေသော အမြစ်ကြီးများကလည်း ဘယ်နေရာ ကြည့်လိုက်ကြည့်လိုက် အတူတူလိုပင် ဖြစ်ကြသည်။ အလင်းရောင်ကလည်း နည်းပါးလှသဖြင့် မည်သည့်ဘက်သို့ လိုက်ရမည်ကို မဝေခွဲနိုင်ဘဲ

ရှိကြရသည်။ သင်္ဘောပေါ်မှနေ၍ ခြေမျက်စိလောက်နက်သော ကျွန်းကလေးများပေါ်သို့ ဆင်းလိုက်ရာတွင်လည်း ခါးလောက်အထိ ရွံ့ထဲသို့ မြှုပ်ဝင်သွားရသည်။ ရေအောက်တွင် ရှိနေသော၊ ရွံ့များထဲတွင် ရှိနေသော သစ်ငုတ်သစ်စများကလည်း ခြေထောက်ကို ထိုးရှုကြပါသည်။

သည်အခါတွင် သူတို့သည် ရေအိုင်တစ်ခုမှ ရေအိုင်တစ်ခုသို့ကူးကာ လမ်းကြောင်းရှာကြရသည်။ ရံဖန်ရံခါတွင် သစ်မြစ်များ သစ်ကိုင်းများကို ခုတ်ဖြတ်ပြီး သင်္ဘောသွားသာအောင် ပင်ပန်းကြီးစွာဖြင့် လမ်းကြောင်းထွင်ကြရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် ကိုက်ငါးဆယ်လောက်ကို အတားအဆီးမရှိ သွားနိုင်သော ချောင်းတစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ဝမ်းသာကြရသည်။

သူတို့သည် ဤနွဲ့တောကြီးအတွင်းဝယ် အချိန်ကာလကိုလည်း သိရှိနိုင်ခြင်း မရှိကြပါ။ ငှက်ဖျားတက်လိုက် ကျလိုက်ဖြင့် တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ ကုန်ဆုံးသွားနေသည်။ မြင်သာသော အလင်းရောင်ကလေးရှိလျှင် နေ့ပင်ဖြစ်သည်။ အလင်းရောင် လုံးလုံးပျောက်ကွယ်သော ကာလသည် ညပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် နေ့ရက်တွေ အဘယ်မျှ ကြာညောင်းလာပြီကိုကား သူတို့ မသိရှိနိုင်ကြပါ။

သူတို့သည် အစာရေစာလည်း အနည်းငယ်မျှသာ စားသောက်နိုင်ကြသည်။ ပါးစပ်ဟလိုက်လျှင် ရွံ့ပုပ်နဲ့ သစ်ရွက်ပုပ်နဲ့တို့က ပါးစပ်ထဲသို့ အလျင်ဝင်ရောက်လာကြသည်။ သူတို့၏ ဘဝက တိရစ္ဆာန်တွေ၏ ဘဝထက်ပင် ဆိုးရွားလှပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဘယ်တိရစ္ဆာန်မှ အာဖရိကဧကရီကို လမုတောကြီးအတွင်းသို့ သယ်ဆောင်လာမည် မဟုတ်ပါ။

သူတို့၏ ခရီးစဉ်တွင် ပထမဆုံး ရောင်ခြည်သန်းလာသည်ကို သူတို့ ရုတ်တရက် သတိမပြုမိကြပါ။ သူတို့သွားနေသောချောင်းသည် အခြားသောချောင်းများကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် နောက်ထပ် ချောင်းသစ်တစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သော အခါတွင်လည်း ယခင်က အကြိမ်တစ်ရာလောက် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ထပ်လည်း သည်လိုချောင်းခွတွေ အများကြီးတွေ့ရဦးမှာပဲဟု သူတို့ ယူဆထားကြသည်။

သို့သော် နောက်ထပ် ချောင်းပေါက်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရသောအခါတွင် ကား သူတို့ မျှော်လင့်ချက် ထားမိကြရတော့သည်။ အပေါ်ဘက်ရှိ သစ်ကိုင်း များ ကျဲသွားသဖြင့် အလင်းရောင် ပိုပြီးများလာသည်။ ရေမှာလည်း ပိုပြီး နက်လာသည်။ ပိုပြီး ကျယ်လာသည်။ ရေထဲတွင် မြက်ပင်များပြည့်နေသော်လည်း သည်မျှလောက်ကိုတော့ အကြောင်းမဟုတ်တော့ချေ။ သူတို့က သည့်ထက်မက သော အ၊ကန့်အတားများကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သစ်ကိုင်း များကို ထိုးဝါးချိတ်ဖြင့် ချိတ်ဆွဲပြီး ရေကြောင်းသွားလာသည့် အတတ်ကိုလည်း ကောင်းစွာတတ်ကျွမ်းခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။

သူတို့၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ဆယ်ပေခန့် ရေပြင်ကျယ်လာ သည်အထိပင် သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စကားမစရဲကြသေးပေ။

သို့ရာတွင် ချောင်းသည် ကျယ်သည်ထက် ကျယ်လာပြီး သူတို့အပေါ် သို့ နေရောင်ထိုးကျလာသောအခါတွင်ကား အောလနတ် သည်းမခံနိုင်ပါတော့ ချေ။

“ရိုဆီရေ ကိုယ်တို့ နွံတောကြီးထဲက ထွက်လာကြပြီ မဟုတ်လား။”

ရိုစ် အတန်ကြာမျှ တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ အောလနတ် ပြောသည်မှာ အများကြီး မှန်ကန်သည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေသည်။ ရေပေါ်တွင် ပေါ်နေသော အမြစ်ကို ထိုးဝါးချိတ်နှင့် ချိတ်ပြီး ဆွဲလိုက်သောအခါ အာဖရိကဧကရီသည် အရိန်ကောင်းစွာဖြင့် ရေထဲတွင် မျောဆင်းသွားသည်။

“ဟုတ်တယ်။ ညီမတို့ ထွက်လာကြပြီ”

နောက်ဆုံးတွင် သူမက ပြောလိုက်သည်။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လှမ်းကြည့်ပြီး သူတို့ ပြုံးနိုင်ကြသည်။ သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မြင်သားကျလျက် ရှိသော်လည်း သူတို့၏ ကိုယ်များသည် ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ ကောင်းလောက်အောင်ပင် ညစ်ပတ်ပေရေ လျက် ရှိကြသည်။ သူတို့တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ရွံ့တွေနှင့်ဖြစ်သည်။ ရိုစ်၏ ရှည် လျားသော ဆံပင်များမှာလည်း ရွံ့တွေနှင့်။ အောလနတ်၏ ဆံပင်နှင့် မှတ်ဆိတ် မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးတို့မှာလည်း ရွံ့တွေနှင့်၊ အမွေးများအားလုံး လုံးထွေးမာကျော လျက် ရှိကြသည်။

သူတို့သည် အလင်းရောင်နည်းပါးသော တောအုပ်ကြီးကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသဖြင့် သူတို့၏ အသားရောင်များမှာ ဖျော့တော့ဝါကြင်လျက်ရှိသည်။ ၎င်းဖျားဒဏ်ကလည်း ပါနေသည်။ သူတို့၏ မျက်လုံးများ၊ ပါးပြင်များမှာလည်း ချိုင့်ဝင်နေကြသည်။ စုတ်ပြီနေသော သူတို့၏ အဝတ်အစားများအောက်တွင် ဝါကြင်သော အသားများ ပေါ်နေသည်။ ငေါထွက်နေသော အရိုးများပေါ်နေသည်။

သင်္ဘောနှင့် သင်္ဘောပေါ်ရှိ ပစ္စည်းများအားလုံးသည်လည်း ရွံ့တွေ့နွံတွေ့ ပေလျံလျက်ရှိသည်။ သူတို့ကို ကြည့်ရသည်မှာ ယဉ်ကျေးမှုထွန်းကားသော ကမ္ဘာကြီးမှ သာသနာပြုတစ်ဦး၏ နှမနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးတို့နှင့် မတူဘဲ ကျောက်ခေတ်မှ နာမကျန်းသော လူရိုင်းများနှင့် တူနေကြတော့သည်။ သို့တစေလည်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပြီးပြီးကြည့်နိုင်ကြပါသည်။

ထို့နောက် ချောင်းသည် ရုတ်တရက်ဆိုသလို တစ်ဖက်သို့ ကွေ့သွားပြန်သည်။ ထိုအခါ သူတို့ရှေ့တွင် လမုပင် လမုပင်များကို မမြင်ကြရတော့သလောက် ဖြစ်သွားသည်။

“ကျူပင်တွေ... ကျူပင်တွေ”

အောလနတ် တီးတိုးရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ ကျယ်လောင်စွာ မပြောရဲသည့် အလားဖြစ်သည်။

သူသည် ကျူပင်များကို တွေ့ကြုံခဲ့ရဖူးပြီဖြစ်သည်။ သူသည် လမုတောထက်တော့ ကျူတောကို အများကြီး သဘောကျပေသည်။

ရိစ်သည် ပဲ့စင်ခုံတန်းပေါ်တက် မတ်တတ်ရပ်ပြီး ကျူတောကြီးကို မျက်စိတစ်ဆုံး လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသည်။

“ကျူတောကြီးရဲ့ တစ်ဖက်မှာ ရေကန်ကြီးပဲ”

သူမ ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ရိစ်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ချိန်ဆတွက်ချက်လျက် ရှိတော့သည်။ ဧည့်သည်တစ်ယောက် မမျှော်လင့်ဘဲ ထမင်းစားလာမည်ဆိုသောအခါတွက် ချက်သည့်အတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

“ညီမတို့မှာ ထင်းတွေ ဘယ်လောက်ရှိသေးသလဲ”

သူမ မေးလိုက်သည်။

“တော်တော်များများ ရှိပါတယ်။ နေ့ဝက်စာလောက်တော့ ကောင်းကောင်းလုံလောက်တယ်”

အောလနတ်က သဘောအလယ်ပိုင်းရှိ ထင်းပုံကြီးကို မျက်လုံးဖြင့် မှန်းဆတွက်ချက်ကြည့်ရင်း ပြန်ပြောသည်။

“ညီမတို့မှာ ဒါထက်ပိုပြီး ရှိထားရမယ်”

သူမက ပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်သည်။

ကန်ကြီးအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားလျှင် သည်နေရာမှာလို ထင်းထပ်ဖြည့်ဖို့ မလွယ်ပါ။ အာဖရိကဧကရီသည် ထင်းအခက်အခဲနှင့် တွေ့ကြုံရပေလိမ့်မည်။ သူတို့သည် အခွင့်အရေးရှိတုန်း ထင်းတွေကို လုံလောက်အောင် ဖြည့်တင်းသွားကြဖို့ပင်ဖြစ်သည်။

“ညီမတို့ ဒီမှာရပ်ပြီး ထင်းတွေထပ်ဖြည့်ကြမယ်”

သူမ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်။

ဤဆုံးဖြတ်ချက်သည် သူတို့အတွက် နာကြည်းဆိုးရွားလှသည်။ သူမအတွက် အသင့်အတင့်ဖြစ်ပြီး အောလနတ်အတွက် အထူးဆိုးရွားသည်။

သူတို့သည် ယခုအခါ ကောင်းကင်ပြာကြီးနှင့် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကျယ်ကြီးကို တွေ့မြင်နေရပြီး ပျော်ရွှင်နေကြရပြီဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ရွံ့မုန်းဖွယ်ရာကောင်းလှသော လမုတောကြီးအတွင်း၌ တစ်စက္ကန့်လောက်မျှ ကြန့်ကြာမနေတော့ဘဲ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာလွတ်မြောက်လိုကြပြီ။

သည်အချိန်တွင် သည်နေရာ၌ နောက်ထပ် တစ်နာရီခန့်ထပ်ပြီး နေရဦးမည်ဆိုသော် စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်တော့သည်။ ဤနေရာတွင် အောလနတ် တစ်ယောက်တည်းသာဆိုလျှင် ထင်းကိစ္စကို ဘေးချိတ်ထားပြီး ကန်ကြီးအတွင်းသို့ တရကြမ်း ပြေးထွက်သွားမည်သာဖြစ်သည်။ သို့သော် သူသည် ရိုစီ၏ ဩဇာကို နာခံရန် ရှိနေသည်ကလည်းတစ်ကြောင်း၊ သူတို့အတွက် ကောင်းကျိုးဖြစ်နေသည်ကလည်း တစ်ကြောင်းကြောင့် သူ့ဆန္ဒကို ပယ်ဖျက်ရတော့သည်။

“ထင်းအစုံတွေက မီးထိုးလိုတော့ သိပ်မကောင်းဘူး”

သူ ကွန့်လိုက်သေးသည်။

“ဘာမှမရှိတာထက် စာရင်တော့ ကောင်းတာပဲ။ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက် နေလှန်းလိုက်ရင် သုံးလို့ရသွားမှာပဲ”

ရိပ်က ပြန်ပြောသည်။

ထို့နောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်သည်။

ဤခရီးတစ်ခုလုံး၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်သည် တစ်ခုပဲရှိသည်။ ဂျာမန် သင်္ဘောကြီး ကွန်နိုဂျင်လူဆီကို တော်ပီဒိုဗုံးဖြင့် ဖောက်ခွဲပစ်ရန်ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်တုန်းကဆိုလျှင် ထိုသို့ ပြုလုပ်နိုင်ရန်မှာ အော့လနတ်အဖို့ မဖြစ်နိုင်သည့် ရည်မှန်းချက်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုအခါတွင်မူ လက်တစ်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိနေပေပြီ။

သူသည် တော်ပီဒိုကိစ္စကို လွန်ခဲ့သည့် ရက်များအတွင်းက တိတိကျကျ စဉ်းစားခဲ့ခြင်း မရှိပါ။ သို့သော် ယခုအခါတွင် သူသည် သေသေချာချာ စဉ်းစားရပေတော့မည်။ သို့သော် ယခုအချိန်တွင် သူ ဘယ်လိုမျှ မစဉ်းစားနိုင် သေးပါ။ နောက်များမကြာမီတွင် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူ ဖြေရှင်းနိုင်ပေ လိမ့်မည်။ လောလောဆယ်တွင်မူ သူ့ခေါင်းထဲတွင် ဘာမျှမရှိပါ။

အာဖရိကဧကရီကို လမုတောကမ်းခြေတွင် ဆိုက်ကပ်ကာ ကြိုးချည် ထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရဲတင်းကိုယူပြီး အသားပွပွ ပျော့ပျော့များကို ခုတ်ဖြတ်ရသည်။ သင်္ဘောဝမ်းခိုက်ထဲတွင် တစ်ပုံကြီးဖြစ်လာသည်အထိ ဖြစ် သည်။

သည်နောက်တွင်ကား သူတို့သည် လမုတောကြီးအတွင်းမှနေ၍ သုခဘုံ ဖြစ်သော ကျူတောကြီးဆီသို့ ထွက်ခွာနိုင်ကြတော့သည်။

သူတို့ ရောက်ရှိနေသော ရေစီးကြောင်းသည် ဗိုရာမြစ်ဝပင် အမှန်တကယ် ဖြစ်တော့သည်။ အတော်ကြီးပင် ကျယ်ပြောပြီး ကျူတောကြီးအတွင်း စီးဆင်း လျက်ရှိသော ချောင်းကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုချောင်းကျယ်ကြီးအတွင်းသို့ ရောက်ရှိပြီး အကွေ့တစ်ခုကို ကွေ့လိုက်သည်ဆိုလျှင်ပင် အဆုံးအစမထင်သော ဝစ်တယ်ဗက် ကန်ကြီးကို ရှေ့ဘက်တွင် တွေ့မြင်ကြရတော့သည်။ ရေပြင် ကျယ်ကြီး တစ်ခုလုံးတွင် သစ်ပင်များ ပေါက်ရောက်နေသော ကျွန်းကလေး တစ်ကျွန်း နှစ်ကျွန်းမှအပ အခြားဘာအတားအဆီးမျှ မရှိပါချေ။

ချောင်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင်ကား လတာပြင်ကြီးများဖြစ်သည်။ လတာပြင်၏ တစ်ဖက်တွင် ကျူတောကြီးဖြစ်သည်။ လတာပြင်နှင့် ကျူတော ကြီးတို့သည် ကန်ကြီးဆီသို့ ရောက်သည်အထိ သွယ်ဆင်းသွားကြသည်။ သို့သော် သူတို့က ထိုလတာပြင်နှင့် ထိုကျူတောတို့ကို မည်သို့မျှ အမှုထားစရာ မလိုပါချေ။

သူတို့၏ ရှေ့ဘက်တွင် အတားအဆီးမရှိသော ရေပြင်ကျယ်ကြီးသာ ရှိနေသည်။ မိုင်လေးဆယ် ကျယ်ဝန်းပြီး မိုင်ရှစ်ဆယ်မျှ ရှည်လျားပါသည်။ မည်သည့်ကျောက်ဆောင်၊ မည်သည့်စည်းသောင်၊ မည်သည့်ရေကြော၊ မည်သည့် ကျူတော၊ မည်သည့် လမုတောမျှ မရှိပါချေ။

လွတ်လပ်ခြင်းနှင့် စိတ်သက်သာရာ ရရှိခြင်းတို့ကို ခံစားရသည်မှာ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူတို့သည် လျှောင်အိမ်တွင်းမှ လွတ်မြောက်လာသော သတ္တဝါများပမာ ဖြစ်ကြပါသည်။

အာဖရိကဧကရီကို ကျူတောစပ်တွင် ဆိုက်ကပ်ပြီး အိပ်စက်ရခြင်းသည် ငြိမ်းချမ်းလှပေသည်။ မှက်ခြင်များနှင့် ဖားအော်သံများ ရှိနေသော်လည်း ကုန်လွန်ခဲ့သော နေ့ရက်များထက် အများကြီး သာလွန်ကောင်းမွန်ပေသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် မိုးလင်းသည်အထိလည်း သူတို့သည် ကွန်နီဂျင် လူဆီ နှစ်မြှုပ်ရေးကိစ္စကို မဆွေးနွေးကြသေးပါ။ စည်းစနစ်ကျသော ရိပ်အဖို့ အရေးကြီးသော အဆင့်များကို တစ်ဆင့်ပြီးမှတစ်ဆင့် ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

“သင်္ဘောကို ဆေးကြောရအောင်။ ညီမ ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး”

သူမက ပြောလိုက်သည်။

အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ နေရောင်ထင်းထင်းအောက်တွင် သင်္ဘောတစ်စင်းလုံး ပေကျဲရှုပ်ထွေးလျက် ရှိသည်မှာ ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်စရာဖြစ်သည်။ သည်လို ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ပေပေရေရေတွေ ကြားထဲတွင် ရိပ် ဘယ်လိုမှ မထွေးတတ်ပါ။ ဘယ်လိုမှ မကြံဆတတ်ပါ။ ၎င်းတို့က သူမ၏စိတ်ကို အထူးပင် အနှောင့်အယှက် ပြုနေကြပါသည်။

အာဖရိကဧကရီသည် ကွန်နီဂျင်လူဆီကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရာတွင် အစိတ်စိတ်အပိုင်းပိုင်း ကွဲပေါက်သွားရမည် ဖြစ်သော်လည်း ကျန်ရှိနေသော နှစ်ရက်သုံးရက်အတွင်းတွင်၊ ဤကဲ့သို့ ပေပေကျဲကျဲ ညစ်ညစ်ပတ်ပတ်အတွင်း တွင် ရိပ် ဘယ်လိုမျှ မနေနိုင်ပါ။

ဘေးနှစ်ဖက်ရှိ ရေသည် ကြည်လင်သန့်ရှင်းလှသည်။ သူတို့သည် သင်္ဘောကြီး တစ်စင်းလုံးကို တဖြည်းဖြည်းချင်းပင် ဆေးကြောကြရသည်။ တစ်နေရာကို ဆေးကြောရမည်ဆိုလျှင် ထိုနေရာမှ ပစ္စည်းပစ္စယများကို တခြားတစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြရသည်။

အောလနတ်သည် သင်္ဘောကြမ်းများကို ဖြုတ်ခွာပြီး အောက်ဘက်မှ သင်္ဘောဝမ်းပြင်ကို ဆေးကြောရသည်။

ရိပ်က ပဲ့စင်တွင် ခူးထောက်၍ အဝတ်များကို လျှော်ရသည်။ စောင် များကို လျှော်ရသည်။ ပန်းကန်ခွက်ယောက်များကို ဆေးကြောရသည်။

ထိုနေ့သည် သာယာသော နေ့တစ်နေ့ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့ရောင်အောက်တွင် စောင်ထူထူကြီးများပင်လျှင် ထိုင်ကြည့်နေစဉ် အတွင်းတွင် ခြောက်သွေ့သွားကြသည်။

ဤကဲ့သို့ အိမ်မှုလုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်ရခြင်းသည် ရိမ်အဖို့ အကောင်းမွန်ဆုံးသော အားလပ်ရက်တစ်ရက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုကတော့ ထိုနေ့ နံနက်က သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးပင် ငှက်များမတက်ကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ရိမ်သည် သူမကိုယ်ကိုလည်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရသည်။ လမုတောကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် ပထမဆုံးအကြိမ်ပင်ဖြစ်သည်။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ကိုယ်ပေါ်တွင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အဝတ်များကို ဝတ်ရသောအခါ အရသာရှိလှပေသည်။

ထို့အပြင် ရိမ်သည် သာသနာပြုစခန်းတွင် နေထိုင်စဉ်က မလုပ်ခဲ့ရသော အလုပ်တစ်ခုကိုလည်း ယခုအခါတွင် ပြုလုပ်ရလေသည်။ ယင်းကတော့ အောက်ခံအဝတ်များ မဝတ်ဆင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အောက်ခံအဝတ်များအားလုံးသည်လည်း သင်္ဘောကိစ္စအတွက် လုပ်ဆောင်ရင်း စုတ်ပြိုကုန်ကြပြီဖြစ်သည်။ သင်္ဘောဝင်ရိုးကို ဖြောင့်စဉ်ကလည်း အပူခံအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ရသည်။ အောလနတ်ကိုလည်း အောက်ခံအဝတ်အချို့ ပေးလိုက်ရသည်။

အောလနတ်၏ အဝတ်များမှာ စုတ်ပြိုကုန်ကြပြီဖြစ်သဖြင့် ယခုအခါတွင် သူသည် ယဉ်ကျေးမှုသဘောဖြင့် ရိမ်၏ ရှင်မီးအင်္ကျီရှည်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ အတွင်းခံဘောင်းဘီရှည်ကိုလည်းကောင်း ဝတ်ဆင်ထားရပေသည်။ မိန်းမအတွင်းခံ အဝတ်အစားများနှင့် သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ ရယ်စရာကြီးပင်ဖြစ်တော့သည်။

ရိမ်သည် သာသနာပြုစခန်းမှ ထွက်လာကတည်းက မေ့လျော့နေခဲ့သော အခြင်းအရာတစ်ခုကို ထိုညမှာပင် ပြန်လည်အမှတ်ရရှိသည်။ ယင်းအဖြစ်ကို ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင် သူမကို အိပ်ရာမှနှိုးကာ သတိပေးခဲ့သည်ဟု ရိမ် နောက်ပိုင်းတွင် ယုံကြည်မိသည်။

ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်ပါ။ သူမသည် အာဖရိကဧကရီပေါ်သို့ ရောက်ကတည်းက ဘုရားဝတ်ပြုခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ဘုရားသခင်ကို လုံးဝအမှတ်မရခဲ့ပါ။

ဤအဖြစ်ကို သတိပြုမိသောအခါ သူမသည် ထိတ်လန့်ဖွာ နိုးနေရတော့သည်။ နောင်တကြီးစွာ ရနေရတော့သည်။ လွန်မင်းစွာပင် ကြောက်ရွံ့နေမိတော့သည်။ သူမအတွက် အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော မိုးကြိုးများသည် အဘယ်ကြောင့် သူမကို မထိမှန်ခဲ့သနည်းဆိုသည်ကို သူမ မစဉ်းစားတတ်တော့ပါ။

သူမ ဒူးထောက်နီပြီး ထထိုင်လိုက်သည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ထားလိုက်သည်။ ဦးခေါင်းကို ညွတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် နောင်တကြီးစွာဖြင့် ဆုတောင်းခြင်းပြုသည်။

အောလနတ် အိပ်ရာမှနိုးလာပြီး ကြယ်ရောင်လဲ့လဲ့အောက်တွင် ဒူးထောက်ကာ ထိုင်နေသော ရိစ်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ သူမသည် ဦးခေါင်းကို ညွတ်ထားရာမှ မိုးကောင်းကင်ဆီသို့ မော့လိုက်သည်။ သူမ၏ ပါးပြင်တွင် မျက်ရည်တွေ စွတ်စိုလျက်ရှိသည်။ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများက လှုပ်ရွှနေကြသည်။ အောလနတ်သည် မြင်တွေ့နေရသော မြင်ကွင်းကြောင့် အံ့သြလျက်ရှိသည်။

သူ ဘုရားဝတ်မပြုပါ။ ဘယ်တုန်းကမှ ဝတ်မပြုခဲ့ပါ။ ရိစ်အနေနှင့် ယခုကဲ့သို့ မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ဝတ်ပြုနေနိုင်ခြင်းသည် သူ့ထက်သာလွန်ခြင်း တစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကောင်းကင်ဘုံ၏ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ခြင်းကို ရိစ်အားသာလျှင် သူကလွဲအပ်ထားပါသည်။ ယူလန်ဂါမြစ်တစ်လျှောက် ရေမော်များကိစ္စကို သူမအား လွှဲအပ်ထားခဲ့သည့် အတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

အောလနတ် အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ သူ့မျက်လုံးများကို ပိတ်ပြီး ရိစ်ထံမှ လွဲဖယ်ထားလိုက်သည်။ ရိစ် တစ်ယောက်တည်း ဝတ်ပြုနေနိုင်စေရန် ဖြစ်သည်။

ရိစ်သည် ဘုရားသခင်၏ ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို တောင်းခံနေစဉ်မှာပင် သူမ ကျူးလွန်ခဲ့သော ဒုစရိုက်မှုတစ်ခုကို သတိရမိပြန်တော့သည်။ သမ္မာကျမ်းစာထဲတွင် သူမ ဖတ်ရှုခဲ့ရသော အဆိုးရွားဆုံး ဒုစရိုက်မှုတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ သူမသည် လက်ထပ်ထားခြင်းမရှိသော ယောက်ျားနှင့်အတူ အိပ်စက်ခဲ့သည်။ သူမ၏ ကာယိန္ဒြေကင်းမဲ့မှုအတွက် ရိစ် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားရသည်။

သင်္ဘောကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အိပ်စက်လျက်ရှိသော အောလနတ်၏ အသွင် သဏ္ဍာန် ဖြူဖြူရေးရေးကို သူမ ငုံ့ကြည့်လိုက်မိသည်။ ထိုအခါတွင် တုံ့ပြန်မှုတစ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဤယောက်ျားနှင့်အတူ အိပ်စက်မိခြင်းအတွက်

ဒုစရိုက်မှုတစ်ခု ကျူးလွန်သည်ဟု သူမ မမှတ်ယူနိုင်ပါ။ သူမအဖို့ လင်သား တစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ အခြားသော လက်ထပ်ထားသည့် လင်မယားများနည်းတူ ပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် တရားဝင်လက်ထပ်ထားခြင်း မရှိသော်လည်း အကြင်လင်မယားပင် ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့၏ အဖြစ်သည် သဘာဝတရားအရ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းဖြစ်ပြီး သူမတွင် အဖြစ်မရှိဟု ရိုစံ ယူဆလိုက်မိသည်။

ထိုအခါတွင် သူမကို ဖိစီးလျက်ရှိသော နောင်တတရားနှင့် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်မှုများ ပျောက်ကွယ်သွားရတော့သည်။

သူမသည် တည်ငြိမ်မှုရရှိလာတော့သည်။ ထိုအခါတွင် သူမ၏ ဆုတောင်း မှုတို့မှာလည်း နည်းလမ်းမှန်လာတော့သည်။ စိတ်တဲတွင် ခံစားရသည့်အတိုင်း ဖြစ်တော့သည်။ သူမသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံအတွက် အမှန်တရားကို ဆောင်ရွက် နေခြင်းဖြစ်သည်ဟူသော အချက်က သူမကို ကယ်တင်ခြင်းပြုပေးသည်။ သည်တွင် သူမသည် ယုံကြည်မှုနှင့် မျှော်လင့်ချက်များကို ပြန်လည်တွေ့ ရှိရတော့သည်။

ယင်းသို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် သူမသည် တည်ငြိမ်ခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ မှန်ကန်ခြင်းတို့ဖြင့် အိပ်ပျော်နိုင်တော့သည်။ ရန်သူသင်္ဘောကို နှစ်မြှုပ်ခြင်း ပြုနိုင်လိမ့်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်စိတ်ချခြင်း ရှိလေတော့သည်။ သို့ဖြင့် သူ သည် နောက်တစ်နေ့နံနက် အိပ်ရာမှနိုးသောအခါတွင်လည်း တည်ငြိမ်ခြင်း၊ ယုံကြည်စိတ်ချခြင်းတို့ဖြင့် ဝတ်ပြုနိုင်ပြန်တော့သည်။

ထိုအခါ တစ်နေရာတွင် တစ်စုံတစ်ရာကို တွေ့မြင်ရသည်။ ရေကြော၊ ကျူတော၊ မိုးကောင်းကင်၊ ကျွန်းများတို့မှအပ တခြားတစ်ခုဖြစ်သည်။

ထိုအရာသည် တိမ်တိုက်တစ်ခု မဟုတ်ပါ။ မီးခိုးနက်နက်များဖြစ်သည်။ အောက်ဘက်တွင် အဖြူစက် တစ်စက်ရှိနေသည်။

ရိုစံ၏ ရင်တထိတ်ထိတ် ခုန်လာသည်။ သူ့ကိုယ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ထိန်းရသည်။

“ချာလီရေ ဒီကိုလာစမ်းပါ။ ဟောဟိုမှာ ဘာလဲ”
အောလနတ်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။
အောလနတ်အဖို့ တစ်ကြိမ်ကြည့်လိုက်ရုံဖြင့်ပင် လုံလောက်ပါသည်။
“အဲဒါ လူပီဆာပဲ”

ဘောလုံးပွဲတွင် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကြီး တက်ကြွမှုစိတ်ဓာတ် ကူးစက်သကဲ့သို့ပင် အောလနတ် မျိုးချစ်မိတ်ဓာတ် ကူးစက်လာတော့သည်။ ထိုအချိန် ထိုကာလက ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် ဝါဒဖြန့်ချိလျက်ရှိသော သတင်းစာများကြောင့် မဟုတ်ပါ။ အောလနတ်သည် ရန်သူသင်္ဘောကြီးကွန်နီဂျင်လူဆီကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ ဂျာမန်ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်များ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာရတော့သည်။

“ဟုတ်တယ်။ လူဝီဆာပဲ။ ခွေးမသားကောင်။ ခွေးကောင်”

အောလနတ်သည် သင်္ဘောဘေးကားပေါ်သို့ တက်ကြည့်ရာမှ အတည်ပြုချက် ပေးလိုက်ပြီး ဆဲရေးလျက်ရှိတော့သည်။ အဖြူစက်ကလေးကို လက်သီးဆုပ်ပြုလျက် ရှိတော့သည်။

“သူတို့ ဘယ်ဘက်ကို သွားနေသလဲ”

ရိုစ်က သူ၏ ကျိန်ဆဲရေရွတ်နေမှုကို ဖြတ်ပြီးမေးလိုက်သည်။

အောလနတ်အား စိုက်ပြီးကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် သူမပြောရမီမှာပင် သူ့အစား ရိုစ်က ပြောလိုက်သည်။

“သူတို့ ဒီဘက်ကို လာနေကြတာပဲ”

သူမက အသံမှန်မှန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ညီမတို့ကို ဒီမှာတွေ့သွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ သူတို့ မမြင်နိုင်အောင် ညီမတို့ ကျူတောထဲ ဝင်နေလို့ရမလား”

ရိုစ် မေးလိုက်သည်။

အောလနတ်သည် သင်္ဘောပေါ်တွင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ ပစ္စည်းများကို မလိုက်၊ ပြန်ချလိုက်နှင့် ရှိနေသည်။ သူက တည်ငြိမ်စွာ ပြောနိုင်ရန် အထူးပင်ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရသည်။

“သင်္ဘောခေါင်းတိုင်နဲ့ ပဲ့စင်အမိုးကို သူတို့ မြင်ရမှာပဲ”

သူ၏စကားက ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းရှိသည်။

သူတို့သည် ယမန်နေ့က သင်္ဘောကို ဆေးကြောသန့်ရှင်းကြစဉ်ကပင် ခေါင်းတိုင်နှင့် ပဲ့စင်အမိုးတို့ကို ပြန်လည်တပ်ဆင်ခဲ့ကြသည်။

ရိုစ်က သူ့စကားကို အဖြေပေးသည့်အနေဖြင့် ပဲ့စင်အမိုးကို ဖြုတ်ချနေတော့သည်။

“သင်္ဘောခေါင်းတိုင်ကို ဖြုတ်ဖို့ အစ်ကိုမှာ အချိန်တွေ အများကြီးရှိ ပါသေးတယ်။ ညီမတို့ကို သူတို့ မမြင်နိုင်သေးပါဘူး။ ညီမတို့နဲ့ သူတို့ကြားမှာ ကျူတောကြီးရှိနေပါသေးတယ်။ ပဲ့စင်တန်းတွေကို ညီမ ဖြုတ်မယ်။ ညီမကို ဝက်အူလှည့်တစ်ချောင်းသာ ပေးပါ”

ကွန်နီဂျင်လူဆီကို အစက်ကလေးတစ်စက်အဖြစ်သာ သူတို့ မြင်တွေ့ရ လျှင် သူတို့သည် ထိုအစက်ကလေးထက် အများကြီးသေးငယ်နေလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း ရိစ် တွက်ဆလိုက်မိသည်။

ခေါင်းတိုင်နှင့် ပဲ့စင်အမိုးတို့ကို ဖြုတ်လိုက်သောအခါ အာဖရိကဧကရီ သည် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် သုံးပေလောက်ပင် မမြင့်တော့ပါ။ သူတို့ကို တမင်တကာ လိုက်လံရှာဖွေခြင်းမပြုလျှင် သူတို့သည် ကျူတောထဲတွင် ကောင်းစွာ လုံခြုံပေလိမ့်မည်။ ကန်ကြီးထဲတွင် အာဖရိကဧကရီ ရောက်ရှိနေကြောင်းကို ဂျာမန်တွေ မည်သို့မျှ မသိရှိနိုင်ကြောင်း ရိစ် တွက်ချက်မိသည်။

ရိစ်သည် ကွန်နီဂျင်လူဆီကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုလိုက်သည်။ ၎င်းသည် သူတို့နှင့် ပိုပြီးနီးလာနေပြီဖြစ်သည်။ ရေကန်ကြီး၏ ကမ်းခြေမျဉ်းအတိုင်း ၎င်းသည် တောင်ဘက်ဆီသို့ တည့်တည့်မှန်မှန်ကြီး ခုတ်မောင်းလာနေသည်။ ၎င်း၏ ကိုယ်ထည်ဖြူဖြူကြီးကို မာလိန်မျိုးတံတား မြင့်မြင့်ကြီးအောက်တွင် ကောင်းစွာမြင်သာပါသည်။ ၎င်းသည် နောက်တစ်နာရီလောက်အကြာတွင်မှ မြစ်ဝသို့ ရောက်ရှိလာပြီး အာဖရိကဧကရီကို မြင်တွေ့နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

“ညီမတို့ ကျူတောထဲကို ဝင်ကြစို့”

ရိစ် ပြောလိုက်သည်။

အာဖရိကဧကရီကို သူတို့တွေ့လှည့်ကာ သင်္ဘောဦးကို ကျူတောကြီး အတွင်းသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ ကျူမြစ်များကို ထိုးဝါးချိတ်ဖြင့် ဆွဲချိတ် လိုက် ဆွဲလိုက်ဖြင့် ကျူတောထဲသို့ သင်္ဘောတစ်ဝက်လောက် ဝင်သွားသည်။ သို့သော် သင်္ဘောဦးပိုင်းသည် ချောင်းအတွင်းဝယ် ငေါငေါကြီး ပေါ်နေသည်။

“ကျူပင်တွေကို အစ်ကို ဆင်းခုတ်မှဖြစ်မယ်။ ရွံ့တွေ ဘယ်လောက် နက်သလဲ”

ရိစ် ပြောလိုက်သည်။

အောလနတ်သည် သင်္ဘောဦးပိုင်းမှနေ၍ ရွံ့တောအထဲသို့ ထိုးဝါးဖြင့် ထောက်ကြည့်လိုက်သည်။ အခြေအနေ သိပ်မဆိုးဟု ယူဆရသည်။

“မြန်မြန်”

ရိုစ် လောသည်။

အောလနတ် ဓားကိုယူပြီး ဦးပိုင်းသို့သွားသည်။ ရွံ့တောထဲသို့ သူ ဆင်းလိုက်သည်။ အပေါ်ဘက် ရေပြင်သည် သူ၏ ချိုင်းအောက်အထိရောက် လာသည်။ သူသည် ရွံ့ရေထဲတွင် ရုန်းကန်ရင်း လက်လှမ်းမီသော ကျူပင်များကို ဓားဖြင့်ခုတ်ပစ်သည်။ ထို့နောက် ဦးကြိုးကိုဆွဲကာ ရိုစ်၏ အကူအညီဖြင့် သင်္ဘောပေါ်သို့ ပြန်တက်လာသည်။ ဦးပိုင်း ကုန်းပတ်ပေါ်၌ သူလဲလျောင်းနေ စဉ် ရိုစ်က သူခုတ်ထွင်ထားသော ရွံ့ရေပြင်တွင်းသို့ အာဖရိကဧကရီကို ဆွဲသွင်းသည်။

“နည်းနည်းထွက်နေတုန်း ရှိသေးတယ်။ နောက်တစ်ခါ ထပ်ရှင်းလိုက် ရင် အတော်ပဲ”

အောလနတ် ကျူတောထဲသို့ ဆင်းရပြန်သည်။ ကျူပင်များကို ခုတ်ဖြတ် သည်။ သင်္ဘောပေါ်သို့ သူ ပြန်တက်လာပြီး သင်္ဘောကို သူတို့နှစ်ဦး ဆွဲသွင်း ကြပြန်သည်။ သင်္ဘောဦးပိုင်း ဝင်ရောက်လာစဉ်က ဘေးနှစ်ဖက်သို့ ကွဲထွက် သွားသော ကျူပင်များသည် သင်္ဘောနောက်ပိုင်းတွင် ပြန်ပြီးစေ့ပိတ်သွားကြ သည်။

“အထဲကို နည်းနည်းကလေးထပ်ပြီး ဝင်လိုက်ရင်ကောင်းမယ်”

ရိုစ်က ပြောလိုက်သောအခါ အောလနတ်သည် ဘာတစ်ခွန်းမျှ ပြန် မပြောဘဲ ကျူတောထဲသို့ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ဆင်းသွားသည်။

ဤတစ်ကြိမ် ခုတ်ရှင်းလိုက်သောအခါ လုံလောက်သွားသည်။ အာဖရိက ဧကရီသည် ထူထပ်သိပ်သည်းသော ကျူပင်များအကြား၌ ရောက်ရှိနေတော့သည်။ သင်္ဘောဘေးရှိ ကျူပင်များသည် အနည်းငယ်ပါးသေးသော်လည်း ကောင်းစွာ ဖုံးကွယ်ထားနိုင်သည့် အခြေအနေတွင်ရှိသည်။ စောစောက လဲစောင်းသွားသော ကျူပင်များအားလုံး ပြန်ပြီးမတ်ထောင်လျက် ရှိကြသည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီး ကျူတောအနီးမှကပ်ပြီး ဖြတ်သွားသည့်တိုင် အာဖရိကဧကရီသည် လုံခြုံလျက်ရှိပါသည်။

ရိပ်နှင့် အောလနတ်တို့သည် သင်္ဘောဘေးကပ်ပေါ်သို့ တက်ရပ်လိုက်
သောအခါ ကျူတောကြီးကိုကျော်ပြီး ကန်ရေပြင်ကို တွေ့မြင်နိုင်ကြပါသည်။
ကွန်နီဂျင်လူဆီသည် သူ၏ လမ်းကြောင်းအတိုင်း မှန်မှန်ကြီး ခုတ်မောင်းလာ
နေသည်။ လတာပြင်ကမ်းစပ်နှင့် တစ်မိုင်လောက်မှဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ယခု
အခါ မြစ်ဝနှင့် တည့်တည့်လောက်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ လှည့်ကွေ့သွား
မည့် အရိပ်အခြည် မတွေ့ရပါ။

ရန်သူသင်္ဘောကို သူတို့နှစ်ယောက် ငါးမိနစ်လောက် စောင့်ကြည့်နေကြ
သည်။

၎င်းသည် ဆေးဖြူဖြူများ သုတ်ထားသဖြင့် ရေပြင်ပြာပြာပေါ်တွင်
အင်မတန် ကြည့်၍လှပါသည်။ ခေါင်းတိုင် နောက်ဘက်ရှိ ရွက်တိုင်တွင်
သွယ်လျားသော ကုက္ကလံသည် လေတွင်လွင့်ပျံလျက်ရှိသည်။ ပဲ့ပိုင်းတွင်ကား
ဂျာမန်ဘုရင့်ရေတပ်မတော်၏ ကြက်ခြေနက်အလံသည် လှုပ်ခတ်လျက်ရှိ
တော့သည်။ ဦးပိုင်း ကုန်းပတ်ပေါ်ရှိ ခြောက်ပေါင်ဒါ အမြောက်ကြီးကို သူတို့
ကောင်းစွာ မြင်တွေ့ကြရသည်။ ယင်းအမြောက်ကြီးက ဝစ်တယ်ဗက်ကန်ကြီး
ကို စိုးမိုးနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီ၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲနှင့် ကန်
ပတ်ပတ်လည်ရှိ ချောင်းပေါက် မြောင်းပေါက်များတွင် မည်သည့်လှေသမ္ဗန်မျှ
မသွားလာရဲပါ။

၎င်းသည် ယခုအခါ မြစ်ဝကို ဖြတ်ကျော်သွားပြီဖြစ်သည်။ သို့သော်
တောင်ဘက်သို့ဆက်ပြီး သွားနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့ကို တွေ့မြင်သွားမည့်
အန္တရာယ်ကား မရှိတော့ပါ။ ၎င်းသည် ကန်ကြီးကိုပတ်ပြီး ကင်းလှည့်နေခြင်း
ပင်ဖြစ်သည်။

ရိပ်သည် ကျော်လွန်သွားသော သင်္ဘောကြီးကို ကြည့်နေပြီးနောက်
သင်္ဘောဘေးကပ်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။

“ညီမတော့ ငှက်ဖျားဝင်လာပြီ”

သူမ နှမ်းလျှော့ ပြောလိုက်သည်။

တစ်ကိုယ်လုံး အကြောအခြင်များ ကိုက်ခဲလာပြီဖြစ်သဖြင့် သူမ၏
မျက်နှာ ရှုံ့တွနေတော့သည်။ သူမ၏ သွားများလည်း တဆတ်ဆတ်ရိုက်လာ
ကြပြီဖြစ်သည်။

အောလနတ်သည် သူမကို စောင်များထပ်ခြံပေးလိုက်ပြီးနောက် သူ့
အတွက်လည်း ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရတော့သည်။

“ကိုယ်လည်း စလာပြီ”

သူ ကြေညာလိုက်သည်။

များမကြာမီတွင် နှစ်ယောက်စလုံးပင် ခိုက်ခိုက်တုန်နေကြတော့သည်။
နေရောင်ပြင်းပြင်းအောက်တွင် တည်းညည်းတညည ရှိနေကြတော့သည်။

ညနေဘက်တွင် အဖျားကျသွားသောအခါ ရိုဏ် ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် ထလိုက်သည်။ အောလနတ်လည်း ထိုအချိန်မှာပင် အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးလာသည်။ အချို့ကံကောင်းသူများသည် ငှက်ဖျားကျသွားသောအခါတွင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားတတ်သည်။ ရိုဏ် ပထမဆုံးလုပ်သည့် အလုပ်မှာ မိမိသင်္ဘောကို အကာအကွယ်မဲ့ ပစ်ထားပြီးနောက် မည်သူမဆို ပထမဆုံးပြုလုပ်တတ်သည့် အလုပ်ပင်ဖြစ်သည်။ မတ်တတ်ရပ်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်သည်။ ဇက်ကို စောင်းလှည့်ပြီး မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း တစ်လျှောက်ကိုကြည့်သည်။

မီးခိုးအုပ်နှင့် အဖြူစက်ကလေးကို တောင်ဘက်မှာပင် ပြန်လည်တွေ့ရှိရသည်။ ပထမတွင် ၎င်းသည် မူလလမ်းကြောင်းဆက်ပြီး သွားနေသည်ဟု သူမ ထင်မိသည်။ သို့သော် မဟုတ်ပါ။ ၎င်းသည် ပြန်လာနေခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် တောင်ဘက်သို့ မြင်ကွင်းပျောက်သွားသည်အထိ သွားရောက်ပေလိမ့်မည်။ ထို့နောက်တွင်မှ သည်လမ်းအတိုင်း ပြန်လှည့်လာခြင်းဖြစ်သည်။ တိတ်ဆိတ်မှုကို ဖြိုခွင်းလိုက်သူမှာ အောလနတ်ဖြစ်သည်။

“သူ ကိုယ်တို့ကို လိုက်ရှာနေတာလို့ ညီမ ထင်သလား”
သူ မေးလိုက်သည်။

“ဟင့်အင်း မထင်ဘူး။ သူ ကင်းလှည့်နေတာပဲ”

သူမက ယတိပြတ် ပြန်ပြောသည်။

ရိစ်ကို အကျိုးအကြောင်း ဆက်စပ်မှုထက် စွဲလမ်းယုံကြည်မှု လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်။ ဂျာမန်တွေက သူတို့ကို လိုက်ရှာနေသည်ဆိုလျှင် သူတို့လုပ်ငန်းအောင်မြင်ဖို့ ခဲယဉ်းပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သည် သူတို့ကို လိုက်ရှာနေခြင်း မဖြစ်ရပါ။

“ညီမ ထင်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်ပါစေ။ အမှန်ပြောရရင်တော့ ကိုယ်လည်း ညီမထင်တဲ့အတိုင်းပဲ ထင်ပါတယ်”

အောလနတ် တုံ့ပြန်သည်။

“ဟော... သူ လမ်းကြောင်းပြောင်းသွားပြီ”

ရိစ် ရုတ်တရက် ပြောလိုက်သည်။

မှန်သည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီသည် လမ်းကြောင်းအနည်းငယ် ပြောင်းသွားသည်။ ကမ်းဘက်မှ ခွာထွက်သွားသည်။

“ဒါဆိုရင် ကိုယ်တို့ကို လိုက်ရှာနေတာ မဟုတ်ဘူးဘဲ”

အောလနတ် မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ကန်ပြင်ကိုဖြတ်ပြီး သွားနေသော သင်္ဘောကြီးကို သူတို့လိုက်ပြီး ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့နှင့် တည့်တည့်လောက်တွင် ရှိနေသော ကျွန်းတွေဆီသို့ သွားနေသည်။

“အံ့ဩစရာပဲ။ သူ ဘာလုပ်တာလဲ မသိဘူး”

အောလနတ် အာမေဇိုတ်ပြုလိုက်သည်။

သို့သော် သင်္ဘောကြီး ရပ်တန့်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အဖြစ်မှန်ကို ပထမဆုံး သိရှိသူမှာ သူပင်ဖြစ်သည်။

“သူ အဲဒီမှာ ညအိပ်ဖို့ ကျောက်ချတာပဲ။ ဟိုမှာကြည့်”

အောလနတ် ညွှန်ပြလိုက်သည်။

ပဲ့ပိုင်းမှ အလဲ မရှိတော့ပါ။ ဂျာမန်ရေတပ်မတော်က ဂျာမန်သင်္ဘောမာလိန်မှူးကို ညွှန်ကြားထားသည့်အတိုင်း နေဝင်ချိန်တွင် အလဲကို လျှောချလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

“ညီမ နားထဲမှာ အသံတစ်ခု ကြားရသလား”

အောလနတ် မေးလိုက်သည်။

“ဟင့်အင်း”

“ကိုယ်တော့ ခရာသံ ကြားရတယ်လို့ ကိုယ်ထင်တယ်”

အမှန်တကယ်ဘွင်မူ အောလနတ်သည် လေးမိုင်အကွာ ရေပြင်ပေါ်မှ ခရာသံကို မကြားနိုင်ပါ။ အဘယ်မျှပင် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေခြင်း ရှိနေစေကာမူ မကြားနိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်၌ ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးပေါ်တွင် ခရာတုတ်နေသည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် မျက်နှာဖြူ အရာရှိ ခြောက်ယောက်နှင့် တိုင်းရင်းသား သင်္ဘောသား နှစ်ဆယ့်ငါးယောက် မျှသာ ပါရှိသော်လည်း သင်္ဘောပေါ်တွင် အလုံးစုံ ရေတပ်မတော် စည်းကမ်းအရ ပြုလုပ်ကြရသည်။

“အင်း သူတို့ အဲဒီမှာ ညအိပ်ကြမယ်။ ကျွန်းတွေထဲမှာ ကျောက်ချ နေတာ အကောင်းဆုံးပဲ။ မနက်ကျရင် သူတို့ ပြန်ထွက်သွားတာကို ကိုယ်တို့ တွေ့ရမယ်”

အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။

သင်္ဘော ဘေးကာပေါ်မှ သူ ဆင်းလိုက်သည်။ သို့သော် ရိစ်သည် မဆင်းသေးဘဲ ရှိနေသည်။ နေလုံးကြီးသည် ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် ဝင်ရောက် သွားသည်။ အလင်းရောင် ပျောက်သွားသဖြင့် ရိစ်သည် အဝေးတွင်ရှိနေသော အဖြူစက်ကလေးကို မမြင်တွေ့နိုင်တော့ဘဲရှိသည်။

သူတို့အနေနှင့် လောလောဆယ် ဘာမျှမလုပ်နိုင်သည်ကို ရိစ် လက်မခံ နိုင်ပါ။ သူတို့သည် အရေးအခင်း၏ တံခါးဝသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အဆင်သင့်ရှိနေရသည်။ စီမံချက် ရေးဆွဲရမည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ အတွက် တိုက်ခိုက်ရမည်။ သူတို့၏ အကြံအစည်သည် အဘယ်မျှပင် မဖြစ် နိုင်သည်ဖြစ်စေ ဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ရမည်။

“ညီမတို့ ကနေပဲ သူတို့ကို တိုက်ကြရင်ကောင်းမယ်”

အောလနတ်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ပြီး သူမက ပြောလိုက်သည်။ အမှောင် ထဲတွင် အောလနတ်၏ စီးကရက်မီးကို သူမ မြင်တွေ့နေရသည်။

အောလနတ်သည် စီးကရက်ကို ရှိုက်ဖွာလိုက်ပြီးနောက် လက်တွေ့ဖြစ်နိုင်သော အချက်တစ်ခုကို အကြံပြုလိုက်သည်။

“ဖူး... သိပ်ပြီးမှလည်း စိတ်ပူမနေပါနဲ့ ညီမ။ ကိုယ် စဉ်းစားနေပါတယ်။ သူတို့ဟာ ဒီဘက်ကို နောက်တစ်ခေါက် လာဦးမှာပါ။ ဂျာမန်တွေအကြောင်း ညီမလည်း သိပါတယ်။ သူတို့က စည်းကမ်းတွေ ချမှတ်တယ်။ အဲဒီစည်းကမ်းကိုလည်း သေသေချာချာ လိုက်နာကြတယ်။ တနင်္လာနေ့မှာ သူတို့ဟာ တစ်နေရာမှာ ရှိနေမယ်။ အင်္ဂါနေ့ကျရင် နောက်တစ်နေ့ရာ။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကျရင် နောက်တစ်နေ့ရာ။ သူတို့ဟာ ဒီလိုပဲ လှည့်နေကြတယ်။ ကနေ့ ဘာနေ့လဲဆိုတာ ကိုယ်မသိဘူး။ စနေနေ့ညကျရင် လီဗင်စတုဆိပ်ကမ်းသို့ သူတို့ ပြန်ကြမယ်။ တနင်္ဂနွေ အဲဒီမှာပဲ နားကြမယ်။ တနင်္လာနေ့ကျရင် ထုံးစံအတိုင်း တစ်ပတ် ပြန်လှည့်ကြမယ်။ ညီမ သဘောပေါက်သလား။”

သည့်နှစ်ယောက်တွင် အောလနတ်သည် စိတ်ပညာ ပါရဂူပင်ဖြစ်သည်။ သူ ပြောသည့်အချက်သည် ရိုစ်အဖို့ သဘောတူစရာပင်ဖြစ်သည်။ ဂျာမန်တွေ၏ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို သူမလည်း သိပါသည်။ အောလနတ်က သူ့စကားကို ဆက်ပြီး အထောက်အထားပြသည်။

“ကိုယ်တို့ သတ္တုတွင်းမှာဆိုရင် လုပ်ငန်းတွေကို လိုက်ပြီးစစ်ဆေးရတဲ့ အင်စပိတ်တော် ကော့ဖမန်းဟာ သတ်မှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းဘောင်အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်လုပ်တယ်။ သူက တစ်ပတ်မှာတစ်ရက် မှန်မှန်ကြီး ရောက်လာတတ်တယ်။ သူ ဘယ်အချိန်လာမယ်ဆိုတာ အမြဲတမ်းကြိုပြီး သိရတယ်။ ဘယ်လဂျီယံတွေ သိကြတယ်။ အဲဒီတော့ အားလုံးကြိုပြီး ပြင်ဆင် ထားကြတယ်။ သူလာတယ်။ စစ်ဆေးတယ်။ အရက်သောက်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ရံတော်တွေ နောက်တော်ပါတွေ့နဲ့အတူ ပြန်တယ်။ အဲဒါကိုတွေ့တော့ ကိုယ့်မှာ ရယ်ရတယ်။”

“အင်း ညီမလည်း သိပါတယ်”

ရိုစ် ပြောလိုက်သည်။

ဂျာမန်တွေကို သူမ၏ အစ်ကို ဆင်ဖြူရယ်က သူတို့၏ စည်းကမ်းထုံးတမ်းများအရ မည်ကဲ့သို့ ရှောင်တိမ်းလှည့်စားခဲ့ရသည်များကို သူမ မှတ်မိနေ

ပါသည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီသည် ကျွန်းတွေကြားတွင် တစ်ညအိပ်ခဲ့လျှင် နောက် တစ်ကြိမ်လည်း အိပ်ဦးမည်ဆိုသည်မှာ ဘာမှသံသယရှိစရာ မလိုပါချေ။

ယင်းသို့ဆိုလျှင် ရိပ်သည် စိမ့်ချက်တစ်ခု ရေးဆွဲနိုင်ပါပြီ။

“ချာလီ”

သူမ၏အသံက တိုးညှင်းသည်။

“ဘာလဲ မိန်းကလေး”

“အဲဒီ တော်ပီဒိုတွေကို အစ်ကို စလုပ်ပေတော့။ မနက်ဖြန်မနက် မိုးလင်းလင်းချင်းက စပြီးပေါ့။ ဘယ်လောက်ကြာအောင် လုပ်ရမလဲ”

“ပြန်လုံးထဲကို ယမ်းဘီလူးတွေ ထည့်တာကတော့ ဘာမှမကြာပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ စနက်တံတွေ တပ်တာတော့ ဘယ်လောက်ကြာမလဲ မသိဘူး။ သူတို့ကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် လုပ်ရမှာ။ အနည်းဆုံး နှစ်ရက်လောက်တော့ ကြာနိုင်တယ်။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် သူတို့ကို ဘယ်လိုလုပ်ရလဲဆိုတာကို ကိုယ် မသိသေး ဘူး။ ပြီးလို့ရှိရင် သင်္ဘောဦးပိုင်းမှာ အပေါက်တွေ ဖောက်ရဦးမယ်။ အဲဒါ ကတော့ သိပ်ကြာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ နှစ်ရက်လောက်ဆိုရင်တော့ အားလုံးပြီး သွားမှာပါပဲ။ အားလုံးပဲပေါ့။ ငှက်ဖျားဒဏ်ကို သိပ်ပြီးမခံရဘူး ဆိုရင်ပေါ့။ စနက်တံတွေပေါ်မှာ မူတည်တာပဲ”

“ဟုတ်ပြီလေ”

ရိပ်၏ အသံသည် မမှန်လှချေ။

“ရီဆီ၊ မိန်းကလေး၊ ရီဆီ”

“ဟင်၊ အချစ်”

“ညီမ ဘာစဉ်းစားနေတယ်ဆိုတာ ကိုယ် သိပါတယ်။ ကိုယ့်ကို ဘာမှ ဖုံးထားစရာ မလိုပါဘူး”

သူ၏အသံက ညင်သာလှသည်။ တိုးညှင်းလှသည်။ ကြင်နာလှသည်။ သူက သူမ၏လက်ကို အမှောင်ထဲတွင် ဆွဲယူပြီး အုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။ တစ်ဖက်က ဘာမျှမတုံ့ပြန်သဖြင့်-

“ကိုယ့်ကို ဖုံးမထားပါနဲ့လား အချစ်ရယ်”

အောလနတ် ထပ်ပြီးပြောလိုက်သည်။

“နောက်တစ်ကြိမ် လူဝီဆာ ဒီမှာ ညအိပ်တဲ့အခါမှာ အာဖရိကဇကရီနဲ့ ညီမ သွားဖို့စိတ်ကူးနေတယ် မဟုတ်လား”

အောလနတ် မေးလိုက်သည်။

“အင်း”

“ကိုယ်တို့အဖို့ ဒါဟာ အကောင်းဆုံး အခွင့်အရေးပဲ။ ကိုယ်တို့ အကြံ အစည် အောင်မြင်မှာ သေချာပါတယ်”

ထို့နောက် အောလနတ်သည် တစ်စက္ကန့် နှစ်စက္ကန့်မျှ ငြိမ်သက်နေသည်။ နောက်တစ်ဆင့်တက်ပြီးပြောရန် ပြင်ဆင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

“ဒါပေမဲ့ ညီမ လိုက်လာစရာ မလိုပါဘူး မိန်းကလေး။ ဒီအလုပ်ကို ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်စလုံး လုပ်စရာမလိုပါဘူး။ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း လုပ် နိုင်ပါတယ်။ ကောင်းကောင်းကြီး လုပ်နိုင်ပါတယ်”

နောက်ဆုံးတွင် သူ ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

“ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ အဲဒါ ဘယ်တရားမလဲ။ နေရစ်ခဲ့ရမှာက အစ်ကိုပဲ။ အဲဒီကျွန်းတွေကိုရောက်အောင် သင်္ဘောကို ညီမတစ်ယောက်တည်း မောင်းသွား နိုင်ပါတယ်။ ညီမ စိတ်ကူးထားတာက အဲဒါပဲ။ ညီမတစ်ယောက်တည်း သွားဖို့ပဲ”

“ကိုယ်သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအလုပ်က ကိုယ်လုပ်ရမယ့်အလုပ်ပဲ။ နောက်ပြီးတော့ အဲဒီခွေးကောင်တွေနဲ့...”

သည်မှာ သူတို့ အငြင်းအခုံ ဖြစ်ကြရတော့သည်။

အောလနတ်သည် သူ အင်မတန်မြတ်နိုးတွယ်တာလှသော အသက်ကို စွန့်လွှတ်ရန် အဆင်သင့်ရှိနေပေပြီ။ ရိပ်စာ အကြံအစည် အကောင်အထည်ပေါ် လာသည်ကို တွေ့ရသောအခါ အောလနတ်အနေနှင့် သည်လုပ်ငန်းကို တစ်ပိုင်း တစ်စနှင့် ပစ်ထားနိုင်တော့ပါ။

ထို့အပြင် ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးကို ကန်ရေပြင်ပေါ်တွင် မျက် ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်နေရသောအခါ အောလနတ် သည်းမခံနိုင် ဖြစ်လာရတော့ သည်။ သူ့ကိုယ်ထဲတွင် မျိုးချစ်စိတ်တွေ တဖွားဖွားပေါ်လာတော့သည်။ ဤသင်္ဘောကြီးကို တိုက်ခိုက်နစ်မြုပ်ရန်အတွက်ဆိုလျှင် သူသည် ဘာကိုမဆို အနစ်နာခံ စွန့်လွှတ်ရန် အဆင်သင့်ရှိနေပါသည်။ သူသည် ယခင်က သူ့ရဲဘော

ကြောင်ခဲသလောက် ယခုအခါ သူ့ရဲကောင်းတစ်ယောက်လို ရဲရင့်လျက်ရှိပါတော့သည်။

အောလနတ်သည် ရိုစ်ကို သဘောပေါက် လက်ခံအောင် အကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြလျက်ရှိသည်။

အာဖရိကဧကရီကို လူမပါဘဲ မောင်းလွှတ်လိုက်ရန်ဟူသော မူလအကြံအစည်ကိုမူ နှစ်ယောက်စလုံး စွန့်လွှတ်လိုက်ကြပြီဖြစ်သည်။ ရိုစ်သည် အာဖရိကဧကရီအကြောင်း အများကြီး သိရှိနေပြီဖြစ်သည်။

သင်္ဘောပေါ်တွင် သူ လိုက်ပါသွားခြင်းကြောင့် ဘေးအန္တရာယ် သိပ်မရှိလှကြောင်း အောလနတ်က ရှင်းပြလျက်ရှိသည်။ သင်္ဘောချင်း ဝင်မတိုက်မီ တစ်စက္ကန့်အလိုတွင် သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းမှနေ၍ ရေထဲသို့ ခုန်ဆင်းနိုင်မည်ဟုဆိုသည်။ ထို့အပြင် ဦးပိုင်းပေါက်ကွဲသည့် အချိန်တွင် ပဲ့စင်၌ သူရှိနေလျှင်လည်း အန္တရာယ်မရှိနိုင်ဟုဆိုသည်။ မိုင်းတွေ ပေါက်ကွဲသည့်အကြောင်း သူ ကောင်းကောင်းသိသည်ဟုဆိုသည်။ ကွန်နိုဂျင်လူဆီကို ဖောက်ခွဲသည့်နေရာတွင် မည်သူမဆို ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းစွာ လုပ်နိုင်သည်ကို ပြောမိသောအခါ ရိုစ်ဘက်က ငြင်းပိုင်ခွင့်ကို ဖွင့်ပေးလိုက်သလို ရှိတော့သည်။ ဘေးအန္တရာယ် မရှိဟုဆိုလျှင် သူမပဲ သွားမည်ဟုဆိုသည်။

သို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် မည်သို့မျှ မလွဲမရှောင်သာတော့ဘဲ နှစ်ယောက်စလုံး အတူတကွ သွားရောက်ကြရန်ကို သဘောတူလိုက်ကြရတော့သည်။ နောက်ပြီးတော့ သူတို့၏ လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုအတွက် တစ်ယောက်က အင်ဂျင်စက်ကို ဂရုစိုက်ပြီး တစ်ယောက်က ပဲ့ကိုထိန်းကိုင်ထားခြင်းက အကောင်းဆုံးဖြစ်ပေသည်။ သူတို့ နောက်ထပ် သဘောတူညီချက်တစ်ခု ရှိသည်ကတော့ ကွန်နိုဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးနှင့် ကိုက်ငါးဆယ်လောက်အလိုတွင် တစ်ယောက်က အသက်ကယ်ဗော့ဖြင့် ရေထဲတွင် ဆင်းနေခဲ့ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဆင်းနေရစ်မည့်သူမှာ ရိုစ် ဖြစ်သည်ဟု အောလနတ်က ယူဆသည်။ ရိုစ်ကလည်း အောလနတ်ဖြစ်ရမည်ဟု ယူဆထားပါသည်။

“ကနေ့ကနေပြီး တွက်ရင် နောက်တစ်ပတ်တောင် မလိုတော့ဘူး”
အောလနတ်က နှစ်သိမ့်သည့်အနေဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

သူတို့သည် ဤလုပ်ငန်းအတွက် ရက်သတ္တပေါင်း မြောက်မြားစွာပင် ကျေးကျွန်များသဖွယ် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ ယခုအခါတွင် သူတို့၏ အသက်များကိုပင် စွန့်လွှတ်ရတော့မည့် အခြေအနေ ရှိနေကြသည်။ သည် လုပ်ငန်း ပျက်စီးသွားမည့်အရေးကို သူတို့ ဘယ်လိုမှ မတွေးဆနိုင်ကြတော့ပါ။

ရိုစ်၏ ကိုယ်ထဲတွင် မျိုးချစ်စိတ်သည် အလွန်မတန် ပြင်းထန်လျက် ရှိချေပြီ။ သူတို့၏ လုပ်ငန်းအကြံအစည်သည် တရားမျှတကြောင်းကို သူမက ခိုင်မာစွာ ယူဆနေမိပြီဖြစ်သည်။ သည်လုပ်ငန်းက တကယ်ပင် လိုအပ်သော လုပ်ငန်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤလုပ်ငန်းအတွက် သူမ၏အသက်ကို အဆုံးရှုံးခံနိုင်ခဲ့ လျှင် ချာလီ၏ အသက်ကိုလည်း အဆုံးရှုံးခံနိုင်ရပေမည်။ ဂျာမန်ဗဟိုအာဖရိက ကို အောင်နိုင်ရေးက အရေးကြီးလှပေသည်။ သူတို့၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာက ဘယ်လိုမှ နှိုင်းယှဉ်စရာအကြောင်း မရှိပါ။ ထိုအခါ သူမသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ အောင်ပွဲအတွက် တက်ကြွလာရတော့သည်။

အမှောင်ထဲတွင် အောလနတ်နှင့်အတူ သူမ မတ်တတ်ထရပ်လိုက် သည်။ မှုန်ရေးရေး ကျူတောကြီးကိုကျော်ပြီး ကန်ရှေ့ပြင်ကြီးကို ကြည့်လိုက်သည်။ မိုးပေါ်မှာ ကြယ်ပွင့်ကလေးတွေ ရှိနေသည်။ ရေထဲတွင် ၎င်းတို့၏အရိပ်များ ထင်နေကြသည်။ လမထွက်သေးပါ။ သို့သော် အဝေးတစ်နေရာတွင် အလင်း ရောင်စုစုများကို တွေ့မြင်နေရသည်။ ကြယ်ပွင့်များလည်း မဟုတ်ပါ။ ၎င်းတို့၏ အရိပ်များလည်း မဟုတ်ပါ။

အောလနတ်၏ လက်မောင်းကို သူမ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။
“ဟုတ်တယ်။ အဲဒါ သူတို့ပဲပေါ့”
အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။

ရိုစ်သည် သည်တော့မှ သဘောပေါက်မိသည်။ ဂျာမန်တွေသည် ကြိုတင် သတိထားသည့်အနေဖြင့် မီးတွေကို မှိတ်ထားခဲ့လျှင် သည်လိုညအမှောင်ထဲ တွင် သူတို့ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ဖို့ မလွယ်ပါ။ သို့သော် ဤကန်ကြီးထဲတွင် သူတို့ သင်္ဘောတစ်စင်းသာ ရှိနေပြီး ကုန်းမြေနှင့်လည်း အနည်းဆုံး မိုင်လေး ဆယ်လောက် ဝေးကွာနေသဖြင့် သူတို့အနေနှင့် ကြိုတင်သတိထားရန် ဘာ အကြောင်းမှ မရှိပါချေ။

ထိုအလင်းရောင်များကို မြင်တွေ့ရခြင်းသည် သူတို့၏ အောင်ပွဲကို
 သေချာသွားစေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရိုဏ်က သူတို့အပေါ်တွင် ထောက်ထားညှာတာ
 လှသော ကံကြမ္မာကို ကျေးဇူးတင်လိုက်မိသည်။ သို့ဖြင့် သူမသည် စိတ်အားထက်
 သန်လှစွာဖြင့်ပင် အောလနတ်၏ လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိသည်။

သူ့အပေါ်တွင် သူမ၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းနှင့် တိုင်းပြည်အပေါ်တွင်
 သူမ၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းတို့သည် ထူးဆန်းစွာ ရောယှက်လျက်ရှိတော့သည်။
 ကြယ်ရောင်လဲ့လဲ့အောက်တွင် သူ့ကို သူမက နမ်းလိုက်ပါတော့သည်။

၁၅

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ကွန်နီဂျင်လူဆီသည် ကန်ကြီး၏ ကင်းလှည့်ခရီးစဉ် အဖြစ် မြောက်ဘက်သို့ ဆက်လက်ခတ်မောင်းသွားသည်ကို သူတို့ တွေ့မြင်ကြ ရပါသည်။

“နောက်တစ်ခေါက် သူ ပြန်လာရင် ညီမတို့ဘက်က အဆင်သင့်ဖြစ်နေရမယ်”

ရိုစံ ပြောလိုက်သည်။ အောလနတ်က-
“ဒါပေါ့”

အောလနတ်သည် ရိုစံ၏ အကူအညီဖြင့် လေးလံသော ပြန်လုံးကြီး နှစ်ခုကို သင်္ဘောအောက်ပိုင်းမှ ဆွဲထုတ်ကာ သင်္ဘောခါးလယ်ပိုင်းတွင် တင်ထားလိုက်သည်။ ပြန်လုံးကြီး နှစ်ခုမှာ သံချေးတွေတက်လျက်ရှိသည်။ သို့သော် ထိုပြန်လုံးကြီး၏ သံမဏိသားသည် ထူထဲလွန်းလှသဖြင့် နောက်လပေါင်းများစွာ ပစ်ထားသည့်တိုင် ဘာမျှမဖြစ်နိုင်သေးပါချေ။

အောလနတ်က ထိပ်ဖုံးများကို လှည့်ဖွင့်ပြီး အတွင်းဘက်ရှိ ပေါက်ကွဲစေတတ်သော ဓာတ်ငွေ့များကို တရှဲရှဲ တစ်ဖန်စိမ့်စိမ့် ထွက်စေရသည်။ ဓာတ်ငွေ့များ ကုန်သွားသောအခါ ဇယားကွက် မြားတံကလေးသည် သူ့ညကို ပြလေတော့သည်။ ထိုနောက် အောလနတ်သည် ပြန်လုံးကြီးနှစ်ခု၏ ထိပ်ပိတ်နှစ်ခုစလုံးကို ကိရိယာ တန်ဆာပလာများဖြင့် ဖွင့်ဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ

ပြန်လုံးကြီးများ၏ထိပ်တွင် အပေါက်တစ်ခုစီဖြစ်ပြီး ကျန်ရစ်သည်။ ပြန်လုံးပေါက်ကြီးများ ဖြစ်သွားကြတော့သည်။

သည့်နောက်တွင်ကား သူတို့သည် ယမ်းဘီလူးသေတ္တာများကို အထူးသတိထားပြီး ဖွင့်ကြရသည်။ သေတ္တာများထဲတွင်ကား ဖယောင်းတိုင်များနှင့် တူသော ဒိုင်းနမိုက်ချောင်းများဖြစ်သည်။ ဆီစိမ့်စက္ကူများဖြင့် ရစ်ပတ်ထားကြသည်။ အောလနတ်က အဆိုပါ ဒိုင်းနမိုက်ချောင်းများကို ပြန်လုံးကြီးအတွင်းသို့ စနစ်တကျ ထည့်သည်။ အတွင်းပိုင်းသို့ ရောက်သည်အထိ လက်တစ်ဆုံးနှိုက်ပြီး ထည့်သည်။

“ဝေး၊ ဒီကောင်တွေ ဒီလိုချောင်နေတာတော့ မကောင်းဘူး”

အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။

ထိုနောက် ဒိုင်းနမိုက်ချောင်းများ ကျပ်နေအောင် ပြုလုပ်နိုင်မည့် အရာဘာများရှိမည်နည်းဟု သဘောတွင်း၌ ရှာဖွေသည်။ ဘာမျှမတွေ့ရပါ။ သို့သော် လိုလျှင်ကြံဆ နည်းလမ်းရဆိုသလို ချက်ချင်းပင် သူ စိတ်ကူးတစ်ခု ပေါက်မိသည်။

“ဟုတ်ပြီ။ ရွံ့တွေနဲ့ သိပ်ထားရင် ရမယ်”

သူ ကြေညာလိုက်သည်။

သဘောဦးပိုင်းသို့ သူသွားသည်။ ဘေးတစ်ဖက်သို့ငုံ့ပြီး အောက်ခြေမှ ရွံ့လက်တစ်ခုစာ ကော်ယူလိုက်သည်။ ထိုရွံ့တွေကို အနည်းငယ်ခြောက်သွေ့သွားစေရန် သဘောဦး ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် နေပူလှန်းထားလိုက်သည်။

“အဲဒီအလုပ်ကို ညီမ လုပ်မယ်”

အောလနတ် လိုချင်သည့်သဘောကို ရိမ် နားလည်သဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

သူမက ရွံ့တွေကို ဆယ်ယူပြီး ရေတွေကို ညှစ်ပစ်သည်။ ထိုနောက် ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် တစ်ပုံစီ ပုံထားသည်။ ၎င်းတို့ အတော်ကလေး မာသွားသည်အထိ နေလှန်းထားသည်။ ပြီးလျှင် ထိုရွံ့စေးများကို အောလနတ်ထံသို့ သယ်ပို့သည်။ ပြီးလျှင် ဦးပိုင်းတွင် ရွံ့စေးများရအောင် ထပ်မံပြုလုပ်သည်။

အောလနတ်သည် ဒိုင်းနမိုက်ချောင်းများကို တစ်လွှာပြီးတစ်လွှာထပ်ကာ ထည့်သည်။ ၎င်းတို့ကို နေရာတွင် မြဲနေအောင် ရွံ့ဖြင့်မထားသည်။ ပြန်နစ်ခုစလုံးကို အပြည့်အဝ ထည့်သိပ်ပြီးသောအခါ သူ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး

နာကျင်နေသောခါးကို ဆန့်လိုက်သည်။

“ဒီဥစ္စာတော့ သေသေချာချာ ပြီးသွားပြီ”

သူ၏ လက်ရာများကို ငုံ့ကြည့်ရင်း အားရကျေနပ်စွာဖြင့် အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။ ရိစ်က ထောက်ခံသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“စနက်တံတွေ လုပ်ဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်။ ကိုယ် စိတ်ကူးရထားပြီ။ ညက စိတ်ကူးမိတာပဲ”

ယင်းသို့ ပြောလိုက်ပြီးသောအခါ သင်္ဘောဗိရိတွင်းမှ ခြောက်လုံးပြူး တစ်လက်ကို သူ ထုတ်ယူလာသည်။ သံချေးမတက်အောင် ဆီများများသုတ် ထားသည်။ ရိစ်သည် သေနတ်ကို အံ့ဩစွာ ငေးမောနေမိသည်။ ဤသင်္ဘော ပေါ်တွင် ဤလိုလက်နက်မျိုးတစ်ခု ပါရှိနေသည်ကို သူမ ယခုမှ ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့မြင်သိရှိရခြင်းဖြစ်သည်။

“ကိုယ့်မှာ ဒီပစ္စည်းကို ဆောင်ထားရတယ်”အောလနတ် ရှင်းပြသည်။ “ဒီသင်္ဘောနဲ့ မကြာခဏဆိုသလို လိုင်ဗာဆီကို ရွှေတွေ့ပို့ရတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ မှာ အောင်စ တစ်ရာကျော်ပို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါမှတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပစ်ခဲ့ရပါဘူး။”

“တော်သေးတာပေါ့”

ရိစ် ပြောလိုက်သည်။

စစ်အတွင်း၌ သင်္ဘောတစ်စင်းလုံးကို ဖောက်ခွဲရသည့်အတွက် အရေး မကြီးပါ။ ငြိမ်းချမ်းသည့်ကာလတွင် သူခိုးတစ်ယောက်ကို ပစ်သတ်ရသည်က စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာဖြစ်သည်။

အောလနတ်သည် ခြောက်လုံးပြူးကို ခါးလယ်မှ ချိုးဖွင့်လိုက်ပြီး ကျည်တောင့်များကို ထုတ်ယူသည်။ ထို့နောက် သေနတ်ကို ဗီရိထဲတွင်ပြန် ထားလိုက်သည်။

“ကဲ... စမ်းကြည့်ကြရအောင်”

သူက ခပ်ဖြူးဖြူးကလေး ပြောလိုက်သည်။

အောလနတ်၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ တဖြည်းဖြည်းချင်း ပုံပေါ်လာ သည်ကို ရိစ် စောင့်ကြည့်ရသည်။ သည်လုပ်ငန်းအတွက် အချိန်အတော်ကလေး ပေးရသည်။ အစာစားသည့်အချိန်၊ အိပ်သည့်အချိန်နှင့် ငှက်ဖျားတက်သည့်

အချိန်များကလည်း ရှိနေသဖြင့် အောလနတ် ခန့်မှန်းသည့်အတိုင်းပင် နှစ်ရက် လုံးလုံးလုပ်မှ ပြီးစီးတော့သည်။

အောလနတ်သည် ပထမဆုံးအနေနှင့် ပြန်လုံးထိပ်နှစ်ခုတွင် ကျပ်နေ အောင် ဝက်အူစုပ်ပြီး တပ်ထားရမည့် သစ်သားဝိုင်းနှစ်ခုကို သူ၏ဓားဖြင့် ပင်ပင်ပန်းပန်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြုလုပ်ရသည်။ ပြီးလျှင် သစ်သားဝိုင်းတစ်ခု စီတွင် ယမ်းတောင့်များ ထိုးသွင်းနိုင်မည့် အပေါက်ကလေးသုံးပေါက်စီ ဖောက်ရ သည်။ သစ်သားဝိုင်းများကို ပြန်လုံးထိပ်တွင် တပ်ဆင်ပြီးနောက် အပေါက်ကလေး များတွင် ခြောက်လုံးပြူးယမ်းတောင့်များ ထိုးသွင်းသည်။

နောက်ဆက်ပြီး လုပ်ရသည့်အလုပ်က ပိုပြီး အသေးစိတ်ရသည်။ ပိုပြီး ဂရုစိုက်ရသည်။ အောလနတ်သည် စိတ်တိုင်းမကျသဖြင့် လုပ်လက်စတွေ အများကြီးကို လွှင့်ပစ်ရသည်။ သူက ပထမဆုံး သစ်သားဝိုင်းနှစ်ခုနှင့် ပုံစံ တူပင် နောက်ထပ်နှစ်ခု ထပ်မံပြုလုပ်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင် သူက အသုံး ပြုသည့် သစ်သားအမျိုးအစားကို အထူးရွေးချယ်ရသည်။ သူက အသားသိပ်မာ နေသည်ကိုလည်း မကြိုက်ပါ။ အသားသိပ်ပွနေသည်ကိုလည်း မကြိုက်ပါ။ ထိုအသားသည် သံရိုက်လျှင်လည်း လွယ်လွယ်ကူကူ စွဲဝင်ရမည်။ ထို့အပြင် ချောင်မထွက်ဘဲ ကောင်းကောင်းကျပ်ကျပ် ခိုင်ခိုင်ကြီးလည်း စွဲနေရမည်။ သူသည် ရှာဖွေ၍ တွေ့သမျှ သစ်သားအမျိုးမျိုးကို သံရိုက်ပြီးကြည့်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သင်္ဘောကြမ်းတစ်ခုကို ရွေးချယ်လိုက်သည်။

အောလနတ် ယခုကဲ့သို့ စမ်းသပ်လုပ်ဆောင်နေသည်ကို ရိမ် မည်သို့မျှ သဘောမပေါက်နိုင်ရှိသည်။ သို့သော် သူမက စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပင် ထိုင်ပြီး စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူလိုချင်သည့် ပစ္စည်းကိရိယာများကို ယူပေးသည်။ အောလနတ်သည် ချစ်ချစ်တောက်ပူလောင်နေသော နေရောင်အောက်တွင် ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်ဆောင်လျက်ရှိသည်။ ခြင်ထွေကလည်း သူ့ဘေးတွင် ဝန်းရံ လျက်ရှိသည်။

အောလနတ်သည် သစ်သားဝိုင်း အသစ်နှစ်ခုကို လုပ်ပြီးသောအခါ ပထမ သစ်သားဝိုင်းနှစ်ခုတွင် တပ်ကြည့်သည်။ ကျည်တောင့်ဖင်နှင့် ထိနေ သော နေရာကို သေသေချာချာ တိုင်းတာမှတ်သားသည်။ သူသည် မှတ်ထား

သောနေရာများတွင် သံရိုက်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။ သို့သော် သူက သံတွေကို မရိုက်ခင် အဖျားတွေကို ချွန်နေအောင် တံစဉ်းဖြင့် တိုက်သွေးသည်။

ထို့နောက် မှတ်သားထားသော နေရာများတွင် သံချောင်းများကို ဂရုတစိုက် ရိုက်သွင်းနေသည်။ သစ်သားပြား၏ အခြားတစ်ဖက်တွင် ယမ်းတောင့်ဖင် ဝင်သာအောင် အပေါက်ကလေးတွေ ဖောက်ထားသည်။ သို့ဖြင့် သံချောင်းထိပ် အဖျားချွန်သည် ယင်းအခွက်ကလေးများထဲတွင် စို့ဖို့ထက်ထက်ကလေးတွေ ရှိနေပြီး သံချောင်းခေါင်းများက တစ်ဖက်တွင် တစ်လက်မစီလောက် ရှည်ထွက်နေကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူသည် သစ်သားဝိုင်းနှစ်ခုစီကို ထပ်ပြီး ဝက်အူဖြင့် စုပ်လိုက်သည်။

“ပြီးသွားပြီ”

သူ ပြောလိုက်သည်။

သစ်သားဝိုင်းနှစ်ခုသည် ယခုအခါ သစ်သားဝိုင်းတစ်ခုသာ ဖြစ်တော့သည်။ တစ်ဖက်တွင် သံခေါင်းပေါ်နေသည်။ သံချောင်းထိပ်အချွန်သည် ယမ်းတောင့်ဖင်ထိပ်တွင် အပ်နေသည်။ ယင်းတောင့်ထိပ် ကျည်ဖူးများက တစ်ဖက်တွင် ပေါ်နေသည်။

ယခုအခါတွင် အောလနတ်၏ လုပ်ဆောင်မှုကို နားလည်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။

သစ်သားဝိုင်းများကို ပြွန်လုံးထိပ်တွင် တပ်လိုက်သည်။ ပြွန်လုံးများကို အာဖရိကဧကရီ၏ဦးတွင် အပြင်သို့ထုတ်ပြီး တပ်ဆင်ထားသည်။ သည်အခါတွင် သင်္ဘောကြီး တစ်စီးလုံးသည် ရွေ့လျားနေသော တော်ပီဒိုကြီးပင် ဖြစ်တော့သည်။ ၎င်းသည် အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ကွန်နီဂျင်လူဆီ၏ ဘေးတစ်ဖက်ကို ဝင်ဆောင့်မည်။ ထိုအခါ သံချောင်းများက ယမ်းတောင့်ဖင်ကိုရိုက်ဆောင့်ကြမည်။ ထိုအခါ ကျည်ဖူးများသည် ဒိုင်းနမိုက်တောင့်များအတွင်းဝယ် ပေါက်ကွဲကြမည်။ ထိုအခါ ပြွန်လုံးကြီးများသည် အားပြင်းထန်စွာဖြင့် ထပ်ဆင့် ပေါက်ကွဲကြမည်။

“ဒါထက်ကောင်းအောင်တော့ ကိုယ် ဘယ်လိုမှ မလုပ်နိုင်တော့ဘူး” သူက တောင်းပန်သည့်အနေဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ “ဒါပေမဲ့ သူတို့အလုပ်ဖြစ်မှာ သေချာပါတယ်”

ဖြန့်လုံးတစ်ခုတွင် ကျည်တောင့်သုံးတောင့် ပါရှိသည်။ အနည်းဆုံး တစ်တောင့်တော့ ပေါက်ကွဲမည်။ နောက်ပြီးတော့ ဖြန့်လုံးကြီးနှစ်ခုဖြစ်သည်။ တစ်ခုလျှင် ယမ်းဘီလူး တစ်ဟန္တီတစ် ဟိရှိသည်။ ဖြန့်လုံးတစ်ခု ပေါက်ကွဲသည် ဆိုလျှင် ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီး နှစ်မြှုပ်သွားနိုင်ပါသည်။

“အင်း... သူတို့ အလုပ်ဖြစ်ကြမှာ သေချာပါတယ်”

ရိုစ် လက်ခံလိုက်သည်။

သူတို့သည် သဲတွေနှင့် အိမ်ဆောက်တမ်း ကစားနေသော ကလေးများ သဖွယ် စိတ်ပါလက်ပါ ဆွေးနွေးနေကြသည်။

“ဒါပေမဲ့ ဒီထိပ်ဖူးတွေကို ဖြန့်လုံးတွေမှာ တပ်ထားလို့ မဖြစ်သေးဘူး” အောလနတ် ရှင်းပြသည်။ “သူတို့က အင်မတန် အန္တရာယ်များနိုင်တယ်။ ဖြန့်လုံးကြီးတွေကို သင်္ဘောဦးမှာ နေသားကျအောင် အလျင်တပ်ကြရမယ်။ ပြီးတော့မှ စနက်တံထိပ်ဖူးကို တပ်ရမယ်။ ကိုယ်တို့ အလုပ်စတော့မယ်ဆိုတဲ့ အချိန်ကျမှ တပ်ရမယ်။ သင်္ဘောကို ကျူတောထဲက ထုတ်ပြီးမှ တပ်ရမယ်”

“အင်း... အင်း။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်က မိုးချုပ်နေပြီ။ မှောင်ကြီးထဲမှာ အစ်ကို တပ်လို့ရပါ့မလား”

ရိုစ် မေးလိုက်သည်။

“ဖြစ်အောင်တပ်ရမှာပဲ” အောလနတ် တုံ့ပြန်သည်။

“ကိုယ် တပ်နိုင်ပါတယ်”

ရိုစ်က သူတို့ ထွက်ခွာရမည့်ပုံစံကို စိတ်ထဲတွင် မှန်းဆကြည့်သည်။ ဦးပိုင်းတွင် ခေါင်းဖြူထွက်နေသော တော်ပီဒိုနှစ်ခု တပ်ဆင်ထားပြီး အာဖရိက ဧကရီကို အမှောင်ထဲတွင် ကျူတောထဲမှ တွန်းထုတ်ရမည့်အလုပ်သည် ဘေးအန္တရာယ် ကြီးမားလှပေသည်။ တော်ပီဒိုနှစ်ခုသည် တစ်စုံတစ်ခုနှင့် ထိခိုက်မိပြီး အချိန်မရွေး ပေါက်ကွဲနိုင်ပေသည်။

အောလနတ်သည် စနက်တံနှစ်ခုကို ဗီရိုထဲတွင် အထူးသတိထားကာ သိမ်းဆည်းလိုက်ပြီးနောက် ကျန်ရှိနေသော လုပ်ငန်းပိုင်းကို စဉ်းစားသည်။

“ကိုယ်တို့ဟာ တော်ပီဒိုနှစ်ခုကို သင်္ဘောအောက်ဘက် အနိမ့်ပိုင်းမှာ ပေါက်ကွဲစေရမယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်ပြီးနိမ့်လို့လည်း မရဘူး။ ဖြန့်လုံးကြီးတွေကို

တပ်ဖို့ အပေါက်ကြီးတွေ ဖောက်တဲ့နေရာမှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ရမှာပဲ”

အာဖရိကဂေရီ သင်္ဘောဦး ဟိုဘက်သည်ဘက် ရေပြင်၏ အထက်နားလောက်တွင် အပေါက်နှစ်ပေါက် ဖောက်ရသည့်လုပ်ငန်းသည် အထူးကျွမ်းကျင်ဖို့ မလိုသော်လည်း အင်မတန်လက်ဝင်ပြီး အင်မတန် ပင်ပန်းလှသည့်အလုပ်တစ်ခုပင် ဖြစ်တော့သည်။

အပေါက်နှစ်ခုကို ဖောက်ပြီးသောအခါ အောလနတ်နှင့် ရိစ်တို့သည် ပြန်လုံးကြီးနှစ်ခုကို ဆွဲယူလာပြီး အပေါက်နှစ်ခုအတွင်းသို့ ထိုးသွင်းကြရသည်။ သင်္ဘော၏ အပြင်ဘက်ကို တစ်ပေလောက်စီ ထွက်နေကြသည်အထိဖြစ်သည်။ ထို့နောက် အောလနတ်သည် ပြန်လုံးကြီးများ တပ်ထားသော အပေါက်များ ရေမဝင်စေရန် သစ်သားစများ၊ အဝတ်စုတ်များဖြင့် ပိတ်ဆို့ထားရသည်။

“နည်းနည်းပါးပါး မလုံတာတော့ အရေးမကြီးပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဦးပိုင်းက ရေပြင်ပေါ်မှာ မြင့်နေမှာဆိုတော့ စဉ်တက်လာတဲ့ ရေတွေ လောက်ပဲ ဝင်လာမှာပါ။ ကိုယ်တို့ အခု ဘာဆက်ပြီးလုပ်ရမလဲဆိုတော့ ပြန်လုံးကြီးတွေကို သင်္ဘောထဲမှာ မလှုပ်မရှားဘဲ ငြိမ်နေအောင် လုပ်ရမယ်”

သို့ဖြင့် သူတို့သည် ပြန်လုံးကြီးများ ငြိမ်ပြီးနေအောင် ပျဉ်ချပ်များ၊ သစ်သားများဖြင့် ခုခံထားကြရသည်။ ကာရံထားကြရသည်။ ညှပ်ပိတ်ထားကြရသည်။ ဤပြန်လုံးကြီးတွေ နေရာတွင် မရွေ့မလျားဘဲ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ရှိနေလေပေါက်ကွဲမှုအရှိန်က ပြင်းထန်လေ ဖြစ်ပေမည်။

အားလုံး အပြီးသတ် လုပ်ဆောင်ပြီးသောအခါ အောလနတ် ထိုင်ချလိုက်သည်။

“ကဲ မိန်းကလေးရေ၊ ကိုယ်တို့ လုပ်စရာရှိတာတွေတော့ အားလုံးလုပ်ပြီးသွားပြီ။ အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ”

မမေနိုင်ဖွယ်ရာ ကာလတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အခက်အခဲမျိုးစုံကို အားထုတ်ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။ ယူလန်ဂါမြစ်၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော ရေတံခွန်များ၊ ရေမော်များကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြရသည်။ လျှိုနာမြို့တွင် ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရသည်။ သင်္ဘောပန်ကာကို ပြင်ခဲ့ကြရသည်။

ကြာအင်းကြီးကို ပင်ပန်းကြီးစွာဖြင့် ဖြတ်သန်းရသည်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ခရီးကြမ်းကို ရင်စည်းပြီး ခံခဲ့ကြရသည်။

“ဖူး... ကိုယ်တို့မှာ အားလပ်ရက်ကလေး တစ်ရက်ဘောင် မရှိခဲ့ဘူး”

အောလနတ်က ကုန်လွန်ခဲ့သော နေ့ရက်များကို အမှတ်ရဟန်ဖြင့် ညည်းတွားလိုက်သည်။

သူ၏ ညည်းတွားခြင်းကို ရိစ် အပြစ်မတင်ပါ။

သူတို့သည် လုပ်ဆောင်စရာရှိသော အလုပ်များကို မြန်မြန်ကြီး လုပ်ပြီးသောအခါ ပြဿနာတစ်ခုနှင့် ရင်ဆိုင်ရပြန်တော့သည်။ စိတ်မရှည်စွာ၊ စိတ်လှုပ်ရှား ချောက်ချားစွာ စောင့်ဆိုင်းနေကြရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သည်အခါတွင် သူတို့ ပျင်းရိငြီးငွေ့ခြင်း ဖြစ်ကြရပြန်တော့သည်။ သူတို့သည် အလုပ်တွေကို မနားတမ်း လုပ်ခဲ့ကြရပြီးသည့်နောက်တွင် ဘာမျှမလုပ်ဘဲ နေရသည့်နေ့များအတွက် စိတ်ပျက်နေကြရတော့သည်။ ထိုရက်များသည် သူတို့၏ နောက်ဆုံးရက်များ ဖြစ်သည့်တိုင် သူတို့မှာ သည်းမခံနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြရသည်။

နောက်ဆုံးရက်များသည် တကယ်ပင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ဖြစ်တော့သည်။ တစ်ကြိမ်တွင် အောလနတ်သည် တွေဝေယိမ်းယိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်မိရတော့သည်။ ဤကဲ့သို့ သူတို့ စောင့်စားနေရခြင်းသည် ကြီးပေးခံရမည့် ရက်ကို စောင့်စားနေရသည့် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်မဟုတ် ဖြစ်တော့သည်။ ထိုကဲ့သို့ ချောက်ချားဖွယ်ရာ စောင့်စားခဲ့ရခြင်းများ အကြောင်းကို ငယ်စဉ်က သူ ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။ ယင်းအချက်ကို အမှတ်ရသဖြင့် သူ့မှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားရခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ပေါက်ကွဲသေဆုံးရမည့်အတွက်ကား နည်းနည်းမျှ တုန်လှုပ်မိခြင်း မရှိပါ။

သည်အခါများတွင် သူသည် ရိစ်ကို အထူးပင် တွယ်ဖက်ထားမိသည်။ သူမကလည်း သဘောပေါက် နားလည်စွာဖြင့် သူ့ကို နှစ်သိမ့်ခြင်းပြုပါသည်။

နေ့ရောင်သည် သူတို့အပေါ်သို့ အသနားအကြင်နာ ကင်းမဲ့စွာ ထိုးကျ လျက်ရှိသည်။ ယခုအခါ သူတို့မှာ ပဲ့စင်အမိုးကလေးပင် မရှိဘဲဖြစ်နေသည်။ ပဲ့စင်အမိုး တပ်ထားလျှင် ကျူပင်တွေအထက်တွင် ပေါ်နေပြီး သူတစ်ပါး မြင်တွေ့သွားမည် စိုးရ၍ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် နာရီနှင့်အမျှပင် ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ် ဖြစ်နေကြသည်။

သူတို့အဖို့ မုန်တိုင်းကျသည်ပင်လျှင် ကျေနပ်နှစ်သက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်နေကြသည်။ မုန်တိုင်းကျတော့မည်ဆိုလျှင် တိမ်မည်းမည်းကြီးတွေ တက်လာသည်။ လေပြင်းတိုက်ခတ်လာသည်။ လေပြင်းဒဏ်ကြောင့် လတာပြင်တစ်လျှောက်တွင် လှိုင်းရိုက်သံများ ကြားရသည်။ ကန်ရေပြင်ကြီးတစ်ခုလုံးတွင် မြင်းဖြူကြီးများ ခုန်ပေါက်ပြေးလွှားလျက် ရှိကြသည်။ သူတို့၏ ကွန်းခိုရာ ကျူတောကလေးအတွင်းမှာပင် ရေတွေ တရမန်းကြမ်း ဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ အာဖရိကဧကရီသည် လှုပ်ကာယိမ်းကာ မြင်ကာနိမ့်ကာ ဖြစ်နေရတော့သည်။

သူတို့သည် အချိန်ကို ကုန်ဆုံးစေသည့်အနေဖြင့် အင်ဂျင်စက်ကို အသေးစိတ် မွမ်းမံပြင်ဆင်ကြသည်။ သို့မှသာလျှင် အာဖရိကဧကရီသည် နောက်ဆုံးခရီးကို ကောင်းမွန်စွာ ခုတ်မောင်းနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အောလနတ်သည် ရွှံ့တောထဲသို့ဆင်းကာ သင်္ဘောအောက်ဘက်သို့ ဝင်ရောက်ပြီး ပန်ကာနှင့် ပန်ကာဝင်ရိုးတို့၏ အခြေအနေကောင်းမွန်ခြင်း ရှိမရှိ စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။

သူတို့သည် တစ်နေ့ခင်းလုံးလိုလိုပင် ငါးမိနစ် တစ်ခါ ဆယ်မိနစ်တစ်ခါ ဆိုသလို တစ်ယောက်မဟုတ်တစ်ယောက် သင်္ဘောဘေးကာပေါ်သို့တက်ပြီး ကျူတောကို ဖြတ်ကျော်ကာ ကန်ရေပြင်ကြီးကို ကြည့်သည်။ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတစ်လျှောက်တွင် ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးကို ရှာဖွေကြည့်ရှုသည်။

ကျွန်းတွေအကြားမှ ဖြတ်သွားသော တစ်ပင်တိုင် အာရပ်စက်လှေကြီး နှစ်စင်းကို သူတို့ မြင်လိုက်ကြရသည်။ သို့သော် တစ်စင်းတည်းကိုပင် နှစ်ကြိမ် ပြန်မြင်ရခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ကျွန်းများအကြားမှ လမ်းသည် အဓိကရေကြောင်းလမ်း ဖြစ်ဟန်ရှိပေသည်။ သို့သော် သည်မှတစ်ပါးကား အခြားဘာမျှ သူတို့ မတွေ့ရပါ။

ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးသည် ယခင်တစ်ကြိမ်က ကျောက်ချသွားသော နေရာသို့ ပြန်ပြီးလာမှ လာပါဦးမည်လားဟု နောက်ဆုံးတွင် သူတို့ သံသယဝင်မိကြရသည်။

သူတို့သည် အချိန်ကို တွက်ချက်သည့်နေရာတွင် အလေ့အကျင့်မရှိသဖြင့် ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်သည်မှာ ဘယ်နှရက် ရှိသွားပြီဖြစ်ကြောင်း မခန့်မှန်းနိုင်ကြပါ။ သူတို့နှစ်ယောက် သေသေချာချာကြီး

ပြန်ပြီး တွက်ကြည့်ကြသည့်တိုင် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အမှတ်အသား ချင်း မတူဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။

ထို့အပြင် သူတို့သည် ဤရက်များအတွင်းဝယ် ပုန်းအောင်းနေရာမှ ထွက်ပြီး ရန်သူသင်္ဘောကို မရှာဖွေမီသည့်အတွက်လည်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မကျေနပ်ဖြစ်နေမိကြသည်။ ရံဖန်ရံခါတွင် သူတို့၏လုပ်ငန်း အောင်မှအောင်မြင်ပါ့မလားဟုပင် သံသယဝင်မိကြရသည်။

သို့သော် တစ်မနက်ခင်းတွင်ကား သူတို့သည် ကျူတောကြီးကို ကျော် လွန်ပြီး ယခင်တစ်ကြိမ်က အတိုင်းပင် မီးခိုးလုံးကြီးနှင့် အဖြူစက်ကလေးတို့ ကို မြောက်အရပ်တွင် မြင်တွေ့ကြရသည်။

၎င်းသည် ယခင်တစ်ကြိမ်က အတိုင်းပင် တောင်ဘက်သို့ မှန်မှန်ကြီး ခုတ်မောင်းသွားပြီး မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းအောက်တွင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သည့်နောက်တွင်ကား သူတို့နှစ်ယောက် ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ စောင့်ဆိုင်းနေကြရ သည်။ ညနေစောင်းသော အချိန်တွင် မီးခိုးလုံးကြီး ပြန်လာသည်ကို တွေ့ကြ ရသည်။ သည်တော့မှ ၎င်းသည် ကျွန်းများအကြား၌ ကျောက်ချရပ်နားမည် ဖြစ်ကြောင်း သူတို့ သေသေချာချာ စိတ်ချကြရတော့သည်။

ဂျာမန်တွေ၏ စည်းစနစ်ကျသော အလေ့အကျင့်များကို အောလနတ်၏ မှန်ကန်စွာ တွက်ချက်နိုင်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူတို့သည် ကန်ကြီးကို ကင်းလှည့်ရာတွင် အစဉ်အမြဲ သွားရောက်လေ့ရှိသော အစွန်အဖျားဒေသကို မည်သည့်အခါတွင်မျှ ချန်လှပ်မထားခဲ့ပါချေ။ ဗိုရာမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဘက်မှ မည်သည့်ဘေးအန္တရာယ်မှ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်စရာ မရှိသော်လည်း သူတို့သည် မည်သည့်အခါတွင်မျှ အစဉ်အလာ မဖောက်ဖျက်ခဲ့ကြပါချေ။

ကွန်နီဂျင်လူဆီ တောင်ဘက်သို့ ပြန်လာနေသည်ကို အောလနတ်နှင့် ရိုစ်တို့ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ထို့နောက် ကျွန်းတွေဆီသို့ သင်္ဘောကြီး ခုတ်မောင်းသွားသည်ကို သူတို့ မြင်ရသည်။ ညနေ မိုးချုပ်သောအခါ ၎င်းသည် ယခင်တစ်ကြိမ် ညအိပ်ခဲ့သည့် နေရာမှာပင် ကျောက်ချရပ်တန့်သွားလေတော့ သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ရင်ခုန်မြန်နေကြသည်။

သည်အခါတွင် လွန်ခဲ့သည့် တစ်ပတ်လုံးလုံး သူတို့နှစ်ယောက် အကြိတ်အနယ် ဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီး အဖြေမထွက်ခဲ့သော ပြဿနာသည် ပြီးဆုံးသွားလေတော့သည်။ သူတို့သည် ကွန်နိုဂျင်လူဆီကို ကြည့်နေကြရာမှ မျက်နှာလွှဲဖယ်လိုက်ပြီး သူတို့၏ သင်္ဘော ထွက်ခွာရေးအတွက် ပြင်ဆင်မည်ရှိကြသော အခါ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖက်ထားလိုက်မိကြသည်။ တစ်ယောက်၏ မျက်နှာကို တစ်ယောက် ကြည့်နေမိကြသည်။ တစ်ယောက်၏ ရင်ထဲမှာ ဘာရှိနေသည်ကို တစ်ယောက်က သိနေပါသည်။

“ရိုဆီ မိန်းကလေး။ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် အတူတူသွားကြမယ် မဟုတ်လား။”

အောလနတ် မေးလိုက်သည်။

ရိုစ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို။ ညီမ အဲဒါပဲ သဘောကျတယ်”

သူတို့အနေနှင့် ပြတ်ပြတ်သားသား ဆုံးဖြတ်ရမည့်အချိန် ကျရောက်သောအခါ သူမမှာ ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်ရန် အနည်းငယ်မှ အခက်အခဲမရှိပါ။ သူတို့သည် ဘေးအန္တရာယ်ဟူသမျှ အတူတကွ ခွဲဝေခံစားကြရပေမည်။ ကွန်နိုဂျင်လူဆီ ရန်သူသင်္ဘောကြီးကို အာဖရိကဧကရိက ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ဖောက်ခွဲသောအချိန်တွင် သူတို့နှစ်ယောက် အတူလက်တွဲပြီး ကံကြမ္မာကို ရင်ဆိုင်ကြရပေမည်။ ယခုအချိန်တွင် သူတို့သည် ခွဲခွာရမည့်အဖြစ်ကို မတွေ့နိုင်ကြပါ။ သူတို့သည် တမလွန်ကို အတူသွားကြရမည်ဆိုလျှင်လည်း ပြီးနိုင်ကြပေမည်။

အချိန်မှာ အတော်ကြီး မိုးချုပ်နေပြီဖြစ်သည်။ ဆန်းစသော်တာသည် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် အတော်ကလေး နိမ့်နေပြီဖြစ်သည်။ မကြာမီ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ကြယ်ကလေးတွေသာ အလင်းရောင်လဲ့လဲ့ဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြပေတော့မည်။

“ဒီအချိန်ထွက်ရင် အတော်ပဲအစ်ကို။ ဝှတ်ဘိုင် အချစ်”

ရိုစ် ပြောလိုက်သည်။

“ဝှတ်ဘိုင် မိန်းကလေး။ ဝှတ်ဘိုင် အချစ်”

သူတို့ မှန်းဆထားသည့်အတိုင်းပင် သူတို့၏ ပြင်ဆင်မှုအချိန်

အတော်ကြာပါသည်။ သို့သော် သူတို့မှာ အချိန်တွေအများကြီး ရှိပါသည်။ တစ်ညလုံးပင် ရှိနေပါသည်။ သူတို့အဖို့ ကွန်နီဂျင်လူဆီကို အလစ်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်မည်ဆိုလျှင် သန်းခေါင်ကျော် လင်းအားကြီးအချိန်သည် အကောင်း ဆုံးပင် ဖြစ်ပေသည်။

အောလနတ်သည် အာဖရိကဧကရီကို ချောင်းထဲသို့ ထုတ်နိုင်ရန်အတွက် ရွံ့တွေ ရေတွေထဲသို့ဆင်းပြီး ကျူပင်တွေကို ခုတ်ဖြတ်ရပါသည်။ အာဖရိက ဧကရီ၏ ဦးပိုင်း ဝင်ရောက်စဉ်က ဘေးဘက်သို့ ရှုပေးခဲ့ကြသော ကျူပင်များ သည် ပဲ့ပိုင်းနှင့်ကျတော့ ဖယ်မပေးဘဲ အာခံလျက်ရှိနေကြပါသည်။

မြစ်တွင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ သင်္ဘောကို ဒိုက်တောတစ်ခုတွင် ကြိုးချည်ထားလိုက်ပြီးနောက် အောလနတ်သည် ဖိရိထံမှ စနက်တံများကို ထုတ်ကာ ရေထဲသို့ ဆင်းသွားသည်။

ထိုမှာ သူ အကြာကြီး လုပ်ရသည်။ ရွံ့တွေထဲမှာ၊ ရေနက်ကြီးထဲမှာ ရပ်ပြီး ပြန်လုံးထိပ်များတွင် စနက်တံသစ်ပိုင်းပြားကို ဝက်အူစုပ်ကာ တပ်ဆင် ရသည်။ ဝက်အူများက ကောင်းစွာမဝင်ချင်ဘဲ ရှိနေကြသည်။ အောလနတ် အားစိုက်ပြီး လှည့်ရသည်။ တစ်ဟုန်နုတ် အလေးချိန်ရှိသော ယမ်းဘီလူး ဒိုင်းနမိုက်များတွင် စနက်တံကို အမှောင်မည်းမည်းကြီးတွင် တပ်ဆင်ရသဖြင့် အရမ်းကာရော ဖိပြီးမလုပ်ရပါ။ ဖြည်းဖြည်းချင်း သတိထားပြီး လုပ်ရပါသည်။

ရိုစ်သည် ဦးပိုင်းတွင်ရပ်ပြီး အောလနတ် လိုအပ်သောအကူအညီများကို ပေးရပါသည်။ သူ၏လက်များ ချော်ပြီး သံချောင်းဖင်ကို သွားရိုက်မိလျှင် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး အပိုင်းပိုင်းအတစ်တစ် ဖြစ်သွားကြပေမည်။ ကွန်နီဂျင် လူဆီက ကန်ကြီးကို ဆက်လက်ပြီး စိုးမိုးနေပေလိမ့်မည်။

ကန်ကြီးအတွင်းမှ လှိုင်းရိုက်လာသဖြင့် အာဖရိကဧကရီ နိမ့်ချည်မြင့် ချည် ဖြစ်နေသည့်အတွက်လည်း အောလနတ်မှာ ဘာမျှအကြောင်းထူးခြင်း အကျိုးသက်ရောက်ခြင်း မရှိပါ။ သို့သော် နောက်ဆုံးတွင် သူ၏လုပ်ငန်း အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသွားသည်။

တော်ပီဒိုကြီး နှစ်ခုအနီးမှ သူ ဖဲကြည့်ပြီး ဘေးကင်းရာ သင်္ဘောဘေးဘက် ဆီသို့ သူ့ကွေ့ပတ်ပြီး လာနေသည်ကို ရိုစ် တွေ့မြင်ရသည်။ သင်္ဘောဘေးကာ ကို သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲကာ သင်္ဘောပေါ်သို့ သူ ရောက်ရှိလာသည်။

သူ့ကိုယ်မှ ရေတွေ တစ်စက်စက်ကျနေသည်။

“ပြီးသွားပြီ”

သူ တီးတိုးပြောသည်။

သူတို့က အမှောင်ထဲတွင် တိုးသဲ့သဲ့ကလေးသာ ပြောကြသည်။

အောလနတ်သည် အမှောင်ထဲတွင် စမ်းပြီး သင်္ဘောခေါင်းတိုင်ကို ပြန်တပ်နေသည်။ ဝက်အူများကိုခွဲဖြင့် လှည့်ကျပ်ရသောအခါ အသံတိုးတိုးကလေး ထွက်ပေါ်လာသည်။ သည်အလုပ်ကလည်း အချိန်ပေးရပါသည်။

မီးဖိုထဲတွင် ထင်းတွေအသင့်ထည့်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ဤအလုပ်ကိုမူ သူတို့ လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်သုံးရက်ကတည်းက ကြိုပြီးလုပ်ထားခဲ့ကြသည်။ နောက်ပြီးတော့ မီးခြစ်များ ထည့်ထားသော သံဘူးကလည်း သူ့နေရာတွင် အဆင်သင့် ရှိနေသည်။ ထင်းခြောက်များကို သူ မီးတင်ရှို့လိုက်သည်။ ကွန်နီ ဂျင်လူဆီသို့ မရောက်မီ ထပ်ဖြည့်ရန် လိုအပ်သော ထင်းတုံးများကို ဘယ်နေရာ တွင် နှိုက်ယူရမည်ကိုလည်း သူ သိနေပါသည်။

ယခုအခါတွင် လေတိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။ အာဖရိကဧကရီသည် လှိုင်းထနေသော ရေပြင်ပေါ်တွင် နိမ့်ချည်မြင့်ချည် ရှိနေသည်။ ထင်းတုံးတွေ မီးစွဲတောက်သည့်အသံက သူတို့၏ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေသော နားများတွင် ကျယ်လောင်လှသည်။ အောလနတ်က မီးဖိုကို မီးဆွလိုက်သောအခါတွင်လည်း သင်္ဘောခေါင်းတိုင်မှနေ၍ မီးပွားမီးပေါက်များ လွင့်တက်သွားသည်။

သည်ခေါင်းတိုင်မှနေ၍ မီးပွားမီးပေါက်တွေ ထွက်သည်ကို ရိုစံ တစ်ခါမျှ မတွေ့မြင်ဖူးပါ။ သူမက အာဖရိကဧကရီနှင့် နေ့အခါတွင်သာ သွားဖူး၍ဖြစ် သည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီ အနီးသို့ သူတို့ ချဉ်းကပ်သွားစဉ်တွင် ဤမီးပွားမီး ပေါက်များက ဒုက္ခပေးနိုင်ကြောင်း ရိုစံ စဉ်းစားမိသည်။ သည်အကြောင်းကို အောလနတ်အား သူမ ပြောလိုက်သည်။

“မတတ်နိုင်ဘူး မစ္စ။ တစ်ခါတလေမှာ ထွက်ချင်ထွက်မှာပဲ။ သင်္ဘော ကြီးနဲ့ သိပ်နီးတဲ့အချိန်မှာ မီးပွားတွေမထွက်အောင် ကိုယ် တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားပါမယ်”

သူက တီးတိုးပြန်ပြောသည်။

သင်္ဘောစက်သံ ထွက်ပေါ်နေပြီဖြစ်သည်။ နေ့ခင်းသာဆိုလျှင် ပိုက်

ဆက်များက ရေခွေးငွေ့များ စိမ့်ထွက်နေသည်ကို သူတို့ တွေ့ကြရမည်ဖြစ်သည်။

“ရိုး၊ ရိုး”

အောလနတ် အသံပြုလိုက်သည်။

“အင်း၊ အင်း ထွက်တော့”

ရိုက် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

အောလနတ်သည် သင်္ဘောဘေးကြီးကို ဖြုတ်ပြီး ထိုးဝါးချိတ်ကို ယူလိုက်သည်။ ကျူပင်တွေကို ထိုးဝါးချိတ်ဖြင့် မိမိရရ ထိုးကန်လိုက်သောအခါ သင်္ဘောသည် ရေကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားတော့သည်။ သူသည် ထိုးဝါးကို ချထားလိုက်ပြီး အင်ဂျင်စက် အရှိန် အပိတ်အဖွင့်အတံကို လက်ဖြင့်စမ်းကာ စက်ရှိန်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ပန်ကာလည်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ စက်သံ ညံ့လာသည်။ ရိုက်သည် ပဲ့စင်တွင်ရပ်လျက် သင်္ဘောကို မြစ်ဝဆီသို့ မောင်းနှင်သွားတော့သည်။ သူတို့သည် တိုင်းပြည်အကျိုးကို သယ်ပိုးရန် ထွက်ခွာသွားနေကြပါပြီ။ သူတို့၏ နိုင်ငံတော်ကြီး ပိုမိုခိုင်မာလာစေရန်အတွက် သူတို့ လုပ်ဆောင်လျက် ရှိပေပြီ။

သူတို့၏ ရည်မှန်းချက်ကို ဖြည့်ဆည်းရန်အတွက် အာဖရိကဧကရီသည် ကန်ရေပြင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားပေပြီ။ သင်္ဘောဦးတွင် ထိလိုက်သည်နှင့် ပေါက်ကွဲနိုင်သော နှစ်ဟန္တီကံအလေးချိန်ရှိသော တော်ပီဒိုကြီးနှစ်ခုက ထိုးထွက်လျက်ရှိပါသည်။

အောလနတ်သည် စက်ခန်းအတွင်း၌ ကုန်းငုံလျက်ရှိပြီး အင်ဂျင်စက်သံကို မျက်စိဖြင့် မြင်နေရသည့်အလား နားဖြင့်ချိန်ဆလျက်ရှိသည်။ ရေခွေးငွေ့၊ ဖိအားနှင့် ရေအနေအထား၊ ဆီအနေအထားတို့ကို နားဖြင့် အကြားဖြင့် ထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။

ရိုက်မှာမူ နိမ့်ချည်မြင့်ချည် ဖြစ်နေသော ပဲ့စင်တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက် ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးရှိရာကို ပြုနေသော မှန်ရေးရေး အလင်းရောင်များကို အားစိုက်ကာ ကြည့်နေသည်။

သူတို့သည် နေ့ခင်းဘက်တွင်သာ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ကောင်းကင်တစ်ခုလုံးတွင်

တိမ်တွေ ပိတ်ပုံးအုံ့ဆိုင်းလျက် ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။ သူတို့တွင် ကန်ကြီး၏ အတွေ့အကြုံသာ ရှိနေခဲ့လျှင် တိုက်ခတ်နေသော လေက မည်သည့် အတိတ်နိမိတ်ကို ပြနေကြောင်း သိရှိကြပေမည်။ မြောက်ဘက် တောင်တန်းများ ဆီက တိုက်ခတ်လာနေသော အရှိန်သည် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ပင် ပြင်းထန်လှပြီး ရေကန်ကြီးအတွင်း ရေပြင်ကို အဘယ်မျှ ဝုန်းခိုင်းကြံအောင် ပြုလုပ်နေကြောင်း သူတို့ မသိရှိကြပါချေ။

ရိုစ်သည် မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်တွင်သာ သင်တန်းတက်ခဲ့ရသဖြင့် ကျောက်ဆောင်များ၊ ဒိုက်သရောများ၊ ရေမော်များ မရှိသောအခါ ဘေးအန္တရာယ် ရှိကြောင်း အလျှင်းမသိပါချေ။

အာဖရိကဂဏဓီသည် ညအမှောင်ထဲတွင် လူးကာလိုမ့်ကာ မြင့်ကာ နိမ့်ကာ ဖြစ်နေသည်ကို သူမက အနည်းငယ်မျှ အမှုမထားပါ။ ထို့အပြင် ရေတိမ်သွား သင်္ဘောသည် လှိုင်းကြီးလေးကြီးဒဏ်ကို ခံနိုင်ရန် တည်ဆောက်ထားခြင်းမဟုတ်ကြောင်းလည်း သူမ မသိပါ။ သူတို့သည် ယခုအခါ ကမ်းနှင့်မနီးသော ရေပြင်ကျယ်ကြီးအတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေပြီး ဝမ်းပြားပြား သင်္ဘောကလေးသည် ပင်လယ်နှင့် မည်သို့မျှ မနီးစပ်သော ရေယာဉ်တစ်ခုသာ ဖြစ်နေတော့သည်။

ရိုစ်သည် ယိမ်းထိုးခုန်ပေါက်နေသော အာဖရိကဂဏဓီပေါ်တွင် မလဲအောင် မနည်းပင် ကြိုးစားပြီး ရပ်နေရသည်။ အမှောင်ထဲတွင် ဖြစ်သဖြင့် သင်္ဘော အဘယ်မျှ တိမ်းစောင်းလူးလိုမ့်နေသည်ကိုလည်း မသိနိုင်ပါချေ။ လှိုင်းလုံးများသည် သင်္ဘောဘေးကာ နိမ့်နိမ့်များကို ရိုက်ခတ်လျက်ရှိပြီး လှိုင်းလုံးထိပ်ပိုင်းမှ ရေတို့သည် ဘေးကာကိုကျော်ကာ သင်္ဘောတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လျက်ရှိသည်။ သို့သော် သည်လို လှိုင်းပုတ်ခြင်းမျိုးက ပင်လယ်ထဲတွင်သာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ရိုစ် ယူဆထားသည်။ ထို့ကြောင့် သူမက အနည်းငယ်မျှ ကြောက်လန့်ခြင်း မရှိပါ။

လေသည် ခေတ္တမျှဆိုသလို ရပ်တန့်သွားသည်။ သို့သော် လှိုင်းလုံးကြီးများက ထန်နေဆဲဖြစ်သည်။ ထို့နောက် လျှပ်စီးများပြက်သဖြင့် အမှောင်ထဲသည် ရုတ်တရက်ဆိုသလို ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သူတို့၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် လှိုင်းလုံးကြီးများ ကြမ်းထန်နေသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသည်။ ထို့နောက်

မိုးထစ်ချုန်းသံကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။ အမြောက်ပေါင်းတစ်ထောင်ကို တစ် ပြိုင်တည်း ပစ်ခတ်လိုက်သည့်အလား ကျယ်လောင်လှသည်။

သည့်နောက်တွင်ကား မိုးကြီးရွာချတော့သည်။ အမှောင်တိုက်ကြီးအတွင်း မှ မြစ်ကြီးများ စီးဆင်းလာသည့်အလားဖြစ်သည်။ မိုးရွာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လေကလည်း တစ်နေရာမှပြန်ပြီး ပေါက်ချလာသည်။ ကန်ရေပြင်ကြီးကို ကြမ်းတမ်းစွာ ကိုင်ဆောင်လာတော့သည်။ ကန်ကြီးထဲတွင် တောင်ကြီးတွေ ဖြစ်ပေါ်စေတော့သည်။ လျှပ်စီးတွေကလည်း တပြိုးပြီးတပြက်ပြက်ဖြစ်သည်။ မိုးချုန်းသံ၊ မိုးကြီးပစ်သံများကလည်း နားကွဲလှပတတ်ဖြစ်သည်။ လေပြင်း မွေ့နှောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အာဖရိကဧကရီသည်လည်း ရေပြင်ပေါ်တွင် ကိုင်ဆောင်ခံနေရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ သင်္ဘောဦးသည် အပေါ်ဘက်သို့ အမြင့်ကြီး မြင့်တက်သွားသည်။ ထိုနောက် အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ပြန်ဆောင့်ပြီးကျ သည်။

အောလနတ် တီထွင်ပြုလုပ်ထားသော စနက်တံက ဘေးကင်း၍သာ တော်တော့သည်။ အခြားအမျိုးအစားမျိုးဆိုလျှင် ဤလိုလှိုင်းမျိုး ရိုက်ခြင်းခံရလျှင် ပေါက်ကွဲမည်မှာ သေချာသည်။ ယခုမူ အလေးချိန် နှစ်တန်မျှရှိသော သင်္ဘော ကို ကလေးကစားစရာ အရုပ်ကလေးတစ်ခုပမာ လွင့်မြောက်ပစ်နိုင်သော လှိုင်းလုံးကြီးများသည် သံချောင်းများကိုကား ရိုက်မဆောင့်နိုင်ကြပါချေ။

ပိန်းပိန်းပိတ် မှောင်နေသည်။ သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ရိုက်ပက်လျက်ရှိ သော ရေစက်ရေမှုန်များသည် မိုးရေစက်များလော၊ လှိုင်းရေစက်များလောဆို သည်ကို ရှိစိ မပြောနိုင်ပါချေ။ ဤကဲ့သို့ ဗရုန်းသုန်းကားဖြစ်နေသောအချိန်တွင် သူမ လုပ်နိုင်သည်ကတော့ ကက်မကျင်ကို မြဲအောင်ဆုပ်ကိုင်ထားနိုင်ခြင်းနှင့် သင်္ဘောပေါ်တွင် မလဲအောင် ရပ်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီ၏ အလင်းရောင်များကိုကား ဘယ်လိုမျှ မမြင်တွေ့နိုင်တော့ပါ။

သူမ၏ နံဘေးသို့ အောလနတ် ရောက်ရှိလာသည်။ သူက သူမ၏ ကိုယ်တွင် ဧရာမ အသက်ကယ်ဗော့ကြီးကို စွပ်ပေးလိုက်သည်။ စောစောက ဆိုလျှင် ထိုဗော့ကြီးသည် သင်္ဘောပေါ်တွင် အလကားရှုပ်နေသော ပစ္စည်းတစ်ခုဟု ထင်ခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် တစ်ကိုယ်လုံး ရွဲရွဲစိုသွားပြီး ယိမ်းယိုင်လူးလို့မ့်

သွားကြသည်။ သူမ၏အနီးမှ အောလနတ် ပျောက်သွားသည်။ သူမက သူ့ကို တကြော်ကြော် ဟစ်ခေါ်သော်လည်း အချည်းနှီးပင်။ သူမ၏ ခါး ပတ်ပတ်လည်ကို ရေအေးအေးများ ဝိုင်းပတ်သွားသည်ကို ရိစ် သတိပြုလိုက်မိသည်။ သူမ၏ မျက်နှာကို လှိုင်းလုံးကြီးတစ်ခု ရိုက်ပုတ်သည်။ သူမ၏ နှာခေါင်းထဲတွင် ရေတွေဝင်ပြီး မွန်းသွားသည်။ ရေတွေထဲတွင် သူမ ရုန်းကန်နေရသည်။

အာဖရိကဧကရီ နှစ်မြှုပ်ချေပြီတည်း။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံအတွက် ကွန်နီဂျင်လူဆီကို ဖောက်ခွဲနှစ်မြှုပ်မည့် သူရဲကောင်းပီသသော လုပ်ငန်းစဉ်လည်း နိဂုံးချုပ်ရပါချေပြီ။

မုန်တိုင်းကြီးသည် ဂျာမနီနိုင်ငံဘက်မှ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ရန် ရောက်ရှိလာသည့်အလား ဖြစ်သည်။ အာဖရိကဧကရီ နှစ်မြှုပ်သွားသောအခါမှပင် မုန်တိုင်းကြီး စဲသွားပေတော့သည်။ ရေပြင်ကြီး ပြန်လည်ငြိမ်သက် ပြန်ပြုသွားတော့သည်။

ခုံရုံးသဘာပတိသည် အကျဉ်းသားကို စူးစမ်းသည့်အနေဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ သဘာပတိသည် အကျဉ်းသားကို ယခုပုံစံအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ ယဉ်ကျေးမှုကမ္ဘာမှ အသွင်အပြင်မျိုးဖြင့် ကြည့်ပြန်သည်။ သူ့ခေါင်းမှ ရှည်လျားရှုပ်ထွေးနေသော ဆံပင်များ၊ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖြစ်နေသော နှုတ်ခမ်းမွေးများကို ဖယ်ပြီးကြည့် မိသည်။ သည်လူသည် လမ်းပေါ်တွင် နေ့စဉ်မြင်တွေ့နေရသော သာမန်လူ တစ်ယောက်ပင်ဖြစ်မည်ဟု စိတ်တွင် ယူဆမိသည်။

အကျဉ်းသားမှာ နာမကျန်းဖြစ်နေသည်။ ယင်းအတွက်ပင် သူ၏ အသွင်က ပိုပြီး စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ စိတ်ဆင်းရဲစရာ ဖြစ်နေသည်။ သူ၏ အားနည်းချည့်နဲ့နေမှုက အဖျားကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှု ကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ၎င်းဖျားဒဏ်ကို အလူးအလဲ ခံနေရသော ၎င်း ဖျားရပ်မျိုး သူ မြင်ဖူးသည်ဆိုလျှင် ဤအကျဉ်းသားကို မြင်ဖူးခြင်းပင် ဖြစ်ပေ လိမ့်မည်။

သူ့ကိုယ်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်အစား အစုတ်အပြတ်များက သူ၏ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို ပိုပြီး လေးနက်စေတော့သည်။ ဤနေရာတွင် သဘာပတိသည် ရှေ့သို့ကုန်းငုံပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏ အင်္ကျီက ကုလားထိုင် နောက်မှီတွင် ချွေးများဖြင့် ထိကပ်လျက်ရှိနေသည်။

သဘာပတိကြီး အထူးစိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ကြည့်နေသည်။ အကျဉ်းသား၏ ကိုယ်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော အင်္ကျီကြီးသည် လည်ပင်းတွင် ဖွာဆန်ကြီးနေသော အတွန့်တွေနှင့်ဖြစ်သည်။ ဘောင်းဘီကလည်း အတွန့်တွေနှင့်ပင်ဖြစ်ပြီး ခေါက်ထားရသည်။ သို့သော် သူ ဝတ်ထားသော အဝတ်များသည် မည်သည့် အဝတ်များဖြစ်ကြောင်း သိသာနိုင်ပါသည်။

သဘာပတိကြီး ကုလားထိုင်နောက်မှီတွင် ပြန်မှီပြီးထိုင်လိုက်သည်။ အကျဉ်းသားသည် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ အတွင်းခံအဝတ်များကို ဝတ်ထားသည်။

သည်အတွက် အမူက ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်လာသည်။ သူသည် ရူးသွပ်နေခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော် ဤအမူသည် စောစောက မိမိထင်ထားသလို သာမန်သူလျှိုမှုမျိုး တစ်ခုတော့ မဟုတ်ပေ။ သူ့ဘက်က ပြောစရာ တစ်ခုခုတော့ ရှိနေပေလိမ့်မည်။

တရားလို အကျိုးဆောင်က အကျဉ်းသားအပေါ် စွဲချက်တင်သည်။ ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့်အညီ လုပ်ဆောင်ကြရခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်တော့ သူ့စွဲချက်တင်သော အကြောင်းအချက်များ အားလုံးကို တရားရုံးက သိရှိထားပြီးဖြစ်သည်။ အကျဉ်းသားကို ပရင့်စ်မိုက်ကယ်ကျွန်းပေါ်တွင် တွေ့ရှိရသည်။ နံနက်အရုဏ်တက်လောက်တွင်ဖြစ်သည်။ ချက်ချင်းပင် သူ့ကို လိုက်လံဖမ်းဆီးခဲ့ကြသည်။ အကျဉ်းသားသည် သူ့အကြောင်းကို ဘာမျှရှင်းလင်းပြောဆိုနိုင်ခြင်း မရှိချေ။ ဤအချက်များအားလုံးကို ခုံရုံးက သိရှိပြီးဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ အကျဉ်းသားကို ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောပေါ်မှနေ၍ ပထမဆုံး လှမ်းမြင်ခဲ့သူမှာ ခုံရုံးသဘာပတိကြီးပင်ဖြစ်သည်။ အကျဉ်းသားကို စစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့သူမှာ အခြားခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

ထိုကျွန်းပေါ်တွင် ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးအတွက် လောင်စာဆီများ သိုလှောင်ထားကြောင်း၊ ထိုလောင်စာဆီများကို အဖျက်သမားတစ်ယောက်က အလွယ်တကူပင် ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ကြောင်းကို တရားလိုအကျိုးဆောင်က တင်ပြသည်။ ထို့အပြင် လူတစ်ယောက်သည် ထိုကျွန်းပေါ်မှနေ၍ ကွန်နီဂျင်လူဆီ၏ လှုပ်ရှားသွားလာမှုကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းနိုင်သည်ဟုလည်း ထောက်ပြသည်။

အမှန်တော့ တရားလို အကျိုးဆောင်သည် ဤအချက်များကိုပင် ထောက်ပြတင်သွင်းနေစရာ မလိုပါချေ။ အကြောင်းမှာ အကျဉ်းသားသည် နိုင်ငံခြားသား သူစိမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းမှာ ထင်ရှားနေသည်။ ဤဒေသ တစ်ဝိုက်သို့ ကိုင်ဇာဘုရင်မင်းမြတ်၏ တပ်မတော်သားများမှအပ မည်သူမျှ ဝင်ထွက်သွားလာခွင့် မရှိကြောင်းကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဗွန်ဟန်နက်ကာက အမိန့် ထုတ်ပြန် ကြေညာထားသည်။ ယင်းအတွက် အကျဉ်းသားကို သေဒဏ်ပေး နိုင်နေပြီဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် တရားလို အကျိုးဆောင်အရာရှိသည် မည်သို့မျှ မလိုအပ်သော အခြားအချက်တစ်ခုကိုလည်း ထပ်ပြီးပြောလိုက်သေးသည်။ ယင်းမှာ ခုံအဖွဲ့ဝင် အရာရှိနှစ်ဦးသည် ယခုလျှောက်လဲချက် တင်နေသော သူနှင့် အလားတူပင် စစ်မြေပြင် စစ်ခုံရုံး၌ သေဒဏ်အမိန့်ကို ချမှတ်နိုင်သူများဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဤနိဂုံးချုပ်စကားသည် သဘာပတိကို များစွာစိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေပါသည်။ သာမန်ဗိုလ်ကလေးတစ်ယောက်က သူ၏တပ်မှူးကို တပ်မှူး၏ အလုပ်က ဘာတွေပဲဟု မိကျောင်းမင်းကို ရေကင်းပြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ သည်အချက်တွေကို သူ အားလုံးသိရှိပြီးဖြစ်သည်။ သူ၏အမိန့်ဖြင့်ပင် ဤခုံရုံး ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သည်သတ္တဝါသည် တော်တော်ကလေးကြာလျှင် မိမိသည် ကွန်နီဂျင်လူဆီ၏ ကပ္ပိတန်ဖြစ်သည်ဟူသော သတင်းမျိုးကိုလည်း ပေးလာပေလိမ့်မည်။ မဟုတ်မဟတ်တာတွေ အကုန်လျှောက်ပြောပေတော့မည်။ တရားခံ အကျိုးဆောင်အရာရှိဘက်သို့ သဘာပတိ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သို့ရာတွင် ဗိုလ်ရှူးမန်းသည် အစကတည်းက အောက်ကြေးမှဖြစ်သည်။ သူက ထက်မြက်သော အရာရှိတစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ တာဝန်ပေးစရာလူဟူ၍ သူတစ်ယောက်သာ ကျန်ရှိသဖြင့် သူ့ကို ဤတာဝန်ကို ပေးထားရခြင်းဖြစ်သည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးပေါ်တွင် အရာရှိခြောက်ယောက် ရှိသည့်အနက် တစ်ယောက်က ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် အစောင့်တာဝန် ယူနေရသည်။ တစ်ယောက်က စက်ခန်းကို တာဝန်ယူထားသည်။ နှစ်ယောက်က ခုံအဖွဲ့တွင် ပါရှိနေသည်။ တစ်ယောက်က ဆွဲချလုပ်ရသည်။ သို့ဖြင့် တရားခံအကျိုးဆောင်အဖြစ် လုပ်ဆောင်ရန် ဗိုလ်ရှူးမန်းသာ ကျန်ရှိပေသည်။

သူက စကားသုံးလေးခွန်းကို တုံ့တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း ပြောသည်။ ထို့နောက် ရပ်သွားသည်။ ပါးစပ်ပိတ်သွားသည်။ သူက လူတွေထဲတွင် စကားပြောရမှာ ကိုရည်သည်။ တရားခံ အကျဉ်းသားကို စူးစမ်းမေးမြန်းသည့်အနေဖြင့် သဘာပတိက ကြည့်လိုက်သည်။

အောလနတ်မှာ အလွန်အလွန်ပင် မူးနောက်ပြာဝေနေသည်။ ပင်ပန်း နှမ်းနယ်နေသည်။ ဖျားနာမကျန်း ဖြစ်နေသည်။ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဘာတွေ ဖြစ်နေသည်ကို သူ ကောင်းကောင်းမသိပါ။ သူ့ကို ခုံရုံးတစ်ခုတွင် စစ်ဆေး နေကြောင်းလောက်ကိုသာ သိရှိသည်။ ရွှေကြိုးများ ရွှေရောင်ကြယ်သီးများဖြင့် ပြီးသော ဝတ်စုံအဖြူကြီးများကို ဝတ်ဆင်ထားသော အရာရှိနှစ်ဦးကြောင့်သာ သိရှိမိခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့ကို မည်သည့်အမှုနှင့် စွပ်စွဲနေပြီး မည်သည့် ပြစ်ဒဏ်ကို ရရှိနိုင်ကြောင်းကိုကား သူ မသိရှိပါ။ သိရှိလျှင်လည်း သူ ဂရုမစိုက် ပါ။ ယခုအချိန်တွင် သူ့အဖို့ ဘာမျှအရေးမကြီးတော့ပါ။ သူ့မှာက ရိုက်ကိုလည်း ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီ။ အာဖရိကဧကရီကိုလည်း ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီ။ ထိုမျှမက သူတို့၏ ကြီး ပမ်းအားထုတ်မှုကြီးလည်း နိဂုံးချုပ်ခဲ့ရချေပြီ။ ပြီးတော့ သူ့မှာ နေမကောင်းဖြစ် နေသည်။ သူက သေပါစေတော့ဟုပင် ဆုတောင်းနေမိသည်။

ခုံရုံးသဘောပတိကို သူ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏ မျက်လုံးများ တရားလိုအကျိုးဆောင်ဆီသို့ ရွှေ့လျားသွားသည်။ ထို့နောက် တရားခံအကျိုး ဆောင်ထံသို့ ရောက်သွားသည်။ သူတို့က သူတစ်စုံတစ်ခု ပြောကြားမည်ကို စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။ ကြမ်းပြင်ဆီသို့ သူ ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ သူ အနည်းငယ် ယိမ်းထိုးသွားသည်။

တရားခံ၏ အကျိုးအခွင့်အတွက် မည်သူကမျှ ဘာမျှပြောဆိုလုပ်ဆောင် ခြင်း မပြုခဲ့လျှင် မိမိအနေဖြင့် လုပ်ဆောင်ပေးရမည်ဟု ခုံသဘောပတိကြီးက သဘောပိုက်ယူလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် သူ ရှေ့သို့ကုန်းငုံ့ပြီး စားပွဲကို ခဲတံဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ် ခေါက်လိုက်သည်။

“မင်း ဘာလူမျိုးလဲ”

ဂျာမန်လို သူ မေးလိုက်သည်။

အောလနတ် သူ့ကို ငေးကြောင်ပြီး ကြည့်နေသည်။

“ဘယ်လူမျိုးလား၊ အင်္ဂလိပ်လား”

သူ မေးသည်။

‘အင်းဂလစ်ရှ်’ဟူသော စကားလုံးတွင် အောလနတ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်

“အင်္ဂလိပ်၊ ဗြိတိသျှ”ဟု သူ ပြောလိုက်သည်။

“မင်းနာမည်”

သဘာပတိကြီးက ဂျာမန်လို မေးလိုက်ပြန်သည်။ ထို့နောက် သူ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြီး အင်္ဂလိပ်လို မေးလိုက်သည်။

“ချားလစ် အောလနတ်”

အောလနတ် မြေလိုက်သည်။

သူ၏ နာမည်ကို မှန်အောင်အတော်ကြာကြာကြီး ရေးရသည်။ အင်္ဂလိပ်စာလုံးများကို ဂျာမန်စာလုံးများအဖြစ် ဘာသာပြန်ဆိုရသည်။

“ဘာ... လုပ်... မင်း... ကျွန်း... ပေါ်... မှာ”

သဘာပတိကြီး မေးလိုက်သည်။ သူ့စကားကို အကျဉ်းသား နားမလည်ဘဲ ဖြစ်နေသည်ကို သူ မအံ့ဩပါ။

ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် သဘာပတိကြီး တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရလိုက်သည်။ ဆွာဟီလီ ဘာသာစကားကို သည်လူ နားလည်နိုင်သည်။ အရှေ့အာဖရိကနှင့် ဗဟိုအာဖရိကတိုက်တို့တွင် ဆွာဟီလီသည် ကမ္ဘာသုံး ဘာသာစကားပင်ဖြစ်တော့သည်။ ဗန်တူစကားတစ်ဝက်နှင့် အာရဗီစကားတစ်ဝက်တို့ကို ရောထားသော ဘာသာစကားဖြစ်သည်။ တိုင်းရင်းသား သင်္ဘောသားတွေကို ဤဘာသာစကားဖြင့်ပင် သူ ပြောကြားခဲ့ရသည်။

သူ၏ မေးခွန်းကို ဆွာဟီလီဘာသာဖြင့် ထပ်ပြီးမေးလိုက်သည်။ အကျဉ်းသား၏ မျက်နှာတွင် နားလည်သည့် အရိပ်အယောင် ပေါ်လွင်သွားသည်ကို သူ တွေ့မြင်လိုက်သည်။

သို့သော် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် အကျဉ်းသား၏ မျက်နှာတွင် ငေးကြောင်ကြောင် အမူအရာ ပြန်လည်ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ ထိုကျွန်းပေါ်တွင် အကျဉ်းသား ဘာလုပ်နေသနည်းဟု ခုံရုံးသဘာပတိကြီးက ဆွာဟီလီဘာသာဖြင့် ထပ်ပြီး မေးလိုက်ပြန်သည်။

“ဘာမှ မလုပ်ဘူး”

အောလနတ် မှုန်တေတေ ပြန်ဖြေသည်။

အာဖရိကဧကရီကို သူ မပြောပါ။ မပြောသည်က ကောင်းသည်ဟု သူ ယူဆသည်။

“ဘာမှ မလုပ်ဘူး”

ထပ်မေးသောအခါ သူ ထပ်ဖြေသည်။

ခုံသဘာပတိကြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ဤအတိုင်းဆိုလျှင် သေဒဏ် ပေးရုံမှတစ်ပါး ဘာမျှမရှိတော့ပြီ။

စစ်ကြီးဖြစ်ပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် သူ့အနေနှင့် သေဒဏ်တစ်ကြိမ် ပေးခဲ့ရပြီ။ အာရပ်ကပြားတစ်ယောက်ကို ကန်ဘေးတွင် ကြိုးပေးသတ်ရသည်။ အခြားသူများ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စေရန် ကြိုးတန်းလန်းဖြင့် ပစ်ထားစေသည်။ သို့သော် ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် ကြာကြာတော့ မထားနိုင်ပါ။

ထိုစဉ်မှာပင် အခန်းအပြင်ဘက်မှ ဆူဆူညံညံအသံတွေ ကြားရသည်။ တံခါးပွင့်သွားပြီး တိုင်းရင်းသားတပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက်က နောက်ထပ် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ကို ဆွဲခေါ်လာသည်။ အကျဉ်းသားကို မြင်တွေ့ရသော အခါ သဘာပတိကြီး မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။ အမိုးက နိမ့်သဖြင့် ခါးကို ကိုင်းထားရသည်။ အကြောင်းမှာ အကျဉ်းသားသည် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူမ၏ အသားအရေများ နေလောင်ထားသော်လည်း လူဖြူအမျိုးသမီးဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားသည်။ ဆံပင်နီနီများက သူမ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် လုံးထွေးပြီး ကျနေသည်။ သူမက ဂါဝန်တစ်ထပ်တည်း ဝတ်ထားသည်။ ဂါဝန်က ရင်ဘတ်တွင် စုတ်ပြီနေပြီး မလုံမလဲရှိနေသဖြင့် သဘာပတိကြီး ကသိကအောက် ဖြစ်သွားရသည်။

သူတို့သည် ထိုအမျိုးသမီးကို အခြားကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်တွင် တွေ့ရှိ ရကြောင်းဖြင့် တပ်ကြပ်ကြီးက သတင်းပို့သည်။ သူမနှင့်အတူ တစ်စုံတစ်ခုကို လည်း သူတို့ တွေ့ရှိရသည်။ သူက အသက်ကယ်ဗောတစ်ခုကို မြင်သာအောင် ထောင်ပြလိုက်သည်။ ဗောပေါ်တွင် အာဖရိကဧကရီဟု ရေးထားသည်။

“အာဖရိက ဧကရီ”

သဘာပတိကြီး တစ်ယောက်တည်း ပြောလိုက်မိသည်။ သူ့ခေါင်းထဲတွင်

မေ့တော့တော့ဖြစ်နေသော အချက်တစ်ခုကို ပြန်စဉ်းစားသည်။

သူ့စားပွဲကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး စာရွက်တွေကို လှန်လှောရှာဖွေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဗွန်ဟန်နီကင်းက အရန်တပ်ဗိုလ်ကြီးထံသို့ ပေးပို့သော အကြောင်းကြားစာ မိတ္တူကို တွေ့ရှိသည်။ စောစောပိုင်းကမူ ယူလန်ဂါမြစ် အထက်ပိုင်းတွင် မီးသင်္ဘောတစ်စင်း ပျောက်ဆုံးနေသည်ကို ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကပ္ပိတန်တစ်ဦးအနေနှင့် မည်သို့မျှ စိတ်မဝင်စားခဲ့ပါ။ သို့သော် ယခု အခါတွင် အခြေအနေက ပြောင်းလဲသွားသည်။

အမျိုးသမီး အကျဉ်းသူကို သူ ကြည့်လိုက်သည်။ မလုံမလဲဖြစ်နေသည် ကို တွေ့ရပြန်သောအခါ ကသိကအောက် ဖြစ်ရပြန်သည်။ အမျိုးသမီးကလည်း အင်္ကျီအပြိုကို လက်ဖြင့်ဆွဲဆုပ်ထားသည်။

ကပ္ပိတန်က တရားလိုအကျိုးဆောင် အရာရှိကို အမိန့်တစ်ခု ပေးလိုက် သည်။ တရားလိုအရာရှိက ထိုင်ရာမှထကာ ဗီရိတစ်ခုကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ၎င်းတို့ ယခုရောက်ရှိနေသော အခန်းသည် အရာရှိသုံးဦး နေထိုင်သောအခန်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ဗီရိအတွင်းမှ စစ်ဝတ်စုံ ဂျက်ကက်အင်္ကျီအဖြူကို ထုတ်ယူပြီး အမျိုးသမီးကို ကူညီဝတ်ဆင်ပေးလိုက်သည်။ လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက်၏ ယဉ်ကျေးမှုမျိုးဖြင့်ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို အပေါ်ဝတ်ရုံ ဝတ်ပေးသည့်အလားဖြစ်သည်။

“ကုလားထိုင်”

သဘာပတိက ပြောလိုက်သည်။

တရားခံ အကျိုးဆောင်က ချက်ချင်းထလုပ်ပေးသည်။

“သွားကြ”

တိုင်းရင်းသား အမှုထမ်းများကို သဘာပတိက နှင်လိုက်သည်။ ၎င်းတို့ ချက်ချင်းပင် ထွက်သွားကြသည်။ ယခုမှ အခန်းထဲတွင် နေရာချောင်သွားသည်။

“ကဲ ဆိုပါဦး အမျိုးသမီး”

ကပ္ပိတန်က ရိုစ်ကို ပြောလိုက်သည်။

ယခုအခါတွင် သူသည် အခြေအနေကို အတော်ကြီးပင် မှန်းဆနိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။ ဤလူနှစ်ယောက်သည် စက်ပြင်ဆရာနှင့် သာသနာပြုဘုန်းကြီး၏ ညီမတို့ပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မီးသင်္ဘောကို ယူလန်ဂါမြစ် အထက်ပိုင်းတွင်

စွန့်ပစ်ခဲ့ပြီး ကနူးလှေတစ်စင်းဖြင့် စုန်ဆင်းခဲ့ကြခြင်းဖြစ်မည်။ ယမန်နေ့ညက ကန်ကြီးကိုဖြတ်ပြီး ဘယ်လဂျီယံ ကွန်ဂိုသို့ အသွားတွင် မုန်တိုင်းမိခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ်မည်။

သူက ရိစ်ကို ဆွာဟီလီဘာသာဖြင့် မေးသည်။ သူမက ဆွာဟီလီ စကားကိုသာမက ဂျာမန်စကားကိုပင် အတော်အတန် နားလည်ကြောင်း တွေ့ရှိ ရသည်။ ဆင်မြူရယ်က ဂျာမန်သဒ္ဒါနှင့် ဝေါဟာရစကားလုံးများကို အတင်း အကျပ် သင်ပေးခဲ့သည့် ကျေးဇူးပင်ဖြစ်သည်။

အောလနတ်နှင့် ရိစ်တို့သည် ရေမော်များကို ဖြတ်ကျော်ပြီး အာဖရိက ဧကရီကို မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သို့ရောက်အောင် ယူဆောင်ခဲ့ကြောင်း သိရသောအခါ သူတို့မှာ များစွာမှပင် အံ့ဩကြရသည်။

“မဟုတ်သေးဘူး အမျိုးသမီး”

ကပ္ပိတန်က ကန့်ကွက်စကား ပြောသေးသည်။

သို့သော် သူမ၏ ထွက်ဆိုချက်က အခိုင်အမာပင်ဖြစ်သည်။ ကပ္ပိတန် သည် ရိစ်ကိုကြည့်ပြီး အံ့ဩနေသည်။ ရေမော်များနှင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အကြောင်း စပန်ဂလာ ပြောသည်တို့ကို သူ ကြားခဲ့ဖူးသည်။

“အင်မတန် အန္တရာယ်ကြီးတာပဲ”

ကပ္ပိတန်က ပြောလိုက်သည်။

ရိစ် ပခုးတွန့်လိုက်သည်။ အန္တရာယ်ကြီးသည်က အရေးမကြီးပါ။ ယခုအခါ ဘာမျှအရေးမကြီးတော့ပါ။-အောလနတ်ကို အခန်းထဲတွင် တွေ့မြင် လိုက်ရသဖြင့် သူမ ဝမ်းသာမိသော်လည်း အာဖရိကဧကရီသည် နစ်မြုပ်ခဲ့ရ ပြီး ကွန်နီဂျင်လူဆီက ရေကန်ကြီးကို ဆက်လက်စိုးမိုးလျက် ရှိတော့သည်။

ကပ္ပိတန်သည် အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီး၏ အရည်အချင်းကို ကြားခဲ့ဖူးသည်။

ယခု မျက်မြင်တွေ့ရှိရချေပြီ။

ယခုအခါတွင် သူလျှိုမှုနှင့် သေဒဏ်တို့ မရှိနိုင်တော့ပါ။ သူသည် တစ်ယောက်ကို လွတ်ပစ်ပြီး တစ်ယောက်ကို ကြိုးမပေးနိုင်ပါ။ သူသည် ရိစ် ကို ကြိုးပေးရန် နည်းနည်းကလေးမျှ မရည်ရွယ်ခဲ့ပါ။ သူမတွင် အပြစ်ရှိနေ သည့်တိုင် သူ ကြိုးပေးနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ဗဟိုအာဖရိကတိုက်တွင် လူဖြူ အမျိုးသမီးဟူ၍ ရှားပါးလှသည်။ လူဖြူအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ကြိုးပေးရန်

ဆိုသည်မှာ မတေးအပ်သော အတွေးပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ပြီးတော့ သူမက မီးသင်္ဘောတစ်စင်းကို ယူလုန့်ဂါမြစ် အထက်ပိုင်းမှနေ၍ ရေကန်ကြီးသို့ရောက် အောင် သယ်ဆောင်မောင်းနှင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သည့်အတွက် သူက သင်္ဘောသား တစ်ဦးအနေနှင့် အများကြီး ချီးကျူးဂုဏ်ပြုရပေမည်။ သူမကို ငေးပြီးကြည့်နေ သည်။ အံ့ဩမကုန်နိုင် ရှိနေသည်။

“ဒါနဲ့ အမျိုးသမီးရဲ့ မိတ်ဆွေက ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်တို့ကို ဒီအကြောင်း တွေ ပြောမပြောခဲ့ရတာလဲ”

သူ မေးလိုက်သည်။

ရိုစိက အောလနတ်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူသည် အတော်ကြီးပင် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေပြီး အားနည်းလျက်ရှိကြောင်းကို တွေ့မြင်နေရသည်။ သူသည် မတ်တတ်ရပ်နေရင်းမှာပင် လဲကျတော့မလို ယိမ်းထိုးလျက်ရှိသည်။ သူမ၏ အသိစိတ်များ ပြန်လည်နိုးထလာသည်။ သူမက ထိုင်ရာမှထလိုက်ပြီး သူ့ထံသို့ လျှောက်သွားသည်။

“သူ နေမကောင်းဖြစ်ပြီး သိပ်ပန်းနေတယ်”

သူမက ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် စိတ်ဆိုးဟန်ဖြင့်-

“သူ့ကို အိပ်ရာပေါ်မှာ သိပ်ထားရမယ်”

ယခုကဲ့သို့ နာမကျန်းဖြစ်နေသူတစ်ဦးကို ယခုကဲ့သို့ ပစ်ထားကြသည် မှာ မတရားကြောင်း သနားညှာတာမှုမရှိကြောင်း စသည်ဖြင့် ရိုစိက ဆွာဟီလီ ဘာသာနှင့်ရော ဂျာမန်ဘာသာနှင့်ရော ပြောဆိုနေစဉ် အောလနတ်သည် သူမ၏ဘေးတွင် ပုံလဲကာ ကျသွားသည်။ သူမက သူ၏မျက်နှာကို ကြင်နာ ယုယစွာ ပွတ်သပ်၍ နှစ်သိမ့်စကားများကို ပြောကြားသည်။

ရိုစိသည် ငှက်ဖျားမိထားသည့်တိုင်အောင်ပင် ထိုစုတ်နေသော အဝတ် နှင့် ဂျက်ကက်အင်္ကျီအဖြူတို့ကို ဝတ်ဆင်ထားရာတွင် ကြည့်ပျော်လှပခြင်း ရှိနေတော့သည်။

“ဒီမယ် မဒမ်၊ မဒမ်လည်း နေမကောင်းဖြစ်နေတာပဲ”

ကပ္ပိတန်က ပြောလိုက်သည်။

ရိုစိက သူ့ကို ဘာမျှပြန်မပြောပါ။

“ခုံရုံးစစ်ဆေးခြင်း ပြီးပြီ”

သူ ကြေညာလိုက်သည်။

ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်အရာရှိ၊ တရားလိုအကျိုးဆောင် အရာရှိနှင့် တရားခံအကျိုးဆောင် အရာရှိတို့ မတ်တတ်ထရပ်ကာ အလေးပြုကြသည်။ ၎င်းတို့ တန်းစီပြီး ထွက်သွားသောအချိန်တွင် ကပ္ပိတန်သည် စားပွဲကို ခဲတံဖြင့် စဉ်းစဉ်းစားစား တီးခေါက်နေရင်း ရှေ့လုပ်ရမည့် အစီအစဉ်ကို ဆုံးဖြတ်ချက် ချနေသည်။

ဤလူနှစ်ယောက်ကို ချုပ်နှောင်ထားသင့်သည်။ ဗွန်ဟန်နီကင်းသည် သူတို့ကို ကုန်းပေါ်သို့ ခေါ်သွားပြီး ဤအတိုင်းပင် ပြုလုပ်ပေးလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး နာမကျန်းဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့သည် အချုပ်ခံနေရစဉ်မှာပင် သေဆုံးသွားကြပေလိမ့်မည်။ အောင်မြင်မှုကြီးတစ်ခုကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသူနှစ်ဦး ရန်သူများလက်အတွင်း သေဆုံးသွားရသည်ဆိုလျှင် မတရားပါ။ သူ၏ရင်ဝယ် မြင့်မြတ်သောစိတ်ထားများ ကိန်းအောင်းလာသဖြင့် သူသည် သူတို့ကောင်းကျိုးအတွက် အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ်ဆောင်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဂျာမန်ဗဟိုအာဖရိကတွင် ရန်သူအရပ်သားအချို့ကို ဖမ်းဆီးရမိထားခြင်းသည် ဘာမျှ မဖြစ်စလောက်ပါ။ နာမကျန်းဖြစ်နေသော အမျိုးသားတစ်ယောက်နှင့် နာမကျန်းဖြစ်နေသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်တို့သည် နှစ်နိုင်ငံစစ်အင်အား အခြေအနေကို မည်သို့မျှ ပြောင်းလဲမသွားစေနိုင်ပါ။

သူတို့နှစ်ယောက်ကို လွတ်လိုက်သည့်အကြောင်း ဗွန်ဟန်နီကင်း သိလျှင် တော့ ကျိန်ဆဲပေးလိမ့်မည်။ သို့သော် ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီး၏ ကပ္ပတိန်သည် ကန်ကြီးပေါ်တွင် အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်ဆိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် သူ၏ သင်္ဘောပေါ်တွင် သူကြိုက်တာကို လုပ်နိုင်ပါသည်။ ဗိုလ်ရှူးမန်းက အခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်စဉ်မှာပင် ကပ္ပိတန်သည် သူ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အပြီးအပိုင် ချမှတ်ပြီး ဖြစ်သွားသည်။

ဘယ်လူ့ယံကွန်ဂို၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သော ပို့အယ်လဘတ်တွင် အထက်တန်း ရေတပ်အရာရှိ ရာထူးသည် ယခုမှ အသစ်ဖန်တီးခြင်းဖြစ်သည်။ ယမန်နေ့ ညကမှ သည်ရာထူး ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘယ်လူ့ယံဆိပ်ကမ်းမြို့တစ် ခု၏ အထက်တန်း ရေတပ်အရာရှိသည် အင်္ဂလိပ်ဗိုလ်မှူးတစ်ဦး ဖြစ်ရခြင်းမှာ လည်း စစ်ကြီးကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

အင်္ဂလိပ် ရေတပ်အရာရှိ ဗိုလ်မှူးသည် ဆိပ်ခံတံတားပေါ်တွင် မတ်တတ် ရပ်လျက် သူ၏ လက်အောက်ရှိ ရေယာဉ်တပ်ခွဲကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးလျက်ရှိ သည်။ ရေယာဉ်အုပ်စုတွင် မော်တော်ဘုတ်ကလေးနှစ်စင်းသာ ပါရှိသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ရေယာဉ်တပ်ခွဲဟူသော အမည်သည် တမင်တကာ ကြီးကျယ် ခမ်းနားလေအောင် သိဒ္ဓိတင်ထားသော နာမည်တစ်ခု ဖြစ်နေတော့သည်။

သို့သော် ဤမော်တော်ဘုတ်နှစ်စင်းသည် ချွေးနှင့် သွေးနှင့် ရင်းထားရ သည်ဖြစ်သဖြင့် ဖျက်သင်္ဘောကြီးများထက် တန်ဖိုးရှိပေသည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့ကို အင်္ဂလန်မှနေ၍ အထူးတလည် ပေးပို့လိုက်၍ဖြစ်သည်။ သစ်တော ကြီးများကိုဖြတ်ပြီး ကုန်းလမ်းအတိုင်း မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ကြီးပမ်း သယ်ဆောင်ခဲ့ကြရ၍ဖြစ်သည်။ သည်ဆိပ်ကမ်းသို့ရောက်အောင် ရထားတစ်တန်း၊ မြစ်ကြောင်းတစ်တန်း ပို့ဆောင်ခဲ့ရ၍ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့သည် တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင်သုံးဆယ် ခုတ်မောင်းနိုင်သော မော်တော်များ ဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့၏ ဦးပိုင်းတွင် တပ်ဆင်မှု ပြီးစီးသွားလျှင် သုံးပေါင်ဒါ အမြောက်တစ်လက်စီ ရှိနေမည်ဖြစ်သည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီက တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင်ကိုးမိုင် ခုတ်မောင်းပြီး ပုံစံဟောင်း ခြောက်ပေါင်ဒါ အမြောက်ကြီးတစ်လက် ပါရှိသည်။

ရေတပ်ဗိုလ်မှူးသည် ဆိပ်ခံပေါ်တွင် စိတ်မရှည်စွာ ရောက်နေသည်။ သူက ဤမော်တော်ဘုတ်နှစ်စင်းကို သယ်ဆောင်သည့်လုပ်ငန်း ပြီးစီးသည့် နောက်တွင် တိုက်ပွဲဝင်သည့်လုပ်ငန်းကို လုပ်ချင်နေလှပြီဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ် ရေတပ်အလံ မစိုးမိုးနိုင်သော ရေပြင်တစ်ခု ကျန်ရှိနေသေးသည်မှာ သည်းမခံ နိုင်စရာပင်ဖြစ်သည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီ ရန်သူသင်္ဘောကို သူတို့ အမြန်ဆုံး ရှာဖွေတိုက်ခိုက်ရလေ ကောင်းလေပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် လမ်းလျှောက်နေရင်း ကန်ရေပြင်ကြီးကို ကြည့်လိုက်ရာ ရုတ်တရက်ဆိုသလို ရပ်တန့်သွားမိသည်။ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် မီးခိုးလုံးကြီး မြင်ရသည်။ မီးခိုးများ၏အောက်တွင် အဖြူစက်ကလေး ရှိနေသည်။ သူ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ဗိုလ်ကလေးတစ်ယောက် ဆိပ်ခံတံတားအတိုင်း သူ့ရှိရာသို့ ပြေးလာသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် မှန်ပြောင်းတစ်လက် ပါရှိသည်။

“အခုမြင်နေရတာ ကွန်နီဂျင်လူဆီပဲ ဗိုလ်မှူး။”

သူ မောကြီးပန်းကြီးပြောသည်။ မှန်ပြောင်းကို လှမ်းပေးသည်။

ဗိုလ်မှူးသည် သူတို့ဘက်သို့ လာနေသော သင်္ဘောကို မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်သည်။

“အမြောက်စခန်းနဲ့ လက်လှမ်းမီသလောက် ရှိနေပါပြီ ဗိုလ်မှူး။”

“အင်း”

ဗိုလ်မှူး မှန်ပြောင်းဖြင့် ထပ်ကြည့်သည်။

“အလံတွေ အများကြီး လွှင့်ထားပုံထောက်တော့ တိုက်ပွဲဝင်တော့မယ် နဲ့တူတယ်” ဗိုလ်မှူးက ပြောလိုက်သည်။ “အင်း ခဏနေဦး၊ ရှေ့ရွက်တိုင်မှာ လွှင့်ထားတာ ဂျာမန်အလံ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ ဘာလဲကြည့်စမ်း”

ဗိုလ်ကလေး မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်သည်။

“ကျွန်တော် ထင်တာတော့...”

သူ ဆုံးအောင်ဆက်မပြောဘဲ သေချာအောင် နောက်တစ်ခါထပ်ကြည့်နေသည်။

“အလံဖြူ တစ်ခုပဲ”

နောက်ဆုံးတွင် သူ ပြောလိုက်သည်။

“ငါလည်း အဲဒါလိုပဲ ထင်တယ်”

ဗိုလ်မှူးက ပြောလိုက်သည်။

အရာရှိနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်နေမိကြသည်။

ဂျာမန်တွေ အလံဖြူကို အလွဲသုံးစား လုပ်လေ့ရှိသည့် ဇာတ်လမ်းများကို သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးပင် ကြားဖူးကြသည်။ သို့သော် ထိုဇာတ်လမ်းများကို ယုံမိခဲ့လျှင် နောင်သောအခါ သူတို့သည် များစွာမှပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရပေလိမ့်မည်။

“သင်းတို့ ဘာလုပ်တာလဲ မသိဘူး။ ဧကန္တ...”

ဗိုလ်မှူး စဉ်းစားနေသည်။

သို့သော် သည်ကိစ္စကို သူ ဘာမျှရှင်းပြနေစရာ မလိုပါ။ ဤကမ်းခြေသို့ မော်တော်ဘုတ်နှစ်စီး ရောက်ရှိလာသည့် သတင်းကို ဂျာမန်တွေကြားခဲ့လျှင် ကန်ရေပြင်ကို ၎င်းတို့ ဆက်လက်ကြီးစိုးရေးအတွက် ၎င်းတို့ လုပ်စရာအလုပ် ပဲဖြစ်သည်။ ရဲရဲတင်းတင်းကြီး တိုက်ခိုက်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းအတွက်ပင် အလံဖြူကို သူတို့ အသုံးချထားခြင်းဖြစ်မည်။ အမြောက်နှင့် နှစ်ချက်လောက် မိမိရရ ပစ်နိုင်ခဲ့လျှင် ကန်ရေပြင်ကြီးကို သူတို့ ကြီးစိုးမြဲ ကြီးစိုးနေနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မှူးသည် ဆိပ်ခံတံတားအတိုင်း မြန်နိုင်သမျှ မြန်မြန်ပြေးသွားသည်။ တောင်ကုန်းဆင်ခြေလျှောအတိုင်း အမြောက်တပ် ကင်းစခန်းဆီသို့ ပြေးတက် သွားသည်။ ဘယ်လဂျီယံ အမြောက်တပ်ဗိုလ်ကြီးတစ်ယောက်သည် ကင်းစခန်း တွင် မှန်ပြောင်းတစ်လက်နှင့် ရှိနေသည်။ သူ၏ အောက်ဘက်ရှိ ခံတပ်ထဲတွင် ဆိပ်ကမ်းကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နေသည့် အမြောက်ကြီးနှစ်လက်ရှိသည်။

“သင်းတို့ မဟုတ်တရုတ် လုပ်လာတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ကောင်းကောင်း ကြီး သိသွားမယ်။ ဘယ်လဂျီယံတွေ ဘာမှမလုပ်တောင် ဒီအမြောက်တစ်လက် ကိုတော့ ငါ ကောင်းကောင်းပစ်နိုင်တယ်”

ဗိုလ်မှူးက သူ့နောက်မှ လိုက်ပါလာသော ဗိုလ်ကလေးကို ပြောလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် ဂျာမန်များသည် မဟုတ်မဟတ်လုပ်ရန် အကြံအစည် ရှိပုံ မရပါ။ ဗိုလ်မှူး၏ စကားမဆုံးမီမှာပင် ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးသည် သင်္ဘောဦးကို ကွေ့လိုက်ပြီး သင်္ဘောကို ကမ်းခြေနှင့် ဘေးတိုက်ပြုလိုက်သည်။ ၎င်း၏ ခြောက်ပေါင်ဒါ အမြောက် လက်လှမ်းမီရာအရပ်တွင်ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောဦးပိုင်းတွင် မီးခိုးဖြူကလေးတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာသည်ကို သူတို့ တွေ့မြင်ရသည်။ ထို့နောက်တွင်မူ ရိုင်ဖယ်သေနတ်သံက သူတို့ကို ကျော်ဖြတ်သွားသည်။ သင်္ဘောဦးရွက်တိုင်တွင် လွင့်တင်ထားသော အလံဖြူသည် အောက်ဘက်သို့ တိုင်ဝက်အထိ လျှောကျလာသည်။ ထို့နောက်တစ်ဖန် တိုင်ထိပ်သို့ ပြန်တက်သွားသည်။

“ဒီသင်္ဘောကတော့ သူတို့ တစ်ခုခု စေ့စပ်ဆွေးနွေးချင်လို့ပဲ”

ဗိုလ်မှူးက ပြောလိုက်သည်။

သူ၏ တစ်သက်တာတွင် ‘စေ့စပ်ဆွေးနွေး’ဟူသော စကားလုံးကို ပထမဆုံး သူ သုံးလိုက်ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။ သည်အခြေအနေနှင့် ကိုက်ညီသော စကားလုံးဟူ၍လည်း သည်စကားလုံး တစ်လုံးပဲရှိသည်။

“ငါ သွားမယ်”

ဗိုလ်မှူး ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဘေးအန္တရာယ်ရှိသော တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရန် အခြားသူများကို လွှတ်လေ့မရှိသည်မှာ သူ၏ ထုံးစံပင်ဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စတွင် အလံဖြူပါသည် ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်စေ ဘေးအန္တရာယ်များ ရှိနေသည်က အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

“မင်း ဒီမှာနေ” ဗိုလ်မှူးက ဗိုလ်ကလေးကို ပြောလိုက်သည်။

“ငါသွားနေတုန်းမှာ မင်း အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲရမယ်။ မင်းစိတ်ထဲမှာ ပစ်ဖို့လိုအပ်တယ်လို့ ထင်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် တရစပ်သာ ပစ်ပေတော့။ ငါ့ကို ဘာမှ ထည့်တွက်မနေနဲ့။ နားလည်လား။”

ဗိုလ်ကလေး ခေါင်းညိတ်သည်။

“အဲဒီ လှေတစ်စင်းနဲ့သွားမယ်”

ဆိပ်ခံတံတားစွန်းတွင် အစုလိုက်အပြုံလိုက် ရှိနေသော တိုင်းရင်းသား

လှေများကို ညွှန်ပြရင်း ဗိုလ်မှူးက ပြောလိုက်သည်။ ထိုလှေများသည် ကွန်နီ ဂျင်လူဆီ၏ ရန်ကို ကြောက်သဖြင့် ထိုနေရာတွင် ဆိုက်ကပ်ထားကြသည်မှာ လပေါင်းများစွာ ကြာရှိပေပြီ။ သူတို့သည် ယခုအခါ မော်တော်နှစ်စီးကို ဝန်းရံလျက် ရှိကြသည်။

ဗိုလ်မှူး ရပ်တန့်လိုက်ပြီး ဘယ်လဂျီယံ ဗိုလ်ကြီးကို ပြင်သစ်ဘာသာဖြင့် အခြေအနေကို ပြောပြသည်။

တိုင်းရင်းသားတစ်ဦးက လှော်ခတ်ပြီး ဗိုလ်မှူးကို တင်ဆောင်ကာ လှေကလေး ထွက်ခွာသွားသည်ကို ဗိုလ်ကလေးသည် မှန်ပြောင်းဖြင့် လိုက်ကြည့်လျက်ရှိသည်။ ပဲ့ဘက်တွင် ရှိနေသော ဗိုလ်မှူးသည် ကြိုတင်သတိထားသည့် အနေဖြင့် သူ၏ ဂျက်ကက်အင်္ကျီကို ရိုးရိုးအင်္ကျီ အဖြူတစ်ထည်ဖြင့် လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ဗိုလ်မှူးသည် သူ၏လှေကို ကန်ရေပြင်အတွင်းရှိ စစ်သင်္ဘောဆီသို့ ဦးတည်ပေးလျက်ရှိသည်။ ပဲ့ကို ထိန်းကိုင်လျက်ရှိသည်။

နောက်ဆုံးတွင် လှေကလေး၏ ရွက်ဝါဝါကိုသာ ဗိုလ်ကလေး တွေ့မြင်ရတော့သည်။ စစ်သင်္ဘောအနီး ရွက်ဝါဝါ ရောက်ရှိလွှားသည်ကို သူ မြင်ရသည်။ သင်္ဘောနှင့် ယှဉ်မိသောအခါ ရွက်ကို လိပ်လိုက်သဖြင့် လှေကလေး မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

အတန်ကြာသောအခါ ရွက်ဝါဝါ ပြန်ပေါ်လာသည်။ ရွက်ဝါဝါသည် ကမ်းဘက်သို့ ပြန်လာနေသည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီမှ နှုတ်ဆက်သေနတ်ပစ်ဖောက်လိုက်သောအခါ မီးခိုးဖြူဖြူကလေး တစ်ကြိမ် တွေ့မြင်ရပြန်သည်။

ထို့နောက် ကွန်နီဂျင်လူဆီသည် မမြင်တွေ့နိုင်သော ဂျာမန်ကမ်းခြေဘက်သို့ ဦးလှည့်ကာ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံးသည် နပိုလီယံစစ်ပွဲအတွင်းက စိတ်ထားမြင့်မြတ်မှုကို ပြသည့်အတိုင်းပင်။

ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီး မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် ပျောက်ကွယ်သွားသောအခါ ရွက်လှေကလေးသည် ကမ်းခြေအနီးသို့ ရောက်ရှိလာနေပြီဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ကလေးသည် သူ၏ အထက်အရာရှိကို တွေ့ဆုံရန် ဆိပ်ခဲတံတားဆီသို့ ဆင်းသွားသည်။

ရွက်လှေကလေးသည် အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ဝင်ရောက်လာသည်။ ဆိပ်ခဲ

တံတားအနီးသို့ ရောက်ရှိသောအခါ တိုင်းရင်းသား လှေသမားက ရွက်ကိုချ လိုက်သည်။

ပဲ့တွင် ဗိုလ်မှူးရှိနေသည်။ လှေဝမ်းထဲတွင်ကား ခရီးသည်နှစ်ယောက် ပါလာသည်။ ဗိုလ်ကလေးသည် ၎င်းတို့ကို အံ့ဩစွာ စူးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။ တစ်ယောက်က အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ သူမက အရောင်တောက်ပသော ရွက် ဖျင်စတစ်ခုကို စကတ်အဖြစ် ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ထိုအစသည် တစ်ချိန်က ကွန်နီဂျင်လူဆီ ပဲ့စင်အမိုး ဖြစ်ပေသည်။ အပေါ်ပိုင်းတွင်ကား ဂျာမန်ရေတပ် အရာရှိတို့ ဝတ်ဆင်သော ရွှေကြိုးနှင့် ရွှေကြယ်သီးများ ပါရှိသော ဂျက်ကက် အင်္ကျီဖြူကို ဝတ်ထားသည်။ နောက်တစ်ယောက်ကမူ ဂျာမန်ရေတပ်မှ တိုင်းရင်း သားအမှုထမ်းများ ဝတ်ဆင်သော အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီတို့ကို ဝတ်ဆင်ထား သည်။ ဗိုလ်ကလေးသည် အမျိုးသမီးကို အံ့ဩငေးမောနေမိသဖြင့် ထိုသူ့ကို မမြင်မိသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။

“သူတို့ကို သယ်ဖို့ လူတွေစီစဉ်ပါ။ သူတို့ ဘယ်လိုမှ မသွားနိုင်ဘူး”
ဗိုလ်မှူးက ပြောလိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ၎င်းတို့ကလေးကြီးဖြင့် သတိရတစ်ချက် မရ တစ်ချက် ရှိနေသည်။ ဗိုလ်ကလေးသည် သူတို့ကို ကမ်းပေါ်သို့ စောင်ပုခက် များဖြင့် သယ်တင်စေရသည်။ သူတို့ ဘာလုပ်ပေးရမှန်းမသိ ရှိနေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူတို့ကို အင်္ဂလိပ် ရေတပ်သားများ၏ မိုးကာတံတစ်လုံး တွင် နေရာချထားလိုက်ရသည်။ ပို့အဲလဘတ်တွင် အခြားထားစရာ နေရာ မရှိပါ။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ညစ်ပတ်ပေရေသော တဲများသာရှိပါသည်။

“နောက်တစ်နာရီလောက်ဆိုရင် သူတို့ ကောင်းသွားကြမှာပါ”

ဆရာဝန် ဗိုလ်ကလေးက သူတို့ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရှုပြီးသောအခါ ပြောလိုက်သည်။

“သူတို့အတွက် ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ မသိဘူး။ ဒီနေရာက နေမကောင်း တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး”

ဗိုလ်မှူးက ပြောလိုက်သည်။

“သူက ဘယ်သူလဲ”

ဗိုလ်ကလေးက မေးသည်။

“သာသနာပြုအဖွဲ့က မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ။ သူတို့ ဒီကိုပြေးအလာ မှာ သင်္ဘောပျက်ပြီး ကွန်နီဂျင်လူဆီက ကယ်ထားရတာပဲ”

“သူတို့ကို ဒီအထိ လိုက်ပို့ပေးတာ အင်မတန်သဘောကောင်းတဲ့ ဂျာမန်တွေပဲ”

“ဟုတ်တယ်”

ဗိုလ်မှူးက စကားကို တိုတောင်းစွာ ပြောလိုက်သည်။

“သူတို့ဆီမှာ ဂျာမန်တွေအကြောင်း အရေးကြီးတဲ့ သတင်းတွေ ရနိုင် မယ်ထင်တယ်”

ဗိုလ်ကလေးက ပြောသည်။

“သူတို့ကို ကျွန်တော်တို့ မေးလိုကောင်းပါ့မလား။ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေး အလံတင်ပြီး လာတာဆိုတော့ ဒီကိစ္စတွေကို ကျွန်တော်တော့ မသိဘူး”

ဆရာဝန် အရာရှိက ကြားဖြတ်ပြီးပြောသည်။

“သူတို့ကို မေးနိုင်တယ်။ ဘာမှတားမြစ်ချက် မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ ဆီက ဘာသတင်းမှ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ သူတို့အတွက် တာဝန်ပိုတာပဲရှိမယ်။ ဘာမှ အကျိုးကျေးဇူးရှိမှာ မဟုတ်ဘူး”

ဗိုလ်မှူးက ပြောသည်။

တကယ်ပင်ဖြစ်သည်။ ရိပ်နှင့် အောလနတ်တို့ကို ဂျာမန်စစ်ရေး အခြေ အနေများအကြောင်း အရာရှိများက စစ်မေးသောအခါ သူတို့က ဘာမျှမပြော နိုင်သလောက်ပင်ဖြစ်သည်။

ဗွန်ဟန်နီကင်းသည် သူ၏ ပတ်ပတ်လည်ကို မြေလှန်စနစ် ကျင့်သုံး ထားသည်။ ရှိသမျှ ယောက်ျား မိန်းမအားလုံးကို စုရုံးထားသည်။ သူ့အား တိုက်ခိုက်ရန်လာသော မည်သည့်တပ်ဖွဲ့ကိုမဆို ပြန်လှန်တိုက်ခိုက်ရန် အသင့် ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ဤအကြောင်းတွေကို အင်အားပိုတွေ သိပြီးဖြစ်သည်။

ဆရာဝန်အရာရှိက ဂျာမန်စစ်တပ်တွင် နှိပ်စက်မှု ဂျာမန်ကျရောက် နေသည့်အကြောင်း သိလိုသည်။ သို့သော် ထိုအကြောင်းကို သူတို့ ဘာမျှမပြော နိုင်ပါ။

ဗိုလ်ကလေးက ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးတွင် ပါရှိသော သင်္ဘော သားများအကြောင်းနှင့် လက်နက်များအကြောင်းကို အသေးစိတ် သိလိုသည်။

အောလနတ်ရော ရိုစ်ရော သူ သိထားတာထက်ပိုပြီး မပြောနိုင်ပါ။ ရေတပ်မတော်
ဌာနချုပ်နှင့် ဘယ်လဂျီယံအစိုးရက ပြောလိုက်သည်ထက် ဘာမျှပိုပြီးမပြော
နိုင်ပါ။

ဗိုလ်မှူးက ကွန်နီဂျင်လူဆီကို တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းပြီးနောက် ကုန်းတွင်း
သို့ ဝင်ရောက်ကာ ဗွန်ဟန်နီကင်း၏ တပ်များကို တိုက်ခိုက်ရေးအတွက်
ကြိုတင်စဉ်းစားသည်။ မိမိတပ်ဖွဲ့များကို ခုခံတိုက်ခိုက်ရန်အတွက် ဂျာမန်တပ်ဖွဲ့
များ ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင် တပ်လှန့်ထားခြင်း ရှိမရှိ မေးမြန်းသည်။

“ဘာတပ်မှ ချထားတာ မရှိဘူး”

အောလနတ်က ဖြေသည်။

ရိုစ်က မေးခွန်း၏သဘောကို ပိုပြီးနားလည်သည်။

“ကျွန်မတို့ လာခဲ့တဲ့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကို ဗိုလ်မှူးတို့ ဘယ်လိုမှ
မတက်နိုင်ဘူး။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တစ်ခုလုံးဟာ လတာပြင်နဲ့ လမုတော လမဲ့တော
နဲ့ ကျူတော ကိုင်းတော ဗျိုက်တောတွေပဲရှိတယ်။ ငှက်ဖျားရောဂါပဲရှိတယ်။
တကယ့်ငှက်တောကြီးပဲ။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကို တက်လို့တော့ ဘယ်လိုမှ မရောက်
နိုင်ဘူး”

“ဟုတ်တယ်။ အခုပြောတဲ့ အတိုင်းသာဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဘာမှမလုပ်နိုင်
ဘူး”

ဗိုလ်မှူးက ရိုစ်၏စကားကို လက်ခံလိုက်သည်။ ထို့နောက်

“ဒါနဲ့ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရေကန်ကြီးကို ရောက်
လာကြသလဲ”

“ယူလန်ဂါမြစ်အတိုင်း စုန်ဆင်းလာကြတာပဲ”

ရိုစ် ဖြေသည်။

“တကယ်ပဲလား။ ယူလန်ဂါမြစ်ဟာ လှေသင်္ဘောတွေ သွားနိုင်တယ်
ဆိုတာ ကျုပ်တို့ မသိဘူး”

“မသွားနိုင်ပါဘူး။ ဘယ်လိုမှ မသွားနိုင်ပါဘူး”

အောလနတ်က ဖြေလိုက်သည်။

“စိတ်ဝင်စားစရာပဲ။ ဒီအကြောင်းတွေ နောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး
မေးရဦးမယ်”

ဗိုလ်မှူးက ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် သူပြောသည့်အသံက သူပြော သည့်စကားနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိလှပါ။ ဝတ်ကျေတမ်းကျေ ပြောလိုက်သည့် စကားသာ ရှိပေသည်။

သို့သော် ဤသာမန်လူနှစ်ယောက်၏ စွန့်စားခန်းကို စိတ်မဝင်စားသည့် အတွက် သူ့ကို အပြစ်တင်စရာ မရှိပါ။ သူ့မှာ အရေးကြီးသည့် တာဝန်ကြီး ရှိနေသည်။ သူသည် မနက်ဖြန်ကျလျှင် ရေယာဉ်စုတစ်စုကို ဦးဆောင်ပြီး တိုက်ပွဲဝင်ရပေမည်။ အသက်အရွယ် ငယ်သေးပြီး ရည်မှန်းချက်ကြီးမားသော ရေတပ်အရာရှိတစ်ဦးအဖို့ စိတ်ဝင်စား စဉ်းစားစရာတွေ အများကြီးရှိနေပါသည်။

အမှန်တကယ်တွင်မူ သူသည် အစစအရာရာကို စဉ်းစားတွေးတောရ မည်ဖြစ်သည်။

“သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ရိုးရိုးသားသားတွေပဲဖြစ်မယ်” တဲအတွင်းမှ ထွက်လာသောအခါ ဗိုလ်မှူးက ပြောသည်။

“သူတို့ကိုကြည့်ရတာကတော့ ရိုးရိုးသားသားတွေပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဟုတ်ချင် မှလည်းဟုတ်မယ်။ ဗွန်ဟန်နီကင်းက သူ့လူနှစ်ယောက်ကို သူလျှိုလုပ်ဖို့ လွှတ်လိုက်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီ မမြှုပ်မချင်း သူတို့နှစ် ယောက် အဲဒီထဲက မထွက်စေနဲ့။ သူတို့ကိုကြည့်ရတာ လင်မယား ဟုတ်ပုံ မရဘူး။ ဒီရက်တွေမှာ သူတို့နှစ်ယောက် အတူနေလာကြပေမယ့် သူတို့ဟာ လက်ထပ်ထားကြပုံ မရဘူး။ ဘုရင့် ရေတပ်မတော်က သူတို့နှစ်ယောက်ကို တဲတစ်ခုထဲမှာ အတူထားတာ မသင့်လျော်လှဘူး။ ဒါပေမဲ့ တို့မှာက နောက် ထပ် တဲအပိုတစ်လုံးလည်း မရှိဘူး။ ငါတို့ စခန်းနေရာချထားမှု အခြေအနေကို ဒီထက်ပိုပြီး ကမောက်ကမ အဖြစ်မခံနိုင်တော့ဘူး။ အခုအတိုင်းဆိုရင် လူ တစ်ယောက်ကို သူ့အလုပ်ကနေ နုတ်ပြီး သူတို့အတွက် အစောင့်ချထားရတော့ မယ်။ ဘယ်လူဂိုယ် တိုင်းရင်းသားတွေကို ယုံလို့မဖြစ်ဘူး။ တစ်ပြားသား လောက်မှ ယုံလို့မရဘူး။ အဲဒါကို သဘောပေါက်တယ်မဟုတ်လား ဘုန်း။ မာတီလဒါမှာ အမြောက်ဆင်နေတာ ဘယ်အခြေအနေ ရှိပြီလဲဆိုတာ ငါ သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

နောက်နေ့တွင် ကွန်နီဂျင်လူဆီသည် သူ နှစ်ပေါင်းများစွာ လွမ်းမိုးခဲ့သော ကန်ရှေ့ပြင်ပေါ်တွင် ထည်ထည်ဝါဝါကြီး ခုတ်မောင်းသွားနေစဉ်တွင် ရေပြင်ကို တိုက်ခွဲပြီး သူ့ထံသို့ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာနှင့် လာနေသော ညိုညိုရေးရေး အတန်းရှည်ကြီးနှစ်ခုကို တွေ့မြင်ရသည်။ ရေစက်ရေမှုန်များ သိုင်းခြုံလျက်ဖြစ် သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်က ခုံရုံးသဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော သင်္ဘောကပ္ပိတန်သည် သူ့ထံသို့ တည့်တည့်ကြီးလာနေသော အတန်းကြီးနှစ်ခုကို မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်ရှုလျက်ရှိသည်။ လှိုင်းလုံးများပေါ်တွင် မြင့်မြင့်ကြီးထောင် လျက်ရှိသော ဦးပိုင်းတွင် တဖျပ်ဖျပ်လှုပ်ရှားနေသော စတုရန်း အဖြူကွက်များကို သူ တွေ့မြင်ရသည်။ သည်နောက်တွင်မှ အထက်ဘက်ထောင့်ဖြင့် ကြက်ခြေခတ် အနီနှင့် တောက်ပသော အရောင်များကို တွေ့မြင်ရသည်။ အင်္ဂလိပ် ဘုရင့်ရေ တပ်မတော်အလံ ဖြစ်သည်။ ယခင်က အင်္ဂလိပ်ရေတပ်အလံ မရှိသောနေရာတွင် အင်္ဂလိပ်ရေတပ်အလံကို တွေ့မြင်ခြင်းဖြစ်သည်။

“နေရာယူ။ အမြောက်ပစ်”

သူ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

တရားလို အကျိုးဆောင်အရာရှိသည် အမြောက်ရှိရာသို့ တရမန်းကြမ်း ပြေးသွားသည်။ တရားခံ အကျိုးဆောင်အရာရှိသည် ပဲ့ခန်းဆီသို့ ကြီးကြပ် ကြည့်ရှုရန် ပြေးသွားသည်။

ကွန်နီဂျင်လူဆီသည် ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ရန် ဦးလှည့်လိုက်သည်။ သူ၏ အမြောက်ကြီးသည် တစ်ချက်ချင်း ဖြည်းလေးစွာ ပတ်ခတ်လျက်ရှိ သည်။

အိပ်ချ်အမ်အက်စ် မာတီလဒါနှင့် အိပ်ချ်အမ်အက်စ် အမိလီယာတို့သည် ဘေးတစ်ဖက်သို့ တိမ်းဖယ်လိုက်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင် သုံးဆယ်နှုန်းဖြင့် ခြောက်ပေါင်ဒါ အမြောက် အလှမ်းမမီရာသို့ ကွေ့ထွက်သွား ကြသည်။

ကွန်နီဂျင်လူဆီသည် လျင်မြန်စွာ မကွေ့နိုင်ပါ။ တစ်ကွေ့တစ်ဝိုက်ကြီး ပတ်ကွေ့နေရသည်။ ရေပြင်ပေါ်တွင် ပျံနေသော ညိုညိုတန်းကြီးကို မိအောင် လိုက်မကွေ့နိုင်ပါ။

အင်္ဂလိပ် မော်တော်ဘုတ်များသည် စက်ကုန်ဖွင့်ပြီး လှည့်ပတ်နေကြသည်။ ၎င်းတို့သည် ကွန်နီဂျင်လူဆီထက် အမြန်နှုန်း လေးဆသာပြီး မောင်းနှင်ရ လွယ်ကူမှုတွင် ဆယ်ဆမျှ သာကြသည်။

တရားလို အကျိုးဆောင်အရာရှိသည် ရန်သူသင်္ဘောများ၏ ရေယက်ဖြူ တို့ကိုသာ ချိန်ပေါက်တွင် တွေ့မြင်နေရသည်။ သူ၏ အမြောက်ကို နောက် ထပ် လှည့်၍မရပါ။ သင်္ဘောကိုလည်း သည့်ထက်မြန်မြန်ကြီး မလှည့်နိုင်တော့ ပါ။

အင်္ဂလိပ်ဗိုလ်မှူးသည် မာတီလဒါသင်္ဘော၏ အလယ်ပိုင်းတွင် မတ်တတ် ရပ်လျက်ရှိသည်။ တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင်သုံးဆယ်နှုန်းရှိသော လေအဟုန်သည် သူ၏ နားနှစ်ဖက်ကို ဖြတ်ကျော်နေကြသည်။ အင်ဂျင်စက်သံကလည်း နားကွဲလှမတတ်ရှိသည်။ သို့သော် သူသည် ကွန်နီဂျင်လူဆီနှင့် သူ၏သင်္ဘော၏ ပစ်ခတ်မှု အကွာအဝေးကို အေးဆေးစွာ ကြည့်ရှုလျက်ရှိသည်။ သူ၏သင်္ဘောသည် ရန်သူသင်္ဘော၏ အမြောက်ကင်းမဲ့သော ပဲ့ပိုင်းဆီသို့ ကွေ့သွားလျက်ရှိသည်။ သူ၏တာဝန်က အောင်ပွဲရရုံမျှသာ မဟုတ်ပါ။ အကျအဆုံး နည်းပါးဖို့လည်း ဖြစ်ပေသည်။ အမိလီယာသည် နေရာမှန်တွင် ရှိမရှိ သူ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အကွာအဝေးကို ကြည့်ရှုလိုက်ပြန်သည်။ ပဲ့ပိုင်းဆီမှ လူကိုဟစ် အော်ပြီး အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဦးပိုင်းရှိ အမြောက်တွင် တာဝန်ကျ နေသော ဒုဗိုလ်ဆီသို့ လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

သုံးပေါင်ဒါအမြောက် ဆက်ကာဆက်ကာ ပစ်ခတ်သည်။ တစ်ချက်ပြီး တစ်ချက် ဆက်နေသဖြင့် ပစ်ဖောက်သံ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မကွဲပြားတော့သလောက် ပင်ဖြစ်သည်။ အမြောက်သံက ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ မြည်ဟိန်းလျက်ရှိသည်။ ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ ခြိမ်းခြောက်လျက် ရှိတော့သည်။

ကွန်နီဂျင်လူဆီ၏ ပဲ့ပိုင်းတွင် သုံးပေါင်ဒါ အမြောက်ဆန်များ ပေါက် ကွဲကြတော့သည်။ ပထမတွင် အမြောက်ဆန်များသည် သင်္ဘောအကာကို အပေါက်အပြဲများသာ ဖြစ်စေသည်။ သို့သော် မကြာခင်မှာပင် ၎င်းတို့ ဖောက်ခွဲစရာ အကာများ မရှိတော့ပါ။ ထိုအခါ သူတို့သည် သင်္ဘောအတွင်း သို့ ပျံသန်းဝင်ရောက်သွားကြပြီး ထိတွေ့သမျှ အရာများအားလုံးကို ဖောက် ခွဲဖျက်ဆီးကြလေတော့သည်။ အမြောက်ဆန်တစ်ခုတွင် ပေါက်ကွဲစေသည့် ယမ်းက တစ်ပေါင်၊ လွင့်ပျံထိမှန်နိုင်သည့် သံတိုမယ်နများက နှစ်ပေါင်ဖြစ်သည်။

သင်္ဘောကို ပဲ့ကိုင်သည့် အစိတ်အပိုင်းများအားလုံး ပျက်စီးသွားသဖြင့် ကွန်နီဂျင်လူဆီသည် ကွေ့ပတ်ပြီး သွားနေရာမှ လမ်းကြောင်းပြောင်းပြီး တည့်တည့်ကြီး ခုတ်မောင်းသွားတော့သည်။

မာတီလဒါ သင်္ဘောပေါ်မှ ဗိုလ်မှူးသည် တက်မကိုင်ကို အမိန့်အသစ် ပေးလိုက်သည်။ သူတို့၏ သင်္ဘောများကို ကွန်နီဂျင်လူဆီ၏ နောက်တည့်တည့် မှ လိုက်ပါစေသည်။ သူတို့သည် ဘေးရန်ကင်းရှင်းသော အနေအထားမှနေပြီး ရန်သူသင်္ဘောကြီးကို ပဲ့ပိုင်းမှနေ၍ ဦးပိုင်းသို့ ထုတ်ချင်းခပ်အောင် အမြောက် ဆန်ကလေးများ ပစ်လွှတ်စေသည်။

ကွန်နီဂျင်လူဆီသည် တိုက်သင်္ဘောတစ်စင်းအဖြစ် တည်ဆောက်ထား ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ၎င်း၏ အင်ဂျင်စက်နှင့် ဘျိုင်လာအိုးတို့သည် ဘေးရန် ကင်းသော ကုန်းပတ်၏ အောက်ဘက်တွင် ရှိမနေပါ။ ရေပြင်၏ အထက်တွင် ရှိနေကြသည်။ အမြောက်ဆန်ကလေးများသည် သင်္ဘောကိုယ်ထည်ကိုဖြတ်ပြီး တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ဝင်ရောက်လာကြသည်။ ဘျိုင်လာအိုးကို ထိမှန်သောအခါ ပြင်းထန်သော ပေါက်ကွဲသံကြီး ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သင်္ဘောကြီးတစ်ခုလုံး ရေနှေးငွေ့များဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ စက်ခန်းအတွင်းတွင် ရှိနေသူများ အရှင်လတ်လတ် ရေနှေးဖြောခဲကြရတော့သည်။

မာတီလဒါ သင်္ဘောပေါ်မှ ဗိုလ်မှူးသည် ထိုအခြေအနေကို စောင့်ဆိုင်း

နေသူဖြစ်သည်။ သူသည် ခေါင်းအေးအေးဖြင့် အခြေအနေများအားလုံး တွက်ချက်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ရန်သူသင်္ဘောပေါ်တွင် ရေခဲခဲ၊ ငွေ့များ ပန်းထွက် လာသည်ကို မြင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ၎င်း၏ သင်္ဘောနှစ်စင်းလုံးကို ရပ်တန့်ရန် အမိန့်ပေးသည်။

ရေခဲခဲ၊ ငွေ့များ ပျောက်သွားသောအခါ ကွန်နီဂျင်လူဆီကို ရေပြင်ပေါ် ဝယ် ဖြည်းဖြည်းကလေး မျောနေသည်ကို တွေ့ရှိကြရသည်။ အင်္ဂလိပ်စစ် သင်္ဘောနှစ်စင်းသည် ကွန်နီဂျင်လူဆီ၏ နောက်ဘက်တွင် ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းစွာ ရှိနေကြသည်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေကြပါသည်။

အင်္ဂလိပ်ဗိုလ်မှူးသည် ရန်သူများ လက်နက်ချမည့် အရိပ်လက္ခဏာကို ကြည့်သည်။ သို့သော် တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရှိရပါ။

ကြက်ခြေနက် အလံကြီးသည် ကြက်ခြေနီအလံကို စိန်ခေါ်နေသည့် အလား တလူလူ လွင့်နေဆဲပင်ရှိသည်။

မာတီလဒါ သင်္ဘောဘေးဘက်ရှိ ရေပြင်ကို တစ်စုံတစ်ခု လာရောက် ထိမှန်ပြီး ရေစက်မှုန်များ ဖြာတက်လာသည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောဆီမှ ပစ်ခတ်သံများ တိုးတိုးသဲ့သဲ့ ကြားရသည်။ သူ့ရဲကောင်းပိသသူတချို့က ရိုင် ဖယ်သေနတ်များဖြင့် ပစ်ခတ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့၏ အကွာအဝေးသည် တစ်မိုင်ခွဲခန့် ရှိသော်လည်း မော်ဇာရိုင်ဖယ် ကျည်ဆန်တစ်တောင့်သည် ထိမှန် သေကျေစေနိုင်သည့် အခြေအနေ ရှိပါသည်။

အာဖရိကတိုက်၏ ရေကန်ကြီးပေါ်တွင် လူဖြူများ၏ အရေအတွက်သည် သုံးဆယ်ပိုင်းမျှသာ ရှိချေသည်။ လူဖြူတစ်ယောက်သည် တိုက်ပွဲတစ်ခုတွင် လူမည်းတစ်ရာလောက်ကို ဦးဆောင်နိုင်ပေသည်။ ယင်းအတွက် လူဖြူတို့၏ အသက်သည် တန်ဖိုးရှိလှပေသည်။ သူ၏ သင်္ဘောသားများကို ဤအန္တရာယ် စက်ကွင်းအတွင်း၌ ကြာရှည်စွာ မထားနိုင်ပါ။

“တောက်... ခွေးမသား။ မတတ်နိုင်ဘူး။ ကောင်းပြီ”

ဗိုလ်မှူး ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

ဒုက္ခရောက်နေပြီဖြစ်သော ဂျာမန်များကို သူ မသတ်ချင်ပါ။ သူတို့သည် ခုခံတိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြင့် ဘာအကျိုးကျေးဇူးမျှ မရှိနိုင်ပါ။

သင်္ဘောဦးပိုင်းရှိ အမြောက်သမားကို သူ ဟစ်အော်ပြီး အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ အမြောက် ပြန်လည်ပစ်ခတ်သည်။ ကုန်းပတ်ကို ရှင်းလင်းရန်အတွက် အနည်းငယ်မြင့်ပြီး ပစ်စေသည်။ အမြောက်ဆန်တစ်ခုသည် ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ရိုင်ဖယ် များဖြင့် ပစ်ခတ်နေသော တိုင်းရင်းသားသုံးယောက်ကို သေဆုံးစေသည်။ သူ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လွတ်မြောက်သွားသည်ကို တရားလိုအကျိုးဆောင်အရာရှိ မသိလိုက်ပါ။ မည်သည့်အခါတွင်မျှ သိရှိမည် မဟုတ်ပါ။

နောက် အမြောက်ဆန်တစ်ခုက ကပ္ပိတန်၏ စကြိုတ်တားပေါ်တွင် ကျရောက်သည်။ ဗိုလ်ရှူးမန်း ထိမှန်သေဆုံးသွားသည်။ သို့သော် ကပ္ပိတန် ကိုကား မထိမှန်ပါချေ။ အကြောင်းမှာ သူသည် လွန်ခဲ့သော တစ်မိနစ်လောက် ကပင် အောက်ဘက်သို့ ဆင်းသွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူသည် မျက်နှာကို အင်္ကျီဖြင့် ဖုံးကွယ်ကာ နောက်ဆုံးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရန်အတွက် ရေနေ့ ငွေ့များအတွင်းသို့ တိုးဝင်သွားသည်။

“ဒါလောက်ဆိုရင်တော့ ရလောက်ပြီ”

ဗိုလ်မှူး ရွတ်ဆိုလိုက်ပြီး အပစ်ရပ်ရန် အချက်ပြလိုက်သည်။ အမြောက် ဆန် ချွေတာရပေမည်။ သူတို့၏ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းသည် မိုင်ပေါင်း ထောင်းပေါင်းများစွာ ကွာလှမ်းသဖြင့် သုံးပေါင်းဒါ အမြောက်ဆန်များလောက် ကိုပင် သယ်ယူဖြည့်တင်းဖို့ မလွယ်ပါ။

ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီးဆီသို့ ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ သင်္ဘောကြီး သည် မီးခိုးများ၊ ရေနေ့ငွေ့များအောက်တွင် မလှုပ်မယှက်ကြီး ရှိနေသည်။ သင်္ဘောဆီမှ ပစ်ခတ်ခြင်းမရှိတော့ပါ။ သို့သော် ကြက်ခြေနက် အလံမှာမူ တိုင်ထိပ်တွင် လွင့်နေဆဲပင်ရှိသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် သင်္ဘောကြီး ရေထဲသို့ မြုပ်ဝင်သွားသည်ကို မြင်ရသည်။ သူ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် သင်္ဘောကြီးသည် ဘေးတစ်ဖက်သို့ ရုတ်တရက် စောင်းကျသွားသည်။ ကပ္ပိတန်သည် သူ၏တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။ သူသည် စက်ခန်းအတွင်းသို့ စမ်းတဝါးဝါး ဝင်ရောက်သွားကာ ဘေးရောင်ပေါက်များကို ဖွင့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“မသေသေးတဲ့ လူတွေကို တို့ ကယ်နိုင်ကောင်းပါသေးရဲ့”

ဗိုလ်မှူး ပြောလိုက်သည်။

စက်ကုန်ဖွင့်ပြီး အပြင်းမောင်းနှင်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ရွက်တိုင်ထိပ်ရှိ ဂျာမန်အလံကြီး ရေပြင်အောက်သို့ မြှုပ်ဝင်သွားစဉ် မှာပင် မာတီလဒါနှင့် အမီလီယာတို့ ထိုနေရာအနီးသို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရရှိနေသူများမှအပ ကျန်သူများအားလုံးကို သူတို့ ကယ်တင် နိုင်ကြသည်။

လူနာတွေကို ဆေးရုံထဲသို့ ပို့ဆောင်ရခြင်း၊ ရေတပ်မတော်ဌာနချုပ်သို့ ကြားနန်းဖြင့် အစီရင်ခံစာ ပို့ရခြင်း၊ ဘယ်လဂျီယံဘုရင်ခံထံသို့ ပြင်သစ်စာမတတ်တတ်ဖြင့် အစီရင်ခံရခြင်း စသည့်ကိစ္စများ ရှိနေသည့်တိုင် ဤအောင်ပွဲကား စိတ်ဓာတ်တက်ကြွဖွယ်ရာပင် ဖြစ်တော့သည်။ ဤအောင်ပွဲအတွက် ဗိုလ်မှူးသည် သူ့ကိုယ်သူ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုမိသည်။ သူသည် ဒီအက်စ်အိုဘွဲ့ တံဆိပ်ကို မျှော်လင့်နိုင်သည်။ ဘယ်လဂျီယံနိုင်ငံက ချီးမြှင့်မည့် သရဖူတံဆိပ်ကို မှန်းဆနိုင်သည်။ ရာထူးတစ်ဆင့်တက်ဖို့ စိတ်ကူးနိုင်သည်။ ဤအတိုင်းဆိုလျှင် သူသည် တစ်နေ့တွင် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။

ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်များကို သူ စဉ်းစားတွေးတောရသည်။ ကုန်းအတွင်းပိုင်းသို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မည့် တပ်မတော်ကြီးကို သူက စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ပေးရဦးမည်။

“မြန်မြန်တိုက်။ ပြင်းပြင်းတိုက်။ ဆက်ပြီးတိုက်”

သူတို့အနေနှင့် မြန်မြန်တိုက်ခိုင်းနိုင်လေ ရန်သူဘက်က ပြင်ဆင်မှုအချိန်နည်းပါးလေပင်ဖြစ်မည်။

သူသည် အရှေ့အာဖရိက ဗြိတိသျှစစ်ဌာနချုပ်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဤဒေသ၏ ဘယ်လဂျီယံတပ်မှူးကြီး၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်လည်းကောင်း အရေးတကြီး ဆောင်ရွက်နေရပေသည်။

ဤအချိန်တွင် သူသည် တပ်မှူးကြီးတစ်ယောက်၏ တာဝန်ဖြင့် ပိနေရတော့သည်။ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်း ဝေးလံလှသည်ကလည်း အနှောင့်အယှက်ကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်။ သူ့လက်အောက်တွင် ဗဟိုအာဖရိကအတွက် အင်္ဂလိပ်တပ်များကို ပေးသည့် အထူးရိက္ခာကို လိုချင်သော အင်္ဂလိပ် စစ်မှုထမ်း ငါးဆယ်ရှိသည်။ နောက်ပြီးတော့ သူ့လက်ထဲတွင် ဖမ်းမိထားသည့် ဒဏ်ရာရ ဂျာမန်အကျဉ်းသားတွေကလည်း ရှိနေသည်။ အလားတူပင် ဒဏ်ရာမရသည့် အကျဉ်းသားတွေလည်း ရှိနေသည်။ သည်ကိစ္စကို သူ ချက်ချင်းပင် လုပ်ဆောင်သည်။

အောလနတ်နှင့် ရိစ်တို့ကို သူ အခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်။

“သုံးပန်းတွေကို လိုက်ပို့မယ့် ဘယ်လဂျီယံတပ်ဖွဲ့တစ်ခု ပင်လယ်ကမ်းခြေကို သွားလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ကို သူတို့နဲ့အတူ ထည့်လိုက်မယ်။ အဲဒါဆိုရင် ခင်ဗျားတို့အတွက် အများကြီး အဆင်ပြေလိမ့်မယ်”

“ပြေနိုင်ပါတယ်”

အောလနတ် ဖြေလိုက်သည်။

ယခုအထိတော့ သူတို့သည် အနာဂတ်မရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကွန်နီဂျင်လူဆီ သင်္ဘောကြီး နှစ်မြှုပ်သွားပြီဖြစ်သဖြင့် သူတို့မှာ ဘာမှလုပ်စရာ မရှိတော့သလို ဖြစ်နေသည်။

“ခင်ဗျား စစ်ထဲဝင်ရလိမ့်မယ်နဲ့ တူတယ်” ဗိုလ်မှူးက အောလနတ်ကို ပြောလိုက်သည်။ “ခင်ဗျားကို ဒီမှာတော့ စာရင်းမသွင်းနိုင်ဘူး။ အဲဒီကိစ္စကို ကျုပ် မလုပ်နိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပင်လယ်ကမ်းခြေကို ရောက်ရင်တော့ ဗြိတိသျှကောင်စစ်ဝန်တစ်ယောက်ကို ခင်ဗျား တွေ့လိမ့်မယ်။ မာတာဒီဗြိုမှာ တွေ့လိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် တစ်နေရာရာမှာ တွေ့လိမ့်မယ်။ ဘယ်လဂျီယံတွေက ခင်ဗျားကို လိုအပ်တဲ့နေရာရောက်အောင် ပို့ပေးကြလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားကိစ္စကို ဘယ်ဗြိတိသျှ ကောင်စစ်ဝန်တစ်ယောက်ကမဆို လုပ်ပေးနိုင်တယ်။ ခင်ဗျားမှာ ငှက်ဖျားရောဂါ မရှိတော့တဲ့ အချိန်မှာပေါ့။ ခင်ဗျားကို တောင်အာဖရိကတပ်ဖွဲ့ တစ်ခုခုကို သူတို့ ပို့လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်။ ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားကိစ္စ အဆင်ပြေသွားမှာပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့”

အောလနတ် ပြောလိုက်သည်။

“အဲ... နောက်ပြီးတော့ မစ္စက်။ အဲ... မစ္စဆေးယား” ဗိုလ်မှူးက ရိုစ်ကိုပြောသည်။ “ဝက်စ်ကိုစ်ကို ရောက်သွားရင် ခင်ဗျားပြဿနာလည်း ပြေလည်သွားမှာပဲ။ အဲဒီကနေပြီးမှ အင်္ဂလန်ကို ခင်ဗျား ပြန်လို့ရမယ်။ ဗြိတိသျှကောင်စစ်ဝန်တစ်ယောက်က...”

“ဟုတ်ကဲ့”

ရိုစ် ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဆိုရင် ပြီးရောပေါ့။ နောက် နှစ်နာရီ သုံးနာရီဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ သွားရမယ်”

ဗိုလ်မှူးက စိတ်သက်သာရာ ရသွားဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ဥရောပတိုက်ကြီး၏ တစ်ဝက်လောက် အရွယ်အစားရှိသော နိုင်ငံတစ်ခုကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန် စီစဉ်နေသော အရာရှိငယ်တစ်ဦးအဖို့ ရေမျောက်မီးတင်နှစ်ယောက် ကိစ္စကို သည့်ထက်ပိုပြီး လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

“မစ္စက်... အဲ... မစ္စ” ဟူသော ဗိုလ်မှူး၏ အသုံးအနှုန်းက ရိုစ်၏ အနာဂတ်ကို ဖြေရှင်းပေးလိုက်ပါတော့သည်။ သို့မဟုတ် မဖြေရှင်းရသေးကြောင်း ဖော်ပြနေပါတော့သည်။

ဗိုလ်မှူးထံမှ ထွက်လာကြသောအခါ ရိုစ်သည် အရှက်ကြီးရှက်နေမိပါတော့သည်။ စောစောကအထိမူ သူမသည် အနာဂတ်မရှိသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သာဖြစ်ပြီး သည်အတွက်လည်း သူမက အမှုမထားမိပါ။

ယခုမူ အခြေအနေက တစ်မျိုးဖြစ်သွားသည်။

ဗိုလ်မှူးက အင်္ဂလန်သို့ ပြန်နိုင်သည့်အကြောင်းပြောသည်။ ရိုစ်အဖို့မူ အင်္ဂလန်သို့ ပြန်ခြင်းသည် အပြစ်အနာရှာတတ်သော သူတွေနှင့် တွေ့ဆုံရန်သာ ဖြစ်သည်။ အပေါက်အစများသော အဒေါ်များနှင့် တွေ့ဆုံရန်သာဖြစ်သည်။ အဒေါ်တွေ၏ အပေါက်အစများခြင်းသည် အဒေါ်တွေ၏ ဓလေ့စရိုက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ထို့အပြင် အောလနတ်နှင့် ခွဲခွာရမည်ဟု ဆိုသောအခါ ရင်ထဲတွင် ပြင်းထန်သော ဝေဒနာကို ခံစားရသည်။ သူက သူမ၏ဘဝ၊ သူမ၏အသက်ပင်ဖြစ်တော့သည်။ သူတို့သည် ရက်သတ္တပတ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာပင် တစ်

ယောက်ကိုတစ်ယောက် မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံခဲ့ကြပါ။ ယခုအခါ သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စွန့်ခွာဆုံးရှုံးရမည်ဆိုသောအခါ မိမိ၏ ကိုယ်လက်အင်္ဂါတစ်ခုကို ဆုံးရှုံးရသည့်အလား ဖြစ်တော့သည်။ ကြိုတင်မြင် နိုင်စွမ်း မရှိသော ဤအနာဂတ်ခရီးကို အောလနတ်မပါဘဲ သူမ အဘယ်ကဲ့သို့ ရင်ဆိုင်ရချေမည်နည်း။

“ချာလီ၊ ညီမတို့ လက်ထပ်ကြရမယ်”

သူမက အရေးတကြီး အလေးအနက် ပြောလိုက်သည်။

“ဖူး”

အောလနတ် ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

ဤအခြေအနေသည် သူ့အနေနှင့် ဘယ်လိုမှ မစဉ်းစားမတွေးမိခဲ့ သော အခြေအနေတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

“ညီမတို့ အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ကြရမယ်။ ကောင်စစ်ဝန်တစ်ယောက် ဟာ လူတွေကို လက်ထပ်ပေးနိုင်မှာပဲ။ စောစောက စစ်ဗိုလ်ကြီးက ကောင်စစ် ဝန်အကြောင်း ပြောသွားတာပဲ။ ညီမတို့ ပင်လယ်ကမ်းခြေကို ရောက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်...”

အောလနတ် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ရှိနေတော့သည်။ ဘယ်လိုမှ မျှော်လင့် မထားခဲ့သော အာဖရိကတိုက် အနောက်ဘက်ကမ်းခြေသို့ သွားရောက်ရမည်။ တောင်အာဖရိက တပ်မတော်သို့ အလိုအလျောက် ဝင်ရောက်ရမည်။ ယခုတစ်ဖန် ရိစ်က လက်ထပ်ရန် ပြောလာသောအခါ သူ့မှာ ဘာပြန်ပြောရမှန်းပင် မသိ တော့ပါ။

သူတို့နှစ်ယောက် အဆင့်အတန်းချင်း မတူကြပါ။ ရိစ်က သူ့ထက် အခြေအနေ မြင့်မားကြောင်း အောလနတ် စဉ်းစားမိသည်။

ပိုက်ဆံအကြောင်း သူ စဉ်းစားမိသည်။ တောင်အာဖရိက တပ်မတော်မှ လစာရလိမ့်မည်ဟုတော့ ယူဆရသည်။

လွန်ခဲ့သော တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်လောက်က သူ လက်ထပ်ခဲ့သော မိန်းကလေး အကြောင်းလည်း အောလနတ် စဉ်းစားမိသည်။ ထိုစဉ်က သူ့အသက် တစ် ဆယ့်ရှစ်ပဲ ရှိသေးသည်။ တစ်ခုတော့ရှိသည်။ ထိုမိန်းကလေးသည် ယခုလောက် ဆိုလျှင် ယောက်ျားလေးငါးယောက်၏ ရင်ခွင်တွင်းသို့ ခိုလှုံပြီးလောက်ချေပြီ။

သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်သည် တရားဝင် မကွာရှင်းကြရသေးပါ။ သူသည် ယခုအချိန်အထိ ထိုမိန်းကလေးနှင့် လက်ထပ်ထားဆဲပင် ရှိပါသည်။

အို... တောင်အာဖရိကနှင့် အင်္ဂလန်ဆိုသည်က အဝေးကြီးပါ။

ထိုမိန်းကလေးအနေနှင့် သူ့ကို ဘာမျှအနှောင့်အယှက် ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

“ကောင်းပြီ ရှိဆီ။ ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ကြမယ်”

သူ ပြောလိုက်သည်။

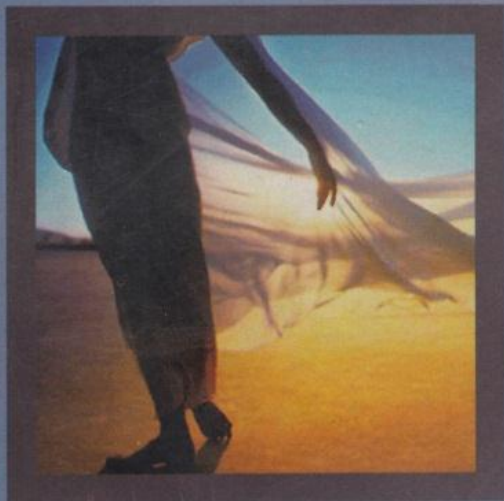
ယင်းသို့ဖြင့် သူတို့သည် ဝစ်တယ်ဗက်ရေကန်ကြီးကို ကျောခိုင်းကာ မာတီဒီ ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့ဆီသို့ နှစ်ဦးသင်္ဘောတူ လက်ထပ်ကြရန် ခရီး ရှည်ကြီးတစ်ခု ထွက်ခွာကြရတော့သည်။

သည့်နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့နှစ်ယောက် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်သွားကြမည် မသွားကြမည်ကိုကား အလွယ်တကူ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ ။

နတ်နွယ်

၁၁၊ ၃၊ ၈၆

The African Queen

C.S.Forester

အာဖရိက
အမိတ်
ဘုရင်